VOL. I
R. 1 – 63.

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS

COLLECTED DURING THE TRIENNIUM

1910–11 TO 1912–13

FOR THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,
PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE, AND CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS,

AND

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A.,
PRINCIPAL, SANSKRIT COLLEGE, TIRUVADI, AND FOR SOME TIME AG. PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, AND AG. CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

Prepared under the orders of the Government of Madras.

PART 2.—TAMIL.

MADRAS:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1913.

TABLE OF TRANSLITERATION.

——	Consonants.	Semi-vowels, Sibilants and Aspirate.	Vowels.	Diph-thongs.
Gutturals ...	k kh g gh ṅ	h ḥ	a ā	e ē ai
Palatals ...	c ch j jh ñ	y ś	i ī	
Linguals ...	ṭ ṭh ḍ ḍh ṇ	r r̤ l̤ ṣ	r ṛī	
Dentals ...	t th d dh n	l l̲ s	ḷ ḷī	
Labials ...	p ph b bh m	v	u ū	o ō au

ALPHABETICAL SYNOPSIS OF SUBJECT HEADINGS.

NOTE.—Reference is given to pages of the subject index.

SUBJECT INDEX

OF THE

WORKS DESCRIBED IN THE TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

The letters in col. 2 are used with the following significance : L means that there were no copies of the work in the Library ; P means that the Ms. contains a portion which was not in the Library ; T means that there were not more than three copies of the work in the Library.

Grammar (இலக்கணம்).

		R. NUMBER.
Tonnūlviḻakkam with meaning	T.	108

Lexicography (நிகண்டு).

		R. NUMBER.
Cūḍāmaṇinikaṇḍu		107

Prasiddakāvyam (ப்ரஸித்தகாவ்யம்).

		R. NUMBER.
Naiḍadam		81

Nītikāvyam (நீதிகாவ்யம்).

		R. NUMBER.
Nalvaḻi with commentary	T.	43 (*a*)
Nanneṟi with commentary	T.	43 (*b*)
Neñjaṟiviḻakkam	T.	72
Paḻamoḻiviḻakkam	T.	73
Puṟattiraṭṭu	T.	74
Vākkuṇḍām with commentary	T.	43 (*c*)

Prabandangal (பிரபந்தங்கள்)—*Antadi* (அந்தாதி).

		R. NUMBER.
Aruṇagiriyantādi	T.	70 (*a*)
Paṅdanantādi	T.	44 (*b*)
Śiṣṭarantādi	T.	70 (*d*)
Ulakantādi	T.	70 (*b*)

Padiṟṟuppattantādi (பதிற்றுப்பத்தந்தாதி).

		R. NUMBER.
Pālaiyasvāmikaḻpadiṟṟuppattantādi	L.	2 (*d*)
Tirukkaḍanmallaipadiṟṟuppattantādi with commentary	L.	2 (*a*)
Tirumaḻiśaipadiṟṟppattantādi with commentary.	L.	2 (*b*)
Tiruvevvuṭpadiṟṟuppattantādi with commentary.	L.	2 (*c*)

Vaiṣṇavamatam—Digests and tracts.

6

AUTHOR INDEX

OF THE

TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

---

religion. The subject index shows which of the manuscripts acquired during the triennium are new to the Library and which are represented by copies already existing in the Library. Attention is drawn below to a few of the more important works.

¶ *Nalvaḻi, Nanneṟi,* and *Vākkuṇḍām* with commentary—43 (*a, b, c*). The commentaries found herein are new and unprinted and have also some literary value.

All the four works acquired in Padiṟṟuppattantādi, and Aruṇagiripurāṇam are works of recent production and possess very little literary merit.

Bhāratavacanam—3, 4, 114. This professes to be a literal translation of the Sanskrit Mahābhārata, and is in Maṇipravāla style. It may prove to be of value in more than one way. The translator seems to have lived in comparatively recent times.

Kōlācalastalapurāṇam—84. This is a record of the legends connected with important and holy places in the neighbourhood of the historic fort of Chenji in the South Arcot district.

Bhārgavapurāṇam —85. This gives a metrical version of what is contained in prose in a work already existing in the Library. It has considerable literary merit; and the author Kacciyappamunivar, a disciple of Śivañānamunivar, is understood to have written other works such as Taṇikaippurāṇam, Tiruvānaikkāpurāṇam, Kāñjippurāṇam II Kāṇḍa. It may be mentioned that there are chapters here giving a description of Tuṇḍīramaṇḍala, Madras, and Naimiśāraṇya which are not found in the Sanskrit Gaṇēśapurāṇa of which this is a Tamil rendering.

Vaiśyapurāṇam—44 (*a*). This legendary account of the origin of the Vaiśya caste in South India describes the greatness of some of the prominent men of the caste, some of them being historical and others fictitious.

Divyaprabandham is the collective name given to all the Tamil works of the ten Vaiṣṇava saints called Āḻvārs including the lady saint Āṇḍāḷ or Gōdā. These works have been elaborately commented, all the commentaries being written in the Maṇipravāla style of composition which allows a free admixture of Sanskrit words and phrases. One of the well-known commentaries is designated *Īḍu* which is an elaborate commentary on Nammāḻvar's *Tiruvāymoli* in a dignified style and consists of 36,000 Granthas, a Grantha consisting of 32 syllables. The work is said to have been the production of Vaḍakkuttīruvīdippiḷḷai who has based it on the lectures of Nambiḷḷai, well recognised as a classic expounder of *Tiruvāymoli*. Another well-known com-

mentator is Periyavāccānpiḷḷai who has commented on the whole of the Divyaprabandha. There are in this triennial collection copies of many of these commentaries as also of other tracts and comments by the last mentioned author. According to this and the other commentators, the Divyaprabandha teaches that Prapatti or absolute self-surrender to god is the surest and the easiest means for the attainment of salvation. The three *Rahasyas* of the Śrīvaiṣṇavas, viz., the Aṣṭākṣaramantra, the Dvayamantra and the Caramaślōka (which forms the 66th stanza of the 18th chapter of the Bhagavad Gītā) have also been commented upon in support of the above doctrine of Prapatti. Piḷḷailōkācaryār has produced commentaries and tracts on this subject; and the chief ones among them have been commented upon again by Maṇavāḷamāmuni. Vēdāntadēśikar's *Rahasyatrayasārasaṅgraha* is a work of similar nature and has many commentaries. This triennial collection contains copies of some of these as well as of tracts written by Vēdāntadēśikar.

Guruparamparāprabhāvam—45 (*a*) of Pinbaḻagiyaperumāḷ Jīyar and *Periyatirumuḍiyaḍaivu*—69 of Āṇpiḷḷai Kandāḍai Appan are two works of some historical importance. They give biographical sketches of the Āḻvārs and Ācāryas of Śrivaiṣṇavism as based on tradition. These two authors narrate this kind of traditional history down to their times. The former was a disciple of Nambiḷḷai and the latter the son of Kōyilkandāḍai Aṇṇan, a disciple of Manavāḷamāmuni.

Kumāradēvar.—This famous Saiva religious teacher is said to have been a king of the Kannada country and to have adopted the life of asceticism as a Sannayasin, and become the disciple of Śāntaliṅgasvāmi. Two of his works, viz., *Viññānasāram*—~~8 (a)~~ 78(c) and *Suddhasādakam*—78 (b) are described in this catalogue. To Agattiyar is attributed a number of works bearing upon Śaivasiddhānta and medicine, some of which are also noticed here. Koṅgaṇadēvar is another well-known author of Tamil medical works, of which three are described in this triennial collection.

Irāmāyaṇattiruppugaḻ—12 *and* 13. This is an unprinted work in praise of Viṣṇu and relates the story of the Rāmāyaṇa. It is composed in a metre called Vaṇṇavṛtta the use of which seems to be unique in relation to the Rāmāyaṇa in Tamil literature.

An author index and a general index are added at the end to facilitate reference and help workers in the field of Tamil language and literature. It is regretted that some avoidable errors have crept in mostly owing to the shortness of the time within which the catalogue has had to be printed.

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

1910-11 to 1912-13.

PART 2—TAMIL.

R. No. 1.

Paper. $13 \times 8\frac{1}{8}$ inches. Foll. 110. Lines, 20 to a page. Tamil. Good.

Transcribed from a MS. of Paiyanūr Varadarājapiḷḷai of Mahābalipuram in 1910-11.

அருணகிரிபுராணம்.

ARUṆAGIRIPURĀṆAM.

This is a work in eight Sargas of 430 stanzas, on the religious sanctity of the Śiva shrine at Tiruvaṇṇāmalai in the South Arcot district. The authorship of the work is attributed to Aruṇagirinādar; but the difference in style, diction, etc., between this and Tiruppukaḻ contradicts this statement. It appears to be a very recent composition.

Complete.

Beginning :

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த அருணகிரிபுராணம்.

விநாயகர் தோத்திரம். கலிவிருத்தம்.

துய்ய கொன்றை முடியணி சோதியா
னையன் மேவு மருணகி ரிப்புகழ்
வைய மெங்கு மகிழ்வுற வான்றமிழ்
செய்ய வைங்கரன் றாள்சிர மேற்கொள்வாம். (க)

*   *   *   *

இப்பால் நாட்டுச்சருக்கம்.

பொருவரியமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணாலேயெமைக்கண்டார் புவிமற்றெல்லா
மொருவியிடுங்காலமெல்லாமொன்றுவரெம்பதநிழலிவ்வுண்மைஞானம்
மருவியுயிர் கட்கெளிய நன்னெறியாக் குவமென்றயன் றிருமாலாற்று
மெரியுருவாய்க் கைலையொழித்தருணகிரியாகியிலங்கெல்லை சொல்வாம். (௧)

End:

பொன்மருவு சிவனடியர் வாழ்கவிண் புலவர்
புனிதமலி வேதியர்குழாம்பொலிவின் வாழ்க
மின்மருவு மணிமவுலி வேந்தர்நனி வாழ்க
மேதகுவை சியர்பயிர்செய் சூத்திரர்கள் வாழ்க்
மன்மருவு தருமகுணர் மதியிரவி வாழ்க
வானுடிச கம்பரவு மற்றுயிர்கள் வாழ்க
தென்மருவு மருணநக ரொடுசிவனா முமையுஞ்
செப்பமொடு நீடூழி வாழ்கதிணை மீதே. (௪௫)

Colophon:

தராபதி புழுகினைச்சார்த்திய சருக்கம் முற்றும்.

ஆக, சருக்கம் ௮-க்குத் திருவிருத்தம் ௪௱௩௰.

அருணகிரி[ப்]புராணம் எழுதி நிறைவேறியது. அருணாசல [யீ](ஈ)சுவரர் துணையுண்டாகவும். உண்ணாமுலையம்மன் கிருபை யுண்டாகவும்.

சாதாரண௵ மாசிமீ ௰௨ மாலை ௪ மணிக்கு, பையனூர் சீர்கருணகுல வரதராஜபிள்ளையால் எழுதியது. சரசுவதி பாதமே துணை. சுபம்.

(குறிப்பு.)—

இந்நூல் திருவண்ணாமலையென்று வழங்கும் திருவருணமலை (அருணகிரி) என்னும் சிவஸ்தலத்தின் மகிமையைக் கூறுவது. எட்டுச்சருக்கங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. பாயிரம் உட்படச் செய்யுளின் தொகை 430. இந்நூலின் முதலில் "அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த அருணகிரிபுராணம்" என்று குறிக்கப்பட்டிருப்பினும், இதன் நடை முதலியவற்றைப்பார்த்தால் திருப்புகழ் இயற்றிய அருணகிரிநாதர் வாக்கென்று சொல்வதற்குச்

சிறிதும் இடமில்லை. இந்நூலின் நடை மிகவும் எளியதாத லின் நவீனமான ஒரு கவியினுலியற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டு மென்றே சொல்லலாம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்று மிருக்கிறது.

R. No. 2.

Paper. $12\frac{7}{8} \times 8$ inches. Foll. 242. Lines, 20 to a page. Tamil. Good.

Transcribed from a MS. of Paiyanūr Varadarājapiḻḻai of Mahābalipuram in 1910-11.

(*a*) திருக்கடன்மல்லைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, உரையுடன்.

TIRUKKAḌANMALLAIPPADIṞṞUPPATTANTĀDI WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—80*b*.

This contains 102 stanzas in praise of the Viṇṇu shrine at Mahābalipuram. The work seems to be the production of one Paiyanūr Varadarājapiḻḻai. The literary value of the work is very low.

Complete.

Beginning:

சடகோபர் விஷயம். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சீர்மேவுதொண்டர் துதிசிந்தைமகிழ்நறுங்குல்லைத்தெரியல்சூடுங்
கார்மேவுதிருமேனிக்கடன்மல்லைத்தலசயனக்கண்ணன் ருளிற்
பேர்மேவு பதிற்றுப்பத் தந்தாதிப் பாமாலை[ப்]பெட்பிற் சூட்ட
வார்மேவுமகிழலங்கன் மாறனிருபங்கயத்தாள் வணக்கஞ் செய்
[வாம்.

இதன்-பொருள். சீர்மேவும் - சிறப்புபொருந்திய[ம்], தொண்டர் - அடியார்கள், * * * * இருபங்கயத்தாள் - இரண்டு தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை, வ்ணக்கஞ்செய்வாம் - வணங்குவேன் என்றது. ஆம் ஈற்றசை. (க)

* * * *

நூல். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பொன்மருவுபுடவியெல்லாம்பெட்பினெடுமருள்புரிவான்புரிந்
தஞ்ஞான்று
மின்மருவுநான்முகனையிலஞ்சியினிலளித்தவனேவிண்ணி
னூங்கு
தென்மருவுகடன்மல்லைத்தெய்வவரசேதமியற்றிருத்தியாட்
கொள்
கொன்மருவுபரஞ்சுடரேகோதிலடியாரிடம்வாழ்கொற்றமாலே.

இ-ள். பொன்மருவும் - இலட்சுமிகரம்பொருந்திய, புட
வியெலாம் - உலகமெல்லாம், * * * *
கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய, மாலே - நாராயணனே என்
றது. [ஏ.] (க)

End:

புண்டரீகமுனிவர் விஷயம். கலிவிருத்தம்.

சொல்ல ருங்கடற் றேயம்ப லதினம்
மல்லை கொண்டன்றி றைத்திடு புட்கரன்
துல்லி யப்பதத் தைத்தொழு மின்பவ
வல்லல் நீங்கிய விர்பதம் புல்லவே.

இ-ள். சொல்லரும் - சொல்லுதற்கு அருமையான
விசாலமுள்ள, கடல் - சமுத்திரத்தின், * * *
* * * * * *
அவிர்பதம் - பிரகாசமானபதவி, புல்லவே - சேரவே என்றது.

Colophon:

திருக்கடன்மல்லை(ப்) பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றும். (௱உ)

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருக்கடன்மல்லை யென்னும் ஸ்தலத்திலமர்ந்
துள்ள திருமாலின் ஸ்தோத்திரரூபமானது. நூற்றிரண்டு
பாக்களாலாகியது. சாதாரணமான நடையது. இந்தப் பிரதியில்
உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் பையனூர் வரத
ராஜபிள்ளை யென்பவர்.

(*b*) திருமழிசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, உரையுடன்.

TIRUMALIŚAIPPADIRRUPPATTANTĀDI WITH COMMENTARY.

Foll. 81*a*—140*b*.

A work by the same author as the last in praise of the god Jagannatha worshipped at Tirumaliśai near Poonamallee in the Chingleput district.

Complete.

Beginning :

பராங்குசர் விஷயம். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காராரும் பொழின்மழிசைச் சகநாதன் கழலிணையிற் களிப்பு
லாவிச்
சீராரும் பதிற்றுப்பத்தந்தாதிப்பாமாலை[ச்]சிறியேன்சூட்ட(த்)
தாராரும்வரைப்புயமேவுங்காரியுடையநங்கைதவத்திற்றோன்
றும்
பேராருந்தூயபராங்குசனையென துளமதனிற்பேணிவாழ்வாம்.

இ-ள். காராரும் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, பொழில் - பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, * * * *
உளமதனில் - மனதின்கண், பேணி - விரும்பி(த்) தியானித்து, வாழ்வாம் - வா[ழ்க] (ழ)க்கடவேன் என்றது. (க)

* * * *

நூல்.

நீரார் சலசத் திருவடியென் னெஞ்சி லிருத்தி நிதமுமுன்றன்
பேரா யிரமு மெடுத்தோத(ப்) பெருகு ஞான மருண்மழிசைப்
பேரார் தலத்தி லின்பமுளம் பிறங்குஞ் சுடரே செல்வமளிச்
சீரார் கமலத் திருமங்கை[ச்] சிந்தைக் கிசைந்த செழுங்கரும்பே.

இ-ள். நீர்ஆர் - நீர் நிறைந்த இடத்திலுள்ள, * *
செழும் - வளமையுள்ள, கரும்பே - கரும்பைப்போலும் மதுரமுள்ளவனே என்றது. (க)

End :

வாழி. அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆரணங் கௌத்துவங் குல்லை யிவிருமைம் படைய னந்தன்
சீரணி பதின்மர் வைந தேயனல் லன்பர் செய்யாள்
ஏரணி மழிசை மேவு மியல்சக நாதன் றுளில்
பேரணி பதிற்றுப் பத்தந்தாதிபே ருலகில் வாழி.

இ-ள். ஆரணம்-நான்காகிய இருக்கு, யசு[ர்](ஸ்), சாமம், அதர்வணம் என்னும் வேதங்களும், * * *
பேருலகில் - பெரிய உலகத்தில், வாழி - வா[ழ்க](ழ)க் கடவது என்றது.

Colophon:

திருமழிசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருமழிசை யென்னும் ஸ்தலத்திலுள்ள ஜகந்நாதப் பெருமாளுடைய ஸ்தோத்திர ரூபமாக அமைந்த நூறுபாடல் களையுடைய தொருநூல். மிகவும் எளிய நடையது. அந்தாதித் தொடையாலாகியது. பையனூர் வரதராஜபிள்ளை யென்பவ ரால் உரையுடனியற்றப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக் கிறது.

(c) திருவெவ்வுட்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

TIRUVEVVUṬPADIṞṞUPPATTANTĀDI.

Foll. 141*a*—222*b*.

A work similar in character and authorship as the last but in praise of the god Vīrarāghava worshipped at Tiruvaḷḷūr (Chingleput district).

Complete.

Beginning:

சடகோபர் விஷயம். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காப்பு.

மாமருவு பூதிகிலம் வாழ்த்திவணங் குங்கன்க வல்லி சேருங்
காமருவு தோளெவ்வுள் வீரரா கவமாயன் குளிர்பொற் றுளிற்
றேமருவுபதிற்றுப்பத்தந்தாதித்தண்டமிழ்ப்பாத்தெரியற்சூட்
ட(க்)
காமருவு தென்குருகைக் காவலனம் புயப்பாதங் கருது வோமே.

இ-ள். மாமருவும்-பெருமைபொருந்திய, பூதிகில்-உலக மெல்லாம், * * * * *
அம்புயப்பாதம் - தாமரைமலர்போன்ற சரணங்களை, கருது

வோம் - எப்பொழுதும் சிந்தனைசெய்வோம் என்றது. ஏகாரம்- ஈற்றசை. (க)

* * * *

நூல். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சீரார் சுவவு விபுதர்களுந் திறமே வியவா கண்டலனு
மேரார் நான்கு வத்திரனு மிருடிச் சாலி கோத்திரனு
நாரார்ந் தளவைப் பணிந்தேத்த நலஞ்சேரெவ்வுட் பதியினிலே
காரார் புயல்போல் விழிவளருங் கண்ணா வடியேற் கருள்புரியே.

இ-ள். சீரார் - சிறப்புபொருந்திய, சுவ்வு - சுவர்க்கலோகத்துள்ள, * * * *
அடியேற்கு - உன் தாஸனாகிய வெனக்கு, அருள்புரியே - கிருபைசெய்வாய். ஏ - ஈற்றசை. (க)

End:

சாலிகோத்திரமுனிவர் விஷயம்.

சீர்பெறு முலகுள் ளோர்கள் செப்பரு மகிமை யேய்ந்து
பேர்பெறு மெவ்வு ளூரிற் பின்னை கேள் வன்க டாக்ஷம்
ஆர்பெறு மிருடி யான வறிவுசாந் தம்வை ராக்யம்
தேர்பெறுஞ் சாலி கோத்ரர் சேவடி சிரமேற் கொள்வாம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

Colophon:

திருவெவ்வுட் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருவெவ்வுள் என்னும் விஷ்ணு ஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள வீரராகவபெருமானுடைய ஸ்தோத்திர விஷயமானது. நூற்றிரண்டு செய்யுட்களையுடையது. இதுவும் பையனூர் வரதராஜபிள்ளை யென்பவரால் இயற்றப்பட்டதே. இந்தப் பிரதியில் இது உரையுடன் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

(*d*) பாலையசுவாமிகள்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

PALAIYASVĀMIKAḶPADIṞṞUPPATTANTĀDI.

Foll. 223*a*—242*b*.

Similar to the last in regard to style, authorship and character of the work. This is in praise of Palaiyasvāmi worshipped in the Śiva shrine at Pommapuram.

Complete.

Beginning :

விநாயகர்துதி. அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சீரார் பொம்ம புரத்துவளர் செல்வச் சிவஞா னியின்புயத்திற்
பாரோர் புகழு மொருபதிற்றுப் பத்தந் தாதிப் படலைதனை
நாரா வன்பு சொன்மலரா நாவாங் கரத்தாற் றொடுத்தணியக்
காரார்பெருகுமும்மதத்துக்களிற்றின்மலர்த்தாள்கருதிடுவோம்.

* * * *

நூல். வேறுசந்தம், அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பூவா முயனுந் துழாய்ப்புயனும் பொன்னாட் டிறையும் போற்றி [சைக்குந்
தாவா வளஞ்சேர் மயிலவரை தனையு மெனையு மிடமடிமை
யாவா தரத்திற் கொண்டதிற லத்தா சித்தா பொம்மபுரத்
தேவா வெங்கள் சிவஞானச் செல்வா சரண மருள்வாயே. (க)

வாழி. எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

End :

மருவளரு மலர்ப்பொழில்கண் மலியும் பொம்ம
மாநகரத் தினில்வதிந்த வண்மை ஞானம்
பெருகுதகை சிவஞான பாலயப்பேர்
பெற்றபதிற் றுப்பத்தந் தாதி தன்னை
யிருநிலத்தி லிதைப்படித்தோர் கேட்டோர் வாழி
யெழிலிர்வி யிமகரன்விண் முகிலும் வாழி
யருமறையோர் பூதலத்து ளுயிரும் வாழி
யடியவர்க டிருக்கூட்ட மமர்ந்து வாழி.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பொம்மபுரம் என்னும் சிவஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள சிவபிரானுடைய தோத்திரரூபமானது. நூற்றிரண்டு பாடல்களையுடையது. இயற்றியவர் பையனூர் வரதராஜபிள்ளை யென்பவர். இந்தப் பிரதியில் மூலம் முற்றுமுள்ளது.

R. No. 3.

Paper. I Volume, 13×8 inches; II and III, $10\frac{5}{8}\times8\frac{3}{8}$ inches. Foll. 941. I, 29 lines to a page; II and III, 20 lines to a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1910-11 from a MS. of the author.

பாரதவசனம்—ஆதிபர்வம்.

BHĀRATAVACANAM—ĀDIPARVAM.

This is a literal translation of the Sanskrit Mahābhārata: by Kariccangāl Śrīnivāsan. It is written in a Tamil style called Maṇipravāla which implies a large admixture of Sanskrit words in Tamil composition. The three volumes contain the Ādiparvam which here has 245 Adhyāyas. Similar rendering of certain other Parvams by the same author is described in Nos. 439—445 of the D. C. T. MSS Vol. I.

Beginning:

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 |
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ||

*   *   *   *

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌶𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌚 |
𑌉𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 ||

*   *   *   *

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌸[𑌵𑍍𑌯](𑌣𑍋)𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌷𑌯𑌾 |
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨[𑌾] 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾(𑌂)𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾 ||

ஸ்ரீவேதவியாஸராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட வஹுபுண்ய கதாகர்ப்பமாகிய ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் ஆதிபர்வத்தை(க்) கரிச்சங்கால ஸ்ரீநிவாஸன் மணிப்ரவாளத்தினலே வெளியிட ஜன்ம ஸாபல்யம் பெ[ர](ற)வேணுமென்று பண்ணிவைச்சத்தை(ப்) பெரியோர் கடாக்ஷித்து(த்) தோஷபராங்முக[ா](ர்க)ளாகி(க்) கிருபைபண்ணி(த்) திருவுள்ளம் [பெத்த](பற்ற)க் கடவர்கள்.

ஈ௰ தெ ஊ—நயஷ்ஷவெல் ஶௌநகாஊ்ர(ா)ஊஹஷல்பஃ |
[ஶுூ](ஸூ)தம் யஊல்ஹுதாம் ஶுரஷ[ா]ம் வவுஹூறிஊஊ
ஊாகஃ ||

ஸ்ரீவெஊவ்ராஸஃ.

ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மிவாஸமாயிருக்[கு](கி)ற நைமிசாரண்யத்திலே குலபதியான சௌநகரென்[கு](கி)ற மகர்ஷி த்வாதசவார்ஷிகதீர்க்கஸத்ரயாகம் நடத்தி(க்)[ே](ெ)காண்டுவருகிறபோது,

* * * *

சூதபுத்திர[ர்](ரைப்)பார்த்துக் கே[ழ்](ட்)கிருர்.

End:

அக்நியும், இருபது[ணு](நா)ளேயில் அந்த(க்) காண்டவ வனத்தை(த்) தகித்து, அதிலிருந்த ஜந்துக்களுடைய மாம்ஸங்களே(ப்) பானம் பண்ணி(த்) திருப்தி அடைந்தார்.

பிறகு தேவேந்திரன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமியையும் அர்ச்சுனனேயும் ப்ரசம்ஸித்து(த்) தேவலோகத்தை அடைந்தான்.

ஸ்ரீவெஊவ்ராஸாய நஊஃ.

Colophon:

ஊதி ஸ்ரீஊஹாஹாரதெ [சூஷிவவல்ணி] ஶதஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் வெயாஸிக்ராம் சூஷிவவல்ணி வஞுவத்வாயல்யிகஷிஶதத்ஊ்ஊ்யாயஃ. ஸ்ரீஊதெ ராஊாநுஜாய நஊஃ. ஸ்ரீலக்ஷ்மீஊ்ரஸிம்ஹஷ்வாஜிநெ நஊஃ. ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய வாஸுஊெவாய நஊஃ. ஸ்ரீவெஊவ்ராஸாய நஊஃ. ஸ்ரீவெஶம்பாயநாய நஊஃ. காருக்ரதஊவாாயம் க்ஷஞஊஹல்ஷி ஸஞ்ஃ; சுவஊம் வா ஸுவஊம் வா ஊஊ தொஷொ நவிஊ்ரதெ. ஸ்ரீராஊாய நஊஃ.

Colophon:

ஆதிபர்வம் ஸம்பூர்ணம். [கொ]குளத்தூர் தீக்ஷிதர் கோபாலன் ஸ்வஹஸ்தலிகிதம்.

(கு-பு.)—

இது வடமொழி வியாஸபாரதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு. மொழிபெயர்த்தவர் கரிச்சங்கால் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் என்பவர். இது மணிப்ரவாள நடையது. நடை மிகவும் ஸாதாரணமானது. இதில் பிழைகளும் சிலவுள. இந்த ஆதிபர்வம் மூன்று வாலியங்களாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் பர்வங்கள் 18-ல் 12 பர்வங்கள் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 439—445 நெம்பருள்ள பிரதிகளாக வந்துள்ளன.

R. No. 4.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{4}$ inches. Foll. 333. Lines, 20 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed from a MS. of Kariccaṅgāl Śrīnivāsācāriyar.

பாரதவசனம்—சபாபருவம்.

BHĀRATAVACANAM—SABHĀPARVAM.

Similar to the last and by the same author. Contains Adhyāyas 71 to 120 of the Sabhāparvam.

Beginning:

(இப்ப) டிப்பட்ட நீ இவர்களுக்கு உபதேஷ்டா; தர்மோபதேசம் பண்ணுகிறவன் தனக்கு(த்) தர்மம் இப்படிப்பட்டதென்று * * * *

End:

திருத[ரு](ரா)ஷ்ட்ரனனவர், பாண்டவ[ா](ர்க)ள் வனத்துக்குப் போனபிறகு விதுரருங்கூட க்ருஹத்திலிருக்கச்சே ஸஞ்ஜயனைப்பார்த்து(ச்)சொல்லி அநுதாபப்பட்டார்.

Colophon:

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌸𑌭𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾-
𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾-
𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌮[𑌨𑍍]𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯
𑌨𑌮𑌃. [illegible] 𑌶𑍁𑌭𑌂. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌹𑌯-
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌭𑌗𑌵[𑌾𑌨𑍍] 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 |
𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 [illegible] ||

𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁.

(கு-பு.)—

ஸபாபர்வத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகிய இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் 71-வது அத்தியாயம் தொடங்கி 120-வது அத்தியாயம் வரையில் இருக்கிறது.

R. No. 5.

Paper. $8\frac{1}{4} \times 6$ inches. Foll. 204. Lines, 12 to a page. Tamil. Good.
Restored from a MS. in the Library in 1910-11.

(*a*) அகத்தியர்வைத்தியம்.

AGATTIYARVAIDYAM.

Foll. 1*a*—66*b*.

This is a medical treatise in 205 stanzas attributed to an Agattiyar. This treats of pharmaceutical recipes along with the diseases cured by them.

Complete.

Beginning.

அகத்தியர் வைத்திய சூத்திரம், [முந்நூறு] (இருநூற்றைந்து).

[அ](ஐ)ந்து கரத்தனை யானைமுகத்தனை
இந்து விளம்பிறை போலுமெயிற்றனை
நந்திமகன்றனை ஞானக்கொழுந்[த](தி)னைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

* * * *

அகத்தியர் சூத்திரம், இருநூற்றைந்து.

பூரணமாம் மும்மூலப் பொறியிற் சூடாம்
புகையெழும்பி மேகமதாய்ச் சிரசிற் சூடாம்
காரணமாய் நீர்கலந்து கண்ணில் ரோகம்
கனலெழுந்தீ வாயுவதால் சூல ரோகம்
ஆரணமாம் வேதத்தா லெழுந்தமேகம்
அதியதொரு பித்தமதால் கிராணியாச்சு
தாரணமாம் வாயுவினால் குன்மமாச்சு
சார்ந்தசிலேழ்ப் பனங்கூடில் சயமதாமே. (க)

End :

ஈவதிந்த நூல்தொகைதா னிருநூற்றைந்து [ன்
இகத்திலுள்ளோர் பிழைக்கவென் றிரங்கிச்சொன்னே
தாயிருந்த பிள்ளைக்குத் தவக்கமில்லாத் [தகையெல்லாம்]
த[ண்](ன்)மையைப்போ லிந்நூலைச் சாற்றினேன்யான்
நோய்புகுந்து சாவில்லை யொருநாளுந்தான்
நுண்மையாய்ச் சரக்கையெல்லாம் நீற்றிக்கொண்டு
வாயமுட னெண்ணெயொடு கிருதஞ்செய்து
வைத்திடுவா யனுபானம் வைத்தியமுற்றே. (௨௱௫)

Colophon :

வைத்தியசூத்திரம் முற்றும். அகஸ்தியர் பாதாரவிந்தமே கதி.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியவிஷயமானது. பஸ்மம், தைலம் முதலியவற்றின் வகைகளும், அவற்றைச் செய்யும் முறைகளும், அவற்றால் நீங்கும் நோய்களும், இதில் விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அகத்தியர் இயற்றியதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுள்நடை மிகவும் தாழ்ந்ததுடன் பிழைபொதிந்துமுள்ளது. இதில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

(*b*) அகத்தியர்வைத்தியம்—கர்மகாண்டம்

AGATTIYARVAIDYAM—KARMAKĀṆḌAM.

Foll. 67*a*—204*b*.

A treatise investigating into the causes of diseases and prescribing medicines, incantations, propitiations, etc., as remedies. It contains 300 stanzas and is attributed to Agattiyar.

Complete.

Beginning :

அகத்தியர் அருளிச்செய்த கர்மகாண்டம், முந்நூறு.

வாகடம்.

பூரணமா யுள்மூலம் பொறியிற் சூடாய்ப்
புகையெழும்பி மேகமதாய்ச் சிரசில் சூடாம்
காரணமாய் நீரெழும்பிப் பீனசம்போற் கொள்ளுங்
கனலெழுந்தே வாயுவதாங் கபால மெல்லாம்

சீரணமாய்ப் போகாது வாத பித்தஞ்
சிலேஷ்பனந்தான் மூன்றுலே நோய்க ளெல்லாம்
தாரணையாய்த் திசைவாவில்(?) மூன்று வாயுச்
சமானனெடு பிராணனுட னபானன் றனே. (க)

End:

சித்தியுண்டாம் மவுனத்திற் செல்லு வோர்க்குத்
தெளிவான மனதுரிமை யறிவி னேடு
பத்தியாய் நிலேத்தபின்பு பாவம் போச்சு
பஞ்சபொறிப் புலனுன. ப் பரந்த தய்யா
புத்தியாய்ப் பிழைப்பதற்குச் சாரா தேசொல்[லு]
புகழான மனவாசி வாயு வேகம்
முத்தியா யிருவினையு மற்ற தேசி
முதலான சொக்கர்பத மு[ற்றி](த்தி) தானே. (௩௱௩)

Colophon:

முந்நூறு முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதுவும் அகத்தியர் செய்த வைத்திய நூலென்றே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில், வியாதிகள் உண்டாகும் விதங்களும், அவைகளைப் போக்குதற்குரிய ஜபம் மருந்து முதலியவைகளும் விவரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. செய்யுள்நடை மிகவுந் தாழ்ந்ததுடன் பிழைகளும் அதிகம். இந்தப் பிரதியில் முந்நூறு பாடல்களும் உள்ளன.

R. No. 6.

Paper. $8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{4}$ inches. Foll. 148. Lines, 12 to a page. Tamil. Good.

Restored from a MS. in the Library in 1910-11.

கேரளி யலங்காரம்.

KĒRAḶIYALAṄKĀRAM.

This is a treatise in horoscopy treating of the effects produced by the various planets in various positions. The author seems to have belonged to the Chola country.

Incomplete.

Beginning:

பார்வதி புத்திரன் தொந்தி பரமேசுவரன் பிரமன் விஷ்ணு
கார்முகன் கந்த னேழு கனத்ததோ ரிஷிகள்

. . . த் தெண்ட னிட்டுத் தரிசிக்க வேணு மென்றே
ஓர்மதி . . தையங்கோண-ற்றது சொல்ல் லுற்றேன். (க)

நல்லதோர் வேத மூர்த்தி நாதனுர் சொன்ன நூலை
வல்லது கிரந்த வாக்ய மாய்வகுத் திருமா . . தன்னில்
சொல்லது தெரியா தார்க்குத் தமிழ்சொன்ன வன்சீரூர்வே . . ன்
வல்லவன் சோழ நூலன் (?) வகுத்தலங் காரந் தானே. (உ)

* * * *

உதித்தது விரய மட்டி லொளிமதி யாரன் கூடி.
. . . நின்று ராகி லதற்பய னுறுதி யாகுங்
கதித்தவ ராறெட் டாகிற் கடினமாய்க் கண்ட முண்டு
விதித்தது வாண்டீ ரெட்டில் விளையுரு . . னேபாய் மாதே. (ச)

End:

சுங்க னெட்டில் நிற்கவதிற் சூரியன் கூடச் சேர
இங்கித மான பூம ணிவர்க்கேழி லுதய மாக
அங்கையோர் சோம னின் றவதுநிலை பகையே

. . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிடத்தைச் சார்ந்தது. இன்னின்ன ராசிகளில் இன்னின்ன கிரகங்களிருந்தால் இன்னின்ன பலன்களுண்டாகும் என்று கூறுவது. "தமிழ் சொன்னவன் சீரூர்வே . . ன் வல்லவன் சோழநூலன் வகுத்தலங்காரந்தானே"— என்று இந்நூலின் இரண்டாம் செய்யுளில் உள்ளபடியால் இந்நூலாசிரியர் சோழநாட்டிலுள்ள ஒருவரென்று தெரிகின்றதன்றிப் பெயர் முதலிய விவரம் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை. இடையே 347-வது முதல் 357-வது வரையில் பதினொரு செய்யுள் எழுதப்பெருமல் விடப்பட்டுள்ளன.

R. No. 7.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Foll. 191. Lines, 20 to a page. Tamil. Good.

Restored from a MS. in the Library in 1910-11.

(*a*) வினாவெண்பாவுரை.

VINĀVEṆBĀVURAI.

Foll. 1*a*—8*b*.

A commentary on a catechetical treatise setting forth the chief doctrines of the Śaiva Siddhānta. The author of the text was Koṟṟavankuḍi Umāpatiśivācāriyar who composed it as a summary of his work called Śivaprakaśam. The commentator was Namaśivayan, a disciple of Vēlappapaṇḍāram and a descendant of Namaśivayan of Tiruvāvaḍutuṟai Matt. It is said to have been composed in the month of Vaikāśi of the year Piṅgala, Śaka 1600 (1677 A.D.)

Complete.

Beginning:

பரிபூர்ண கர்த்தாவாயிருக்கிற ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன், அருளிச்செய்யப்பட்ட சிவாகமத்திலே ஞானகாண்டமாயிருக்கிறதை நந்திகேசுரசுவாமிக்குக் கடாக்ஷித்தருள, நந்திகேசுரசுவாமி ஸநத்குமாரபகவானுக்குக் கடாக்ஷித்தருள, [நந்திகேசுரசுவாமி] ஸநத்குமாரபகவான் ஸத்யஞானதெர்சனை (தரிசநி)கள் பரஞ்சோதிமாமுனிகள் மெய்கண்டதேவநாயனாருக்கு அநுக்ரஹம்பண்ண, மெய்கண்டதேவநாயனார் அருணந்திதேவருக்கு அநுக்ரஹம்பண்ண, அருணந்திதேவநாயனார் மறைஞானஸம்பந்தமாமுனிக்கு அநுக்ரஹம்பண்ண, மறைஞானஸம்பந்த மாமுனிவனனுக்ரஹம்பெற்ற உமாபதிசிவாசாரியன், அந்த உபதேசத்தைச் சங்கற்பநிராகரணமென்று எட்டுவாதிதனைவைத்து மறுத்து, அந்த அர்த்தம் விளங்கச் சிவப்ரகாசமென்று திருநாமமும் சாத்தி வழிநூலாக அநுக்ரஹம்பண்ணி அந்தச் சிவப்ரகாசத்தின் ஸாரம் விளங்கப் பதின்மூன்று வெண்பாவாக வினாவின்தென இந்த நூலுக்கு வரலாறு அறிக.

இந்நூலுக்கு வியாக்யானஞ்செய்யவேண்டி மெய்கண்ட ஸந்ததியில், திருவாவடுதுறை நமசிவாயமூர்த்திமரபிலே வேலப்பபண்டாரமனுக்ரகம்பெற்ற நமசிவாயன் வேலப்பபண்டாரம் அநுக்ரகித்த உபதேசத்தை முன்னுள்ள . . . தாக்கள் இந்நூலுக்கு விருத்திபண்ணுதா (?) கையாலே சகாப்தம் ஆயிரத்தறுநூற்றில் பிங்கள வருஷம் வைகாசி மாதம் பண்ணினதென்றறிக.

'நீடு மொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக் கூடலரிது' என்பது, விரிந்த பிரகாசமும் நிறைந்தவிருளும் ஓரிடத்திலே கூடமாட்டாது. 'கொடுவினையேன் பாடிதன்முன்' என்பது, கொடுவினையேன்பக்கற் றெரிசிப்பதற்குமுன்பு. 'வார்சோலையுயர்மருதச்சம்பந்தா ஒன்றிநின்றதெவ்வாறு நீ' என்பது அழ [கு] (கிய) சோலையுயர்ந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனி! அடியேனிடத்துத் தேவரீர் பொருந்தி நின்றதெப்படி ?

End :

உண்மையை வினவியறியாதபேர் ஊமன் கனவிலே பால் குடித்ததுபோல ஒன்றுந்தெரியாதென்றவாறு.

[வினாவெண்பாவுரை முற்றும்.]

* * * *

அல்லாதபேர் எத்தனை சாத்திரம் படித்தாலும், வினாவெண்பா பாராதவனுக்கு ஊமன் கனவிலே பால்குடித்தது.

Colophon :

வினாவெண்பாவுரை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. பதின்மூன்று வெண்பாக்களில் சைவசித்தாந்தம் சுருக்கமாய் வினவப்பட்டுள்ளது. இது சிவப்ரகாசம் என்னும் நூலின் ஸாரமாக அமைந்தது. நூலாசிரியர் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியர். இவரியற்றிய வேறுநூல்கள் கொடிக்கவி, கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், திருப்பதிக்கோவை, சிவப்ரகாசம் முதலியன. இந்தப் பிரதியில் உரைமட்டுமே உள்ளது; பூர்த்தியுடையது. உரையாசிரியர் வேலப்பபண்டாரம் அனுகிரகம் பெற்ற நமசிவாயனென்பவர். இவரதுகாலம் சகம் 1600 என இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

(*b*) கொடிக்கவியுரை.

KOḌIKKAVIYURAI.

Foll. 9*a*—19*b*.

This is also a commentary on the work of Umāpatiśivācāriyar which consists of four stanzas and establishes that ignorance is removed by the grace of the teacher. The work is so called as it is considered to be like a flag raised for the dispelling of ignorance or because when there was an obstacle for the raising of the flag in the Chidambaram temple, the author composed these stanzas for successfully raising the flag.

Complete.

Beginning:

சார்புநூல் பண்ணின கொற்றங்குடியார் இதிலே கொடிப் பாட்டு நாலும்ஒரு சாத்திரம் அந்தச்சாத்திர மெல்லாவற்றிலும் மேம்பட்ட சங்கையைத் திருவுள்ளம்பற்றினதென் வறிக.

"ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றேயிடம்" என்பது, ஆணவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றே. . . .

* * * *

சித்தியாரில், பலவிதம் ஆசான் பாசமோசனம் தான் பண்ணும்படியென்றும், அடிசேர்ஞானம் ஆசானருளால் வந்திடும் மற்றொன்றாலும் வாராதாகுமென்பதும் கண்டுகொள்க. (க)

End:

இதற்கு உதாரணம்:—திருவுந்தியாரிலே

"நஞ்செயலற்[ற](றி)ந்த நாமற் றபின்னுதன்
தன்செயல்தானே யென்றுந் தீபற
தன்னையே தந்த[தெ](ானெ)ன்றுந் தீபற."

ஆகையால் இந்த மூன்றுவகையும் கண்டுகொள்க. (ச)

Colophon:

கொடிக்கவியுரை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதுவும் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்ததே. நான்கு பாடல்களையுடையது. மலத்தைத் தீக்ஷைக்கிரமத்தால் போக்கக் கொடிகட்டியதுபோல இயற்றப்பட்ட செய்யுள்களாதலின்

இப்பெயர் பெற்றது. சிதம்பரத்தில் த்வஜாரோஹணம் தடைபட்டபோது இந்நான்கு செய்யுட்களை யியற்றிக்கொடியை ஏற்றியபடியால் கொடிக்கவியெனப் பெயர்பெற்றதென்றும் கூறுவர். இந்தப் பிரதியில் இதன் உரைமட்டுமே யுள்ளது; பூர்த்தியுடையது. உரையாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(c) திருவுந்தியார், உரையுடன்.

TIRUVUNDIYĀR WITH COMMENTARY.

Foll. 20*a*—34*b*.

This is a treatise in Śaiva Siddhānta composed in 45 stanzas by Uyyavandanāyanār who is considered to be no other than Śiva Himself, for the instruction of Āḷuḍaiyadēvanāyanār of Tiruviyalūr. He taught this work to his disciple Uyyavandanāyanār of Tirukkaḍavūr. The commentator's name is not known.

Complete.

Beginning:

பரிபூர்ணமாயிருக்கிற சிவன் ஆன்மாக்களுக்குச் சிவாநுபவம் விளையுநிமித்தமாக மானிடச்சட்டைசாத்தி, உய்யவந்த நாயனாரென்னும் திருநாமத்தையுஞ் சாத்திக்கொண்டு, * * * * * ஒருநாள் திருவியலூரிலே எழுந்தருளினார். அவ்வூரிலே இருக்கிற ஆளுடைய தேவநாயனார் கண்டு தரிசித்தபொழுது, அவருடைய மலபரிபாகத்தை அறிந்து தீக்ஷை பண்ணித் திருவுந்தியாரென்று பேரிட்டு நாற்பத்துநான்கு செய்யுளாக ஒரு நூலும் பண்ணி, அந்த நூல் முடிவிலே தம்முடைய [இ]தென் ஒரு செய்யுளும் பண்ணியருளி, நூலினுடைய தாற்பரியத்தையும் உள்ளபடி யறிவித்துச் சிறிதுநாட் சென்று தன்னியல்பை அடைந்தார். பின்பு ஆளுடைய தேவநாயனார் * * * * * * * * * ஒருநாள் திருக்கடவூரிலே எழுந்தருளினார். அவ்வூரிலே ஆட்டுவாணியக் குலத்திலே உற்பவித்த ஒருவர் கண்டு தரிசித்தபோது, அவருடைய மலபரிபாகத்தை அறிந்து தீக்ஷைபண்ணித் தம்முடைய ஆசாரியர் பேருஞ்சாத்தி, திருவுந்தியாரென்கிற சாத்திரத்தையு மறிவித்துச் சிறிதுநாட் சென்று தன்னியல்பை அடைந்தார். பின்பு அந்த உய்யவந்த தேவநாயனார், * * * ஒருநாள் சிதம்பரத்திலே எழுந்தருளினார். * * ஒருவர் ஞானம்பெறவேண்

டித் தலவாஸம் பண்ணியிருந்து இவரைக்கண்டு தரிசித்த போது, மலபரிபாகத்தை அறிந்து தீக்ஷைபண்ணித் திருவுந்தியாருக்கு வழிநூலாகத் திருக்களிற்றுப் படியாரென்று நூறு செய்யுளாக ஒரு நூலும் பண்ணி யறிவித்து, சிறிதுநாட் சென்று தன்னியல்பை அடைந்தார்.

திருக்களிற்றுப் படியாரென்பதற்குக் காரணம்: அவர் நூல் பண்ணின காலத்து, இவர் கீழ்சாதியென்றும், இவருடையநூல் கைக்கொள்ளலாகாதென்றும் சிறிதுபேர் சொல்ல, சிறிது பக்குவராயுள்ளவர்கள் அந்நூலைப் பஞ்சாக்கரப்படியிலே கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். அந்தப்படியிலே செய்திருக்கிற கல்லானை, துதிக்கையாலே எடுத்து எல்லாவற்றுக்கு மேல்படியிலே கொண்டுபோய் வைத்தது. ஆகையால் அப்பெயர் பெற்றது. * * * * பாயிரம் முற்றும்.

அகளமா யாரு மறிவரி[ய] தப்பொருள்
சகளமாய் வந்ததென்றுந் தீபற
தானகத் தந்ததென்றுந் தீபற.

(என்பது.) நிஷ்களமாய் ஒருவராலும் அறிதற்கரிதாகிய சிவம், ஆசார்ய மூர்த்தமாகி வந்ததென்று * * * * * *இம்மூவகையன்றிப் பொருளுண்டாயினும்காண்க. (க)

End:

வைய முழுது மலக்க[ர்]யங் கண்டிடு
முய்யவந் தானுரையுந் தீபற
உண்மை யுணர்ந் தாரென்றுந் தீபற.

(எ-து.) உய்யவந்த தேவநாயனுர் செய்த திருவுந்தியாரென்னும் நூலினுடைய உண்மையை அறிந்தவர்கள் பிரபஞ்ச முழுதையும் அஞ்ஞான ஸாகரமாகக் காணக்கடவதென்றவாறு.(சரு)

Colophon:

திருவுந்தியாருரை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. சிவபிரான் உய்யவந்த தேவநாயனுரென்ற மனிதவடிவங்கொண்டு, திருவியலூர் ஆளுடையதேவநாயனுருக்கு இந்நூலை இயற்றிப் பொருளுடன் உபதேசித்ததாக வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இது 45 பாடல்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் இது உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது. இவ்வுரை சிவப்பிரகாசனுரியற்றியதன்று.

(*d*) திருக்களிற்றுப்படியார், உரையுடன்.

TIRUKKAḶIṞṞUPPAḌIYĀR WITH COMMENTARY.

Foll. 35*a*—81*b*.

This is also a treatise on Śaiva Siddhānta in 100 stanzas by Uyyavandanāyanār of Tirukkaḍavūr, a disciple of Āḻuḍaiyadēvanāyanār. The work is so called, because when it was placed on the lowest of what is called the Pañcākkara flight of steps in the Chidambaram temple it was raised to the topmost step thereof by the elephant image cut in stone and placed there on either side of the steps.

Complete.

Beginning:

பரிபூர்ணமாயிருக்கிற சிவன் * * * * ஆகையாலே பெயர்பெற்றது. இந்தச் சந்தான பரம்பரையை இப்படிக் கண்டுகொள்க.

பாயிரம் முற்றும்.

"அம்மையப்ப ரேயுலகுக் கம்மையப்ப ரென்றறிக"

எ-து. அம்மையாகிய சத்தியும், அப்பராகிய சிவனும் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமென்றறிக.

* * * * * *

"இப்புறத்து

மல்லார்போனிற்ப ரவர்".

(எ-து.) இப்படிக் கலந்திருப்பினும் கலவாதாரைப் போன்று சுட்டிக்காணப்படா ரென்றவாறு. (க)

End:

சிந்தையிலு மென்றன் சிரத்தினிலுஞ் சேரும்வண்ணம்
வந்தவனை மண்ணிடைநாம் வாராமற்—றந்தவனை
மாதினுட னெத்திறமும் வாழ்ந்திருக்க வென்பதல்லா
லேதுசொல்லி வாழ்த்துவேன் யான்.

எ-து. எனது இதயத்திலுந் தலையிலும் * * * வேறே எந்த வார்த்தைசொல்லி வாழ்த்தப்போகிறேன் யானென்றவாறு. (ரா)

Colophon:

திருக்களிற்றுப்படியாருரை முடிந்தது. குருவேதுணை.

(கு-பு.)—

இந்நூலும் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்ததே. இது திருவுந்தியாரென்னும் நூலின் வழிநூலாக அமைந்தது. இது, ஆளுடையதேவநாயனாரின் மாணாக்கராகிய உய்யவந்ததேவநாயனாரால் இயற்றப்பட்டுச் சிதம்பரத்திலுள்ள ஒருவர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. இந்நூற்கு இப்பெயர் அமைந்தது முதலியவற்றைத் திருவுந்தியாருரைப்பாயிரத்தில் காண்க. இந்நூலின் செய்யுட்கள் நூறும் உரையுடன் இந்தப் பிரதியில் உள்ளன. இவ்வுரை சிவப்பிரகாசரியற்றியதன்று.

(c) சிவப்பிரகாசவுரை.

ŚIVAPPIRAKĀŚAVURAI.

Foll. 82*a*—164*a*.

This contains the commentary on Śivappirakāśam, a work of Umāpatiśivācāriyar, which consists of 100 stanzas in two chapters, explaining clearly the nature and characteristics of the three fundamental principles of the Śaiva Siddhānta *viz.*, Paśu, Pati and Pāśa. The commentary also seems to be by the author of the text.

Complete.

Beginning:

ஒளியான திருமேனி - ஞானப்ரகாசமான திருமேனியிலே நின்றும், உமிழ்தான மிகமேவு - சொரியாநின்ற மூன்றுமதங்களும் மிகுதியும் பெருகப் பொருந்துகையினாலே * * *
* * * பொருந்த விசாரியாதென்றவாறு.

* * * * * *

ஆன்மவர்க்கம் எத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில் :

(மூ)வகையாருயிர்வர்க்கம்- பொருந்தப்பட்ட வான்மவர்க்கமோ மூன்றுவிதமாயிருக்கும் ; அதேதென்னில் :—மலத்தார் - ஆணவ மலத்தினையுடைய விஞ்ஞானகலரென்றும், கன்மமூல மலத்தார் - ஆணவமலத்தினையும், கன்மமலத்தினையுமுடைய பிரளயாகலரென்றும், * * * *
வியன்கிரியை ஞானமென விளப்புமாறே - மேலாகிய கிரியாவிதியென்றும் ஞானவிதியென்றும் ஆகமங்களிலே சொல்லும் முறைமைத்தாம் என்றவாறு. (அ)

End:

திருவருள்கொடுத்து - ஞானதீக்கையைப் பண்ணி, மற்றச் சிவப்பிரகாசநன்னூல் - இந்தச் சிவப்பிரகாசமாகிய நன்னூலை,

* * * * * பின்முன் தருமலை வொழியக்கொள்வோன் தன்மையில் - முன்னோடு பின்மயக்கந் தீர்த்துக்கொள்ளும் முறைமையுடைய பெயர்களுக்கு, சாற்றலாமே - இந்த நூலை அநுக்ரகம் பண்ணலா மென்றவாறு. (௯௰)

Colophon:

சிவப்பிரகாசவுரை முற்றும். சிவன் துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கினுள் ஒன்று. பொது, உண்மை என இரண்டு பிரிவினையுடையது. பசு பதி பாசங்களின் தன்மை இன்னதென நன்கு விளக்குவது. நூறு விருத்தங்களாலாகியது. இயற்றியவர் உமாபதி சிவாசாரியர். இதிலுள்ள உரை சிவப்பிரகாச ரியற்றியதன்று. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*f*) சதமணிக்கோவை.

ŚATAMAṆIKKŌVAI.

Foll. 164*b*—191*b*.

This is also a treatise in Śaiva Siddhānta consisting of 107 stanzas in Venbā metre. The text is here complete and is accompanied by brief notes.

Complete.

Beginning:

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணை நுதலிற் கறையைக் களத்தின்மறைத்
தெண்ணமிலா வென்போ லெழுந்தருளும்—வெண்ணெய்
[நல்லூர்
மெய்கண்டதேவர் விளுவெண்பா விற்குமுகங்
கைகண்டதே . . மிகங் காப்பு. (௧)

நூலுண்மை.

கடாதிகட்குத் தாரகங்க ளேழென்று காட்டில்
விடாதகுய வன்திரிகை மென்மண்—கெடாததனைக்
கொள்வோர் வினைகாலம் நாசங் குவலயத்தைச்
செய்வோர்க்கு மிப்படியே செப்பு. (௨)

புராணம்.

வாரிபுடை சூழும் வசுந்தரைக்கு மன்னியநால்
மேருநடு வாக விளம்பியிட—வோருஞ்
சுழுமுனை நாடியென் று சொல்லுவதென் றில்லை
பழுதுதிரு வம்பலத்தைப் பார்.

பூமிக்கு உடையார் சமனொளிபாதமும், திருவம்பலநாடியும், இமவானிதயமும், மாமேருமுடியுமாகப் புராணங்கள் சொல்லுகையால், பூமி நின்றபொழுது அடுக்காகையால் விரோதமில்லையென்றது. (எ)

காமனையு நீமயக்கங் கண்டிடுவை யாயிருக்கக்
காமன் மயக்கினனு கக்கருதிக் — காமனைமுன்
னீறு விழித்ததுவென் னின்மலனே நின்றனக்கும்
மாறுமோ காமன் மதி.

(எ-து.) காமனைப்போர்செய்ய ... ாக்காட்டினவர்கள் வீரமறிதற்குச் சுட்டதென்றது. (அ)

End:

கேட்டார் பக்குவமோ கேட்டபொருள் சொல்லுதற்கு
மாட்டாம லோவாக்கின் வாராதோ — நாட்டரிய
ஞான மடந்தையுட னல்வர்க்குங் கேட்டுய்ய
மோனமுட னீயிருத்தன் முன்.

(எ-து.) கேட்டார்க்குச் சருவசங்[தைய](தேக)ங்களும் தீருமென்றது. (௱சு)

ஒன்றுபதி யொன்றுபசு வொன்று ரருள்மாயை
ஒன்று ணவமென் றுரைத்தனையே—யன்றெனுயி
ரன்னுய்மெய் கண்டாவிவ் வைய மகலவருள்
நின்னுமை மானபடி நீ. (௱எ)

Colophon:

சதமணிக்கோவை முற்றும். திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இதுவும் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்ததே. இது நூலுண்மையுடன் நூற்றேழு வெண்பாக்களையுடையது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் குறிப்புரையுடன் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

R. No. 8.

Palm-leaf. $12\frac{3}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 114. Lines 6—8 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoosany Sahib of Triplicane.

(*a*) கர்ப்பவிதி.

KARPPAVIDI.

Foll. 1—46*b*.

This is a treatise in 217 stanzas on the dietetics, etc. of a pregnant woman and is said to be by Bhōganāyanār, a disciple of Kālāṅgi Ayyar. He is also known to have composed a medical work in 7,000 stanzas. The language of the work is incorrect. It is here complete, but the third leaf is lost.

Beginning:

போக[னா](நா)ய[க](னா)ர் அருளி(ச்)செய்த கர்ப்பவிதி.

தானான காயசுத்தி சொல்லக் கேளு[ச்]
சன[க்]காதி [னா] (நா)ல்வரு[ட](டை)ப் பதத்தைப்போ
[த்தி](ற்றிப்)
பானான பாட்டர் திருமூலனா[னா](நா)யர்[ப்]
பதமெ[ங்](ன்)தன் சிரசில்[வய்](வை)த்துப் பரிந்து
போ[த்தி](ற்றிக்)
கானான காலாங்கியய்யர் பதமும்போ[த்தி](ற்றிக்)
க[ற்](ர்)ப்பத்தின் வகை[ய](க)ளெல்லாங் கருதித்
[தின்று
தேனான சித்திபெ[த்த](ற்ற) படியே சொன்னேன்
சிதைவில்லாக் க[ற்](ர்)ப்பமூன்று யோகம் பாரே. (௧)

யோகமாம் புளியுப்பு எண்[ணே](ணெய்) சுண்ண
முரிசையா மா[ங்கிஷ](மிச)ங்கள் ம[ஷ்](ச்)சமாகா
மோகமாம் மோ[ரோ](ரோ)டு கடுகுஉள்ளி
முதி[ரா](ரா)ன காரமொடு பெருங்கா யந்தான்
போகமாம் பெண்[த்],தன்னி[ர்ப்](ற்) புணர்ச்சி யோடு[ப்]
பேறான நித்திரையுஞ் சோம்புந் தள்ளி
வாரமாம் வாசிதனை மரித்து?க் கொண்டு
மறவாம லிரவுபகல் மனசு உள்ளே. (௨)

End :

ஆமென்ற செம்புதனை யதிதமாம்பழச்சா[த்தி](ற்றி)
லூரவைத்துத்
தாமென்ற [னா](நா)லா[னா](நா)ள்[க்] கழுவிப்போட்டு
நற்கட்டுச் சாதிலிங்க மனோசிலை வெங்காரம்
கா[ர]மென்ற கட்டுப்புப்
பழச்சா[த்தி](ற்றி)ல் அரைத்துக்
கலந்தப்புக் காயவைத்துக் கட்டினதுதானும்
ஆமென்றண் டாமவேர்(ப்) பட்டைவாங்கி
அதிகமாம் (உ௰எ)

குருமுன்னி(ற்)[க்]கவும். வைத்தியசாஸ்திரத்தின் முறைப்படி.

(கு-பு.)—

இந்நூல், கர்ப்பிணிகளுக்கு ஆகாரம் முதலியவை இவை யிவையென்று கூறுவது. போகநாயனார் இயற்றியதென்று இந்நூலின் தலைப்பிலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுள்நடை மிகவும் தாழ்ந்ததுடன் பிழைகளும் மிகவதிகம். இந்நூற் செய்யுளின் தொகை 217. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியின் 3-வது ஏடு இல்லை. 27-வது ஏடு முறிந்திருக்கிறது.

(*b*) அகத்தியர் சூத்திரம் இருநூறு, வாதம்.

AGATTIYAR SŪTTIRAM 200, VĀDAM.

Foll. 47*a*—81*a*. Foll. 81*b* is left blank.

A medical treatise, attributed to Agattiyar, on the preparation of certain medicated powders, drugs, especially those prepared from inorganic substances. Incomplete. The numbering of stanzas towards the close of the work is incorrect.

Beginning :

ஆதியான் ம[ன](ண)க்கோலஞ் செய்யும் நாளில்
அதிமூலத் தேவரிஷிக் கூட்ட மாச்சு
வேதியனு மாயோனுந் தானாய் நின்று
வீமனார் வீமனுக்குப் பதத்தை யீந்தார்
நீதிபெறச் சாருதியால்(?) தெ[ஷ்ச](க்ஷ)னாய
நிலையான சானபோதினகக் (?) கரியிற் சென்றேன்
ஆதியொரு காரணத்தால் [ப்] பரைதா னீன்ற
அடவாக்கந்தா னம்பால (?) மாம் அருளைப் பாரே. (க)

24

பாரப்பா வாதத்தி(ல்) ல[ஷ்ச](க்ஷ)ம் காப்புப்
பாடினே(ன்) வயித்தியத்தி [ல்ெண](லிரண்)டு[ெ]ல
[ஷ்ச]க்ஷம்

* * * *

End:

* * * * *

சேரப்பா யோகத்திற் செய்ய வேணுங்
திடங்கொண்டு மலைமேலே யேற வேணும்
காரப்பா குகையிலே யிருக்க வேணும் [க்]
கற்[ப்]பத்தா லச்சமா[இ] க்கொண் டிருக்க லாமே.
(௱௭௰௭)

இருக்கவென்று மேழுரைத்தா லமிர்தங் கொள்ளும்
[யி](இ)ன்பமுடன் கடுக்காயின் [க்]கற்பங் தின்னு
பெருக்கவே வெகுகற்[ப்]ப மப்பாதின . . . .
ஆகவிருத்தம். (௯௨௭௰)

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியவிஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் பாடல் இருநூறுமில்லை. இயற்றியவர் அகஸ்தியரென இந்நூலின் தலைப்பில் வரையப்பட்டுள்ளது. செய்யுள் தாழ்ந்த நடையதாகியும் பிழை மிகுந்ததாகவும் உள்ளது. இறுதிச்செய்யுள் முழுதுமெழுதப்படாமலிருக்கிறது.

(c) சுந்தரானந்த சூத்திரம்.

SUNDARĀNANDA SŪTTIRAM.

Foll. 82*a*—86*a*.

A medical treatise similar to the last; said to be by Sundarānandar. Complete in 25 stanzas.

Beginning:

பூமி[ஞ](நா)த மேகமே புனல்செ[ரி](றி)ந்த பூவதா
மாமடார விழுத்திலா(?) விருத்தவீ விருந்திடா
சோம[ஞ](நா)த மீ[ரி](றி)யே சொருபம்வைத்த சத்தியாம்
[யே](ஏ)மவித்தை பூரண மிருந்தவட்ட சாரியே. (௧)

End:

வேதை காட்டகைபி முரை வைணுமல்(?)
தோதனலாதலா(?)லென்னுலடா(?)அருந்துப்பாருமுண்மையா
[ய்
[யோ] (ஓ)திமம்போல நத்திவறிது(?)ருபதேசமே செய்யுவா
ராதியான பூரண மருந்து பாருஞ் சோதியே. (உரு)

Colophon:

சுந்தர ஆனந்த சூ[ஷ்](த்)திர மு[ஸ்தது](ற்று)ம். குரு
முன்னி[க்](ற்)கவும்.

(கு-பு.)—

இதுவும் வைத்தியவிஷயமானதே. இதைச் சுந்தராநந்த ரென்பவரியற்றியதாக இந்நூலின் தலைப்பில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுளின் தொகை இருபத்தைந்து. நடைதாழ்ந்தது டன் பிழைகளும் அதிகம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முழுது மிருக்கிறது.

(*d*) அழுகணிசித்தர் பாடல்.

AḺUKAṆISIDDAR PĀḌAL.

Foll. 86*a*—90*b*.

A treatise in alchemy, said to be by Aḻukaṇisiddar. Contains 61 stanzas.

Beginning:

அழுகணிசித்தர் பாடல்.

மேகத்தாலிந்தாச்சு ஆத்தாளே
விசைரவியீரச் சுண்ணும்பரமாகச்
சிறுநீரிலட்டசித்தி யரனுள் சத்தி. (க)

[யி](இ)ரவிமுகத்தாலே யீசனென்றவுப்பாச்சு
வருகங்கைதன்னாலே—யாத்தாளே
மயமாகச் சுத்திசெய்தே. (உ)

End:

சித்திபெ[த்த](ற்ற) கற்பமிதா மாத்தாளே
தேவவருஷமீதிலே
அத்தியீன்ற [யீ](ஈ)ய மாத்தாளே
[மா](ஆ)யிரமாம்வயது. (சுய)

உத்தமர்க்குச் சொன்னேனு னுத்தாளே
உசாவெளிகண்டதெல்லாம்
புத்தியுள்ள பத்தர்களுக்கு மாத்தாளே
பலிக்குமப்பா கண்டாயோ. (சூக)

குருமுன்னி [க்](ற்)கவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவராகிய அழுகணி சித்தரென்பவரால் பாடப்பெற்றதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது ரஸவாத விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் 61 பாடல்கள் உள்ளன. இவை அச்சுபிரதியில் காணப்படவில்லை.

(e) கொங்கணநாயகர் கடைக்காண்ட சூத்திரம்.

KONGAṆANĀYAKAR KAḌAIKKĀṆḌA SŪTTIRAM.

Foll. 91*a*—94*b*.

A treatise on the preparation of lambatives, drugs, etc. It is said to be by Koṅgaṉar, a disciple of Bhōganāyanār.

Complete in 44 stanzas.

Beginning:

புளியுப்[பு ரெ](பிர)ண்டினாலே பிறந்த[து](திவ்)
வண்டமெல்லாம்
புளியுப்[பு ரெ] (பிர)ண்டினாலே பெருத்தது
வாதமெல்லாம்
புளியுப்[பு ரெ] (பிர)ண்டுங் கண்டோர் பெரியவ
ரவரே கண்டாய்
புளியுப்[பு ரெ] (பிர)ண்டினாலே பேரண்டஞ்
சுன்ன மாமே. (க)

End:

காட்டிய வுப்பு நீயுங் கலந்தரைப்
ப[ள](ழ)ஞ்சார்விட்டு
ஊட்டியே சாரன் மேலே உள்ளிட்
[டுரெ] (டிர)ண்டுக் கொன்று
கூட்டிய தணலின் மேலே சங்கமாய்
வாட்ட வாட்ட
ஆட்டிய ளி(?)ல்லைச்சார மாகுமெக்
கானதப்போ(?). (சச)

குருமுன்னி [க்](ற்)கவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியநூல்களி லொன்று. கொங்கணநாயக ரென்பவ ரியற்றியதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் லேகியம் முதலியவை செய்யவேண்டும் முறைகள் கூறப்படுகின்றன. நாற்பத்துநான்கு செய்யுளுடையது. செய்யுள்நடை மிகத்தாழ்ந் தது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*f*) கோரக்கர் சூத்திரம்.

KŌRAKKAR SŪTTIRAM.

Foll. 95*a*—103*b*.

A treatise in alchemy attributed to Kōrakkar, a disciple of Bhōgar.

Breaks off in the 79th stanza.

Beginning:

அருள்பெ[த்த](ற்ற) நந்தியி[ர்](ன்) சரணெனக்கு(ப்)
பொருள்பெ[த்த](ற்ற) மூலர்போ காரெனக்குத்
தருவொத்த தோளர் சட்டைமுனியம்
பரமுள்ள கொங்கணர் பக்ஷ மிகுதியே. (க)

End:

கூட்டியே வில்லை யாக்கி(க்) குறும்பிட மெரியிட் டேதான்
தீட்டிய சுண்ண மாக்கும் பீங்கானில் வைக்கத் தண்ணீர்
வாட்ட மில்லாத[யி](வி)ந்த வறுவகை(ச்) செயநீர்தானே
மூட்டியபோக்குக்கெல்லாம் மு[ளு](ழு)க்கட்டுச் செயநீர்தானே.
(எஅ)

தானென்ற செயநீர்தன்னைச் சகல(?)தோர் முறைக்குங்கூட்டி
ஊனென்ற செயநீரொன்று உரைக்[கு](கி)றேன் கண்ணு
[வுக்கு(?)

. . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்தையும் வைத்தியத்தையும் பற்றிக் கூறுவது. கோரக்கர் என்பவர் இயற்றியதெனக் கூறப்பட்டுள் ளது. இந்தப் பிரதியில் எழுபத்தெட்டு செய்யுட்களும் 79-வது செய்யுளின் முதலிரண்டடிகளுமே உள்ளன. இதில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

(*g*) வைத்தியநூற் பாடல்கள்.

VAIDYANŪṞ PĀḌALKAḶ

Foll. 104*a*—114*b*.

A number of unconnected stanzas on the preparation of medicines and on dietetics.

Beginning:

[ஞ](நா)ளப்பா மூன்றுதின[ம் யி](மி)ப்படியேசெய்யில்
நலமான பாசம[ரு](று)ம் கெ[ற்](ர்)ப்பமுண்டாம்
[மா](ஆ)ளப்பா புணர்வேளை[ஓ](யு)டம்பெல்லாம்[ஞெ](நொ)
[ந்தால்
அப்பனே வா[ய்வு](யு)நிறைந் திருக்குதென்று
வாளப்பா பெருங்காய நல்லெண்[ணே](ணெய்) வார்த்தரைத்து
மைந்தனே . . . . பூசச்சொல்லே. (க)

End:

[வு](உ)றுதியாம் ப[ணிவி](ணவெ)டை தான் தேனிலுண்ண
மூருஞ்சலகப் (?) பழுதேதுந்தேத்துக்
குறுதியால்[க்] கர்ப்பத்தால் முரிஞ்சதோடிங்(?)
கோடிவிதமானதுங் குலாவித்தீரும்
வறுதியாய் வாசியினில் நின்றுவேருய்
வரிசையாயேரிட்டால் க. . . . .

(கு-பு.)—

இந்தப்பாடல்கள் வைத்தியநூல்களைச் சேர்ந்தவைகள். ஒன்றேடொன்று தொடர்ச்சியின்றித் தனித்தனியே இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் ஏறக்குறைய அறுபது பாடல்கள் இருக்கின்றன.

R. No. 9.

Palm-leaf. $13\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 94. Lines 7 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from the same owner as the last.

(*a*) அகத்தியர் ஞானம், நூறு.

AGATTIYAR ÑĀNAM, 100.

Foll. 1—16*b*.

A work in 100 stanzas on the ultimate realities of the universe as established in the Śaiva Siddhānta. Said to be by Agattiyar.

Complete.

Beginning:

சிந்தையுறு ஞானந் தெரியவுரை பாடுதற்கு
வந்தபஞ்ச பூத(த்தி)ன் வாழ்க்கையே-செந்தமி[ள்](ழ்)நூல்[க்]
காவியந்தா னுயிரத்தி[ல்க்](ற்) கல்லா யொருநூறுந்
தேவியென்னும் பூரணியே சீர்.

பூரணமாய் மும்மூ[ற்](ர்த்)தி வந்த வாறும்
பூமியென்றுந் திகிரியென்றும் படைத்த வாறும்
காரணமாய்த் தேவியெங்கு நிறைந்த வாறுங்
கற்பமுண்ட ரிஷிகள்சா காத வாறும்
வாரணமாய்ப் ப[ர](ற)வையொடு நாற்கால் சென்ம
மானிடர்க ளு[று](ரு)கின்ற குலத்தி[ன்வா] (னு)றும்
ப[று](ரு)வதமாய் விருட்சகமாய்ப் பல்ல தாகிப்
பாதாள சாகரமும் படைத்த வாறே. (க)

End:

வாறுன ரெண்டெழுத்துங் கருவுந் தோ[ண](ன்ற)
வகைவி[ப](வ)ர மாகவே சொல்லி வைத்தேன்
கூறுன மூன்றெழுத்துஞ் சொல்லி வைத்தேன்
[து](தொ)கையாகத் தத்துவத்தின் கூறுஞ் சொன்னேன்
வீறுன தத்துவந்தான் மூன்று நா[த்தி](ற்றி)ல்
மெய்நிறைந்த கோட்களெல்லாம் விளம்பி னேனுன்
பேறுன தத்துவத்தைத் தேர்ந்து பாரு
பேசாத தத்துவத்தை வெளியிட் டேனே. (கக)

வெளியோடே வெளிசேரு மீறுந் தண்ணீர்
விதமாக [ய](வ)ப்புடனே சேர்ந்து போகும்
[யொ](ஒ)ளியோடே தேயுவதி[ல்ச்](ற்) சேர்ந்து போகும்
உத்தமனே மண்ணுடனே மண்ணுஞ் சேரும்
அ[ளி](ழி)யாத வாயுவிலே வா[ய்வு](யு) சேரு
மஞ்சுமொன்றுய்க் கூடினு லா[ற்](ன்)மா வாகும்
வ[ளி](ழி)யோடே யிவ்வண்ண மறிந்து கொண்டு
மானிடரே காயசித்தி ஞான முற்றே. (ரா)

Colophon:

அகஸ்தியர் ஞானம் நூறு முற்றும். [தெட்ச](தக்ஷி)ணு
மூ[ற்](ர்த்)தி பாதாரவிந்தமே கெதி. திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்மதஸு வைகாசிமீ 5உ குத்தம்பா[ற்](க்)கம் திரு
வேங்கடமுதலியாரவர்கள் குமாரர் ராமசுவாமிமுதலியாரவர்க
[ழு](ளு)க்கு(ச்) சங்கரநா[ரு](ரா)யண பிள்ளை எழுதிக்[கு]
(கொ)டுத்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த ரீதியான தத்துவங்களைப்பற்றிய நூறு பாடல்களாலாகியது. ஆசிரியர் அகத்தியரென்று நூலின் முதலிலும் ஈற்றிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுள்நடை தாழ்ந்ததுடன் பிழைகளும் மிகுந்துளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) அகத்தியர் பூஜாவிதி.

AGATTIYAR PŪJĀVIDI.

Foll. 17a—53b.

A treatise on the mode of worshipping Siva and other related deities as observed by the followers of Śaiva Siddhānta. Said to be by Agattiyar.

Complete in 201 stanzas.

Beginning:

பூரணசூத்திரம். அக[ஷ்]த்தியர் பூஜாவிதி.

காரணமாஞ் சிவயோகி சித்தர் பூசை
களங்கமறச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளும்
பூரணமா மவுனமல்லோ ஞான வாழ்க்கை
புக[ளா](மூா)ன வஷ்டாங்கம் நடன மாடுஞ்
சீரணமாய்ப் போகாம[ல்ப்](ற்) பூசை மா[ற்](ர்க்)கஞ்
செப்புகிறேன் மனந்தெளிந்த சித்த[ற்](ர்க்)கப்பா
வாரணமா முகத்தோனை முதலே பூசை
ம[த்த](ற்ற)தொரு பூசையெல்லாம் பிறகு செய்யே. (க)

End:

ஒன்றான மனதுரிமைச் சீஷ னுக்கு
உரைசொல்லிப் பூசைவிதி யுறைக்கச் சொல்லு
விண்ணாட்டங் காட்டியே மேவச் சொல்லி
மேலான மவுனத்தைப் ப[த்த](ற்ற)ச் சொல்லு
சுண்ணம்பு மஞ்சளும்போ[லக்](ற்) குறிகள் நாட்டிச்
சுளினையிலே நாட்டமுறத் தொட்டுக் காட்டிக்
கண்ணாடிக் குள்[க்]குருவின் பதத்தைப் போற்றிக்
கருணைபெறப் பூசைவிதி கருவா முற்றே. (உாக)

Colophon :

[தெட்ச] (தக்ஷி)ணாமூ[ற்](ர்த்)தி பூசைவிதி முற்றும்.

வாலாயி யீசு[ப](வ)ரி பாதாரவிந்தமே கெதி.

நாலுகுடி யோகவாலையானந்தகுரு பாதாரவிந்தமே கெதி.

ரூ · · களு மன்மதவூ ஆவணிமீ எஉ குத்தம் பாக்கம் திருவேங்கிட முதலியாரவர்கள் குமாரர் ராமசுவாமி முதலியாரவர்களுக்கு வீரராகபுரம் சங்கரநா[ரு](ரா)யண பிள்ளை எழுதிக்[கு](கொ)டுத்தது; நன்ருக. தேவி சகாயம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சிவன், வாலை, குண்டலினி, சக்தி முதலிய தேவதைகளை பூஜிக்கும் முறைகளைக் கூறுவது. இருநூற்ரெரு பாடல்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. நூலாசிரியர் அகத்தியரெனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(c) அகத்தியர் தீக்ஷாவிதி.

AGATTIYAR DĪKṢĀVIḌI.

Foll. 54*a*—94*a*.

A treatise attributed to Agastiyar on the mode of performing the various kinds of Śivadīkṣai which consists in concentrating one's attention and acquiring supernatural powers.

Complete in 201 stanzas.

Beginning :

வானைத்தா வியபொதி கை தன் னில்வாழ்
 மகத்தான ரிஷியுடைய வாக்கு நேர்மை
பானைத்தா வியபூசை வாம பூசை
 பரிவான சிவயோகம் பண்பே கேளு
மீனைத்தா வியராசி யாதி யென்னும்
 விளங்கிநின்ற கன்னிமுதல் வில்லு மேஷஞ்
சேனைத்தா வியரர்சி ய[ரி](றி)ந்து துலாத்தின்
 சென்மரா சிக்கருவைச் செப்(புகி) றேனே. (க)

End:

பணிமாறுங் காலத்தே மணியி ஞோசை.
பாங்கான சிகண்டியி னுத வோசை
பணிமாறுங் காலத்தே மவுன தோத்திரம்
பத்தியுறு வாக்கையிலே கியத்தை [ஈய்](யீ)ந்து
பணிமாறுங் காலத்தே சகல சித்தும்
பரிவாகத் தாவென்று கையில் வாங்கிப்
பணிமர்றுங் காலத்தே பணிந்து தெண்டம்
பண்ணுவாய் தீக்ஷைவிதி பூசை முற்றே. (உாக)

Colophon:

பொதிகாசலமூ[ற்](ர்த்)தி தீ[ட்சை](க்ஷை) விதி முற்றும். வாலாம்பிகை பாதகமலமே கெதி. வாலை சுப்பி[ற](ர)மணிய சுவாமி உ[ை]பயபாதாரவிந்தமே கெதி.

தூமக௵(?) மன்மத௵ தைமீ உ௩௳ புதன்வாரமும் பூசநட்[செ]சத்திரமுங்கூடின சுபயோக சுபக[ற](ர)ண சுபதினத்தில் குத்தம்பா[ர்]க்கம் திருவேங்கட[ண](நா)தமுதலியாரவர்கள் குமரர் ராமசுவாமி முதலியாரவர்க[ழு](ளு)க்கு வீரராகபுரம் சங்கரநா[ரு](ரா)யணபிள்ளை எழுதிக் [கு](கொ)டுத்தது. ஸ்ரீ: ஓ மகாகணப[தி](த)யே நம:.

(கு-பு.)—

இந்நாலில் சிவதீக்ஷை முதலான தீக்ஷைகளின் வகைகளும் அவற்றைச்செய்யும் முறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. இது இருநூற்றொரு செய்யுட்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 10.

Palm-leaf. $18\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 55. Lines, 5 to a page. Telugu. Slightly injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) உபதேச ரத்தினமாலை.

UPADEŚA RATTINAMĀLAI.

Foll. 1*a*—11*a*. Fol. 11*b* is left blank.

This work gives on account of the Āḻvars and Ācaryas (teachers of Vaiṣṇava religion) held in esteem by the Teṅkalai sect of the Vaiṣṇavas. The place and the time of their birth, the

names of their works, etc. are also mentioned. The author of the work is Maṉavāḷamāmuni, a disciple of Tiruvāymoḻippiḷḷai. The work has been printed; and there are many copies of the work in the Library.

Complete in 73 stanzas.

Beginning:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

முன்னந் திருவாய் மொழிப்பிள்ளைதா முபதேசித்தநேர்
தன்னின் படியைத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி
தன்னன் புடன்செ யுபதேசரத்தின மாலைதன்னைத்
தன்னெஞ்சுதன்னில் தரிப்பவர்தாள்கள் சரணமக்கே.

எந்தை திருவாய் மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்
வந்த வுபதேச மார்க்கத்தைச்—சிந்தைசெய்து
பின்னவருங் கற்கவுப தேசமாய்ப் பேசுகின்றேன்
மன்னியசீர் வெண்பாவில் வைத்து. (௧)

End:

இந்த வுபதேச ரத்தின மாலைதன்னைச்
சிந்தைதனில் நாளும் சிந்திப்பா—ரெந்தை
யெதிராச ரின்னருளுக் கென்றுமிலக் காகிச்
சதிராக வாழ்ந்திடுவர் தாம். (௭௩)

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

மன்னுயிர்கா ளிங்கே மணவாள மாமுனிவன்
பொன்னடியாஞ் செங்கமலப் போதுகளை—யுன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டி லமானவனு நம்மைக்
கரத்தாலே தீண்டல் கடன். (௭௪)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீ வரதார்யகுரவேநமஃ.

எந்தை கற்று ராழ்வார் * * * * * * * * * இந்த வுபதேச மன்னுயிர்காள்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைஷ்ணவமதத்தில் பிரஸித்தி பெற்றுள்ள ஆழ்வார்களுடையவும் அவர்களியற்றிய பிரபந்தங்களுடையவும், அவற்றை உலகில் பரவச்செய்த ஆசார்யர்களுடையவும் அவர்களியற்றின வியாக்யானங்களுடையவும் வைபவங்கள்

இன்னவெனக் கூறுவது. மணவாளமாமுனிகளால் இயற்றப்பட்டது. இது, தனியனும் இறுதிச்செய்யுளும் நீங்கலாக எழுபத்துமூன்று வெண்பாக்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.
TIRUVĀYMOḶI NŪṞṞANTĀDI.

Foll. 12*a*—25*b*.

This is a work by the same author as of the last and containing 100 stanzas of Veṇbā metre, each of them giving a gist of the subject treated in one of the 100 Tiruvāymoḻis (or Padikams) of which Nammaḻvār's work, Tiruväymoḻi, consists.

Complete.

Beginning:

அல்லும் பகலு மனுபவிப்பார் தங்களுக்கு(ச்)
சொல்லும் பொருளுந் தொகுத்துரைத்தான்—நல்ல
மணவாள மாமுனிவன் மாறன் மறைக்கு(த்)
தணவா[த]நூற் றந்தாதி தான்.

*　　*　　*　　*　　*　　*
*　　*　　*　　*　　*　　*

[வு](உ)யர்வே பரன்படியை யுள்ளதெல்லாந் தான்கண்டு
உயர்வேத நேர்கொண் டுரைத்து—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரை வாழ்விக்கு மாறன்சொல்
வேராக வேவிளையும் வீடு. (க)

End:

சூழ்ந்துநின்ற மால்விசும்பின் றொல்லை வழிகாட்ட
ஆழ்ந்ததனை முற்று மனுபவி[ற்று]த்து—வாழ்ந்தங்
கடியருட னேயிருந்த வா[ர்த்தை](ற்றை)யுரை செய்தான்
முடிமகிழ்சேர் ஞான முனி. (கூகூ)

முனிமாறன் முன்புரைசெய் முற்றின்ப நீங்கி(த்)
தனியாகி நின்று தளர்ந்து—நனியாம்
பரம ப[ற்றி](த்தி) யில்நைந்து பங்கயத்தாள் கோனை
ஒருமையு[த்து](ற்று)ச் சேர்ந்தா னுயர்ந்து. (m)

மணவாளமாமுனி திருவடிகளே சரணம். யதீந்திரப்ரவண(ர்) திருவடிகளே சரணம். காந்தோபயந்த்ரர் திருவடிகளே சரணம். வரவரமுனி திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் ஸாரமான விஷயத்தையும் முறையே ஒவ்வொரு வெண்பாவில் அமைத்து இயற்றப்பட்டுள்ளது. தனியன் என்னும் பாயிரம் நீங்கலாக நூறு வெண்பாக்களையுடையது. சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மேம்பட்டது. இயற்றியவர் மணவாளமாமுனிகள். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) வாழித் திருநாமம்.

VĀḺIT TIRUNĀMAM.

Foll. 26*a*—43*a*.

Contains 43 stanzas in praise of Āḻvārs and Ācāryas who are held in veneration by the Tenkalai sect of the Vaiṣṇavas. By Appuḷḷān.

Beginning:

அம்புவியி லாழ்வார்க ளாண்டாள் மதுரகவி
தம்பதிநாள் மாதத் தமிழ்த்[து](தொ)கையை—நம்புவிக்கே
செப்புளான் றனுமாய்ச்(?) சேர்ந்தபொருள் வாழிசெய்த
அப்புளான் றருளே யரண்.

* * * * * *

போதமிகு பொய்கையார் பூதத்தார் வாழியே
புக[ட்](ழ்)பேயார் மழிசையர்கோன் புத்தூரன் வாழியே
நாதமுனி தொழுங்குருகை நாவீரன் வாழியே
நற்பாணன் கொல்லிநகர் நாதனுர் வாழியே
ஆதரிக்குந்தொண்ட ரடிப்பொடி யம்புயத்தாள் வாழியே
அருள்கலியன் மதுரகவி யாண்டாளும் வாழியே
ஏதமற்ற நாலாயி ரப்பனுவல் வாழியே
இவர்களுதித்தநாள் மாதமெழிற் [புத்தி](பதி)யும் வாழியே.

End:

மல்லிகையும் வகுளமலர் மணிமுடியில் மணநாறும்
[வொ](ஒ)ண்பவள வாயினது மலர்கள்மிகை நாறும்
நல்லிசைக ளாழ்வார்கள் நற்கலைக ளெல்லாம்
நலமுடைய கருணைவிழி நாடோறும் மணக்கும்

சொல்லரிய பாதமபிஷேகமண நாறும்
தொல்லையெதி ராசனென விவ்வுலகில் வந்தோன்
செல்வமண வாளமுனி[வர்](யா)கருரு வெங்கோன்
திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறி யேனே.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவமதத்தில் வாழித்திருநாமம் எனப்படும் ஒருவகைத் தோத்திரத்தைச் சார்ந்தது. இது ஆழ்வார்களையும் ஆசார்யர்களையும் வாழ்த்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதியில் பொய்கையாழ்வார் வாழித்திருநாமந் தொடங்கி மணவாளமாமுனி வாழித்திருநாமம்வரையில் நாற்பத்திரண்டு பாடல்கள் இருக்கின்றன. இயற்றியவர் அப்புள்ளான் என்பவர்.

(*d*) இயல் சாற்று.

IYAL ŚĀṞṞU.

Foll. 43*b*—44*a*.

This consists of 8 stanzas which are repeated, as ordained by Maṇavāḷamāmuni, at the close of a formal recitation of the hymns of Āḻvārs called Nālāyirappirabandam.

Beginning:

நன்றுந் திருவுடையோம் நானிலத்தி லெவ்வுயிர்க்கு
மொன்றுங் குறையில்லை யோதினோம்—குன்ற
மெடுத்தா னடிசே ரிராமா நுசன்ருள்
பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பற்றி. (க).

End:

ஊழிதொறு மூழிதொறு முலக முய்ய
வும்பர்களுநங் கேட்டுய்ய வன்பி னாலே
வாழியெனும் பூதம்பேய் பொய்கை மாறன்
மழிசையர்கோன் பட்டர்பிரான் மங்கை வேந்தன்
கோழியர்கோன் தொண்டர்துகள் பாணன் கோதை
குலமுனிவன் கூறியநூ லோதி வீதி
வாழியென வருந்திரளை வாழ்த்து வார்தம்
மலரடியென் சென்னிக்கு மலர்ந்த பூவே. (அ)

(கு-பு.)—

இவை நாலாயிர ப்ரபந்தத்தைப் பாராயணஞ்செய்து முடிக்கும்போது அநுஸந்திக்கப்படும் பாட்டுக்கள். இந்த எட்டுப் பாடல்களும், மணவாளமாமுனிகளின் விருப்பின்படி தொகுக்கப்பட்டவை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கின்றன.

(*e*) சாற்று முறை.

ŚĀṞṞU MUṞAI.

Foll. 44*b*—47*b*.

This consists of a few Sanskrit and Tamil stanzas in praise of certain Vaiṣṇava religious teachers. These stanzas are generally repeated whenever the formal recitation of the Prabandam is closed for a day. Foll. 48–55 contain also other stanzas in praise of certain other religious teachers, which are similarly repeated.

Beginning:

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌦𑌶𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾 |
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 ||

* * * * * *

End:

அடியார்கள் வாழ வரங்கநகர் வாழ
சடகோபன் தண்டமிழ்நூல் வாழ—கடல்சூழ்ந்த
மன்னுலகம் வாழ மணவாள மாமுனியே
இன்னமொரு நூற்றாண் டிரும்.

(கு-பு.)—

இப்பாடல்களும், நாலாயிர ப்ரபந்தத்தைச் சேர்ந்த பெரியாழ்வார் திருமொழிமுதலிய பிரபந்தங்களை அநுஸந்தித்து முடிக்கும்போது ஓதப்பட்டுவருபவைகளே. இந்தப் பிரதியில் "அடியார்கள் வாழ"—என்னும் பாடலின் பின்பு, "சீராருமெதிராசர் திருவடிகள்வாழி" என்பதை முதலாகவுடைய யதிராஜர் வாழித்திருநாமங்களும், "திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் திருவடிகள்வாழியே" என்பதை முதலாகவுடைய மற்ற ஆசார்யர்கள் வாழித்திருநாமங்களும் எட்டு ஏடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 11.

Palm-leaf. $18\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 198. Lines, 7 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Row of Triplicane in 1910-11.

ஆசார்யஹ்ருதய வ்யாக்யானம்.

ĀCĀRYAHṚDAYAVYĀKHYĀNAM.

This is a commentary by Maṇavāḷamāmuni on the work of Aḻagiyamaṇavāḷapperumāḷnāyanār son of Kṛṣṇapāda and brother of Piḷḷailōkacāryiar, and it purports to give the tenets and doctrines of Nammāḻvar as expressed in his work, Tiruvāymoḻi.

Complete.

This MS. is said to have been copied by Śēṣambhaṭṭar Veṅkaṭarāmānujācāriyar and given to Tummalapalli Veṅkanna on Friday the 10th day of the bright fortnight, when the moon was in the constellation Anūrādha, in the month of Jyēṣṭha of the year Khara.

Beginning :

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇 |
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑍋𑌗𑌿𑌸𑌨𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑌜𑍀𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ||
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 |
𑌰𑌮𑍍𑌯(𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍇)𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾 ||

ஸ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேசுவரன், நிரதிசயாநந்தமயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யநிர்மல ஜ்ஞாநாதிகுணகராய் * * * * அஜ்ஞரான ஸம்ஸாரிசேதனர்க்கு ஸதஸத்விவேகபரிகரமான சாஸ்த்ரப்ரதானத்தைப்பண்ணியருளினபடியை அருளிச்செய்கிறார். காருணிகனான ஸர்வேசுவரன்-கிருபாவிசிஷ்ட ஸ்வதந்த்ரன் என்றபடி; கிருபாவானானாலும் ஸ்வதந்த்ரனன்றாகில் தான் நினைத்தபடி கார்யம் செய்யப்போகாது.

End :

அஜ்ஞாந நிவர்த்தகஜ்ஞாநபூர்த்திப்ரதபகவத்பிரஸாதமே அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை அறுத்து அபீஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தையும் உண்டாக்குமென்கை இப்பிரபந்தத்துக்கு ஒன்றான தாற்பரியமென்னுமத்தையும், ஆஸ்திகராய் ஆழ்வா

ரபிமானத்திலே ஒதுங்கி அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ப்ரவணராய் அநந்யபரராயிருப்பாரெல்லாரும் அநுஸந்தித்து வாழும்படி அதிஸ்புடமாக அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

Colophon :

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். [யெ](எ)ம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். பிள்[ளா](ளை) லோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம். அழகிய மணவாளப்பெருமாள் [நை](நயி)னாராசார்யர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:. பட்டர் திருவடிகளே சரணம்.

காரக்ருதவோராயம் க்ஷகைபஹோஷ்டி ஸஹ:

(கு-பு.)—

இது, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையின் புத்திரரும் பிள்ளை லோகாசார்யரின் தம்பியுமாகிய அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் இயற்றிய ஆசார்யஹ்ருதயம் என்னும் நூலின்விரிவுரை. மணவாளமாமுனிகள் இயற்றியது. தெள்ளியநடையினை யுடையது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முழுதுமிருக்கிறது.

R. No. 12.

Palm-leaf. $18\frac{3}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 467. Lines, 6-7 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoossany Sahib of Triplicane.

இராமாயணத் திருப்புகழ், உரையுடன்.

IRĀMĀYAṆAT TIRUPPUKAḺ WITH COMMENTARY.

This gives the story of the Rāmāyaṇa in stanzas composed in a kind of metre called Vaṇṇavṛtta. In the first half of each stanza the author expresses his devotion to Rāma, and in the second half the story of the Rāmāyaṇa is related. The work is said to be by Bhārati and seems to be called also by the name of Irāmajayam. It is complete here in seven Kāṇḍams.

Beginning :

பணிமேலே படுத்தவனைத் தனுவேதா னெடுத்தவனைப்
  பகைசேர்தா டகைக்குமுதற் கணையேவி(ப்)
பதையாதே துணித்தவனைத் திருவோடே மணத்தவனைப்
  பரதாழ்வா ரிருக்கவனத் திடையேபோய்க்

கணையாலே குரக்கரசைப் பொருசீரா வணக்கடலைக்
கடவா[னி](நீ) டரக்கர்குலக் கிளைமாளக்
களமீதே யறுத்தவனைப் பரிவோடே துதிக்கமுழுக்
கவிஞானே தயத்தெளிவைத் தரவேணும்
துணைவாகா சினிப்புலவர்க் கரசேசீ தளக்குமரத்
துறையாளா வெதிர்ச்சமயக் குலகாலா
தொழுவோர்தீ வினைச்சி[கி](க)ரிக் கிடியேறே மணக்கு [மகிழ்த்
தொடைமார்பா வடுத்திடுமுட் பகையாறுந்
தணிவோனே யருட்கடலுட் டுளைவோனே சகத்துணர் [வைத்
தருவோனே செழித்தமறைப் பொருள்சேரத்
தமிழோரா யிரத்திலமைத் திடுவோனே யெடுத்தபுகழ்ச்
சடகோபா திருக்குருகைப் பெருமாளே.

(எ-து.) இந்த ராம[ெ]ஜயம் பாடுகிற[த்]துக்கு * *

* * * * *

திரு அயோத்தியாநகரில் இருந்து அரசாண்ட ஸ்ரீராமசுவாமியை அன்புடனே தோத்திரம்பண்ணக் குறையாமல் நிறைவேறப் பாட்டாகப் பாடத்தக்கதாக நல்லறிவுபிறந்து தெளிந்து பெரிய அறிவைக் கொடுக்கவேணுமென்றவாறு. (க)

பாரதிநெஞ் சாலுணர்ந்து மேல்வருமென் றேதெளிந்து
பாடியநங் காதைபண்டை மொழிவேதம் * * *

பாயிரம் முற்றும்.

ஸ்ரீராம[ெ]ஜயம்.

உலகமொரு மூன்று மொண்பெற்ற தத்துவமும்
அகரமுதல் சான்ற வைம்பத்தொ ரக்கரமும்
உரியமறை நான்கு மந்தத்தி னிற்பொருளு
முயிர்யாவும்
உருவினிடை வாய்ந்து மன்பெற்று நிற்பனவு
மகமுமக மேய்ந்த வண்டத்தி னிற்புறமும்
ஒளியிலொளி போன்ற வின்பத்தி னிற்சுடரு
மறிவாகி
இலகுமொரு பூர்ண மென்றுற்ற மெய்ச்சுருப
நிலையைவெளி காண்ட லும்பெற்றி ருட்பகலும்
இலதொர்நெறி பூண்டு நின்பற்று பொற்சரண்
மகலாதே

இறுதியற வாழ்ந்துன் னன்பர்க்கு ளொத்துருகி
யடிமைமல பாண்ட் தொந்தத்தை விட்டொழிய
விதயவிரு ணீங்கி யென்றைக்[கி]ரு பைக்கணருள்
புரிவாயே

மலருமல ரேந்தி யண்டத்து [ன](ந)க்கனய
னமரர்கிளை சூழ்ந்து வந்திக் கநற்கமலை
மருமமிசை யோங்க வந்தக்க டற்றிடரின்
முகில்போல

வடிவினெழில் தோன்ற வுந்திக்க வுத்துவமு
மினிய[பி](ப்)ரபை கான்ற விஞ்சத்தி ருத்துளவ
மருவவொரு காந்தை நண்புற்றி டப்பெரிய
கரமீதே

நிலவுதரு காந்தி சங்கத்தி னிற்பிறழ
வெயிலையழ கேய்ந்த செஞ்சக்ர முத்துமிழ
நெடியகதை சார்ங்க முங்கட்க மெ(ய்)ப்படையு
முடன்வாழ

நிறைகொளுல கின்ற வுந்தித்தி ருக்கமல
மலரவடி சேர்ந்து கங்கைத்தி ருப்பொலிய
நெடியதொரு பாம்பி னின்பத்தி ருக்கண்வளர்
பெருமாளே.

(எ-து.) தேவலோகத்திலே இருக்கிற சிவன் பிரமா தேவர்கள் கூட்டம் [யி](இ)வர்கள் மலரப்பட்ட பூவுகளை(க்) கைகளிலே எடுத்துக்கொண்டு சுற்றிநின்று * * * * உனக்கு அடிமையான அடியேன் மலமிருக்கிற மண்ணேடொத்த [யி] (இ)ந்த(ச்) சரீரத்தின் தொடர்ச்சியை விட்டொழிய(ச்) சித்தமாயை விலகி சுகத்திலேயிருக்க உன்னுடைய கிருபைக் கண்ணாலே அருளிச்செய்யவேணுமென்றவாறு. (க)

End:

மாதாவு மென்றுதை யும்பி தாமக
ரானேரி றந்தோரு மென்செய் தேகினு
மாறுது நின்பரதம் வந்து பேணவென்
வழியானேர்

வாழ்வோடி ருந்தேய னந்த மாயவர்
கால்கால்வ ளர்ந்தேறி யன்ப ராகியுன்
மாகோயி லுஞ்சே[ர்]வை யுங்கை யாளுக
வடியேனும்

போதாந டந்தேதெ ளிந்து நீள்புன
　னேரேக லங்காது ணர்ந்த் தோர்வழி
போவார்தி றம்போல மைந்த யோகமோ
　　　　　　　　　　டுளதான

. . . .

. . பூமாத ரும்பாணி கொண்ட சேவடி
　　　　　　　　　　யடைவேனோ

வேதாவி யந்தேறு பண்டு தேவநின்
　மாரூப மின்றேகொ ளென்ற போதினில்
வீருன சங்காழி யங்கை மேதுற
　　　　　　　　　　மணிமார்ப

மீதேசெ ழும்பூம டந்தை வாழ்வுற
　நால்வேத முஞ்சூழ வந்து தாடொழ
வீருக நின்றேபின் வந்த வானரர்
　　　　　　　　　　சுரராக

வீதான் பின்பாக வந்த வூர்வர
　மேலான சந்தான மென்றெ ரூர்புக
யாகேச னுந்தேவ ரும்பு ராரியு
　　　　　　　　　　மலரோனு

மீடேற முன்போல்வ ணங்கி வாழ்வுற
　மீளாந லஞ்சேர்வை குந்த மேறிய
ராமாவ ரங்காவ நந்த வானவர்
　　　　　　　　　　பெருமாளே.

(எ-து.) [யி] (இ)ப்படி சரயுதீர்த்தக்கரையிலே நிற்கச்சே ஆகாசத்தில் வந்துநின்ற பி[று](ர)மா சிவன் [யி](இ)ந்திரன் * * * * * தேவர்கள் முனிவர்கள் சேவிக்க அமர்ந்தயோகத்துடனே உள்ளதான பெரிய பிராட்டியாரு[ட](டைய) அருமையான திருக்கைகளாலே தாங்கிக்கொண்ட சிவந்த திருவடியை அடைந்து கூடுவேனென்றவாறு. (சூ௰௫)

Colophon :

உத்தரகாண்டம் எழுதி நிறைவேறியது.

பிரமாதீசஷூ பு[ற](ர)ட்டாசிமீ உ௰௩உ சுக்கி[ற](ர)வாரம் பஞ்சமி அநுஷம் [யி](இ)து கூடிய சுபதினத்தில் குப்பந்த மகாரிஷி கோத்திரம், சூரியசெட்டி குமாரன் [ரு](ரா)மசாமி செட்டி, அவர் பிள்ளையான கி(ரு)ஷ்ணசாமி படிக்கின்ற [ரு](ரா)மாயணத்திருப்புகழ் ; [யி](இ)துகளில் தப்பு ஒப்பு(க்)களி

ருந்தாலும் தெரிந்த பெரியோர்கள் மனம்பொ[ரு](று)த்து(ப்) பிழைதி(ரு)த்தி(ப்) படிக்கக்கடவது. ஸ்ரீ[ரு](ரா)மசெயம் [ரு](ரா)மசெயம்.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீராமபிரானது சரித்திரத்தை வண்ண விருத்தங்களால் பாடப்பெற்றதொரு நூல். ஒவ்வொரு விருத்தத்திலும் பின்னிரண்டடிகளில் இராமசரித்திரமும், முன்னிரண்டடிகளில் கவி தனது யாக்கைநிலையாமை முதலியவற்றை யெடுத்துக்கூறித் தனக்குக் கருணைசெய்யவேண்டுமெனத் திருமாலைப் பிரார்த்தித்தலும் அமைந்துள்ளன. இராமசரித்திரத்துடன் திருமால்துதியும் அமைந்திருத்தல்பற்றி இந்நூற்கு இராமாயணத்திருப்புகழ் என்று பெயர் இடப்பட்டுள்ளது. இதில் பாலகாண்டமுதல் உத்தரகாண்டமீறாக ஏழு காண்டங்களும் முறையே 55, 15, 44, 37, 52, 100, 65 வண்ணவிருத்தங்களையுடையன. பாயிரம் மூன்று விருத்தங்களாலாகியது. ஆக, விருத்தம் 371. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது. இந்நூலாசிரியர் பாரதம்பாடிய வில்லிபுத்தூராழ்வாரென்று கேள்வி. இந்நூற் பாயிரத்தினிரண்டாம் செய்யுளில் "பாரதி நெஞ்சாலுணர்ந்து மேல்வருமென்றே தெளிந்து பாடியநங்காதை" என்பதனால் பாரதியென்னும் பெயருடைய ஒருவர் இதை யியற்றியதாகத் தெரிகின்றது. இந்நூலுக்கு 'இராமஜயம்' என்றும் பெயருண்டென்பது பாயிரத்தால் விளங்குகிறது.

R. No. **13**.

Palm-leaf. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 235. Lines, 6-7 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from the same owner as the last.

இராமாயணத் திருப்புகழ், உரையுடன்.

IRĀMĀYAṆATTIRUPPUKAḶ WITH COMMENTARY.

Same work as the above. From Bālakāṇḍam to Sundarakāṇḍam.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் பாலகாண்டம் முதல் சுந்தரகாண்டம்வரையில் ஐந்து காண்டங்கள் மட்டும் இருக்கின்றன.

R. No. 14.

Palm-leaf. $16\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 211. Lines, 6-7 to a page. Tamil. Good.

Purchased from the same owner as the last in 1910-11.

ஆத்திசூடி புராணம்.

ĀTTIŚŪḌI PURĀṆAM.

Same work as the one described under No. 55 of the Descriptive Catalogue of Tamil Mss., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 557-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 15.

Palm-leaf. $18\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 202. Lines, 6-7 to a page. Telugu. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

இராமாநுஜ திவ்யசூரிசரிதை.

IRĀMĀNUJA DIVYASŪRICARITAI.

A biographical account of Rāmānuja, the propounder of the Viśiṣṭādvaita-Vaiṣṇava religion. It is written in Maṇipravāḷa style of Tamil composition. The name of the author is not given but the work is generally attributed to Piḷḷailōkañjīyar.

Complete.

Beginning:

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑌦𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌨𑍇 |
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌂𑌧𑍋𑌃
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ||

ஸ்ரீயப்பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் * *
ஸர்வேசுவரன் * * * ஶ்ருதிநிஷ்டா
ஹ்ருதிஸ்தா ஶ்ருதேந பதிதா த்விஜா:। கம்ஸாரி வர்த்திநீ
ஹா வ்ருஜிநா பயந்தே கலி: என்றும், யதாயதாஸதாம் ஹா
நிர்வேதமார்க்கானுஸாரிணாம் * * * *
இருள் தருமாஞாலத்திலே சரீரபரிக்ரஹம்பண்ணுங்கோளெ
ன்ன இவர்களும் அவன் திருவுள்ளத்தைப் பின்செல்லும்
படிக்கு * * * *

End:

இப்படி ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களை நியமித்துக் கொண்டு எம்பெருமானார் ஜகதாசார்யராய், யதிஸார்வபௌமராய், நம்பெருமாள்கோயிலிலே நூற்றிருபத்தஞ்சு திருநக்ஷத்திரம் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படி யெழுந்தருளியிருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்த முதலிகள் எழுபத்துநாலு ஆசார்யர்கள் ஆரென்னில்: ஆளவந்தார் குமாரர் சொட்டைநம்பி, அவர் குமாரர் என்னாச்சான், அவர் குமாரர் பிள்ளையப்பன் * * * *

* * * * * *

வங்கிப்புரத்துநம்பி. ஸ்ரீபராங்குசநம்பி. * * *
* * * * ஆள்காட்டும் பிள்ளான்.

ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா
பீடைஶ்சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ்ஸமேதை: ।
கைந்த்ரநகோவிம் விஷ்ணுஹகேத்து
ராமாநுஜோயம் ஸ யதிஸார்வபௌம: ॥

Colophon:

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் விசிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகராகிய இராமாநுஜருடைய உத்பத்தி, வைபவம் முதலியவற்றை விரிவாய்க்கூறுவது. மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது. இயற்றியவர் பிள்ளைலோகம்ஜீயரெனத் தெரிகின்றது.

R. No. 16.

Palm-leaf. 19 × 1½ inches. Foll. 137. Lines, 4 to a page. Telugu. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

கத்யத்ரய வ்யாக்யானம்.

GADYATRAYA VYĀKHYĀNAM.

This is a commentary by Periyavāccānpiḷḷai in Maṇipravāḷa style on the three Gadyas in Sanskrit of Rāmānujācārya *viz.* Śaraṇāgatigadyam, Śrīraṅgagadyam and Vaikuṇṭagadyam wherein he praises God, surrenders himself to Him, and prays for His mercy. The commentary is here complete.

Beginning:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. பட்டர் திருவடிகளே சரணம்.

பாஷ்யத்திலே தத்வமஸ்யாதிவாக்ய ஜங்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதனமென்றும், கர்மஜ்ஞாநஸமுச்சயமே மோக்ஷஸாதனமென்றும் சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கைக்காக, கர்மாங்கமாய், வேதநத்யாநோபாஸநாதி சப்தவாச்யமாய், பக்திருபாபன்னமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமே வேதாந்தப்ரதிபாத்யமான மோக்ஷஸாதனமென்று [யி](இ)வர் நிர்ப்பந்தித்தருளிச் செய்கையாலே * * * * * * * * * * தம்முடைய பரமகிருபையாலே கத்யரூபேண வெளியிடுகிறார்.

* * * * * *

"ஸ்ரீமந்நாராயண" பகவச் சப்தத்தாலே "விநா ஹேயைர் குணாதிபி:" என்கிறபடியே ஹேயஸம்பந்த ரஹித பூர்ணஷாட்குண்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

End:

ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ரபத்தியையே உபாயமாகக் கொண்டு ப்ராக்ருதமான மண்டலத்தைவிட்டு அப்ராக்ருதமான தேசத்திலே சென்று, ஸூரிபரிஷத் ஸேவ்யனான வைகுண்டநாதனைக் கிட்டி, கைங்கர்யப்ரார்த்தநாநுபூர்வகமான கைங்கர்யத்தைப் பெற்று, யாவதாத்மபாவி ஆநந்த நிர்ப்பரனாய் இருக்குமென்கிறது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியில் இராமாநுஜர் இயற்றியுள்ள சரணாகதி கத்யம், ஸ்ரீரங்ககத்யம், ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம் என்னும் மூன்று பிரிவினையுடைய கத்யத்ரயம் என்னும் நூலின் விரிவுரை; மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது; உரையாசிரியர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை; இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 17.

Palm-leaf. $8\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 78. Lines, 7 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoossany of Triplicane.

குற்றாலக்குறவஞ்சி.

KUṞṞĀLAKKUṞAVAÑJI.

The same work as the one described under No. 308 of the Descriptive Catalogue of Tamil Mss. Vol. I.

Complete.

Beginning:

சாலி வயலிலஞ்சி(ச்) சண்முகனைப் பெற்றெடுத்த
வாலிபபெண் ணனகுழல் யாழ்மொழியே—பாலியுந்தன்
தொண்டருக்கா ளாகின்ற[க்குச்] சுந்தரப்பொற் றாளினையே
கண்டிருக்க நல்குங் கடன்.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 308-வது கெம்பருள்ள பிரதிபோன்றது. ஆயினும் அதன் முதலிலுள்ள "பவளமால்" "காலன்வருமுன்னே" என்று தொடங்கும் இரண்டு பாடல்கள் இதிலில்லாமையோடு மேற்குறித்த சாலிவயல் என்னும் வெண்பாவும் இதன் முதலில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரதியின் இறுதியில் ஓரேடு ஒடிந்தமையால் விடுபட்ட பாடல்கள் மூன்றும் இதிலுள்ளன.

R. No. 18.

Palm-leaf. $7\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 65. Lines, 7 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased from the same owner as of the last in 1910-11.

கொங்கணர் கலைஞானசூத்திரம்.

KOṄGAṆAR KALAIÑĀNASŪTTIRAM.

A work in alchemy and Yōga; said to be by Koṅgaṇadēvar. The language is incorrect. The work here is incomplete, and a number of leaves are also lost.

Beginning:

கொங்கண[ர்] சுவாமியார் அருளி[ச்]செய்த கலைக்கியான சூ[ஸ்](த்)திரம்.

. . . . குருவேகம.

அணியாபரணமுநீ யணிந்தேகொள்ள
[அ](வ)ரகரா [ஆ](வா)ச்சரியமதீதமாக(ப்)
பணியாபரணமுனக் கிந்தாகேளு
பலபொருளாய்(ச்) சாஸ்[த்]திரங்கள் பா[ற்](ர்)க்க [வேண்டாம்
மணியான கண்ணிஞெளி மணியேபிள்ளாய்
மரகதமாம்பச்சைகடுங் கனலாஞ்சோதி
அணியாப[ற](ர)ணமூ...தியணிவாய் கண்டாய்
அதீதமடாமூன்[றுர](றிர)ண் டஞ்சாம்பாரே. (௧)

End:

கை[ய]யடக்கங் கை[ய]யறிந்து பி[ளை]ழைக்கச் சொன்னேன்
கண்டுகொண்டு வ[ளி](ழி)நடந்து கரையேறச்சொன்னேன்
மெய்யடக்கஞ் ச[ற](ர)சுபதி யென்றேசொல்லி
வி[ளிரெ](ழியிர)ண்டு மொன்றாக மனக்கண்ணேபூண்
மெய்யடக்க மமுது[க்]கண்ணி ஞெளியைக்காணே
மெய்ப்பொருளும் வெளியாச்சென் [ர](ற)றைந்திட்டேனே.
(௱௬௨)

அறைந்திட்டே[ன் யெ] (னெ)ட்டுச்சாண் பட்டைக்கட்டி
யப்பாலு மாலின்ப்ால் மாலின்சூ[ஷ்ச்](க்ஷ்ம)ம்
அறைந்திட்டே ணரைக்கட்டு(த்) திட்டவட்டம்
ஆத்தாளைப்பட்டுடுத்தி யறியச்சொன்னேன்
பறைந்திட்ட சொல்லெழுத்து எழுதாதெல்லாம்
பகருகின்ற தி[ன்னூ](ந்நூ)லில் பதித்துவை

(கு-பு.)—

இந்நூல், ரஸவாதம், யோகம் ஆகிய இரண்டையும் விரிவாகக்கூறுவது. இயற்றியவர் கொங்கணசித்தர் என்று இந்நூலின் தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுளில் இலக்கணப்பிழைகளதிகம். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை. 192 பாடல்களே இருக்கின்றன. இதில் 32, 42, 51, 65, 68 எண்ணமைந்த ஏடுகளைந்துமில்லை.

R. No. 19.

Palm-leaf. $13\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 160. Lines, 6 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased from Syed Mukdoom Hoosany of Triplicane in 1910-11.

கொங்கணதேவர் ஐந்நூற்றிரட்டு.

KOṄGAṆADĒVAR AINNŪṞṞIRAṬṬU.

This is a work treating of the preparation of medicines from mercury and other inorganic substances and at the same time revealing the author's views in regard to the Yōgaśāstra (meditation) as a means of attaining the supreme bliss. By Koṅgaṇar, a disciple of Bōgar.

Complete in 519 stanzas.

Beginning:

கொங்கண[ந்] சுவாமியார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
[அன்னூத்தி] (ஐந்நூற்றி)ரட்டு.

ஆதியந்த மில்லாத வெளியுந் தாண்டி
அகண்[டு](ன்று)நின்ற மூலகுரு பதமே போற்றி(ச்)
சோதியந்தத் துள்ளிருக்கும் பெரியோர் பாதம்
துரியவெளிக் குள்புகுந்த ரிஷிகள் பாதம்

நீதியென்று வேணியின்ற பேரகர் பாதம்
நித்த[ம்]நித்த மிறைஞ்[சு](சி)நின்று நி[ன](னே)வாய்ப்
போ[த்தி](ற்றி)
வாதியென்று பேரெடுத்[து அன்னூ](தஞ்ஞூ)றுஞ் சொன்
னேன்
மனோன்மணித்தாய் பதங்காப்பு மகிழ்ந்து பாரே. (க)

பாரப்பா வாதியென்றால் பூசை வேணும்
பரிவாக(ச்) செபம்வேணும் தியானம் வேணும்
நேரப்பா வாசியு[ட](டை) யோகம் வேணும்
நேராக ல[ஷ்ஷ்](க்ஷி)யத்தை நிறுத்த வேணும்
சேரப்பா மதிய[முற்](மிர்)த முண்ண வேணுஞ்
செகமெல்லாம் [வி](மி)த்தையென்ற ஞானம்வேணும்
காரப்பா குருவி[னிட](னுடைப்) பதத்தை நித்தங்
காத்தவ[ற்]ர்க்கு(க்) குறையில்லை க[ற்](ர்)மம் போமே. (உ)

End:

ஆமப்பா [அன்னூத்தை] (வைந்நூற்றை)ப் பா(ர்)த்தோர்க்
[கெல்லாம்
அருளோடும் பொருளாகு மதீதங் காணும்
ஆம்ப்பா வென்றுநின்ற குண்டலிதா[ன்]னேங்கும்
[வோ](ஓ)ங்கியதோர் கவனமிது உலகமெல்லாஞ் சு[த்து]
[(ற்று)ம்
வேமப்பா நல்வினையுந் தீவினையுங்கெட்டு
வேதாந்த [அ](வ)ந்தத்தை விரைந்து [யே]எத்து
[ஞ](நா)மப்பா[க்]கண்டபடி மூலர் பாதம்போற்றி
நலமாகச் சொல்லிவிட்டே[ன் அன்னூ] னஞ்ஞூறுஞ்
[மு[த்தே](ற்றே.)
(ரு௱௯கூ.)

Colophon:

திருச்சிற்றம்பலம். கொங்கண(ர்) சுவாமியாரவர்கள் திரு வாய்மலர்ந்தருளிய ஐ[ன்னூத்தி](ந்நூற்றி)ரட்டு எழுதி நிறைந் தது முற்றும். சின்மயவேதாந்தச் சிவஞானபோதகப் பொன் னம்பலத் தேசிகன் திருவடிதுணை. திருச்சிற்றம்பலம். சற்குரு பாதந் துணை. சிவமயம்.

(கு-பு.)—

இது பேரின்பத்தை அடைதற்கு வழியாகிய யோகத்தை உள்ளுறை பொருளாகக் கொண்ட ரஸவாதத்தைப் பற்றிக் கூறும் நூல். நூலாசிரியர் கொங்கணர் என்னும் சித்தர்;

இவர் போகரது மாணுக்கரெனப்படுவர். இவர்செய்த வேறு நூல்கள்: கொங்கணர் கடைக்காண்டம், ஞானம்நூறு, குளிகை, திரிகாண்டம் முதலியவை. இது ஐந்நூற்றுப்பத்தொன்பது செய்யுட்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 20.

Palm-leaf. $17\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 110. Lines, 8 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Purchased from T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

தத்வத்ரய வ்யாக்யானம்.

TATTVATRAYA VYĀKHYĀNAM.

This is a commentary of Maṇavāḻamāmuni on Tattvatraya, one of the 18 works of Piḷḷailōkācāryar. It treats of the characteristic features of the three fundamental principles of the universe *viz.*, God, soul and inanimate matter.

Complete.

Beginning:

'அநாதி³மாயயா ஸுப்த:' என்கிறபடியே அநாத்³யவித்³யாஸம்ப³ந்த⁴மான அஜ்ஞாநாந்த⁴காரத்தாலே அபிபூ⁴தராய், ஆத்ம ஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதே: பரமாய்[ா]ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய்(ப்) பகவதநந்யார்ஹ சேஷமாயிருந்தபடியை * * * * *
தே³ஹோஹம் மநுஷ்யோஹம் என்று ஜடமான தேகத்திலே அஹம்புத்தியைப் பண்ணியும் * * * * *

* * * * * *

ஸகலசாஸ்திர நிபுண[ரூயி](ராய்) ஸர்வசேதநோஜ்ஜீவநகாமரா[யி](ய்) அபாரகாருணிகரான[பு](பி)ள்[ள](ளை) லோகாசார்யர் ஶ்ருதிஸ்மிருதீதிஹாஸ புராணுதிகளிலே உபகாரகமாம்படியாகச் சொல்லப்படு[கு](கி)ற சிதசிதீஶ்வர தத்வங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ விசேஷங்களை அகிலசேதனர்க்கும் ஸுக்³ரஹமாகவும், ஸுவ்யக்தமாகவும் [யி](இ)ப்ரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார்.

* * * * * *

முமுக்ஷுவான சேதனனுக்கு மோக்ஷமுண்டா(ம்)போது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும்-முமுக்ஷுவா[கு](கி)றான்

மோக்ஷமிச்சையுடையவன் ; ஸம்ஸார விமோசனத்தில் இச்சையை உடையவனென்றபடி. முமுக்ஷுவான வென்கையாலே ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில் இச்சை ஒருவனுக்கு உண்டாகையி லுள்ள அருமை தோற்று[கு](கி)றது. இந்த இச்சை பிறவாமையிறே அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்தது.

End :

அப்படி காரணபூதனான அவனுடைய ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தையும், அவனுடைய ஸர்வபலப்ரதத்தையும், காரணத்வாத்யுபயோகியான விலக்ஷணவிக்ரஹ யோகத்தையும், அந்த விக்ரஹ வைலக்ஷண்யாநுரூபமான லக்ஷ்மீபூமிநீளா நாயகத்வத்தையும், அந்த விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான பரத்வாதி பஞ்சக ப்ரகாரத்தையும் அ[று](ரு)ளிச்செய்து ஈஶ்வர தத்வத்தை நிகமித்தா[ரு](ரா)ய்த்து.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். [யெ](எ)ம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் பிரசித்திபெற்ற பிள்ளை லோகாசார்யர் மணிப்ரவாளம் என்னும் வசனநடையி லியற்றிய அஷ்டாதச ரஹஸ்யங்களில் ஒன்றாகிய தத்வத்ரயம் என்னும் நூலின் விரிவுரை ; மணவாளமாமுனிகளா லியற்றப்பட்டது ; இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 21.

Paper. $8\frac{1}{8} \times 6\frac{3}{8}$ inches. Foll. 51. Lines, 10 to a page. Tamil. Good.

Restored from a Ms. of the Library in 1910-11.

திருவானைக்காவுலா.

TIRUVĀNAIKKĀVULĀ.

A poem expressing the love which girls and women feel towards the God worshipped at Jambukēśvaram when He is taken on a procession in the streets.

Complete.

Beginning :

ஒருவனடி சேர்வான்போன் றோங்கல்சூழ் சம்புத்
தருவி னடியிற் றவமே—புரியக்
கரத்திற் றவளக் கனியொன்று வீழ

மரத்திற் கனிகருது மற்றக்—கரிக்கொத்த
மேனியுள திந்த வெண்கனிதெய் வீகத்தா
லான தரற்கமுத மாமென்று—தானெழுந்து
* * * * * *

End :

. . . . எல்லையிலா
மாதர் பலரும் மயங்க மடலோடு
மேதகு திண்டேரின் வீதிதொறும்—பூதாம
வில்லைக் குனித்தானவ் வெண்ணாவல் வீற்றிருந்தான்
தொல்லைச் சிலந்திமுடி சூட்டினுன்—தில்லைச்
சிவாலயத்தா னெங்கள் செழுநீர்த் திரளான்
உவாவனத்தான் போந்தா னுலா.

வெண்பா.

தேவர் குலக்கொழுந்தைத் தென்னானைக் காவான்வெண்
நாவலான . . . ச-மநாயகன் —காவிரியிற்
சோர[ா]ம்பூண் டானைத் தெருவில்கண் டார்திருச்செங்கா(?)
டாரம்பூண் டார்பனம்பூண் டார்.

Colophon :

திருவானைக்காவுலா முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஜம்புகேசுவரம் என்னும் திருவானைக்கா ஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள சிவபிரான் விஷயமானது. இது தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று. இந்த உலாவின் இலக்கணம், இளமைப்பருவமுற்ற தலைமகனைக் குலம்குடிப் பிறப்பு முதலியவற்றால் இன்னானென்பது தோன்றச் சிறப்பாய் அவன் பவனிவரக்கண்ட எழுவகைப்பருவத்தராகிய பெண்கள் மிகவும் ஸம்பிரமத்துடன் தங்கள் நிலைகலங்கி அவன் மாட்டுக்காதல் கொண்டு தொழுததாக நேரிசைக்கலிவெண்பாவாற் கூறப்படுவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இதில் இடையிடையே சில எழுத்துக்களும் சொற்களும் எழுதப்படாமல் விடப்பட்டுள்ளன. நூலாசிரியரின்னாரெனத்தெரியவில்லை.

R. No. 22.

Palm-leaf. $18\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Foll. 71. Lines, 6-7 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*a*) திருப்பாவைப் பிரதிபதம்.

TIRUPPĀVAIPPIRATIPADAM.

Foll. 1—14*b*.

Contains the word for word meaning of the thirty stanzas of Tiruppāvai which is a hymn in praise of Śrī Kṛṣṇa by Gōdā also called Āṇḍāḷ.

Complete.

Beginning:

மார்கழித்திங்கள்-மார்கழி மாசத்திலே, மதிநிறைந்த நன்ஞாளால்-சந்த்ரனோடே ஸம்பூர்ணமான நன்[ஞு](ளு)யிருக்[கு]கிறதினம், ஆல் ஸூர்யன் த்திலசை. [னீ](நீ)ராட - (குளிக்கைக்கு), போதுவீர்-ஸ்நேஹமுடையவர் என்[ன](ற)படி. போதுமினோ - வாருங்கோள், நேரிழையீர் - விலக்ஷணமான ஆபரணத்தையுடையீர், சீர்மல்குமாய்ப்பாடி - ஸௌலப்யஸம்ருத்தமான திருவாய்ப்பாடியிலே, செல்வச் சிறுமீர்காள்-பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியான ஸம்பத்தையுடைய சிறு[ப்]பெண்காள்

* * * * * *

பாரோர் - லோகத்திலுள்ளார், புகழ - [யி]இச்சே(ர்)த்திக் கிசையாதவர்கள் தாங்களே கொண்டாடும்படி, படிந்து - இ[ந்நோ]ன்பிலே அவகாஹித்து, நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ வென்று அந்வயம். ஏல், ஓர், பாட்டு(த்)தோறும் பாதத்தைப் பூரிப்பது. எம்பாவாய் - எங்கள் நோன்பென்னுதல், எங்கள் ஊநவென்[று](னு)தல். (க)

End:

வங்கக்கடல்—ஓடங்களையுடையதான ஸமுத்திரத்தை, * * * * * செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால் - சிவந்திருக்கிற கண்களையும் ஶ்ரீமத்தான முகத்தையுமுடைய உபய விபூதியுக்தனான ஶ்ரிய:பதியால், எங்கும் - [ஈ] (ஐ) ஹிகாமுஷ்மிகங்களிரண்டிலும், திருவருள்

பெ[த்து](ற்று) - ஶ்ரேஷ்டமான வநுக்கிரகத்தைப் பெ[த்து](ற்று), இன்புறுவர் - ஆநந்தத்தைப் பெ[ரு](று)வர். எல் ஓர் என்று பாதத்தைப் பூரிப்பது. எம்பாவாய் எங்கள் கோன் பென்[ற](னு)தல், எங்கள் ஸ்வாமிஸன்[று](னு)தல்.

நாய்ச்சியார் திருவடிகளே ச[ற](ர)ணம். ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

(கு-பு.)—

இது ஆண்டாள் இயற்றிய திருப்பாவையின் பதவுரை. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமுள்ளது.

(b) திருப்பாவை ஸ்வாபதேசம்.

TIRUPPĀVAI SVĀPADĒŚAM.

Foll. 15*a*—71*b*.

This is a gloss on Periyavāccānpiḷḷai's commentary on Tiruppāvai, also giving incidentally the esoteric meaning of the various stanzas.

Complete.

Beginning:

திருப்பாவைக்கு ஸ்வாபதேசம்.

ஶ்ரீவைஷ்ணவ-ஆழ்வார்களில்[க்] காட்டில் ஆண்டாளுக்கு உண்டான வைராக்ய வைபவத்தை அருளிச்செய்துகொண்டு இந்த ப்ரபந்தத்துக்கு ஸ்வாபதேசம் அருளிச்செய்கிறார் தேகாத்மாபிமானிகளுக்கென்று [து](தொ)டங்கி யாவதாத்மபாவியாம்படி பண்ணியருளவேணுமெ(ன்ற) பேக்ஷிக்கிறதென்[று](னு)மளவும்;

* * * * * *

* * * * * *

ப்ராப்யமாகிறது ஸம்பந்தஜநித ப்ரீதிகாரிதமாய் யாவதாத்மபாவியான கைங்கர்யமென்றும் இதுக்கு ஸாதனம் அவன் திருவடிகளென்றும் சொல்லித்தாய்த்து.

முதல்பாட்டு. நாதிசீதா என்கிற ஶ்லோக க்ரமம்:

ப்ராவ்ருட்தேவக்ஷாந்த்ராயா நாதிசீதா ந வர்ஷிதா

நாகாஶஶாந்த்ரனீ ஸா கிம் ந ஸேவ்யதே ||

என்று, நாளுக்கு ப்ராஹ்மணோத்ஸவம் போலே என்றது, தைமாஸத்துக்குப் பூர்வமாகையாலே உத்தராயணத்துக்கு அடியிறே. மார்க[ளி](ழி) என்றதுக்கு அஞ்சு தாத்பர்யம். கீழ்

நாதிபீகா என்றத்தால் சுக்ஷமாதல் அதிசீதமாதலன்றிக்கே யிருக்கும் மாஸம் என்னுதல், ஸத்வோத்தரமான காலமென்னுதல்,

End:

என்று பாடினவர்களை இச்சொல்வழியாலே அநுஸந்திக்கையாவது; திருப்பாவை அநுஸந்திக்கையாலே திருப்பாவைபாடின ஆண்டாளை நினைக்கை. உபக்ரமத்திலும் - இப்பாட்டிலுபக்ரமத்திலும், நாமங்கிருந்தவிருப்பு - திருப்பாவை பிரஸாதிக்கும் போது எழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பு.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. நா(ய்)ச்சியார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். வரதார்யகுரவே நம:.

(கு-பு.)—

இது, திருப்பாவைக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யியற்றிய வியாக்யானத்தில் வந்துள்ள மேற்கோள்களுக்கும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வாக்கியங்களுக்கும் விசேஷப்பொருள் இன்னனவென்று விரித்துக்கூறுவதுடன், திருப்பாவையின் ஒவ்வொரு பாடற்கும் உள்ளுறைபொருள் இன்னின்னவென்றும் கூறுவது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 23.

Palm-leaf. 19½ × 1½ inches. Foll. 150. Lines, 5-6 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*a*) திருமாலை வியாக்யானம்.

TIRUMĀLAIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—122*b*.

This is a commentary on Tirumālai, a hymn in 45 stanzas, of Toṇḍaraḍippoḍiyāḻvār in praise of God Śri-Ranganāyaka who is eulogized for having taught him out of mere grace the greatness of His name. By Periyavāccānpiḷḷai.

Complete.

Beginning:

நித்ய ஸூரிகளோடொத்த ப்ராப்தி த[த](ம)க்குண்டாயிருக்கு[த](ம)த்தை அறியாதே அநாதிகாலம் தேக[ம](மே) ஆத்ம(ா) வென்றும், சப்தாதிவிஷயங்களையே யோக்யமென்

றும் விரும்பி ஸம்ஸாரத்திலே கைகழிந்த ஆழ்வாரைப் பெரிய பெருமாள் தம்முடைய ஸ்வரூபரூ(ப)[நு]குண விபூதிகளுக்கு வாசகமான திருநாமப்ரபாவத்தை நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக்கண்டு தாம் அனுபவித்து, அநுபுபூஷுக்களையும் அனுபவிப்பிக்கவும் வல்லராய்(ப்)பெரிய பெருமாளையும் உகப்பித்துத் தலைக்கட்டுகிறார். * * * * *

* * * * * *

ஸகலார்த்தங்களும் இப்பிரபந்தத்துக்குள்ளே உண்டாகையாலும் பிரபந்தாந்தரங்களிற் காட்டில் இப்பிரபந்தத்துக்கு நெடுவாசியுண்டு.

முதல்பாட்டு, திருநாமம் ய(ம)வச்யதையைத் தவி(ர்)த்துத் தருமென்று இதனுடைய பாவனத்வத்தையும், திருநாமங்க[ளு](ற்றாரு)டைய ராஜகுலத்தையும் சொல்லுகிறது. காவலில் புலனை வைத்து-காவலில்லாதபடி யிந்திரியங்களை வைத்து, அதாகிறது, மேல்சொல்கிற லாபங்களுக்கு அநுகூலமாகச்செய்ததொன்றில்லை யென்கையும், அவ்வளவே[யெ](ய)ன்றியே 'ஹுவஸுஃ' என்னும்படியே விஷயப்ராவண்யங்களில் நியதியின்றிக்கே போந்தபடியும் * * * * *

அப்படியே பிரயோஜநாந்தரபரர்க்குமுறுப்பாய், ஸாதநாந்தரநிஷ்டர்க்குமுறுப்பாய், பிரபன்னர்க்கு ஸ்வயம்பிரயோஜனமாய்த்து இத்திருநாமமிருப்பது.

End:

இவ்வாழ்வாரை உகந்தாப்போலே இப்பிரபந்தங்கற்றாரையும் பெரியபெருமாள் உகந்தருளுவரென்கை. 'வீர்யகெஷகதஂஸாஃ' என்று ஸ்ரீராமாயணம் கற்றாருடைய பலம் போலேயாய்த்து இப்பிரபந்தங் கற்றாருடைய பலமும்.

திருமாலைஸங்கதி—யாத்ருச்சிகமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தாலே யமாதிகள் தலையிலே காலைவைத்தேனென்றார் முதற்பாட்டில். * * * * *

* * * * * *

ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் துர்லபமான பேற்றை ஒருதிர்யக்குக்குக்[கு](கொ)டுத்தபடி சொன்னார் நாற்பத்துநாலாம்பாட்டில்; இப்பிரபந்தம் கற்றார்க்குப்பலம் அருளிச்செய்தார் நாற்பத்தஞ்சாம்பாட்டில்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ. வரதார்யகுரவேநமஃ.

(கு-பு.)—

இது, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் இயற்றிய திருமாலை என்னும் பிரபந்தத்துக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை செய்த

விரிவுரை. இவ்வுரை மிகவும் கம்பீரமானநடையோடு நூலின் கருத்து முதலியவற்றைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது திருமாலையைப் பற்றிய விவரம் இந்தக் காட்லாக்கின் 29-டி-நம்பரில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(*b*) திருப்பள்ளியெழுச்சி வியாக்யானம்.

TIRUPPAḶḶIYEḺUCCIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 123*a*—150*b*.

This is a commentary, by the same author as that of the last work, on another hymn of Toṇḍaraḍippoḍiyāḻvār. It consists of 11 stanzas wherein he is said to pray to god Raṅgaṇātha worshipped at Śrīraṅgam for having admitted him as a servant of His devotees.

Complete.

Beginning:

‘அநாதிமாயயா ஸுப்தோ யதா ஜீவ: ப்ரபுத்யதே’ என்கிறபடியே அநாதிகாலம் அஜ்ஞானத்தாலே யுறங்க இவரைப் பெரியபெருமாள் தம்முடைய நிரவதிககிருபையாலே [இவரை] உணர்த்தியருள வுணர்ந்து பெரியபெருமாளை ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் என்னுமிடம் * * *

* * * * * *

பிரஜைகளைக்காட்டி ஜீவனம் செய்வாரைப்போலே ஆராதகரான தேவஜாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்வப்ரயோஜனத்தை அபேக்ஷிக்கிறார்.

முதல் பாட்டில்— ‘உத்ஸ்ருஷ்டா தாராவாணி ஸம்ஹதி திவௌகஸாம்’ என்னும்படியே ஆராதகரான தேவஜாதிகள் வந்து அவஸரப்ரதீக்ஷராய் வந்துநிற்கிறார்கள், திருப்பள்ளியுணர்ந்தருள வேணுமென்கிறார். கதிரவனித்யாதி-தன்னுடைய ஆயிரங் கிரணங்களாலும் ஜகத்தில் அந்தகாரத்தை நீக்கி வெளிச்செறிவைப் பண்ணவல்ல ஆதித்யனானவன் கீழ்த்திக்கிலே உதயகிரியிலே வந்து ஸங்கதனானன் * * *

End:

காட்சியொழிய வேறொருபலம் சொல்லா(தே)விட்டது, பலமும் காட்சியேயாகையாலே; ப்ராப்யதேசத்திலே போனாலும் ஸதா பஶ்யந்தியிறே! * * * *

* * * * ஸ்துதிதாநந்ய ஸாமம்படி அழ

கிலே தம்மை ம[ர](ற)ந்தார் நொவஜநம ஸூாது (ஊ)ஶஂஶரீா மென்னும்படியே ஈக்ஷவராவமான புருஷார்த்தத்தை அநுப வித்தாரென்கையாலே எல்லாம் அவன் சொல்லாய்விட்டது. இப் பாட்டிலே கிருஷ்ணனுடைய படியு மிங்கே உண்டென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

(கு-பு.)—

இது திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்னும் பிரபந்தத்துக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய விரிவுரை. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது. இத்திருப்பள்ளியெழுச்சியின் விவரம் 29-இ-நம்பரில் பார்க்க.

R. No. 24.

Palm-leaf. $19\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. Vol. I, 319; Vol.; II—307. Lines, 7 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910—11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

பெரியதிருமொழி வியாக்யானம்.

PERIYATIRUMOLIVYĀKHYĀNAM.

A commentary by Periyavāccānpiḷḷai on Tirumaṅgaiyāḻ-vār's work called Periyatirumoḻi for particulars of which see. R. No. 33 *a*.

Complete, but 110 leaves are lost in the Ms.

Beginning :

[யி](இ)வ்வாழ்வாராகிறார், ஆத்மாவை வெய்யிலிலேவைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப் போந்தாரொருவராய்த்து. ஆத்மாவை வெய்யிலிலேவைக்கையாவது, பகவத்விஷயத்தில் முதலிலே இழியாமை. உடம்பை நிழலிலே வைக்கையாவது, அநாதிகாலம் விஷயப்ரவணராய் அதுவே யாத்திரையராய்ப் போருகை. நிழலாவதுதான் பகவத்விஷயமேயிறே. 'வாஸுதேவதருச்சாயா' பார்த்தபார்த்த (வி)டமெல்லாம் நிழலாயிருக்கை * * * * * * *

* * * * * *

நம்மாழ்வார் ஸர்வேசுவரனை ஸாக்ஷாத்கரித்த வநந்தரம் தாம் பெற்ற பேறு அறியாதே 'இங்கின்ற நீர்மை யினியாமுறாமை' என்று கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாப்போலே இவரும்

பகவத்விஷயாகாரம் பிறந்தபின்பு தாம் கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்து 'வாடினேன்' என்கிறார்.

வாடினேன் - கொம்பை யிழந்ததளிர்போலே ஆச்ரயத்துக்கு அழிவில்லாமையாலே இன்னம் நோக்குவோமென்னில் நோக்குகைக்கு யோக்யதை உண்டென்கை. 'ஸுநந்த்ரா ராவணாஹும்' என்கிற பிராட்டியோடொத்த ப்ராப்தி ஸகலாத்மாக்களுக்கும் உண்டானபின்பு, இப்பிராப்தியை உணர்ந்தால் அநாதிகாலம் இழந்தவர்க்கு வாடினேனென்னத் தட்டில்லையிறே! * * * * * *

* * * * * *

நாமம் என்கையாலே இருந்தபடியே உத்தேசயம்; இச்சை பிறந்தபோதே காலம்; சொல்லுவோமென்றவன் அதிகாரி என்கிறது. 'திருமந்திரம் சொல்லும்போது ப்ரயதராய்க் கொண்டு சொல்லவேணுமோ வேண்டாவோ' என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, வேண்டா என்றருளிச்செய்தார்; 'கங்கையாடப்போ மவனுக்கு நடுவே ஒரு உவர்க்குழியிலே முழுகிப் போகவேணுமோ, இந்நன்மையெல்லாம் உண்டாக்கப் புகுகிறது கீழயோக்யதை யித்தனையும் போக்கமாட்டாதோ' என்று அருளிச்செய்தார்.

End:

பத்தாம்பாட்டு—குன்றமித்யாதி; ஒன்பதாம் பாட்டிலும் இவர்க்கு ஓடின வ்யஸனம் வாஸனையோடே கழியும்படி அகமென்று ரக்ஷகனை தன்னைக் காட்டினான்; (குன்றமித்யாதி) ரக்ஷ்யவர்க்கமேதேனும் ஒருபடியிருந்தாலும் ரக்ஷணந்தான் மிறுக்குடைத்தானாலும் ஒரு குறைவாராதுகாணுமென்றதுக்கு உடலாகத் தான் கோவர்த்தநோத்தரணம் பண்ணினபடியைக் காட்டினான். * * * * * *

ஸம்ஸாரத்துக்கு ஹேதுவான அவித்யாதிகள் கழிந்து பின்னையும் வித்துமுதல் கிடந்து அரும்புகையன்றிக்கே, இவர்தாம் ஜ்ஞாநாவிரோதியான ப்ரகிருதி ஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தரவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸவாஸனமாகக்கழியும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம். [யெ]ம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:. வரதார்யமகாகுரவேநம:.

Colophon:

துர்முகி நாமஸம்வத்ஸரம் ஆடிமர்சம் திருமொழி வியாக்யானம் ஸம்பூர்ணம்.

(கு-பு.)—

இது திருமங்கையாழ்வாரியற்றிய பெரியதிருமொழியென்னும் பிரபந்தத்தின் விரிவுரை. பெரியவாச்சான்பிள்ளையியற்றியது. இது, இரண்டு ஸம்புடங்களாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது ஸம்புடத்தில் 410—449, 550—559, 610—669 வரை எண்ணுள்ள ஏடுகள் 110 உம் இல்லை. ஆதலின் அவற்றிலடங்கிய பாகம் நீங்க மற்றவை முழுதுமுள்ளன. பெரிய திருமொழியின் விவரம் 33-ஏ-நம்பரில் காண்க.

R. No. 25.

Palm-leaf. 17×2 inches. Foll. 136. Lines, 10 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*a*) பெரியதிருமொழி வியாக்யானம்.

PERIYATIRUMOḶI VYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—126*b*.

Same as the above.

7 to 9 Pattus and 1—12 stanzas in the 10th Pattu.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை 7, 8, 9 பத்துக்களுக்கும் பத்தாம்பத்து முதற் பன்னிரண்டு பாடல்களுக்கும் உள்ளது.

(*b*) சிறிய திருமடல் வியாக்யானம்.

ŚIṞIYATIRUMAḌALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 127*a*—136*b*.

This is a commentary on Tirumaṅgaiyāḻvār's Śiṟiyatirumadal which indicates his intense devotion to Viṣṇu. By Periyavāccanpiḷḷai.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, திருமங்கையாழ்வாரியற்றியதும், இயற்பாவின் ஒரு பிரிவுமாகிய சிறியதிருமடலென்னும் பிரபந்தத்துக்குப் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய விரிவுரை. இந்தப் பிரதியில் 42-வது கண்ணிதொடங்கி இறுதிவரைக்கு மிருக்கிறது.

R. No. 26.

Palm-leaf. 18×1½ inches. Foll. 34. Lines, 8 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

இயற்பா.

IYAṞPA.

This is the third of the four great divisions of Divyaprabandam and consists of portions composed by (1) Poykaiyāḻvār, (2) Pūdattāḻvār, (3) Pēyāḻvār, (4) Tirumaḻiśaiyāḻvār, (5) Nammāḻvār, and (6) Tirumaṅgaiyāḻvār. The names of the works included in Iyaṟpā are given in the Tamil remarks below. The work contains hymns of praise and prayer addressed to Viṣṇu and to His idols worshipped in various shrines especially in Southern India.

Complete.

Beginning :

முதற்றிருவந்தாதி.

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு—வையத்
தடியவர்கள் வாழ வருந்தமி[ழ்நூற் ற](ழ)ந்தாதி
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து. (க)

நூல்.

வையந் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக(ச்)—செய்ய
சுடராழி யானடிக்கே சூட்டினேன்சொன் மாலை
யிடராழி நீங்குகவே யென்று. (க)

[யெ](எ)ன்[னு](று) கடல்கடைந்த தெவ்வுலக நீரேற்ற
தொன்று மதனை[வு](யு)ண்டேனுன்—அன்ற
தடைத்துடைத்துக் கண்படுத்த வாழி யிதுநீ
படைத்திடந் துண்டுமிழ்ந்த பார். (உ)

* * * * *

End:

பெரிய திருமடல்.

பொன்னிறங் கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால்
தன்னை நயந்தாளை(த்) தான்முனிந்து மூக்கரிந்[த](து)
மன்னிய திண்ணனவும் வாய்த்த மலைபோலுந்
தன்னிகரொன் றில்லாத தாடகையை மாமுனிக்காய்(த்)
தென்னுலக மேற்[றி](று)வித்த திண்செறலும் மற்றி [வைதா
னுன்னி யுலவா வுலகறிய [யூ](வூ)ர்வன்நான்
முன்னி முளைத்தெழுந் தோங்கி யொளிபரந்த
மன்னியபூம் பெண்ணை மடல். (எசூ)

[யெ](எ)ன்னி[ல](லை)மையெல்லா மறிவித்தா லெம்பெருமான்
தன்னருளு மாகமுந் தாரானேல்—பின்னைப்போய்
ஒண்டுறைநீர் வேலை யுலகறிய வூர்வன்நான்
வண்டறைபூம் பெண்ணை மடல்.

(கு-பு.)—

இது, நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தின் மூன்றாவது பிரிவு. இதில், முதலாழ்வார்கள் எனப்படுகிற பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் என்னும் மூவரியற்றிய முதல், இரண்டு, மூன்று திருவந்தாதிகளும், திருமழிசையாழ்வாரியற்றிய நான்முகன் திருவந்தாதியும், நம்மாழ்வாரியற்றிய திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதிகளும், திருமங்கையாழ்வாரியற்றிய திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல்களும் ஆகிய இப்பத்து ப்ரபந்தங்களும் அடங்கியுள்ளன. இவை இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுள்ளன.

பொய்கையாழ்வார் திருமாலின் பாஞ்சசன்யம் என்னும் சங்கத்தின் அம்சமாய்க் காஞ்சீபுரத்திலும், பூதத்தாழ்வார் கௌமோதகீ என்னும் கதையின் அம்சமாய்த் திருக்கடன்மல்லையிலும், பேயாழ்வார் நந்தகம் என்னும் வாளின் அம்சமாய் மயிலையிலும், திருமழிசையாழ்வார் சுதர்சனம் என்னும் சக்கரத்தின் அம்சமாய்த் திருமழிசையிலும், நம்மாழ்வார் விஷ்ணு, கௌஸ்துபம், சேனைமுதலியார் ஆகிய இம்மூவரின் அம்சமாய்த் திருக்குருகூரிலும், திருமங்கையாழ்வார் சார்ங்கம் என்னும் வில்லின் அம்சமாய்த் திருக்குறையலூரிலும் அவதரித்தார்களென்றும், திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திரு

வந்தாதியென்னு மிவைமூன்றும் முறையே ரிக், யஜுஸ், அதர்வணம் ஆகிய மூன்று வேதங்களின் ஸாரமென்றும், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்னு மிவை மூன்றும் வேதாங்கங்களின் ஸாரமென்றும் குருபரம்பரை முதலிய வைஷ்ணவ நூல்களில் பரக்கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

R. No. 27.

Palm-leaf. $18\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Foll. 80. Lines, 6 to a page. Telugu. Fair.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

இயற்பா.
IYAṞPĀ.

Same as the above. Complete.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முழுதுமிருக்கிறது.

R. No. 28.

Palm-leaf. $19\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 320. Lines, 5 to a page. Telugu. Fair.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

இயற்பாவியாக்யானம்.
IYAṞPĀVYĀKHYĀNAM.

This is a commentary on Iyaṟpa by Periyavāccāṉpiḷḷai. Contains the commentary on the first four Tiruvantādis and on stanzas 1 to 32 of Tiruviruttam.

Beginning :

ஸ்ரியஃபதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேசுவரன் நித்யவிபூதியில் நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞானரான நித்யஸூரிகளை நித்யகைங்கர்யங்கொண்டு நித்யாநந்தியாய் இ(ரு)க்கச்செய்தேயும், அவர்களைப் போலே * * * * * முதல்வரான முதலாழ்வார்களை அநந்தரம் அவதரிப்பித்தருளினார்.

* * * * * *

ஸர்வசேஷியான ஸர்வேசுவரன் திருவடிகளிலே ஸ்வரூபா நுரூபமான வாசிககைங்கர்யம் பண்ணப்பெற்றேனென்று க்ருதார்த்தராகிறார். வையந்தகளியா * * * * * இடராழி நீங்குகவேயென்று. ஸகார்ந்ருவாநே? ஈஶ்ராஸிஹதில், என்கிறபடியே பகவத்ஸங்கல்பாயத்தமான காடின்யத்தையுடைத்தான ப்ருதிவியானது, மேல் நெய்யும் திரியுமாக ரூபிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களுக்கு ஆதாரமான தகளியாகவும், அந்த ப்ருதிவியைச் சுற்றும் சூழ்ந்து த்ரவஸ்வபாவமாய் 'கேநவக்ருத ஸீமாநோ ஜலாஶயா:' என்கிறபடியே பகவதாஜ்ஞையாலே கரையை அதிக்ரமியாமல்

* * * * * *

அடிக்கேயென்று திவ்ய விக்ரஹத்துக்கு உபலக்ஷணம். இப்படி ஸ்வபக்ஷத்தை சிக்ஷிக்கவே சூன்யமே தத்வமென்[னு](று)ம், நிர்விசேஷவஸ்துவே தத்வமென்றும், விசேஷஞ்ஞந்தர விசிஷ்டமான வஸ்துவே தத்வமென்றும் சொல்லுகிறவர் பக்ஷங்கள் அர்த்தாத் ப்ரதிக்ஷிப்தங்கள்.

End:

கீழிற்பாட்டிலே மேகங்களை என்னுடைய [யா] (தூ)தவாக்கியத்தைக் கேட்டுப்போய்(ச்) சொல்லுகிறிலிகோள் உங்கள் திருவடிகளை என் தலையிலே வைக்கிறிலிகோளென்று சொன்னபடியே இவை செய்யமாட்டிகோளாகில், வந்து இங்கே ஒரு வார்த்தை சொல்லிப்போங்கோளென்ன, எங்களுக்குப் பெருங்கூட்டம் போகாநின்றது துணைதப்புமென்ன, என்னினைவாகக்கொண்டு அங்கே நின்றாகிலும் ஒருவார்த்தை சொல்லிப்போங்கோளென்கிறார்; (மேகங்களோ) அவைத்தைப்பார்த்து(த்) தன் ஞற்றாமையெல்லாம் தோற்ற(க்) கூப்பிடுகிறார். * *

* * * * * *

அவர்கள் வசீகரிக்கைக்காக விரும்பி (வ) வர்த்திக்கிறமலை; சிலம்புமலை அன்றிக்கே அந்தப்பட்டவாறே குறவர்கள் ஏனம்படிந் துழுசாலைகளிலே அழகிய தினைகளை ஏற்றும்படியாகவே வெட்டிக்கிளைத்த . . .

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் முதல் திருவந்தாதி, இரண்டாந்திருவந்தாதி, மூன்றாந்திருவந்தாதி, நான்முகன்றிருவந்தாதி ஆகிய இப்பிரபந்தங்களின்வியாக்யானமும், திருவிருத்தம் நூறுபாடல்களுள் முதல் 32 பாடல்களின் வியாக்யானமும் உள்ளன. இந்த வியாக்யானங்கள் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யியற்றியன. சிறந்த நடையன. திருவிருத்தத்துக்கு இதுவன்றி நம்பிள்ளை, வாதிகே

ஸரி அழகியமணவாளஜீயர், அப்பிள்ளை, பெரிய பரகால ஸ்வாமி ஆகிய இவ்வைந்துபேர்செய்த வியாக்கியானங்களும், மூன்று அரும்பதவுரைகளுமுண்டு.

R. No. 29.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 49. Lines, 5-6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Rāmanuja Rao of Triplicane in 1910—11.

(*a*) கோயில் திருவாய்மொழி.

KŌYIL TIRUVĀYMOḺI.

Foll. 1*a*—13*b*.

Consists of the twelve important Padikas selected out of the ten Śatakas or century (of stanzas) of Tiruvāymoḻi of Nammāḻvār. These stanzas are repeated by Vaiṇṇavas on important religious ceremonies in houses and in temples, whenever the recitation of the 1,000 stanzas of the Tiruvāymoḻi is not possible.

Almost complete.

Beginning:

பக்தாம்ருதம் * * * வேதஸாகரம்.
திருவழுதி நாடென்றும் * * நெஞ்சே தெளிந்து. (க)
* * * *
மிக்க விறைநிலையும் மெய்யா முயிர்நிலையுந்
தக்க நெறியுந் தடையாகித்—தொக்கியலும்
[ஆ](ஊ)ழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதுங் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேத[ற்றி][த்தி]யல். (ரு)
உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநல மருளினன் யவனவன்
அயர்வரு மமரர்க ளதிபதி யவனவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே. (க)
* * * *
கரவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வலி யளி[புரை](பொறை) யாய்நின்ற
பரனடி மேல்குருகூர்ச்சட கோபன்சொல்
நிரை[ற](ர)நிரை[ற](ர) யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே. (கக)

End:

பெற்றினிப் போக்குவனோ வுன்னையென் தனிப் பேருயிரை
யுற்ற விருவினையாயு யிரா்ய்ப்பயனா யவையாய்
முற்றவிம் மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த் தூற்றில்புக்கு
முற்றக்கரந் தொளித்தா யென்முதல் தனிவித்தேயோ. (அ)

முதல்தனி வித்தேயோ முழுமூவுலகா திக் கெல்லாம்
முதல்தனி யுன்னையுன்னை யெனைநாள்வந்து கூடுவன்நான்
முதல்தனி யங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறு வாழ்ப்பாழாய்
முதல்தனி சூழ்ந்த கன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ. (கூ)

*   *   *   *   *   *   *

(கு-பு.)—

இது நம்மாழ்வார் இயற்றிய திருவாய்மொழியின் பத்துச் சதகங்களில் தேர்ந்தெடுத்த 12 பதிகங்களாலாகியது. திருவாய்மொழி முழுவதும் அநுஸந்திக்க முடியாத ஸமயங்களில் இது அதற்கு ஈடாகப் பாராயணஞ்செய்யப்பட்டுவருகிறது. செய்யுளின் தொகை 132. இந்தப் பிரதியில் ஈற்றுப்பதிகத்தின் இறுதிச்செய்யுளிரண்டு மெழுதப்படவில்லை.

(*b*) இராமாநுசநூற்றந்தாதி.

IRĀMĀNUJANŪṞṞANTĀDI.

Foll. 14*a*—26*b*.

This is a hymn of 108 stanzas in praise of Rāmānuja, the propounder of the Viśiṣṭādvaita philosophy; by Tiruvaraṅgattamudanār, one of his chief disciples. As Vaiṣṇavas hold that the repetition of the name Rāmānuja is equal in religious efficacy to that of Gāyatri and as this hymn is intended to be repeated by them daily, it is also called Prapannasāvitrī.

Complete.

Beginning:

முன்னை வினையகல மூங்கி[ல்க்](ற்) குடியமுதன்
பொன்னங் கழ[ல்க்](ற்)கமலப் போதிரண்டு—[ம்யெ]
[(மெ)ன்னுடைய
சென்னிக் கணியாக(ச்) சேர்த்தினேன் றென்புலத்தார்க்
கென் [னில்](னு)க் கடவுடையேன் யான்.

*   *   *   *   *   *

நூல்.

பூமன்[று](னு)மாது பொருந்திய மார்பன் புகழ்மலிந்த
பாமன்[று](னு) மாறனடிபணிந் துய்ந்(த)வன் பல்கலையோர்
தா[ம்]மன்ன வந்த விராமாநுசன் சரணாரவிந்தம்
நா[ம்]மன்னிவாழ நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் னாமங்களே.(க)

End:

அங்கயல்பாய்வயல்[த்] தென்னரங்கணி யாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்(ப்) பாவையைப்போற்றுதும் ப[ற்றி](த்தி)யெல்
[லாந்
தங்கியதென்னத் தழைத்துநெஞ்சே நந்தலைமிசையே
பொங்கிய கீர்த்தியிராமாநுச னடிப்பூமன்னவே. (ாஅ)

அடிவரவு—பூமன் னுகள்ளார் * * * * *
(யி)(இ)ன்பு[த்த](ற்ற)ங்[கை] கயல் பூமன்னு. * * *
* * * ஸ்ரீநரஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:. திருவரங்கத்த
முதனார் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் இராமாநுசர் விஷயமாகத் திருவரங்கத்தமுதனாரியற்றியது. ஸ்தோத்ரரூபமானது. இதில் இராமாநுசரது திவ்யகுணங்களும், பிரபாவங்களும், அவர்மீது திருவரங்கத்தமுதனாருக்குள்ள பக்தியும், அதனால் அவர் அடைந்த நன்மைகளும் நன்குவெளியிடப்பட்டுள்ளன. இராமாநுசரிடம் பக்தியுள்ளவர்களுக்கு ஸாவித்ரீபோலே நித்யம் அநுஸந்திக்கத்தக்கதாகையால் பாட்டுதோறும் இராமாநுஜரென்னும் திருநாமத்தை அமைத்து நூற்றெட்டுப்பாட்டுக்களாலியற்றப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் இது பிரபந்நஸாவித்ரீ என்று வைணவர்களால் சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. செய்யுள்நடை சிறந்தது. தனியன் நீங்கலாக நூற்றெட்டுக்கட்டளைக்கலித்துறைகளையுடையது. இது நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தின் ஒரு பிரிவாகவும் வழங்கப்படும். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

TIRUVĀYMOḶI NŪṞṞANTĀDI.

Foll. 27*a*—35*b*.

Another copy of the work described under R. No. 10*b* *ante*. Complete.

(கு-பு.)—

10-பி-நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முழுது மிருக்கிறது.

(d) திருமாலை.

TIRUMĀLAI.

Foll. 36a—41b.

This is the hymn a commentary of which has been described under R. No. 23a *ante*. By Tonḍaraḍippoḍiyāḻvār.

Complete.

Beginning:

மற்றொன் றும் வேண்டா மனமே மதிளரங்கர்
கற்றினம் மேய்(த்)த கழலிணை[கி](க்கீழ்)—உற்ற
திருமாலை பாடுஞ் சீர்(த்)தொண்டரடிப் பொடியெம்
பெருமானை யெப்போதும் பேசு.

காவலி[ல்ப்](ற்)புலனைவைத்துக்கலிதன்னைக்கடக்க(ப்)பாய்ந்து
நாவலிட்டுழித[ர](ரு)கின்றோம் நமன்[ந](ற)மர் தலைகண்மீதே
மூவுல குண்டு மிழ்ந்த முதல்வநின் ஞமங் கற்ற
ஆவலி[ல்](ப்) பு(டை)டமைகண்டா யரங்கமா நகருளானே. (க)

End:

வளவெழுந்த வள்மாட மது(ரை)ரமா நகரந் தன்னுள்
கவளமால் யானை கொன்ற கண்ணனை யரங்க மாலை(த்)
து[ழ](ள)வத்தொண் டாயதொல்சீர்(த்)தொண்டரடிப்பொடி [சொல்
இ[ரை](ளை)யபுன்கவி(டை)தயேனு[ம்]மெம்பிரார்க்கினியவாறே.
(சரு)

அடிவரவு. காவலில் பச்சை வேதம் * * *
* * * * பெண் வளங் கதிர்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வா ரியற்றியது. திருவரங்கத்திலமர்ந்துள்ள ரங்கநாதர் விஷயமானது. ஞானபக்தி வைராக்யங்களை விளக்கும் இனிய 45 பாக்களையுடையது. இதில் திருமாலினது திருநாமத்தின் வைபவம் நன்கு காட்டப்

பட்டுள்ளது. "அரங்கமாநகருளானே" என்பதை ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் மகுடமாகவைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது. இவரியற்றிய வேறுநூல் திருப்பள்ளியெழுச்சி. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுள்ளது.

(*e*) திருப்பள்ளியெழுச்சி.

TIRUPPAḶḶIYEḶUCCI.

Foll. 42*a*—42*b*.

This is the hymn in 10 stanzas a commentary of which has been described under R. No. **23*b*** *ante*.

Breaks off in the 5th stanza.

Beginning:

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂
𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑍀𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑍋𑌧𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌡𑍇 ॥

மண்டங் குடியென்பர் மாமறை[ர](ற)யோர் மன்னியசீர்
தொண்ட ரடிப்பொடி தொன்னகரம்—வண்டு
திணர்த்தவயல்[த்] தென்னரங்கத் தம்மானைப் பள்ளி
யுணர்த்தும் பிரானுதித்த வூர்.

கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந் தணைந்தான்
கனயிருளகன் [ன](ற)து காலை[யு](ய)ம் பொழுதாய்
மதுவிரிந் தொழுகின மாமல ரெல்லாம்
வானவ ரரசர்கள் வந்துவந் தீண்டி
எதிர்திசை நிறைந்தன ரிவரொடும் புகுந்த
இருங்களி[த்தீ](ற் றீ)ட்டமும் பிடியொடு முரசும்
அதிர்தலி லலைகடல் போன்றுள தெங்கும்
அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

End:

புலம்பின புட்களும் பூம்பொழில் களின்வாய்
போயிற்றுக் கங்குல்பு குந்தது புலறி
கலந்தது குணதிசை கனைகட லரவம்

. . . .

(கு-பு.)—

இதுவும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வா ரியற்றியதே. திரு வரங்கத்தில் கண்வளரும் ஸ்ரீரங்கநாதரைப் பக்திமேலீட்டினால் துயிலெழுப்பித் தம்மை அடிமைகொள்ளுமாறு வேண்டுகிறார் இந்நூலில். இது, "அரங்கத்தம்மாபள்ளி யெழுந்தருளாயே" என்பதை ஒவ்வொருசெய்யுளின் ஈற்றிலும் மகுடமாக அமைத் துப்பாடப்பட்டுள்ள பத்துப்பாடல்களை யுடையது. இந்தப் பிரதியில் முதல் நான்கு பாடல்களும் ஐந்தாவதன் முதலடி யும் உள்ளன.

(*f*) உபதேசரத்தினமாலை.

UPADĒŚARATTINAMĀLAI.

Foll. 43*a*—49*b*.

Another copy of the work described under R. No. 10*a ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது 10*a* நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முழுது மிருக்கிறது.

R. No. 30.

Palm-leaf. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 118. Lines, 7-8 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

இராமாநுசநூற்றந்தாதி வியாக்யானம்.

IRĀMĀNUJA NŪṞṞANTĀDI VYĀKHYĀNAM.

A commentary on the work described under R. No. 29*b* *ante*; by Piḷḷailōkāryajīyar.

Breaks off in the 66th stanza.

Beginning:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமః. ஸ்ரீமந்ந்ருஸிம்ஹமஹாதேவ நமః.

ஸ்ரியஃபதியாய் பரமகாருணிகனான ஸர்வேசுவரன், ஸெ கஸ்ஸந்த வஸெ ஸொகெ ஶீஸஹாஸ்ர ஜநாநந்தநஃ | உஹா ஸ்ரோ ஸஹஸ்ரீஹாஸ்ரோ ஸெஷிகஃ வாஸெஸ்ஹாஃ * * * * * என்கிறபடியே நித்யவிபூதி

யிலே போகோபகரணனுயிருந்து லீலாவிபூதியில் த்ரிகுணப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஜீவவர்க்கங்களுக்கு * *

வகூ்ருஃ கஃலுவாஸிநுாஃ வெருணாதூருயிவீகமெ |

சுஷீகாதீஷூரஷெஷூாயரோஸீஷுாரோநுஜொ உஹிஃ ||

என்கிறபடியே ஸர்வேசுவரன் திருவநந்தாழ்வானை ஏவ, அவர் வந்து ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே அவதரித்து, * * * * * * திருவரங்கத்தமுதனர் ஸகலசாஸ்த்ர பரிபூர்ணராயிருந்தும் ஸத்ஸம்பிரதாயம் தெரியாதேயிருக்க, எம்பெருமானர் தம்முடைய நிர்ஹேதுககிருபையாலே ஆழ்வானையிட்டு அவரைத்திருத்துவிக்க, அவரும் ஆழ்வானை ஆச்ரயித்து அவர் காட்டிக்கொடுக்க எம்பெருமானர் திருவடிகளைக் கொண்டு அதிலே அத்யந்தாபிநிவிஷ்டசித்தராய் ஸர்வதா அநுபவம்பண்ணிக்கொண்டுபோந்து, அவ்வநுபவம் உள்ளடங்காதே பரீவாஹரூபேண ‘கலித்துறை’ என்கிற சந்தஸ்ஸிலே அந்தாதியாக நூற்றெட்டுப்பாட்டாய், பாட்டுத்தோறும் எம்பெருமானர் திருநாமத்தைச்சேர்த்து ப்ரபந்தீகரித்துப் போந்தாராகையாலே இது பிரபந்நகாயத்ரி என்று அத்யவஸிக்கப்பட்டு நம்முதலிகளெல்லார்க்கும் ‘மஹொாநுாஉ ஸஷா ஜவெகஃ’ என்கிறபடியே நித்யாபிஜப்யமாயிருக்கிறதாய்த்து.

முதல்பாட்டு. பிள்ளையமுதனர் தமக்கு ஆசார்யப்ரஸாதத்தாலே லப்தமாய் * * * * * தம்முடைய சுகதுக்கங்களுக்கு எப்போதும் பொதுவாயிருக்கிற தம் மனஸ்ஸே துணையாகவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அது தன்னையே ஸம்போதித்துச் சொல்லுகிறுர். பூமன்னு மாது என்று தொடங்கி. பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்வன் - பத்மேஸ்திதாம் என்றும், மலர்மேல் மங்கையென்றும், அரவிந்த நிவாஸிநீம் என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யங்களாலே அத்யந்தபோக்யமான தாமரைப்பூவின் பரிமளந்தானே ஒரு வடிவுகொண்டாப்போலே அதிலே அவதரித்த பெரியபிராட்டியார், * * * * சொல்லுவோ மவ னுமங்களே - நாமிருவருங்கூடி அவர் திருநாமங்களைச்சொல்லுவோம் * * * * "ந மஹொாவரூஷுாதா" என்னக்கடவதிறே. (க)

End:

* * * * * அருளிச்செய்கிறுர்

ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு என்று தொடங்கி. மாதவன் வானங்[கு](கொ)டுப்பது

ஒக்ஷ்ரா ஸஹ [ஸ](ஹ)ஷீகெஶொ தெவ்ரா காரண்ய
ரூவயா ।
ரக்ஷகஸ்வ லக்ஷாஷெ வெஷாஶெஷ வ ஷீயதே ॥

என்றும், "அகலகில்லேனிறையு மென்றலர்மேல் மங்கை யுறைமார்பா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே * * * * ஆச்ரிதருடைய ஜாதிகுண வ்ருத்தாதிகளை அபேக்ஷியாதே ஆநுகூல்யத்தையே பற்றுசாகக்கொண்டு . . . .

(கு-பு.)—

இது இராமாநுச நூற்றந்தாதிக்குப் பிள்ளைலோகார்யஜீயரியற்றிய விரிவுரை. இவ்வுரை விரிவாயும் செய்யுளின்கருத்து முதலியவற்றைத் தெளிவாகக் காட்டுமியல்புமுடையது. இந்தப் பிரதியில் முதலறுபத்தாறுபாடல்களுக்கே உள்ளன.

R. No. 31.

Palm-leaf. $18\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 68. Lines, 5 to a page. Telugu. Fair.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(a) திருப்பல்லாண்டு வியாக்யானம்.

TIRUPPALLĀṆḌU VYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—42*a*.

This is a commentary by Periyavāccānpiḷḷai on Tiruppallāṇḍu which is a hymn of 12 stanzas expressing benedictions on God Viṣṇu composed by Viṣṇucittar to ward off all evils when He appeared to him soon after he demonstrated the supremacy of Viṣṇu in the court of the Pandyan king, Vallabhadēva.

Complete.

Beginning:

பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் என்றும், தஸ்ரேணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் என்றும், ஸர்வஸ்வாமியாகவும் ஸர்வநியந்தாவா[ை]கவும் ஸர்வேசுரஸ்வரூபத்தை நிர்[ந](ண)யித்து, சேதந ஸ்வரூபத்தை யஸ்யாஸ்மி என்றும், நாவாஸ்மி என்றும், தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய என்றும் * * * * *
* * * * * *

இப்பிரபந்தத்தை அதிகரித்தவர் கையிலே பரத்வத்தைக் கைப்படுத்தவல்ல சக்தியையுடைத்தாகையாலே வந்தவே[த்த](ற்ற)மும் உண்டு. "பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருத்தேதத்துவர்" என்றிறே யிதுக்குப்பலம்.

இப்பிரபந்தம் அவதரி(த்த)படி யென்னென்னில்: ஸ்ரீ வல்லபதேவனென்கிற ராஜா தார்மிகனாகையாலே பூர்ணஹிதனை செல்வநம்பியை(ப்) புருஷார்த்தநிர்ணய பூர்வகமாக அத்ருஷ்டஸித்திக்கு விரகென்னென்ன, "யஜ்ஞஸ்யே: வரோணம்" என்கிறபடியே * * * * பகுத்ரவ்யத்தை வித்யாசுல்கமாகக்கட்டி வித்வான்களை ஆஹ்வானம்பண்ணச் சொல்லுகிறவளவிலே வடபெருங்கோயிலுடையான் ஆழ்வாரை இடுவித்து லோகத்திலே வேததாத்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக நீர்போய்(க்)கிழியை அறுத்துக்கொண்டு வாருமென்று அருளிச்செய்ய * * * * *
ஆழ்வாரும், "கதவம் யஜ்ஞீயென்ண டயாவதஂவர வஶ்ரூதி" என்று வால்மீகிபகவான் * * * *
ஸர்வரும் விஸ்மிதராய், * * * * பகவத்பிரஸாதத்தாலே நிரவதிக பக்தியைப்பெற்று * * * * காலாதீதமான வஸ்து கலிஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகிற தேசத்திலே சக்ஷுர்விஷயமாவதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ [மெ](வெ)ன்னு மதிசங்கையாலே ஆனைமேலேகிடந்த மணிகளைத் தாளமாகக்கொண்டு[யி](இ)ந்தஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களுக்கு(த்) தீங்குவாராதே நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்று திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார் * * * * * *

* * * * * *

பல்லாண்டு - அல்லாத அவச்சேதகங்களையொழிய ஆயுஸ்ஸுக்கு(ப்) பர்யாயமான ஆண்டை(க்) கொண்டு காலத்தைப் பெருக்குகிறார்; ஆயுஸ்ஸை(ப்) பிரார்த்திக்கிறவராகையாலே. யாவொஷயிவோயஷு [யெ](எ)ன்று ஆயுஸ்ஸை(ப்)பிரார்த்தித்தா(ரி)றே பெரியவுடையார் * * * * * *

End:

அழகை அநுபவித்து அதிலே ஈடுபடும். இப்படி சுழியாறுபட நிற்கச்[சை](செய்)தே கால்வாங்கவொண்ணாதபடி அழகு அதிசங்(ை)கயைவிளைத்து மங்களாசாஸனத்தை மூட்டுமென்கை. பவித்திரனை(ப்) பரமேட்டியை(ச்) சார்ங்கமென்[று](னு)ம் வில்லாண்டான் தன்னை வில்லிபுத்தூர் விஷ்ணுசித்தன் பல்லாண்டு என்[னு](று) விரும்பியசொல் நல்லாண்

டென்று நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாயவென்று பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து பல்லாண்டு பல்லாண்டென்றேத்துவர் என்றந்வயம்.

(கு-பு.)—

இது, விஷ்ணுசித்தரென்னும் பெரியாழ்வார், பாண்டியன் சபையில் திருமாலுக்குப் பரத்வநிர்ணயஞ் செய்கையில் தமக்குக் காட்சிதந்த விஷ்ணுவின் திருவுருவுக்கு ஒரு குறையும் வாராவண்ணம் வாழ்த்துக்கூறிய திருப்பல்லாண்டு என்னும் பதிகத்துக்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை இயற்றிய விரிவுரை. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

(*b*) கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புவியாக்யானம்.

KAṆṆINUṆŚIṞUTTĀMBUVYĀKHYĀNAM.

Foll. 43*a*—68*a*.

This is a commentary by Periyavāccānpiḻḻai on Kaṇṇinuṇśiruttāmbu which is a hymn of 11 stanzas in praise of Nammāḻvār by Madurakaviyāḻvār.

Complete.

Beginning :

தேவர்ஷிகணா விஷயர் வேதா என்கிறபடியே ஐஶ்வர்யாதி ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் யதாதிகாரம் விதிக்கிற வேத ஸமுத்ரத்தையிலே நின்றார்கள் ரிஷிகள். அதாகிறது, வேதோபப்ரும்ஹணத்தாலே வேதங்களுடைய தாத்பர்யமாக ஸர்வ ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் ஸர்வோத்தம மோக்ஷத்தையும் உபதேசிக்கை. ப்ராஜாபத்யம் ப்ராஹ்மணாநாம் என்று தொடங்கி ப்ராஹ்மணஸந்யாஸிநாம் ஸ்தாநம் என்று கேவலமாநுஷ ஸாதநங்களை ஸாத்யஸாத்ய விசேஷங்களுக்கு ஸாதநமாக உபதேசித்து, யோகிநாமம்ருதம் ஸ்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம் என்று கைவல்ய நிஷ்டனுக்கு ஸ்வாத்மப்ராப்தியை உபதேசித்து, ஏகாந்திநஸ்ஸதா ப்ரஹ்மத்யாயிநோ யோகிநோ ஹி யே | தேஷாம் தத் பரமம் ஸ்தாநம் யத்வை பஶ்யந்தி ஸூரய: என்று நித்யஸத்வஸ்தருக்கு பகவத்ப்ராப்தியை உபதேசித்தானிறே ஸ்ரீபராசரபகவான்.

* * * * * *

முத[ல்ப்](ற்)பாட்டில் ஆழ்வாருடைய நிரதிசய போக்யதையைச் சொல்லுகிறது. ப்ராப்யகாஷ்டையான ஆழ்வாரைப்

ப[த்து]ற்றுகிற விவர் பிரதமாவதியான பகவத்விஷயத்திலே இழிவானேனென்னில் ஆழ்வாருடைய போக்யாதிசயந்தோ[த்து](ற்று) கைக்காகவும் * * * * ஆழ்வார் ஆழங்கால்பட்ட விஷயமாகையாலே அத்தைப் பேசுகிறார்.

கண்ணிநுண் சி[ரி](று)த்தாம்பினால்-ஆழ்வார் பக்கல் இவருக்கு உண்டான உத்தேஶ்ய(த்)தை இருந்தபடி இவருடைய உத்தேஶ்யவஸ்துவைக் கட்டினதொரு கயி[த்தி](ற்றி)னுடைய உள்மானம் [பி](பு)றமானம் ஆராயும்படியாய்த்து. இவர் பகவத்விஷயத்தில் கையொழிந்தபடி.

End:

அங்ஙனன்றிக்கே ஆழ்வாராணையாய்ச்சொல்லும் பரமபதம்; அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமாநகரமென்றும், வானவர் நாடென்றும் சொல்லக்கடவதிறே. நம்பு திருவழுதிநாடுதாஸர் நம்புவார் பதி வைகுந்தமென்று அவர்களிருந்த தேசங்காண் பரமபதமென்று சொல்லுவர். உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகுந் தம்மூரெல்லாம் என்னக்கடவதிறே. கூரத்தாழ்வான் மகன் பிறந்தபின்பு ஸம்ஸாரமும் பரமபதமும் இடைச்சுவரைத் தள்ளி ஒருப்போகியாய்த்துக்காணென்று பிள்ளை பெற்றப் பணித்தாரென்று யருளிச்செய்வர்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம். மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம். வரதார்யமகாகுரவேநமஃ.

(கு-பு.)—

இது, நம்மாழ்வார் விஷயமாக மதுரகவியாழ்வார் செய்த கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு என்னும் பதிகத்துக்கு, பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய வியாக்கியானம். இந்தப் பிரதியில் பூர்த்தியாயுள்ளது.

R. No. 32.

Palm-leaf. $14\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 22. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Purchased from T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புவியாக்யானம்.

KAṆṆINUṆŚIṚUTTĀMBU VYĀKHYĀNAM.

Same as the above. Complete.

(கு-பு.)—

இது 31 பி-நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 33.

Palm-leaf. $19\frac{3}{4} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 115. Lines, 6-7 to a page. Telugu. Fair.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) பெரியதிருமொழி.

PERIYATIRUMOḺI.

Foll. 1*a*—107*b*.

This is the hymn, a commentary of which was described in R. No. 24 *ante.* It consists of 1084 stanzas in praise of the God Viṣṇu worshipped in as many as 86 holy shrines. The author of the work is Tirumaṅgaiyāḻvar who is said to have held disputations with Tiruñānasambandar. He is likewise the author of five other works. All these six works are esteemed by Vaiṣṇavas in the same way as the Vēdāṅgas.

The work is complete in the Ms.

Beginning :

𑌕𑌲𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌂 |
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂𑌤𑌮𑌃 ||

*   *   *   *   *   *

தனியன்.

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல். (க)

நெஞ்சுக்கிருள்[கெடு](கடி) தீபமடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமு தந்தமிழ்நன் னூற்றுறைக
ளஞ்சுக் கிலக்கியமா ரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின் பொறிபர காலன் பனுவல்களே. (உ)

*   *   *   *   *   *

நூல்.

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தாற்
பெருந்துய ரிடும்பையிற் பிறந்து
கூடினேன் கூடி யிளையவர் தம்மோ
டவர்தருங் கலவியே கருதி
யோடினே னோடி யுய்வதோர் பொருளா
லுணர்வெனும் பெரும்பதந் தெரிந்து
நாடினே னாடி நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராய ணாவென்னு நாமம். (க)

End :

நந்தா நரகத் தழுந்தா வகைநாளு
மெந்தாய் தொண்டரா னவர்க்கின் னருள்செய்வாய்
சந்தோ காதலை வனேதா மரைக்கண்ணா
அந்தோ வடியேற் கருளா யுன்னருளே. (கூ)

குன்றமெடுத்தா நிரைகாத்த வன்றன்னை
மன்றில் புகழ்மங் கைமன்க லிகன்றிசொல்
ஒன்று நின்றவொன் பதும்வல் லவர்தம்மேல்
என்றும் வினையா யினசா ரகில்லாவே. (ம)

அடிவரவு : மாற்றஞ் சீற்ற தாங்காரு ருவார்கொள்ளப் படை வேம்பின ணி நந்தா குன்றம் நிதி.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வரதார்யமகா குரவேநமஃ.

(கு-பு.)—

இது, திருமங்கையாழ்வாரியற்றிய பிரபந்தங்களில் ஒன்று. சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச் சிறப்புவாய்ந்தது. இது, பதினொரு பத்துக்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட நூற்றெட்டுப் பதிகங்களையுடையது. பாடற்றொகை 1084. இவருடைய பாடல்பெற்றுள்ள வைணவத்தலங்கள் 86. இவரியற்றிய வேறுநூல்கள் : திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்பவை. நான்கு வேதங்களின் ஸாரமாக நம்மாழ்வாரியற்றிய நான்கு பிரபந்தங்களுக்கும் இவ்வாறு பிரபந்தங்களும் ஆறு அங்கமெனப்படும். இவர் நாற்கவிப் பெருமாளெனப் பிரஸித்தி யுடையராதலின், ஆசுகவியாகப் பெரியதிருமொழியும், மதுரகவியாகத் திருக்குறுந்தாண்டகதிருநெடுந்தாண்டகங்களும், சித்திரகவியாகத்திருவெழுகூற்றிருக்கையும், விஸ்தாரகவியாகச் சிறிய திருமடல்

பெரிய திருமடல்களும் இயற்றினரென்பர். பெரிய திருமொழி 3-வது பத்து நான்காவது திருமொழியின் இறுதிச் செய்யுளாகிய "செங்கமலத் தயனனைய மறையோர்காழிச் சீராம விண்ணகரென் செங்கண்மாலை, அங்கமலத்தடவயல் சூழாலிநாடன் அருள்மாரியரட்டமுக்கியடையார் சீயம், கொங்குமலர்க் குழலியர் வேள்மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற் பரகாலன்கலியன்சொன்ன, சங்கமுகத்தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார் தடங்கடல் சூழுலகுக்குத் தலைவர்தாமே" * என்பதில் தாமே தம் பிருதுகளை எடுத்துக் கூறியிருப்பதால், இவர் ஒவ்வொரு வைஷ்ணவஸ்தலந்தோறும் செல்லும்போது தம்மை எதிர்த்த புலவர்களைத் தமது கவித்திறமையாலும் ஞானமுதிர்ச்சியாலும் வென்று வைணவ மதத்தை நிலைநிறுத்திப் புகழ்பெற்றிருந்தமை நன்கு விளங்குகின்றது. இவரது பிரபாவம் முதலியவற்றைக் குருபரம்பரா ப்ரபாவம், ஆழ்வார்கள் சரித்திரம் முதலிய நூல்களில் பரக்கக் காணலாம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) திருக்குறுந்தாண்டகம்.

TIRUKKUṞUṆḌĀṆḌAKAM.

Foll. 108*a*—110*a*.

A hymn of 20 stanzas in praise of Viṣṇu. By Tirumaṅgaiyāḻvār. Complete.

Beginning:

நிதியினைப் பவளத் தூணை நெறிமையா[ற்](னி) னைய வல்லார்
கதியினை(க்) கஞ்சன் மாளக் கண்டுமுன் [ற](ன)ண்ட மாளும்
மதியினை மாலை வாழ்த்தி வணங்கியென் மனத்து வந்த
விதியினைக் கண்டுகொண்ட தொண்டனேன்விடு[கு](கி)லேனே.
(க)

காற்றினைப் புனலைத் தீயைக் கடிமதி ளிலங்கை செற்ற
வேற்றினை யிமய மேய வெழில்மணித் திரளை யின்ப
வாற்றினை யமுதந் தன்னை யவுணனு ருயிரை யுண்ட
கூற்றினைக்[கு] குணங்கொண் டுள்ளங் கூறுநீ கூறு மாறே.
(உ)

---

* இப்பதிகம் சீர்காழியில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியோடு வாதம் நிகழ்கையில் பாடியதெனப்படும்.

End:

பிண்[டை](டி)யார் மண்டை யேந்திப் பி[ர](ற)ர்மனை தி[ரு](ரி)
[தந்துண்ணு
முண்டியான் சாபந் தீர்த்த வொருவனூ ருலக மேத்துங்
கண்டியூ ரரங்க மெய்யங் கச்சிபேர் மல்லை யென்[னும்](று)
மண்டினு ருய்யி லல்லான் மற்றையார்க் குய்ய லாமே. (கக)

வானவர் தங்கள் கோனு மலர்மிசை யயனு நாளுந்
தேமலர் தூவி யேத்துஞ் சேவடிச் செங்கண் மாலை
மானவேற் கலியன் சொன்ன வண்டமிழ் மாலை நாலைந்[தும்]
(தூ)னம தின்[னி](றி)வல்லா ரொளிவிசும் பாள்வர் தாமே.
(உய)

நிதி கா[த்து](ற்று) பாயிரு கேட்க இரும்பு மூவர் இம்மை வானுள்ளஞ் சித்தந் தொண்டாவி இரும்பு காவிமுன் மாயப் பேசி யிளைப்புப் பிண்டி வானவர்மின்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் திருமங்கையாழ்வாரியற்றிய பிரபந்தங்களில் ஒன்று. இவர், திருமால்விஷயமாக ஆற்றுெணுக் காதல்கொண்டும் அவரைக்கண்டனுபவிக்கப் பெருமையால் அவரை வாயாலே பேசியும், தலையால் வணங்கியும் நெஞ்சால் நினைந்தாயினும் தரிக்கலாமென்று இப்பிரபந்தத்தை வெளியிட்டருளினர். இது இருபது பாடல்களாலாகியது; தொண்ணூற்ருறுவகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று; தாண்டகம் என்னும் விருத்தத்தாலமைந்ததுபற்றி இது இப்பெயர் பெற்றதுபோலும். இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) திருநெடுந்தாண்டகம்.

TIRUNEDUṆḌĀṆḌAKAM.

Foll. 110*b*—115*b*.

Another hymn of 30 stanzas in praise of Viṣṇu by Tirumaṅgaiyāḻvār. This is considered to be an excellent work both as regards style and meaning. This as well as Tirukkuṟundāṇḍakam form illustrations of the kind of poetic composition known as Madurakavi (=Sweet Poetry).

Complete.

Beginning:

மின்னுருவாய் முன்னுருவில் வேத நான்காய்
விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள் தானாய்
பின்னுருவாய் முன்னுருவில் பிணிமூப் பில்லாப்
பிறப்பிலியா யிறப்பதற்கே யெண்ணா தெண்ணும்
பொன்னுருவாய் மணியுருவிற் பூத மைந்தாய்ப்
புனலுருவா யனலுருவிற் றிகழுஞ் சோதி
தன்னுருவா யென்னுருவி னின்ற வெந்தை
தளிர்புரையுந் திருவடியென் றலைமே லவே (க)

பாருருவில் நீரெரிகால் விசும்பு மாகிப்
பல்வேறு ச[ ]மயமுமாய்ப் பரந்து நின்ற
ஏருருவின் மூவருமே யென்ன நின்ற
விமையவர்தந் திருவுருவே றெண்ணும் போது
ஓருருவம் பொன்னுருவ மொன்று செந்தீ
யொன்றுமா கடலுருவ மொத்து நின்ற
மூவுருவுங் கண்டபோ தொன்றுஞ் சோதி
முகிலுருவ மெம்மடிக ளுருவந் தானே. (உ)

End:

மின்னுமா மழைதவழு மேக வண்ணா
விண்ணவர்தம் பெருமானே யருளா யென்றன்
றன்னமாய் முனிவரோ டமர ரேத்த
வருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான் றன்னை
மன்னுமா மணிமாட மங்கை வேந்தன்
மானவேற் பரகாலன் கலியன் சொன்ன
பன்னியநூற் றமிழ்மாலை வல்லார் தொல்லைப்
பழவினையை முதலரிய வல்லார் தாமே. (உ0)

மின்பார் திருவடி யிந்திர * * * அன்றாயர் மின் வையம்.

வாழிபரகாலன் திருவடிகளே சரணம். வரதார்யமகா குரவேநம:. ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:. ஸாதாரண நாமஸம்வத்ஸர(ம்) [ ] சித்ரபானு நாமஸம்வத்ஸரம்(?).

(கு-பு.)—

இது, திருமங்கையாழ்வார் இயற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. சொல்லழகாலும் பொருளழகாலும் மேம்பட்டது. இதுவும், திருக்குறுந்தாண்டகமும் நால்வகைக்கவியில் மதுரகவிக்கு உதாரணமாகக் கூறப்படும். முப்பது பாக்களாலாகியது; பத்தி யின்பச் சுவை மிகப்பெற்றது; இதில் ஆழ்வார், திருமா

லின் சிதசிதீஶ்வரதத்வத்தைக்கண்டு அனுபவித்தும் அவா அடங்காமையால் வருந்திப் பின்னர் அவாவற்று வீடுபெற்றுத் திருப்தியடைந்தமை கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந் நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 34.

Palm-leaf. $19\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 171. Lines, 6 to a page. Telugu. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*a*) திருக்குறுந்தாண்டக வியாக்யானம்.

TIRUKKUṞUNDĀṆḌAKA VYĀKHYĀṈAM.

Foll. 1*a*—14*b*.

This is a commentary by Periyavāccāṉpiḻḻai on the work described under R. No. 33*b ante*.

Beginning:

கிழிச்சீரையோடே தனத்தைக் கட்டிக்கொடுப்பாரைப் போலே தன் ஸ்வரூப ரூபகுணங்களை(த்) திருமந்த்ர முகத்தாலே காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு தம்முடைய பூர்வ வ்ருத்தத்தையும், பெற்றபேற்றின் கனத்தையும் அநுஸந்தித்து(த்) தலை சீய்க்கிறார்; பெரிய திருமொழியில் திருப்பிரிதி[து] (தொ)டங்கி ஒரு நற்சுற்றமளவும் உகந்தருளின தேசங்களை அநுபவித்தார்;

*   *   *   *

உகந்தருளின நிலங்களிலே மண்டினவர்கள் பாக்யாதிகரென்று தலைக்கட்டுகிறார்.

முதற்பாட்டு, நிதியினை; எய்ப்பினில் வைப்பாய் இ(ந்)நிதியுடையவனுக்கு [இ](மி)டிபடவேண்டா திருக்கையும், அவன் காலிலே எல்லாரும்வந்து விழுகையும், உண்டென்னுயிர் நி[ர்](ற்)கையும், ஆபத்துக்குதவுகையும், உடையவன் பெருமதிப்பனுகையும், விற்றும் ஒற்றிவைத்தும் ஜீவிக்கையாயிருக்கையும், இப்படி செய்[து](த) தென்றேசாதிருக்கையும், ஏவமாதிகளைப் பற்றி நிதியினை யென்கிறார்; வைத்தமா நிதியிறே.

End:

இருபதாம்பாட்டு: வானவரித்யாதி - இந்த்ரனும் ப்ரம்மாவும் எப்போதும் செவ்வியையுந் தேனையுமுடைத்தான புஷ்பங்களைப் பணிமாறி ஏத்தும் அழகிய திருவடித் தாமரைகளை

யுடைய புண்டரீகாக்ஷனை; மானவேலித்யாதி - பெருந்தன்மையையுடைய வேலையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பரமோதாரமான தமிழ்மாலை நாலைந்தும் இருபதும் அநந்ய ப்ரயோஜனராய்க் க[ர்](ற்)க வல்லவர்கள் தெளிவிசும்பான பரமபதத்தை ஆளப்பெ[ரு](று)வர்(கள்).

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது பெரியவாச்சான்பிள்ளை யியற்றிய விரிவுரை. இது சிறந்த அழகிய நடையது. செய்யுளின் கருத்து முதலியவற்றை நன்கு எடுத்துக்காட்டிப் படிப்போர்க்கு ஆநந்தத்தை விளைக்க வல்லது. இவ்வுரை இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது.

(b) திருநெடுந்தாண்டக வியாக்யானம்.

TIRUNEDUNDĀṆḌAKA VYĀKHYĀNAM.

Foll. 15*a*—171*a*.

This is a commentary by Periyavāccānpiḷḷai on the work described under R. No. 33 (*c*).

This work is said to have been preserved by Cakravarti Raghunāthācāriyar.

Complete.

Beginning:

ஆழ்வார் திருமங்கையாழ்வாராகிறார், 'வென்றியே வேண்டிவீழ்பொருட்கிரங்கி வேற்கணார் கலவியே கருதி' என்று ஸர்வேஶ்வரன் [வு](உ)பய விபூதியுடைய இவர் துடைக்கீழ் கிடக்கிறதோவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி அதிசயித அஹங்காரராய், அதுக்கடியான தேகாத்மாபிமானத்தையுடையவராய், அத்தாலே * * * * விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தாரொருவர், * * * * * தம்முடைய அபிநிவேசத்துக்கு இரை போராமையாலே அலம[ர்]ந்து கூப்பிட்டு(ப்) பின்பு, தாம் அவாவற்று வீடுபெற்று த்ருப்தரான்படியைப் பேசித்தலைக்கட்டுகிறார் இப்பிரபந்தத்தில்.

முதற்பாட்டு: இதில் (முதற்பாட்டில்) தேகாத்மாபிமான நிவ்ருத்தி[து](தொடக்கமாக)த் திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்த பர்யந்தமாக ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்த உபகாரபரம்பரைகளைப்பேசுகிறார். முன்னுருவில் மின்னுருவாய்—ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்ட

மான பதார்த்தங்களில் மின்னினுடைய ஸ்வபாவத்தைப் பிர காசிப்பித்தான்; அதாவது, ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமான ப்ரக் ருதிப்ராக்ருதங்களின் அஸ்த்தைர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தா னென்கை.

End:

அருளாயென்று முனிவரோடமரரேத்த என்று அவர்க ளுக்கு விசேஷணமானபோது, எம்பெருமானைக் கண்டபோ தே என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே என்ன ஶக்தரல்லாமையா லும், கீழிற்பாட்டுப்போலே இப்பாட்டில் இயலின்பலஹாநி தோற்றியிராமையாலும், எம்பெருமான் திருமேனி வார்ஷுக வலாஹகம்போலே யிருக்கையாலும், அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தன்னைப்புஜிக்கக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்படியைச் சொல் லுகையாலும், தாமே வேலெடுக்க ஶக்தராகையாலும், ப்ரதி பக்ஷத்தை நிரஸித்தபடியை அருளிச்செய்கையாலும், இப் படியுள்ள பேச்சுக்களெல்லாவற்றாலும் தம்முடைய பலஹாநி போய்த் தம்முடைய் அபேக்ஷிதம்பெற்று த்ருப்தராணரென்னு மிடம் இப்பாட்டிலே வ்யக்தம்.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

(கு-பு.)—

இவ்வுரை பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றியது. இதில் உள்ளுறைபொருள் முதலியவை நன்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டு ள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முழுதுமிருக்கிறது.

R. No. 35.

Palm-leaf. $19\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 152. Lines, 6 to a page. Telugu. Much injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

திருச்சந்தவிருத்த வியாக்யானம்.

This is a commentary by Periyavāccānpiḻḻai on Tirumaḻiśaiyāḻvār's Tiruccandaviruttam which is a portion of Mudalāyiram and in which he expresses his gratitude for the grace of God which initiated him into the knowledge of Him.

Complete.

Beginning :

ஆழ்வார் திருமழிசைப்பிரானுகிருர் க்ருஷ்ணவதாரம்போலே யாய்த்து பிறந்தபடியும் வளர்ந்தபடியும். யதுகுலத்திலே பிறந்து கோபகுலத்திலே வளர்ந்தாப்போலே ரிஷிபுத்திரராய்ப் பிறந்து தாழ்ந்தகுலத்திலே யாய்த்து வளர்ந்தரு[ளு](ளி)த்து. க்ருஷ்ணனுய் யதுகுலத்திலே பிறந்தாப்போலே இங்கே வளர்ந்தருளி * * * * * *

* * * * * *

இவ்விஷயத்தை லபிக்கப்பெற்றேனென்று தமக்குப் பிறந்தலாபத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர். முதற்பாட்டில்,"ஹ-ஞெ ஹെ്യാഠംഖം" என்கிறபடியே ஊநாராண-ிவமாய் ஹமாணமான வൃயிவ്യാഭിഹ-ஞ தங்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கிலும் நீ அஜ்ஜகத்துக்கு உபாதானகாரணம், இவ்வர்த்தம் வேதாந்தப்ரமேயம் கைப்படாத பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் நினைக்கவொண்ணுது என்கிருர். பூநிலாய வைந்துமாய்-பூமியிலே வர்த்திக்கிற சப்தாதி குணங்களைந்துமாய், "ஶംயவதீ வൃயிவீ தஹ്യஶംயொஶ-ெணாஶாஷ്യதஃ" என்று வൃயிவீஶ-ணம் கந்தமாயிருக்க, சப்தாதி குணங்களைந்து மதுக்குக் குணமாகச் சொல்வானேனென்னில்:"ஶஜ்ஞாഭിஹிஶ-ி-ெணெ வൃ-ிஹ-ிஶுஹംய-தாந-தொதெஶஃ" என்கிறபடியே * * * * * வൃயா நமே உபாதானகாரணம் விஃவிதூஂஹஶ-ி ஜஶ . . வாமென்னும் ஹாംவ്യ (?) நினைக்கவோ, வேதாந்த ப்ரமேயங்கைப்படாரையொழிய ஆர் நினைக்கவல்லரென்கிருர். (க)

End ;

என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ததூஷி என்று உபதேசித்தும் ஊஹംவൃஹாஷி என்ற நுஸந்தித்துப்போந்த அர்த்தமிறேயிவர் இங்கு அருளிச்செய்கிறது ; இந்த ஶரீராத்மஸம்பந்தமிங்குச் சொல்லுகி[று](ற)து. தன் . . லராக வுபகரித்த விதுக்கு(ப்) போதுவார்.

(கு-பு.)—

இது, முதலாயிரத்தின் ஒரு பிரிவாயும் திருமழிசையாழ்வாரியற்றியதுமான திருச்சந்தவிருத்தமென்னும் பிரபந்தத்தின் வியாக்யானம். பெரியவாச்சான்பிள்ளை யியற்றியது. இப்பிரபந்தத்திலுள்ள விருத்தங்கள் சந்தவிருத்தம்போல இருப்பதால் நூலுக்கும் சந்தவிருத்தமென்றே பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இவ்விரிவுரை முழுதுமிருக்கிறது. இதன் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 36.

Paper. $8\frac{1}{8} \times 6\frac{1}{4}$ inches. Foll. 33. Lines, 15 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Restored in 1910-11 from a Ms. of the Library.

அபயப்ரதானஸாரம்.

ABHAYAPRADĀNASĀRAM.

This work treats of self-surrender (Prapatti) as a means of salvation from a consideration of the meaning of the stanzas in the Valmiki's Ramāyaṇa regarding the refuge taken by Vibhīṣaṇa. The work was composed by Vēdāntadēśika in ten chapters of which this Ms. contains only the 4th and the 5th chapters.

Beginning:

இப்படி ஶரணாகதி வேதோபநிஷத்தான இவ்வபய ப்ரதான ப்ரகரணத்திலே "பாரோபஜ்ஞகஸ்யாபி யதேஷ்ட ஸித்திஹேதவே" என்று, ப்ரஹ்மாவின்பக்கலிலே வரம்வேண்டிக் கொண்டவிடத்தில் * * * * *

End:

ஆகையால், நமக்கு(க்) காரியம் தப்பாமைக்கு நீதிசொல்லப் பரிவும் நி[ற்பப](ர்ப்பர)முமுடைய நீங்கள் வஸிஷ்ட விஶ்வாமித்ர ப்ருஹஸ்பதி நாரத ஶிவ ப்ரஹ்மாதிகளான ஸத்துக்களும் நெஞ்சாத்தப்படாதே) நம்ஸ்வபாவத்தையும் குலையாதே நம்மைப் பெறப் பாருங்கோளென்று திருவுள்ளம்.

Colophon:

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு அபயப்ரதான ஸாரே ஶரண்யப்ரபாவப்ரகாஶ: பஞ்சமோऽதிகார:.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

(கு-பு.)—

இது, வால்மீகி ராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமபிரானை விபீஷணன் சரணமடைந்ததைப்பற்றிக் கூறும் ஶ்லோகங்களுக்கு வேதாந்ததேசிகரியற்றிய கருத்துரை ; வடகலேஸம்பிரதாயத்

தைச்சேர்ந்தது; மணிப்ரவாளநடையிலாகியது; பத்து அதிகாரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது; இந்தப் பிரதியில் 4-5 ஆகிய இரண்டு அதிகாரங்களேயுள்ளன.

R. No. **37.**

Palm-leaf. I Vol. 17⅞ × 1½ inches. Foll. 286. Lines, 6-7 to a page. II Vol. 19⅝ × 1⅝ inches. Foll. 232. Lines, 8-10 to a page. III Vol. 17¾ × 1½ inches. Foll. 291. Lines, 8-9 to a page. Telugu, Grantha and Tamil. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

திருவாய்மொழி வியாக்யானம்—முப்பத்தாறாயிரப்படி.

TIRUVĀYMOḺI VYĀKHYĀNAM : MUPPATTAṞĀYIRAPPAḌI.

A commentary on Nammāḻvār's Tiruvāymoḻi by Kṛṣṇapāda also called Vaḍakkuttiruvīdippiḷḷai. The commentary is also called Īḍu or Nambiḷḷai Īḍu and is in extent 36,000 Granthas which accounts for the name given in the heading. This Ms. contains only 1 to 9 Pattus of this work.

Beginning :

ஸ்ரீயஃபதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேசுவரன், மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து என்கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த இவரை "அடியை யடைந்துள்ளந் தேறி ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்" என்று முதலிலே தன் திருவாயாலே சொல்லவல்லராம்படியாக முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி யருளினான். * * * * * * * * இதர தர்சனங்களில் தத்துவங்களைப் பதினாறென்பார் ஆறென்பாராய் பஹுப்ரகாரங்களிலே விப்ரதிபத்திபண்ணுவார்கள். [யெ](எ)ங்[க](ங)னே யென்னில்: லோகாயதிகன், ப்ருதிவ்யாதிபூதங்கள் நாலினுடைய கூட்டரவாலே சைதந்யமென்றொரு தர்மம் பிறக்கும்; அதுக்குண்டான சுகதுக்கங்களே ஸ்வர்க்கநரகங்கள்; அவைதன்னுடைய பி[றி](ரி)விலே சைதந்யம் நசிக்கும்; அவ்வருகு ஒன்றுமில்லை என்பது அவனுடைய ஸித்தாந்தம். * * *

* * * * * *

திருவாய்மொழிக்காக ஸங்கிரகம் முதல்திருவாய்மொழி; முதல் திருவாய்மொழியினுடைய ஸங்கிரகம் முதல் மூன்று பாட்டு; முதல் மூன்றுபாட்டினுடைய ஸங்கிரகம் முதற்பாட்டு; முதற் பாட்டினுடைய ஸங்கிரகம் முதலடி; என்போலென்னில்: 'ஸர்வ வேதாந்த ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹோ மந்த்ரராஜோ யத்வத் பவதி ஸாரம்' என்கிறபடியே ஸகலவேத ஸங்கிரகம் திருமந்த்ரமாய், அதனுடைய ஸங்கிரகம் பிரணவமாய், அதனுடைய ஸங்கிரகம் அகாரமானாற்போலே. மற்றும் பாரதராமாயணாதிகளையும் ஸங்க்ஷேபவிஸ்தாரங்களாலே செய்தார்களிறே.

முதற்பாட்டு. தான் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாயிருக்கிற இருப்பைக்காட்டி உபகரித்தான். * * * * *

* * * * * *

தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டியுபகரித்தான் என்று அவன் பண்ணின உபகாரங்களடையச் சொல்லி, இப்படி உபகாரகனானவன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கவாராயென்று தன் திருவுள்ளத்தோடே கூடுகிறார்; * * * * *

உயர்வு-வருத்தம், எல்லார்க்கும் உயர்த்தி உண்டாம் போது வருத்தமுண்டு; அப்படி வருந்தவேணுமோ என்றால், உயர்வற உயராநிற்கும்; இத்தைப்பற்றவிறே ஆளவந்தாரருளிச்செய்த சந்தை. * * * * * *

* * * * * *

"உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கையாலே ப்ராப்யவேஷஞ்சொல்லிற்று. மயர்வற என்கையாலே விரோதிபோனபடி சொல்லிற்று. அருளினன் என்கையாலே அவனே ஸாதனம் என்றது. தொழுதெழ என்கையாலே ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தைச்சொல்லிற்று. என் மனனே என்கையாலே பரிசுத்தாந்தக்கரணனே அதிகாரியென்னுமிடஞ்சொல்லிற்று.

End:

இதன்றோ நான் உங்களைக்குடிக்கச் சொல்லுகிற வேப்பங்குடிநீர்! தேனேமலரும் திருப்பாதத்தையிறே சேரச்சொல்லுகிறது.

ஹரி: ஓம். ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸர்வம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து நம:.

(த-பு.)—

இது திருவாய்மொழியின் விரிவுரை; வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை இயற்றியது. இவர், தமது ஆசிரியரான நம்பிள்ளையினிடத்துத் தினந்தோறும் பகற்பொழுதிற்கேட்ட திருவாய்மொழியின் அர்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் மனதிற்கொண்டு அவற்றை இரவில் எழுதித்திரட்டி இந்த நூலாக்கினரென்பர். இவ்வுரைக்கு நம்பிள்ளையீடு என்றும், முப்பத்தாறுயிரப்படி யென்றும் பெயர். முப்பத்தாறுயிரம் கிரந்தங்களாலாகியதுபற்றி இப்பெயரமைந்தது. முதல் மூன்று பத்துக்கள் முதல் வாலியத்திலும், 4, 5, 6 பத்துக்கள் இரண்டாவது வாலியத்திலும், 7, 8, 9, பத்துக்கள் மூன்றாவது வாலியத்திலும் உள்ளன. 10-வது பத்தின் உரை இவற்றில் இல்லை.

R. No. 38.

Palm-leaf. 13¾ × 1¼ inches. Foll. 94. Lines, 7 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

திருப்பாவை வியாக்யானம்—மூவாயிரப்படி.

TIRUPPĀVAIVYĀKHYĀNAM—MŪVĀYIRAPPAḌI.

This is a commentary by Periyavāccānpiḷḷai on Tiruppāvai of Āṇḍāḷ noticed in R. No. 22 *ante*. This is called Mūvāyirappaḍi as there are 3,000 (Mūvāyiram) Granthas in the work.

This work is said to have been received by the son of Gāṇḍūri Vēṅkaṭācāriyar on the 12th day of the bright fortnight in the month of Āśvīja (Aippaśi) of the year Nandana.

Complete.

Beginning:

திருப்பா [வு] (வை) மூவாயிரப்படி.

யத்கோ³ஷ்டீ²ஸஹஸ்ராகவிஜ்ஞாஸேஷகஜ்ஞஷ: ।
வஸ்துகார்யவயாகொர்ஹம் யார்யெநயம் கரோஷி கஷ ॥

தேஹாத்மாபிமானிகளுக்கும் ஆத்மஸ்வரூபம் கைவந்திருக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பர்வதபரமாணுவோட்டை வாசிபோரும்; ரிஷிகளுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும் அத்தனை வாசிபோரும்; ஆழ்

வார்களுக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் அத்தனை வாசிபோரும்; பெரியாழ்வாருக்கும் ஆழ்வார்திருமகளுக்கும் அத்தனை வாசி போரும்; அவர்களில் இவளுக்கு வாசியெங்ஙனேயென்னில்: அநாதிமாயயா ஸுப்தஃ என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்திலே யுறங்குகிறவர்களை எழுப்பி எம்பெருமான் தானே தன்னைக்காட்டக் கண்டிருந்தார்கள் ஆழ்வார்கள். இவள் தானேசென்று எம்பெருமானை எழுப்பித் தன்குறையை யறிவித்தாள்; ஆகையாலே அவர்களிலும் இவள் விலக்ஷணை. * * *

* * * * * *

அவதாரிகை: முதற்பாட்டில், இந்நோன்புக்கு ஒரு காலம் நேர்படுவதே என்று காலத்தைக்கொண்டாடுகிறார்கள். மார்கழித் திங்கள் என்று தொடங்கிச் சிறுமீர்காளென்னுமளவும் ப்ராப்யம்; மேல்ப்ராபகம், ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்ரஹமென்றுமாம்.

(வியா) மார்கழித்திங்கள்-நாதிசீதா ந கர்மா என்கிற நியாயத்தாலே அத்யுஷ்ணமாதல் அதிசீதளமாதலன்றிக்கேயிருக்கும் மாஸம். நாளுக்கு ப்ராஹ்மமுஹூர்த்தம்போலே ஸம்வத்ஸரத்துக்கு இம்மாஸமாகையாலே ஸத்வோத்தரமான காலம். மாஸாநாம் மார்கசீர்ஷோஹம் என்று மாஸங்களில் வைத்துக்கொண்டு மார்கழிமாஸமாகிறேன் என்று அவன் தானே அருளிச்செய்கையாலே வைஷ்ணவமானமாஸம். ஸஸ்ய வஸ்துக்களும் அங்குரிக்கும் காலமாகையாலே தங்களுடைய உந்மேஷத்துக்கு அர்ஹமானகாலம். மார்கழித்திங்கள் கோபவ்ருத்தர் குளிருக்கு அஞ்சிப்புறப்படமாட்டாதகாலம்.

* * * * * *

End:

எங்குந் திருவருள்பெற்று-த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிரண்டிலும் பிராட்டியுந்தானும் ஸந்நிஹிதமாம்படி ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று இன்புறுவர் பகவத்ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே வந்த ஆநந்தம்பெறுவர். விடிவோறே எழுந்திருந்து முப்பது பாட்டும் அநுஸந்தித்தல், மாட்டி[த்தி](ற்றி)லளாகில் "சிற்றஞ் சிறுகாலே" யென்கிற பாட்டை அநுஸந்தித்தல், அதுவும் மாட்[டு](டா)ளாகில் நாமின்[னி](றி)ருந்த விருப்பை நினைப்பது என்[னு](று) பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

நவேத்யாமிநாந்தஜ்யேஷ்டா பகவாநா பகவாநக்ஷரீ |
காவேஹ்யாம் ப்ரவத்யே ஜநநீ ஹரஹ ஸ்ருஜஸஃ ||

ஸ்ரீவாதாத்ரிமஹாமுநயே நமஃ. ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீஷஷ்டிமாமஹாமுநயே நமஃ. ஸ்ரீசைலமஹாமுநயே நமஃ.

(கு-பு.)—

இது திருப்பாவைக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய மூவாயிரங் கிரந்தங்களடங்கிய வியாக்கியானம். ஆழ்ந்த பொருளைத்தருவதுடன் கம்பீரமான நடையது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முழுதுமுள்ளது.

R. No. 39.

Palm-leaf. 14¾ × 1¼ inches. Foll. 109. Lines, 6 to a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

திருப்பாவை வியாக்யானம்—மூவாயிரப்படி.

TIRUPPĀVAI VYĀKHYĀNAM—MŪVĀYIRAPPAḌI.

Same as the above. Complete.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி (No. 38) போன்றது. இந்த உரை இதில் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 40.

Palm-leaf. 19⅘ × 1½ inches. Foll. 59. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

திருப்பாவை வியாக்யானம்—நாலாயிரப்படி.

TIRUPPĀVAI VYĀKHYĀNAM—NĀLĀYIRAPPAḌI.

Similar to the above. This commentary on Tiruppāvai is named Nālāyirappaḍi as it consists of 4,000 Granthas.

Complete.

Beginning:

யொதிகஹ்ம் * * * வுரவெக்ஷ்ரு.

* * * * * *

நீளாதுங்க * * * ஸவாஹ்ஸ்த ஹஸ்ரியஃ.

பரதசையில் மற்றப்பிராட்டிமார்க்கு(ப்)பெரிய பிராட்டியார் முன்[றி](ணி) லேயாக வேண்டினுப்போலே கிருஷ்ணுவதாரத்தில் பெரியபிராட்டியார்க்கும் மற்றும் நா[ய்]ச்சிமார்க்கும் அகப்

பட நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாகவேணும்; அங்கு[ற்றை] (த்தை) ஐசுவரியத்துக்கு(ப்) பிராட்டி ஸத்ருசையானுப் போலே இங்குத்தை ஐசுவரியத்துக்கும் எல்லாப்படிகளுக்கும் குலசீலாதிகளால் ஸத்ருசையாயிருக்குமிவள் * *

* * * * * *

முதற்பாட்டு:—பிரபந்தத்துக்கு(த்)தா(ற்) பரியமான ப்ராப்யப்ராபகஸங்கிரகம், காலத்தைக்கொண்டாடுகி[று](ற)தென்றும் சொல்லுவார்கள். மார்கழி; 'ஒழிவில் காலமென்றும்', ஈகாஷிஃலமவாது காஃ: என்றும் காலத்தைக்கொண்டாடினுப் போலே மாஸத்தைக்கொண்டாடுகிறது. க்ஷேத்ரவிஷயங்களில் [ப்]புக்கால் ஸமயம் பண்ணினகால மறவற்றே யென்றிருக்கும்.

End:

(ஸங்கிஹி)தமாம்படி ப்ரஸாதத்தைப் பெற்று, இன்பு[ரு](று)வர் - பகவத் ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்த ஆநந்தம்பெறுவர் . . . . நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் திருமாலால் . . . லறுமாரி நிரூபகதர்மம். இசலி இசலி இருவரும் பரியக்கடவர். ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

. . . . ரத்வத்தால் சொல்லித்[து](தா)கி[று](ற)து வேதார்த்தம். அவதாரமே ஸமாச்ரயணீய ஸ்தலமென்றும், அவதீர்ணனுவனழகே * * * *
உக்தமான அநுஷ்டான மில்லாதவர்க[ள்](ளு)க்கு வகள் (?) பாசுரமே அவர்கள் பேற்றைக்கொடுக்குமென்று சொல்லித் தலைக்கட்டுகி[று](ற)து.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். வரதார்யமகாகுரவேநம:.

(கு-பு.)—

திருப்பாவையின் வியாக்யானங்களுள் இது மிகவும் விரிவானது. நாலாயிரங் கிரந்தங்களாலானதுபற்றி நாலாயிரப்படி என்னும் சிறப்புப்பெயர் வாய்ந்தது. இயற்றியவர் இன்னாரென்பது இதனுல் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியி விதுமுழுதுமுள்ளது. இறுதியிற் சில ஏடுகள் ஒருபுறஞ் செல்லரிப்புண்டுள்ளன.

R. No. 41.

Palm-leaf. $18\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 278. Lines, 6-7 to a page. Telugu. Much injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

திருவாய்மொழி வியாக்யானம்—முப்பத்தாருயிரப்படி.

TIRUVĀYMOḶI VYĀKHYANAM—MUPPATTĀṚĀYIRAP-PAḌI.

Same work as the one described under R. No. 37 *ante.*

From about the middle of the 1st stanza of the 2nd Tiruvāymoḷi in the 1st Pattu to the end of 3rd Pattu.

(கு-பு.)—

இது 37-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் முதற் பத்து இரண்டாந்திருவாய்மொழி முதற்பாட்டின் உரை பிற்பாதிதொடங்கி மூன்ரும் பத்தின் இறுதிவரையில் இருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் 1—40 ஏடுகளில்லை. உள்ள ஏடுகளிற் பல முறிந்தும் செல்லரிப்புண்டும் இருக்கின்றன.

R. No. 42.

Palm-leaf. $17\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Vol. I. Foll. 242; Vol. II, Foll. 198. Lines, 10 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

ஜீயரரும்பதம்.

JĪYARARUMPADAM.

This is a note on the difficult words and important passages in the commentary called Muppattāṛāyirappaḍi on Tiruvāymoḷi. By Kunnattūr Jīyar.

Complete. Volume I contains from the beginning to the end of the 3rd Tiruvāymoḷi of the 6th Pattu, and the rest is in volume II.

Beginning:

பரமகாருணிகரான நம்பிள்ளை திருவாய்மொழி பிரபந்தத்துக்கு வியாக்யானம் செய்தருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்பிரபந்தம் ஸர்வர்க்கும் பரிக்ராஹ்யம் என்கைக்காக ப்ரஸங்கதத்வக்த்ருதத் ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யங்களை உபபாதிக்

கக்கோலி, ப்ரதமம் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிரூர் ஸ்ரீயஃபதியாயித்யாதி. இவ்வைலக்ஷண்யத்ரயமும் ஆழ்வார்க்கு விவக்ஷிதமென்று மாதவன்பாற்சடகோபனென்கிற பாட்டிலே பூர்வாசார்யர்களாலே வ்யாக்யாதமிறே.

"ஶாமெ௱ ஶெமெ வ ஜெமாஸா" இத்யாதியாலும், "வாஜ்ஜீகயெ உஹஷஜெய" இத்யாதியாலும், "வெஜவெஜெ௱ வரொ வாஸஹி" இத்யாதியாலும் (ஸ்ரீ)ராமாயணத்துக்கு இம்மூன்று வைலக்ஷண்யம் சொல்லி[த்தி](ற்றி)றே. * * * *
* * * * * *

முதற்பாட்டு. வாமெகௌகவாகௌயொஜநாநாஜஸாணமாக அவதாரிகைதான் ஸமஸ்தேத்யாதி. தொழுதெழென்ற கைங்கர்யம் ப்ரீதிகாரிதமாக வேண்டுகையாலே ப்ரீதிஹேதுத்வேந உபகார பரம்பரைகளை அருளிச்செய்கிருரென்று கண்டுகொள்வது. அருளினன் என்றத்தை ப்ரதிவாக்யம் அந்வயித்து உபகரித்தான் உபகரித்தான் என்கிருராதல். * * * *

End:

முடிந்த அவா - பரமபக்தி, சரீராவஸாநாநந்தரத்திலேயன்ரே பரமபக்தியுண்டாவது; அதுக்குமுன்னே உண்டாகக்கூடுமோவென்ன பகவத் ப்ரஸாதமித்யாதி; ஆனுல் கர்மஜ்ஞாநங்களாலேயன்ரே பக்தி உண்டாவதென்ன, கர்மஜ்ஞாநேத்யாதி; ஸர்வேசுவரன் பிறப்பு அநுக்ரக நிபந்தனமாகையாலே எப்படி உய[ற்றி](ர்த்தி)க்குடலாய்த்து, அப்படியே இவர்களுக்கும் பிறப்பாலே உய[ற்றி](ர்ச்சி) உண்டாம்படி என்றபடி. ஆழ்வார்க்குப் பின்பு இத்யாதி வாக்யத்திலே ப்ராஸங்கிகமாக "ஶஜெ௱ஜெஹி வராஶராதிஜெநிஹிஃ வெராகூாஃ வரஶஂயாவராஃ ஹகூாணவ ஹிதெ தயாவி ஷகஷஂ த௱கீகூாத௱ ஸஂமெஷூராஃ | ஹகூாநெவ வராஂகஸஶாதிவஸாஷாகு தத்தவு௱ஶஂயாஂ ஸூதாகுகத௱ஜூ௱கு௱ஷஹொவஷாஷயதியதஜூாவஜஂ தகி௱யெ" என்ற பெரியஜீயர் ஸ்ரீஸூக்தியை ப்ரஸாதித்தருளுவர்.

ஸ்ரீமதெ ஶஂகொவாய நமஃ. ஆத்தான் திருவடிகளே சரணம். மலே அழகப்பங்கார் திருவடிகளே சரணம்.

ஶஜாய ஹெஸகஸ்ரீ௱ராகு ஜீயாதூஜாஜெஶிகஃ.
யஸூாரிவவஹூஂயஸஂயக்ஷிதஹூ௱ஜஂவஜஃ ||

எம்பெருமானர் திருவடிகளே சரணம்.

* * * * * *

வாநாவஜஹோஜநிவன் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(சூ-பு.)—

இது திருவாய்மொழியின் முப்பத்தாறுயிரப்படி என்னும் வியாக்யானத்துக்குக் குறிப்புரை. இதில் அவ்வுரையின் அரிய பதங்களின் பொருளும், வாக்யங்களின் கருத்து முதலியவைகளும் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது இரண்டு ஸம்புடம்புகளாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. முதலதில் 1—6-வது பத்து 3-வது திருவாய்மொழி வரையிலும், இரண்டாவதில் மற்றைப் பாகம் முழுவதும் உள்ளன. ஏடுகளிற் சில முறிந்துள்ளன.

R. No. 43.

Palm-leaf. $10\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 69. Lines, 5 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoosany Sahib of Triplicane.

(*a*) நல்வழி, உரையுடன்.

NALVAḺI WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—36*a*.

The same work as is described under No, 167 of the D. C. T. Ms, Vol. I; with a commentary.

Complete.

Beginning:

ஔவையார் அருளிச்செய்த நல்வழி, உரைப்பாடம்.

காப்பு.

பாலுந்தெளிதேனும் * * * * சங்கத் தமிழ் மூன்றுந்தா.

இ-ள். அழகுசெய்கின்ற உயர்வாகி(ய) யானைமுகத்தை யுடைய பரிசுத்தமாகிய மணிக்கு ஒப்பாகிய விநாயகமூர்த்தியே உனக்கு நான் பாலுந்தெளிந்ததேனும் * * *

End:

தேவர்குறளுந் திருநான்மறைமுடிவும் * * * * ஒருவாசகமென் றுணர்.

இ-ள். தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனர் அருளிச்செய்த திருக்குறளும், சிறப்புப்பொருந்திய நாலு வேதங்களின் முடிவாகிய நாலு வாக்கியங்களும். * * * *
* * * * * *

இவையெல்லாம் வேறுவேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும், கடவுளியல்பும், உயிரியல்பும், உலகியல்பும், வந்தவியல்பும்முத்த [யி] (வி) யல்புமாகிய இவைகளை ஒருதன்மையாகவே உணர்த்துமென்பதாம். (சஎ)

Colophon.

[பொ] (பு) தன்கி [ ] ழமை முடித்தது மு[ய்](டி)ந்தது. நல்வழி உரை முற்றுப்பெற்[று](ற)து. பர[த]ம குருவேதுணை. அப்பா * * * கு[று](ரு)பாதம் துணை.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் இந்நூல்மூலம் டிஸ்கிருப்டிவ் காட்லாக்கின் 167-வது நம்பரில் வந்துள்ளதே. ஆனல் பாட்டுக்கள் அச்சுப்பிரதியிலுள்ளனபோலவே இருக்கின்றன. இதில் இந்நூலின் நாற்பதுபாடல்களும் உரையுடனிருக்கின்றன.

(b) நன்னெறி, உரையுடன்.

NANNEṞI WITH COMMENTARY.

Foll. 37*a*—47*a*.

Same as the work described under No. 168 of the D. C. T. Mss. Vol. I; but with a commentary.

Stanzas 1 to 10.

Beginning;

துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்த நன்னெறி மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

இ-ள். மின்ஞெளியைவீசுகின்ற சடாமுடியையுடைய விநாயகமூர்த்தியினுடைய திருவடிகளைத் தொழுதால் நன்னெறிஎன்கிற இந்நூலிலுள்ள நா(ற்)பது வெண்பாவும் வரும். எ-று.

End :

சந்திரனானவன் தனக்கு இருக்கிற களங்கமாகிய இருளை நீக்குதற்கு நினையாது, உலகத்தில் நிறைந்த இருளை மேலே நின்று நீக்கும். எ-று.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 169-வது நம்பரில்வந்துள்ளதே. இது அப்பிரதிபோலாமல் அச்சுபிரதிபோன்றுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முதல் பத்துப்பாடல்கள் உரையுடன் இருக்கின்றன.

(c) வாக்குண்டாம், உரையுடன்.

VĀKKUṆḌĀM WITH COMMENTARY.

Foll. 48*a*—60*b*.

Same work as the one described under No. 198 of the D. C. T. Ms.; but with commentary.

Begins in the course of the commentary for the 3rd stanza. Many leaves are lost; and hence there is commentary for 15 stanzas only.

Beginning :

. . . . . னிய இடம்பொருளேவல்கள், நாளல்லா நாள்-சுபகாலமல்லாத காலம்; வறுமையொடுகூடிய விளமையும் முதுமையொடுகூடிய செல்வமும் துன்பங்களைச்செய்து பயன் படாமல் அழியும் என்பதாம். (௩)

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்று தளவல்ல * * *

End :

சாந்தனையும் * * * *

* * * * * *

மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்.

அறிவுடையோர் தாம் இறந்துபோமளவும் இறந்துபோகத் தக்க தீமையையுடைய செயல்களையே தமக்குப் பிறர் செய்தாலும், தம்மாலே ஆகுமளவும் நன்மையேசெய்து தாம் அவரையும் காப்பர். எப்படியென்றால்: மரங்களான[து] (வை)கள், தம்மை மனிதர் வெட்டுமளவும் அவருக்கும் குளிர்ச்சியாகிய

நிழலையே கொடுத்து வெயிலை அவர்மேல் படவொட்டாமல் மறைக்கும்; இதுபோல எ-று. தீங்குசெய்கின்றவருக்கும் நன்மையே செயல்வேண்டுமென்பதாம். (௩௰)

Colophon:

வாக்குண்டாமுரை முற்றிற்று. புதன்கிழமை முடிஞ்சது. முச்சுது. அர்த்ததேவாதீரே (?) முதல்துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூலம் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 198-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் மூன்ரும்பாடலின் உரை பிற்பாதி தொடங்கியிருக்கிறது. இடையிடையே பல ஏடுகளில்லாமையால் உரையுடன் 15 பாடல்களே உள்ளன.

(*d*) தனிப்பாடல்.

TANIPPĀḌAL.

Foll. 61*a*—66*a*.

On the superiority of the excellence derived from intellect to that arising from caste. The work consists of ten stanzas and is addressed to the Brahmins of Pāyccalūr village.

Beginning:

சந்த[ண](ன)மகிலும்வேம்புந் [த]தனித்தனி [ு]கந்தம்வீசும்
அந்தண[ற்](ர்) தீயில்வெந்தா லதும[ன](ண)ம் வேற தாமோ
செந்தலைப் புலையன் வெந்தா ல[த]தின்மணம் வேற தாமோ
பந்தமு[ம]ந்தியும் வேரூே பா(ய்)ச்சலூர்க் கிராமத் தாரே[ற](ர).

End:

ப[றை]றவையும் நா[ல்க்](ற்)கா[ல்ச்](ற்)சீவன் பரி[உ](வு)டன் [முறைமையுண்டோ
குறைவறநீ[ற்](ர்)வான்சாதி[கி](கு)றிப்புடனூ(ர்)வ[ஞ்]சீவன்
இறையவன் தேவெ[ற](ர)ல்லா[ம்] முறைமையிப் படி[த்]தா [னல்லோ
பறையனும் பா(ர்)ப்பான்வேரூே பா(ய்)ச்சலூர்க்கி[ரு](ரா)மத் தாரே[ற](ர). (௰)

(கு-பு.)—

இந்நூல், பாய்ச்சலூரென்னும் கிராமத்திலுள்ள அந்தணரைநோக்கிப் பிறப்பினுலுண்டாகும் உயர்வு சிறந்ததன்று, அறிவினுல் வருவதே சிறந்ததென்று கூறுவதாக அமைந்

துள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியிலுள்ள பாடல்களின் தொகை 10. செய்யுள்நடை சிறந்ததன்று.

67, 68, 69 எண்ணுள்ள மூன்றேடுகளில் விநாயகர்விஷயமான பாடலொன்றும் வேறிரண்டுபாடல்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 44.

Palm-leaf. $15\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 189. Lines, 6-7 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoosany Sahib of Triplicane.

(*a*) வைசியபுராணம்.

VAISYAPURĀṆAM.

Foll. 1*a*—132*b*.

This gives an account of the origin of the Vaiśyas, the names of their 1,000 Gōtras, and the lives of many prominent men of their caste. Vakkavan, the son born from the thigh of Brahma, was commanded by Śiva to originate in this world the caste and the profession of Vaisyas. He married and got 1,000 sons who became the ancestors of the Vaiśyas of 1,000 Gotras.

Complete.

Beginning :

பூலோக வைசிய புராணம்.

நாட்[க்]கொண்ட தாமரைப்பூந் தடஞ்சூழ்ந்த நல்லூரகத்தே
கிட்கொண்ட கோவணந்தா வென்றுசொல்லிக் கிரிப்படுத்தி
வாட்கொண்ட தாமரைக்கண் ணியரோடொரு வாணிபனை
யாட்கொண்ட வார்த்தை யுரைக்குமன்றோ நம்மகலிடமே.

*   *   *   *   *   *   *

கடந்தைவணிகனீள் வேட்டன் தேவந்தைகந்துக்கண் ணன்
மடந்தையர் வேளென்னுமாச்சாத் தன்கண்ணவணிகபிரான்
அடைந்தவர் தாபரம்நாகந்தை வேட்டந்தையானைகிழான்
திடந்தவரூதவன் கொள்ளந்தை தாமந்தைச்செல்வனுமே.

நட்பார்[க்]கிழான் கோமலுழான் பையன்குளத்துழா நட்ட
[மனுடலைக்(?)
கற்பாந்திரம்பண்ணும் வண்ணக் கன்கடவுளான் காவிரியான்
பொற்பா[ரு](று)[ப்]பாய் மண்டபமுடையான் பொற் புவி
[கிழவன்
சொற்பாவலரந்த நாலாறு பேரிந்த(த்)தொல்புவிக்கே.

கடவுள் வாழ்த்து. [தல்]

* * * * * * *

திருவளர் கொன்றை சூடுஞ் செஞ்சடைக் கடவுள் வாழி
வரிவளை திகிரி யேந்து மாயவன் வாழி வாழி
விரைசெறி கமல மேவும் வேதநான் முகத்தோன் வாழி
மருவளர் தோன்றி மாலை வாணிபர் வாழி வாழி. (௩)
கரியவ னருளி னாலே காசிபன் செய்த பாடற்
பெரியதோர் புலவர் கேட்கிற் பெருகவே மொழிவர் பாரில்
மருவளர் புயத்தோன் வக்கு மாமுனி மரபில் வந்த
வரிகள்சேர் மாலை மார்ப ராயிர வணிகர் கீ[ற்](ர்த்)தி. (௪)
மனுவினால் விதித்த நீதி (வை)வசிய புராண முன்னாண்
முனிவனா ரியனா லாக மொழிந்தன ரதனை யானு
மினியசெந் தமிழி னாலே யியம்புவ திரவி முன்மின்
மினியனார் கிரணங் கொண்டு விளங்குவ தொக்கு மன்றே.

* * * * * *

வாய்ந்தநான் முகனால் வந்த வக்குவ னருளி னாலே
காந்தளந் தொடையல் வேந்த ருதித்தது மவர்க்குத் தேவ
ரீந்தது மவராற் பெற்ற வேற்றமும் பின்பு பாரிற்
போந்ததும் போந்து செய்த புதுமையும் புகல லுற்றேன்.
(எ)

* * * * * * *

உற்பவச் சருக்கம்.

ஆதியார் பாதி யருள்புரிந்த வச்சுதனார்
தீதிலா வுந்தியிலோர் செங்கமலம் பூத்ததிலே
போதனா ரென்னும் புனிதனைத்தந் தன்னவனை
நாதனீ வையம் படைப்பா யென[ன](ந)வின்றான்.

End:

கச்சியே கம்ப[ரிட](ருடைப்) பொற்கோவில் தன்னையே
கன்கமத னன்மேய்ந்தவர்
கலிபரவ வரதர்க்கு வாலவட்டம்வீசி(க்) காட்சியே
பெற்ற பெரியோர்

எச்சுவிலே பெற்றிடு முடக்குமா ணிக்கமதை
யியலுடன் கோ[ற்ற](த்த)பெரியோர்
எழிலுடைய மருதூரில் மருதற்கு நா(ய்)ச்சியா
ரின்புடன் தந்தபெரியோர்
உச்சிதம தானதிரு வேங்கடற் கவசர
வுபயமது செய்தபெரியோர்
உகமளவு திருவூரி லீசற்கு சம்[ம](ப)ந்த
முளதாகி நின்றபெரியோர்
மெச்சியே தேவரும் பெருவாழ்வ ளித்திட
மேதினியில் வந்தபெரியோர்
மெய்க்கோல மாகவே பொற்கோல மேமேவு
தற்கோல நகரேசரே. (ச)

* * * * * * *

வாணிபரில் வீருன மாசாத்த வாணிபனும்

* * * * * * *

மருவல[ற்](ர்க்)குக்கூற்றனையவர் சந்திற்குப் பேரராகிய
அழகியம்பதிக் குலவாணிப ராயிரங் குடித்தலை வாணிபரே.

முற்றும்[ரு](ரா)கவன் துணை.

வாணிபர் ஆயிரங்கோ[ற்றி](த்தி)ரம்.
புல்லேகிழார், புலவிகிழார், புல்விடுவேட்டன்

* * * * * *

கட்டளை கலிப்பா

கொந்தலர்பொழில் சூழ்திருக்காஞ்சியி[ர்](ற்)
குலவிவாழ்வரத ராசருக்க[ண்](ன்)பனும்
உந்திதென்புஷ்ப வாலவட்டமெனும்
ஓதுநாகயிங் [கி](க)ரியம்புகழ்பெ[ர](றச்)
செந்தமிழ்செறி பூவிருந்தம(ல்)லி
செந்திலங்குநாப் பாக்கிழான்தோத்திரன்
தந்தைவாய்மை தரித்தபுகழுளோன்
ச[ர்ச்](ற்) சனத்திருக் கச்சிநம்பியே. (எ)

முற்றும்.

Colophon :

செய ௵ புரட்டாசி மீ" உ௰அ௨ ஆதிவாரம், திதி [தி](த)சமி, லக்[கண](கின)ம், த[ன](னு)சு, அ[மு](மி)ர்தயோகம், திருவோண நக்ஷத்திரம், [யி](இ)ந்த (ச்) சுபதினத்தில், திருவெட்டீசுவரன்பேட்டையிலிருக்கும் வாணிபரில் வீருணமுடைய

மகாரிஷிகோத்திரம் தாண்டவராயசெட்டியார் குமாரன் அரு ஞசலசெட்டி படிக்[கு](கி)ற[த்]துக்கு [வ்](வை)சியபுராணம் எழுதிமுடிந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வணிகரின் பிறப்பு முதலியவற்றைப் பரக்கக் கூறுவது. பிரமனது தொடையின்கண் தோன்றிய வக்குவனென்னும் முனிவன் உலகிலுள்ள அந்தணஅரசவேளாள வர்ணங்களுள் பயனுடையது யாதெனவுணரப் பிரமனைக்குறித்துத் தவமியற்றினன். அதனை உணர்ந்த சிவபிரான், மன்மதனுல் தவத்துக்கு இடையூறுசெய்து தன்னிடம் முனிவனை வரவழைத்து, வணிகரின்மையால் அழகற்ற நிலவுலகில் அவர்களது குலங்களைப் பெருக்கும்படி கட்டளையிட்டனர். அக்கட்டளையை ஒருவாறு ஒப்புக்கொண்ட முனிவன், அவரருளால் வந்தபெண்ணை மனைவியாகக்கொண்டு புத்திரப்பேற்றினிமித்தம் வேள்விசெய்தனன். அதன்கண் அக்கினிதேவன் இவற்கு ஆயிரம்புதல்வரை உண்டாக்கித்தந்தனர். பிரமன் முதலோரால் புதல்வர்கட்குப் பெயரிடுவித்து உலகில் வணிககுலத்தைத் தழைக்கச்செய்தனன் என்னும் விஷயம் இந்நூலில் விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூல், கடவுள்வாழ்த்து, உற்பவச்சருக்கம், பொதுநாமம், ஆயிரவர்கோத்திரமுரைத்த வத்தியாயம் கடந்தை வாணிபன் விக்கினேசுவரபூசை, தாமந்தை சுப்[ற](ர)மணியர் செந்தோணிமாலை [கு](கொ)டுத்தது, தொண்ணூற்றெட்டு நகர வத்தியாயம், காமக்கிழவன் உமையவள் பணிவிடை அ[ற்றி](த்தி)யாயம், வண்ணக்கன் எமனுக்கு அ[பை](ப)யங்காத்தது, கொளத்துடையான் மணிகொடுத்தது, மருதவாணிபனுக்கு [யீ](ஈ) சு[ப](வ)ரிபிறந்துமருநப்ப[ா]ருக்குக் கலியாணஞ்செய்தது, திருக்கச்சிநம்பி அத்தியாயம், கொள்ளந்தைசோழனுக்கு விற்பிடிமணிகொடுத்த அத்தியாயம், சோழவாணிபன் துலாக்கோல் புக[ட்](ழ்)சியத்தியாயம், தேவந்தை கற்பூரதீபமிட்டது, நாகந்தை ஔவைக்குப் பொற்படா[க]மளித்தது, இளவேட்டனத்தியாயம், பையன் காவேரியைப் பருத்தியாலடைத்தது, கண்ணவாணிபன் வேளான் புத்திரனைக்கா[ற்று]த்தது, கோமலுழான் அத்தியாயம், மண்டபமுடையான் முடக்குமணிகோத்தது, ஆவணிக்கிழவன் ஆனையிடைகண்டது, கடவுளான் காளம்பெற்றது, சாத்தந்தை பொன்கிடாரம் மா[த்து](ற்று) கண்டது, தாமோதரன் கலிக்கியம(ர்)ந்தாள் [சன்](ஸங்நி)தியில் தலையரிந்துகொண்டது, தண்டலங்கிழவன் தலைவழக்குரைத்தது, வேட்டந்தை சீட்டன்கண் கொடுத்தது. வேட்டந்தை ஆனைக்கண்ணும் வளநாடுங்கொடுத்தது, காவேரி

பாண்டியனைச் செ[ன்றி](ண்டி)னால் வென்றது, (பஞ்சகாவிய த்தில்) சிந்தாமணி கந்து [கண்ணார்] (க்கடன்) (சிலப்பதிகாரம்,) மா[ச்]சாத்து வாணிபன், மணிமேகலை, வயிரவாஷ்மன், வளையாபதி கதை, ஆயிரவர்மொழி என்னும் பெரும்பிரிவுகளையுடையது. இவையன்றி நகரத்தார் இருபத்து[ன](நா)லு கோத்திரத்தார் கீர்த்திபெற்றது; கம்பர் வாணிபர்பேரில் கவி பாடியது, இருபத்துநாலுபேர் வாணிபர் கீர்த்திபெற்றது என்பனவும், வாணிபரின் ஆயிரங் கோத்திரப்பெயரும், அவர்கள் விஷயமான கட்டியம், வெண்பா, ஆசிரியவிருத்தம், ஊசல், லாலி, கும்மி, எச்சரிக்கை, ஏலப்பாட்டு, சோபனப்பாடல், மங்களம் முதலாகிய பாடல்களும் இந்நூலில் உள்ளன. தமிழ்க் காவியங்கள் ஐந்தனுள் சிந்தாமணிமுதலியவற்றில் வந்துள்ள கந்துக்கடன் முதலோரது சரித்திரங்களும் சுருக்கமாகச் செய்யுள்நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் செய்தவர் பெயர் இன்னதெனத் தெரியவில்லை. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) பந்தனந்தாதி.

PANDANANDĀDI.

Foll. 178*a*—189*b*.

Same as the work described under No. 259 of the Des. Cat. of T. Mss. Vol. I. Stanza 22 of this work attributes the authorship to Auvaiyār.

Complete.

(கு-பு.) —

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 259-வது நம்பர் பிரதி போன்றது; ஆயினும் சிற்சிலவிடத்துப் பாடபேதங் காணப்படுகிறது. இந்நூல் ஔவையாராலியற்றப்பட்டதென்பதற்கு இந்நூலின் 22-வது பாடலாகிய

"நானவ்வை யென்றிரங்கி வாழ்த்தினேன் மற்றவனு
மேனவ்வை யேயென் றிரங்கினு—னுனுங்கேள்
மன்னும் புகார்வணிகன் மா[ன](நா)கன் பந்தனெனும்
பொன்னினருட் பெற்றேனிப் போது"

என்பதில் பந்தன் என்பவனை ஔவையார் தாமே வாழ்த்தியதாகக் கூறுதலைப் பிரமாணமாகக்கொள்ளலாம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 45.

Palm-leaf. $16\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 332. Lines, 5-6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) குருபரம்பரா ப்ரபாவம்.

GURUPARĀMPARĀPRABHĀVAM.

Foll. 1*a*—288*a*.

This gives a biographical account of the Āḻvārs and Ācāryas who propounded and helped to develop the Sri-Vaiṣṇava religion. By Pinbaḻagiyapperumāḷ Jīyar, a disciple of Nambiḷḷai. The extent of this work is 6,000 Granthas, and it is hence called Aṟayirappaḍi.

Complete.

Beginning:

[illegible] |

ஸ்ரீ[illegible]

[illegible] ||

பின்பழகராம் பெருமாள் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் * * * ரம்யஜாமாத்ருமுநிம்.

* * * * * *

[illegible] |

[illegible] ||

* * * * * *

ஸ்ரியஃபதியாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய், ஸ்ரீமதநந்த முக்யநித்யஸூரிபரிஷந்நிஷேவ்யமாணனாய், * * * * ஸர்வேசுவரன், ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபவநமாலைகளையும், ஸ்ரீபூமிநீளை களையும், ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களையும், அநந்தகருடவிஷ்வக் ஸேநாதிகளையும் பார்த்து, நீங்கள்போய் லீலாவிபூதியிலே நாநா வர்ணங்களாய் அவதரித்து அகில ஆத்மோத்தாரணங்களைப் பண்ணுங்கோளென்று நியமித்தருள, அவர்களும் அப்படியே

"கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா:
க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா: த்ராவிடேஷு ச பூரிஶ:॥"

என்றும்,

"தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ
காவேரீ ச மஹாபுண்யா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ"

என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே * * * * நாநாவர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர்வேஶ்வரனும் அவர்களுக்கு மயர்வறமதிநலமருளி அவர்கள் முகேந ஸ்வாதிகாரமான த்ராவிடவேதரூப திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பிரகாசிப்பித்தருளினன்; எங்ஙனேயென்னில்:

End:

அர்ச்சகமுகேன 'நம்பிள்ளை! ஈடுமுப்பத்தாறாயிரங் கிரந்தங்களை ஈயுண்ணிச்சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ப்ரஸாதியும்' என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் மகாப்ரஸாதமென்று பெருமாள் அருளப்பாட்டை ஸிரஸாவகித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு(த்)தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி(த்)தமக்கு அபிமத சிஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாளென்கிற சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரமும் கொடுத்து வாழ[ந்](வித்)தருளினார். ஒருநாள் நம்பிள்ளை யித்யாரப்ய . . . . எல்லாம் நம்முடைய பிள்ளைலோகாசார்யஜீயர்ஸ்வாமி செய்தருளின எதீந்திரப்ரவணப்ராவம் 3,000. இந்த(ப்)பெரியகுரு பரம்பரை கிரந்தஸங்கியை ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் பிரபாவத்தோடே 5,000. இப்பால் 1,000.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஸ்ரீவைஷ்ணவமதத்தில் பிரசித்திபெற்றுள்ள ஆழ்வார்களுடையவும், ஆசார்யர்களுடையவும் பிறப்புமுதலிய வரலாறுகளையும் மகிமைகளையும் பரக்கக்கூறுவது. பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயரால் இயற்றப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

(b) யதீந்த்ரப்ரவண ப்ரபாவம்.

YATĪNDRAPRAVAṆAPRABHĀVAM.

Foll. 289a—332b.

This is a biographical account of Maṇavāḷamāmuni and also of two of his predecessors in the line of teachers. The author of this work is Piḷḷailōkāryajīyar.

Incomplete.

Beginning :

ஒருநாள் நம்பிள்ளை வடக்[கிற்](குத்)திருவீதிப்பிள்ளை திருமாளிகைக்கு எழுந்தருள, அங்குள்ளாரெல்லாரும் நம்பிள்ளை திருவடிகளிலேவந்து ஸேவிக்க, அப்போது வடக்[கிற்](குத்)திருவீதிப்பிள்ளை தேவிகள் ஈரப்பு(டை)டவையுடனே தண்டனிட்டுநிற்க, நம்பிள்ளை அவளருகுநின்ற ஸ்திரீஜனங்களைப்பார்த்து இந்தப்பெண் ஈரப்பு(டை)டவையுடனே நிற்பானேனென்ன அவர்கள் சொன்னபடி;

End :

ஆழ்வாருகந்தருளும்படி பண்ணினார். பின்பு அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தையும் உண்டாக்கினாரே. அநந்த . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்தைச் சார்ந்தது. இதில் பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளைகளின் சரித்திரம் சுருக்கமாயும், மணவாளமாமுனிகளுடைய பிறப்பு முதலிய வரலாறுகளும் பெருமைகளும் பரக்கவுங் கூறப்பட்டுள்ளன. இயற்றினவர் பிள்ளைலோகார்யஜீயர். இது மணிப்ரவாளம் என்னும் வசனநடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 46.

Palm-leaf. $18\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 40. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

வார்த்தாமாலை.

VĀRTTĀMĀLAI.

A collection of sayings of Śrī-Vaiṣṇava religious teachers in regard to the knowledge of truth, devotion and renunciation.

The Ms. begins with the leaf marked 76.

Complete.

Beginning :

வார்த்தாமாலை பி[றி](ரி)வு.

ஆள்கொண்ட வில்லிஜீயர்.

ஆலயப்ரதிஷ்டைகளில் பராபரதத்வ வ்யத்யயமும் பண்ணியிருக்கும் தாமஸபுருஷர்களாலே வேதவிருத்தாகம மந்த்ர ப்ரக்ரியையாலே ஸ்வதந்த்ர . . . .

ரவர்க்கங்களில் தூரதோவர்ஜநீயத்வம் ருத்ரனுக்கு உண்டு. எங்[க](ங)னேயென்னில் : ஸத்வதத்வருக்கு அத்யந்த விரோதியான தமோப்ராசுர்யத்தாலே நித்யா திகளில் . . .

End :

இவற்றைப் பெருமாளும் நாய்ச்சியாரும் திருக்கண்சா[ற்றி](த்தி)ய[று](ரு) . . . த்தவிரம்மென்[னு](று) அ[று](ரு)ளிச்செய்த[று](ரு)ளி, நம்மாளை நம்பெண்டுகளாளை என்[னு](று)ளையிட்டுக்கொண்டு மீளவும் போகவிட்டு, அவர்களோடே அந்த(ப்)பூஷணங்களெல்லாம் இட்டு ஸம்ஸ்கரிப்பதென்[னு](று) மீளவும் போகவிட்டருளினர் . .

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமந்ந்ருஸிம்ம குரவேநம:.

திருமலைமாடபூசி அப்புராமானுஜ கரக்ருதமபராதம் க்ஷந்துமர் ஹந்(தி) . . . ஸம்பூர்ணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச்சேர்ந்தது. இதில், இராமானுஜர்முதலான ஆசார்யர்கள், தங்களை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு ஞானம் பக்தி வைராக்கியம் முதலியவை விருத்தியடையும்பொருட்டு ஒவ்வொரு ஸமயங்களில் சொல்லிய சிறந்த வார்த்தைகளும், அவற்றின் ஆழ்ந்த பொருள்களும் அடங்கியுள்ளன. இந்தப் பிரதியின் முதலில் எழுபத்தைந்து ஏடுகளில்லை. 76-வது ஏடு பாதி முறிந்துள்ளது. மற்றை ஏடுகளும் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 47.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 292. Lines, 8-9 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from Gōpālasāmi Ayyaṅgār of Mannargudi.

ஸர்வார்த்தஸாரபூஷணம்.

SARVĀRTHASĀRABHŪṢAṆAM.

A treatise in two parts dealing with the divine supremacy of viṣṇu and with His characteristic qualities and incarnations

and also with the greatness of the work called Tiruvāymoḻi. By Siṟukarumbūr Paraśurāman; also known as Parāṅkuśadāsar. The first part is complete in this Ms.

Beginning:

பச்சைமாமலை * * * அரங்கமாநகருளானே.

* * * * * *

இந்த ஸ[ற்](ர்)வா[ற்](ர்த்)த ஸாரபூஷணத்தை(த்) திருவல்லிக்கேணியிலும், திருக்கச்சிநகரில் பெருமாள்கோவிலிலும் எழுந்தருளியிருக்கிற உபயவேதாந்தபர(ர்க)ளாகிய சுவாமிகள் கடாக்ஷித்து, அதில் வித்துவான் வங்கிபுரம் வேங்[கி](க)டாசாரியர் சாத்தின பாட்டு உரு. பாயிரம்.

பூமாது வாழ்மார்ப னடியார்கு ழாங்களிப்
புவிதனி லுகந்து காண்க[ப்]
புனிதமா மிக்குருப ரம்பரையை யனைவரும்
போதவே யெளிதி லறிய(த்)
தேமாலை சூழ்கின்ற சிறுகரும் பூரெனுந்
திருப்பதியின் மேவி வளர்வோன்
சீர்பெறும யோத்தியிலி ராமகோத் திரமதிற்
றிங்கனே னவந்து தித்தோன்
காமாதி யரிவ[ற்](ர்க்)க முக்குறும் பனைவகளை(க்)
கடந்தகலி யாண நிதியாங்
கச்சிக்க டாம்பிவே தாந்ததே சிக்[நி](னி)னிய
கருணைக்கு கந்த பாத்[தி]ரன்
பாமாலை யன்றிதிரு வாசகப் பத்துமெண்
ணுயிரப் படிய தாகப்
பகர்வித்த னன்பரசு ராமனு கியபராங்
குசதாச பாகவதனே. (க)

* * * * * *

ஸ[ற்](ர்)வார்த்த ஸாரபூஷணத்தில் பூர்வபாகத்துக்கும் உத்[தி](த)ரபாகத்துக்கும் வி[ப](வ)ரமான அட்டவணை.

முதலாவது பரத்துவ நி[றா](ரூ)பண மக[ா]த்துவமும், இரண்டாவது அஷ்டாங்கயோக க[ற்](ர்)மமும், மூன்றாவது க்ஷீராப்தி மதனம்பொருட்டு(க்) கூர்மாவதார மகாத்துமியமும், நாலாவது க்ஷீராப்தி மதனத்தில் ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி அவதாரமும்,

* * * * * *

மேலெழுதிய பூ[ற்](ர்)வார்த்தத்துக்குப் பி[ற](ர)மாணம் மகாநா[ரு](ரா)யண உபநிஷத்திலேயும், லக்ஷ்மீதாபி [வு](யு)பநி

ஷத்திலேயும், பாகவதத்திலேயும், வராகபுராணத்திலேயும், ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்திலேயும், பாத்மோத்தரத்திலேயும், விஷ்ணு புராணத்திலேயும், மகாபாரதத்திலேயும், யோகயாக்கியவல்க [க]த்திலேயும், இன்னம் அநேக பிரமாணங்களாலேயும் காண லாம்.

பூ[ற்](ர்)வா[ற்](ர்த்)தம்.

ஸ்ரீயஃவதியான ஸ்ரீம[ன்ஞ](ந்நா)ராயணன் [சு](ஸ்)வ யம்பரப்பி[ற்](ர்) மமாயும் * * * * வாசு தேவன் பி[ற](ர)ம்மாவை(ச்) சி[று](ரு)ஷ்[ட்]டித்து * * * * அஷ்டா[தி](த)சபுராணங்களையும் வெளி யிட்டு * * * * த[ற்](ர்) மா[ற்](ர்)த்த காமமோக்ஷமா[ற்](ர்க்)கமும் தானே அநுஷ்டித்துக் காட்டின [த்]தில் அறிவுள்ள பெரியோர்கள் * * துவாபரயுகத் திலுங் க(டை)டத்தேறிஞர்கள்.

End:

நாதமுனிகள் ஆழ்வாருக்கு [யி](இ)ச்[சே](செய்)தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் நீர் வீரநாராயணபுரத்துக்குப் போய்ப் பிரபந்தங்களை(ச்) சமதமாதிகுணங்களையுடைய ஸ்ரீ[வ யி](வை)ஷ்ணவர்களுக்கு அத்தியயனம்பண்[ணிவிய்](ணுவி)யு மென்று சாதித்து விடைகொடுத்தருளினர். ஸ்ரீமந்நாதமுனி களுக்கு விடைகொடுத்தருளும்போது ஆழ்வார் திருவாய்மொழி யில் ஸாரார்த்த ஸங்கிரகம் சாதிக்கத்[து](தொ)டங்கினர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

Colophon:

[யி](இ)ந்த ஸ்ரீகோசமாகிய ஸர்வார்த்தஸாரஸங்கிரக விளக்கத்தில் பூர்வபாகம் எம்பெருமானுடைய கலியாணகுணங் களும், பக்[த்](தி) நிஷ்டையும் [யே](ஏ)றியருளப்பண்[ணி] (ணு)வித்து முடிந்தது உத்[தி](த)ரபாகம் தொடர்ந்து ஆழ்வா ராதிகள் மகத்துவமும், பூர்[வ]வாசாரிய[ர]ர்களுடைய குணா நுபவமும், பிரப[க்]த்திநிஷ்டையும் [து](தொ) டர்ந்து [யி] (இ)துக்கு [யி](இ)ரண்டாம் ஸ்ரீகோசத்தில் மணவாளமாமுனி பரியந்[திர](த)ம் சில ரக்ஸ்யங்களும் ஏறிய[று](ரு)ளப் பண் ணியிருக்குது. [யி](இ)ந்த முதலாகிய ஸ்ரீகோசம் ஸேவிக் கி[ர](ற)வர்கள் தப்பாமல் [யி](இ)ரண்டாம் ஸ்ரீகோசமும் சே விக்கவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவமதத்தைச்சார்ந்தது. இது பூர்வார்த்தம் உத்தரார்த்தம் என்ற இரண்டு பெரும்பிரிவுகளை உடையது. பூர்வார்த்தத்தில், திருமாலுக்குப்பரத்வமும், பாஷண்டாதி மதகண்டனமும், விஷ்ணுவினுடைய ஷாட்குண்ய பரிபூர்த்தியும், ராமாதியவதார மகிமையும், கிருஷ்ணவதாரத்தில் அர்ச்சுனற்குக் கீதையை யுபதேசித்துச் சரமசுலோகத்தால் அவனது சோகத்தைப்போக்கியவிதமும், விஷ்ணுவின் ஆராதனக்கிரமமுதலியனவும், திருமாலே திருக்குருகூரில் சடகோபராக அவதரித்து வேதப்பொருளைத் திருவாய்மொழியாக வெளியிட்டார் என்னும் விஷயமும், உத்தரார்த்தத்தில் ஆழ்வாராசார்யர்களுடைய மகிமையும், பிரபத்திநிஷ்டை முதலான விஷயங்களும் பரக்கக்கூறப்பட்டுள்ளன. இது வசனநடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் பூர்வார்த்தம்மட்டுமே இருக்கிறது. நூலாசிரியர் சிறுகரும்பூர் பரசுராமன் என்னும் மறுபெயருள்ள பராங்குசதாஸரென்பவர்.

R. No. 48.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 20. Lines, 5 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) ஸ்ரீவசனபூஷணார்த்தவிசாரம்.

ŚRĪVACANABHŪṢAṆĀRTHAVICĀRAM.

Foll. 1*a*—11*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*b*) ஶ்வபசஶ்லோகார்த்த விவரணம்.

ŚVAPACAŚLŌKĀRTHAVIVARAṆAM.

Foll. 12*a*—20*a*.

This is a vindication of the view that those who realise their true relationship to God and His devotees are superior to those born in the highest caste; and establishes it by commenting on a stanza beginning with 'Śvapaca' which occurs in the Śri-Bhāgavata.

Complete.

Beginning :

பகவத்ஸம்பந்த்முண்டானு லிரண்டுமொக்குமோவென்கிற ப்ரஶ்னவாக்யத்தின் தாத்பர்யமறியாதார், மேலொவ்வாதென்று தொடங்கி, ஆகையால் உத்க்ருஷ்டஜன்மமே ஶ்ரேஷ்டமென்னுமளவாக உண்டான ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு நிர்வகித்துப் போருமர்த்தங்களாவன :—

கீழ்வாக்கியத்தின் அவதாரிகையில் உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவர்ணங்களிருவர்க்கும் பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானால் பாகவதத்வ வாக்கியமன்றோ உள்ளது.

End :

பகவத்பாகவதாசார்யசேஷபூதோஹம் என்கிற ஜ்ஞாநம் பி[ர](ற)ந்தவா[ர](ந) தச்சேஷத்வரூபமான தாழ்(ச்)சி ஜன்மசித்தமாய் அநந்யார்ஹமாயிருக்கையாலே நைச்யபாவனையாகிற தோஷமில்லாமையாலு(ம்) துஷ்டஜன்மமான பிராமண்யத்தைக்காட்டில் நிர்த்தோஷமான ஜ்ஞாநஜன்மமே ஶ்ரேஷ்டமென்று பொருள்.

* * * * * *

இச்சாபரபர்யாயமானபோது அகாராந்தம் பிரஸித்தமென்கிறதும் உக்தவியயா இச்சாவிசேஷரூபாசயவாசகத்வத்தைப்பற்ற வித்தலே. ஆஶயஶ்வேந ஆஶயவாசகத்வம் ஸாந்ததத்துக்கு வ்யயோமதொஷ்ருஷவ்யூ: ந தஸூக்தகொஶாநிதி ஹாவஃ.

(கு-பு.)—

இது, 'ஶ்வபசொபி மஹீபால விஷ்ணுபக்தோ த்விஜாதிகஃ | விஷ்ணுபக்திவிஹீநஸ்து யதிஶ்ச ஶ்வபசாதமஃ || என்னும் ஸ்ரீஹாமவத ஶ்லோகத்தின்பொருள் இன்னதெனப் பலகாரணங்கொண்டு நிர்த்தாரணம்செய்வது. சரீரஸம்பந்தமான உயர்வினும் ஞானஸம்பந்தமானஉயர்வே சிறந்ததென்று கூறுவது. மணிப்ரவாளநடையில் அமைந்தது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 49.

Palm-leaf. 17 × $1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 56. Lines, 5 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) முமுக்ஷுப்படி.

MUMUKṢUPPAḌI.

Foll. 1*a*—11*a*.

This is a commentary by Piḷḷailōkācārya, son of Kṛṣṇapāda, on the three Rahasyas *viz.*, (1) Mūlamantra or the eight-syllabled Mantra addressed to Nārāyaṇa, (2) Dvaya consisting of two sentences addressed to Nārāyaṇa and Lakṣmī, and (3) Carama-ślōka which forms the 66th stanza of the 18th Adhyāya of the Bhagavadgītā. They are intended to teach the doctrine of Prapatti or self-surrender to God. This author has written 17 other works on this same subject.

Complete.

Beginning:

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 ||

𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ||

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍋𑌰𑌸𑌂𑌹𑌾𑌂 * * * *

*𑌿 * * * 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂.

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇 |

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑍋𑌗(𑌭𑍋𑌗𑌿)𑌸𑌂𑌦𑌷𑍍𑌟𑌜𑍀𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ||

முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று. அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம். திருமந்த்ர[ற்றி](த்தி)னுடைய சீர்மைக்குப்போரும்படி ப்ரேமத்தோடேபேணி அநுஸந்திக்க வேணும். மந்த்ர[ற்றி](த்தி)லும் மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும் மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும் ப்ரேமம் கனக்க வுண்டானால் கார்யகரமாவது. * * * * *

* * * * * *

End:

'ஆஸ்திகனாய் இவ்வர்த்தத்தில் ருசிவிஶ்வாஸங்களுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனாய் நசித்தலொழியநடுவுநிலை

யில்லை' என்று பட்டர்க்கு எம்பார் அருளிச்செய்தவார்த்தை. வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு இதில் அந்வயம் ஆம[ற்றி](த்தி)ல் போஜனம்போலே. 'விஷ்ணுசித்தர் கேட்டிருப்பர்' என்கிற படியே அதிகாரிகள் நி(ய)தர். 'வார்த்தையறிபவர்' என்கிற பாட்டும், 'அத்தனுகி' என்கிறபாட்டும் இதுக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்தேயம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:. பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைஷ்ணவமதத்தைச்சார்ந்தது. இது பிள்ளைலோகாசார்யரால் இயற்றப்பட்ட பதினெட்டு ரகஸ்யங்களுள் முதலது. திருமந்திரம், த்வயம், சரமஶ்லோகம் ஆகிய இவற்றின் பொருளை நன்குவிளக்குவது. இது, திருமந்த்ரப்ரகரணமென்றும், த்வயப்ரகரணமென்றும், சரமஶ்லோகப்ரகரணமென்றும் மூன்று பிரிவினையுடையது. இந்நூல் ரஹஸ்யத்ரயமென்றும் வழங்கப்படும்.

இதனோடுசேர்ந்த மற்றைப்பதினேழு ரகஸ்யங்களாவன :-

(1) தத்வத்ரயம்.
(2) அர்த்தபஞ்சகம்.
(3) ஸ்ரீவசநபூஷணம்.
(4) அர்ச்சிராதி.
(5) ப்ரமேயசேகரம்.
(6) ப்ரபந்நபரித்ராணம்.
(7) ஸாரஸங்க்ரஹம்.
(8) ஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யம்.
(9) நவரத்நமாலை.
(10) நவவிதஸம்பந்தம்.
(11) யாதிருச்சிகப்படி.
(12) பரந்தபடி.
(13) ஸ்ரியஃபதிப்படி.
(14) தத்வசேகரம்.
(15) தனித்வயம்.
(16) தனிசரமம்.
(17) தனிப்ரணவம்.

(*b*) தத்வத்ரயம்.

TATVATRAYAM.

Foll. 11*a*—19*b*.

This is one of the 18 works known as the Rahasyas of Piḻḻailōkācāryar and deals with the characteristics of the three fundamental entities, *viz.*, soul, matter and God.
in 3 sections.

Complete.

Beginning:

ஞொகாவாயௌாய * * * ஜீவஜீவாதவெ நஃ.

* * * * * *

முமுக்ஷுவான சேதனனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரய ஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும். தத்வத்ரயமாவது; சித்தும் அசித்தும் ஈசுவரனும். சி[ற்றெ](த்தெ)ன்கிறது ஆத்மாவை; ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே தேஹேந்திரியமநஃப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய், அஜடமாய் ஆநந்தரூபமாய் நித்யமாய் அணுவாய் அவ்யக்தமாய் அசிந்த்யமாய் நிரவயவமாய் நிர்விகாரமாய் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாய் ஈசுவரனுக்கு நியாம்யமாய் தார்யமாய் சேஷமாயிருக்கும்.

End:

ருசிஜநகத்வமும் சுபாச்ரயத்வமும் அசேஷலோக சரண்யத்வமும் அநுபாவ்யத்வமும் எல்லாம் அர்ச்சாவதாரத்திலே பரிபூர்ணம். ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாறுடிக்கொண்டு, அஜ்ஞரைப்போலேயும் அசக்தரைப்போலேயும் அஸ்வதந்த்ரரைப் போலேயும் இருக்கச்செய்தே அபாரகாருண்யபரவசனுய்க்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளும்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ. பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பிள்ளைலோகாசார்யரியற்றிய பதினெட்டு ரஹஸ்யங்களில் இரண்டாவது. சித், அசித், ஈசுவரன் என்னும் மூன்று தத்துவங்களின் தன்மை இன்னதெனத் தெளிவாக விளக்குவது. இது மூன்று பிரிவினையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது.

(c) ஸ்ரீவசனபூஷணம்.

ŚRĪVACANABHŪṢAṆAM.

Foll. 20*a*—37*b*.

This is another work by the same author, wherein the chief features of the doctrine of Prapatti in all its bearings are explained. A detailed account of the subjects treated in it are given in the Taniyan stanzas extracted below.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரீவசனபூஷணம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

*　　　*　　　*　　　*

திருமா மகள்தன் சீரரு ளேற்றமும்
திருமால் திருவடி சேர்வழி நன்மையும்
அவ்வழி யொழிந்தன வ[னற்றி](னைத்தி)ன் புன்மையும்
மெய்வழி யொன்றிய மிக்கோர் பெருமையும்
ஆரணம் வல்லவ ரமருநன் னெறியையும்
நாரணன் ருள்தரு நற்குரு நீதியும்
சோதி வானருள் தூயமா குருவின்
பாத மாமலர் பணிபவர் தன்மையும்
தீதில் வானவர் தேவ னுயிர்களை
ஏது மின்றி யெடுக்கும் படியையும்
மன்னிய வின்பமு மாகதி யுங்குரு
என்று நிலைபெறு மின்பொரு டன்னையும்
அசைவிலா வேத மதனு ளனைத்தையும்
வசன பூஷண வழியா லருளிய
மறையவர் சிகாமணி வண்புகழ் முடும்பை
இறையவ னெங்கோ னேருல காரியன்
தேன்மலர்ச் சேவடி சிந்தை செய்பவர்
மாணிலத் தின்பம தெய்திவாழ் பவரே.

பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவடிகளே சரணம்.

முதல் பிரகரணம்.

வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது ஸ்மிருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே. ஸ்மிருதியாலே பூர்வபாகத்தில் அர்த்தம் அறுதியிடக்கடவது. மற்றையிரண்டாலும் உத்தரபாகத்தில் அர்த்தம் அறுதியிடக்கடவது. இவையிரண்டிலும்வைத்துக்கொண்டு இதிஹாஸம் பிரபலம். அத்தாலே அது முற்பட்டது. இதிஹாஸஸ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தால் சிறையிருந்தவள் ஏற்றம் சொல்லுகிறது. மகாபாரதத்தால் தூதுபோனவன் ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது.

End:

ஆசார்யாபிமானந்தான், ப்ரபத்திபோலே உபாயாந்தரங்களுக்கு அங்கமுமாய் ஸ்வதந்த்ரமுமாயிருக்கும். பக்தியில் அசக்தனுக்கு ப்ரபத்தி; ப்ரபத்தியில் அசக்தனுக்கு இது. இது ப்ரதமம் ஸ்வரூபத்தைப் பல்லவிதமாக்கும்; பின்பு புஷ்பிதமாக்கும்; அநந்தரம் பலபர்யந்தமாக்கும்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ. பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இதுவும் பிள்ளைலோகாசார்யரியற்றிய பதினெட்டு ரஹஸ்யங்களில் ஒன்றே. இதில் கூறப்படும் விஷயங்கள் இன்னவை என்பது "திருமாமகள் தன் சீரருளேற்றமும்" என்னும் பாடலில் விளங்கும். இப்ரபந்தத்துக்கு மணவாளமாமுனி முதலான பூர்வாசார்யர்கள் விரிவுரையியற்றியுள்ளனர். இந்நூல், தென்கலை வைஷ்ணவர்களால் மிக்க மதிப்புடன் பாராயணஞ் செய்யப்படும். இது, ஆறு பிரகரணங்களாகவும், ஒன்பது பிரகரணங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. உபதேசரத்தினமாலையென்னும் நூலில் இந்நூற்கு உள்ள பெருமை நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(*d*) அர்த்தபஞ்சகம்.

ARTHAPAÑCAKAM.

Foll. 38*a*—42*b*.

The doctrines of Śri-Vaiṣṇavism are explained here under five different heads *viz.*, nature of the self, nature of God, nature of the goal to be reached, nature of the means to be adopted therefor, and the nature of the things opposed to them. By the same author as of the last.

Complete.

Beginning:

லோகாசார்யாய * * * * ஜீவஜீவாதவே நமஃ.

வாழியுலகாசிரியன் வாழியவன் மன்னுகுலம்
வாழி முடும்பையென்னு மாநகரம்—வாழி
மனஞ்சூழ்ந்த பேரின்ப மல்குமிகு நல்லார்
இனஞ்சூழ்ந் திருக்கு மிருப்பு.

ஸம்ஸாரியான சேதன(னு)க்குத் தத்வஜ்ஞானம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கும்போது அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞானம் உண்டாகவேணும். அர்த்தபஞ்சகமாவது: ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களை உள்ளபடியறிகை. இவற்றில் ஒரொருவிஷயந்தான் அஞ்சுபடிப் பட்டிருக்கும். ஸ்வஸ்வரூபமென்கிறது ஆத்மஸ்வரூபத்தை. ஆத்மஸ்வரூபந்தான் நித்யர் முக்தர் பத்தர் கேவலர் முமுக்ஷுக்களென்றைந்து.

End:

உத்தேஶ்யவிஷய[ற்றி](த்தி)ல் கௌரவமும், [வு](உ)பகாரவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதையும் உத்தாரகப்ரதிபத்தியும் அநுவர்த்திக்கையும் (வேணும்). [யி](இ)ப்படி ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களோடே கூடி வர்த்திக்குமவன், ஈஶ்வரனுக்குப் பிராட்டிமாரிலும் நித்யஸூரிகளிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதவிஷயமாகக் கடவன்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீநரஸிம்ஹகுரவே நம:.

(கு-பு.)—

இதுவும் அஷ்டாதசரஹஸ்யங்களில் ஒன்றே. இதில் ஜீவாத்மாவின் தன்மையும், பரமாத்மாவின் தன்மையும், புருஷார்த்தங்களின் தன்மையும் அவற்றின் வகையும், பரமாத்மாவை அடையும் உபாயமும், அதற்கு விரோதிகளும் ஆகிய இவை விவரமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

(*e*) அர்ச்சிராதி.

ARCCIRĀDI.

Foll. 43*a*—56*b*.

This is another of the 18 works of the same author as of the last. Here the various stages of devlopment to be reached by a person attaining salvation through the grace of God are well explained.

Complete.

Beginning:

லோகவாயுளாய . . . . . ஜீவஜீவாதவே நம:.

ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேசுவரனுக்கு விபூதித்வயமும் சேஷமாயிருக்கும். அதில் போகவிபூதியிலுள்ளார் "ஒண்டொடியாள்

திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" என்கிறபடியே அவனுடைய செங்கோலே ஏகாதபத்ரமாக நடக்கும்படி அவனுடைய அபிமான[ற்றி](த்தி)லே அந்தர்ப்பவித்துப் போருவர்கள். லீலாவிபூதியிலுள்ளார் அவர்களைப்போலே சந்தாநுவ்ருத்திகளன்றிக்கே ஸங்கல்பாநுவியாயிகளாய் "ந ஜகேஶ்வ வாஞ்சிந:" என்கிறதுக்கு எதிராக "நநமேயம்" ஶஶ்வதோஹம் என்கிறபடியே மனையடைவே "யானே என்றனதே" யென்று * * *

End:

அஸ்தாநே ரக்ஷாவ்யஸநிகளான நித்யஸூரிகளோடே கூடச் சூழ்ந்திருந்து மங்களாஶாஸனம்பண்ணி "சுழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ள[ற்றி](த்தி)ன்புற்றிருந்து" என்கிறபடியே அம்ருதஸாகராந்தர்நிமக்நஸர்வாவயவனுய்க் கொண்டு யாவத்காலமிருக்கும்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:. பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீ நருஸிம்ஹகுரவே நம:.

(கு-பு.)—

இதுவும் பதினெட்டு ரஹஸ்யங்களுள் ஒன்று. இதில், நிர்ஹேதுகமான பகவத்கடாக்ஷத்தாலே இந்த சேதனன் நன்னடைக்கையுடையனுய் மோக்ஷமடையவிரும்பி ராகத்வேஷாதிகள் நீங்கி, சாந்திமுதலிய குணங்களுடையனுய், அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே மோக்ஷம் அடைவன் என்னும் விஷயம் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் நான்கு ப்ரகரணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

R. No. 50.

Palm-leaf. $18\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 14. Lines, 5 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) உபதேசரத்தினமாலை.

UPADĒŚARATTINAMĀLAI.

Foll. 1*a*—3*b*.

Same work as the one described under R. No. 10(*a*) *ante*. Contains stanzas 1 to 39.

(கு-பு.)—

இது 10-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் முதல் 39 பாடல்களே உள்ளன.

(b) பெரியாழ்வார் திருமொழி.

PERIYĀḶVĀR TIRUMOḶI.

Foll. 4*a*—7*b*.

This forms a portion of Mudalāyiram of the Nālāyiradivya-prabandham and is known to have been composed by Viṣṇucittar called Periyāḻvār, one of the 12 Āḻvārs. Contains devotional descriptions of Śri-Kṛṣṇa's sports in his childhood and youth.

From the 2nd Padika to the 5th Padika in the first Pattu.

Beginning:

வண்ண மாடங்கள் சூழ்திருக் கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன் நம்பிபி றந்தினில்
எண்ணெய் சுண்ணமெ திரெதிர் தூவிட(க)
கண்ணன் மு[த்த](ற்ற)ங்க லந்தள ருயி[த்தே]ற்றே.
* * * * * *

End:

வஞ்சனை யால்வந்த பே(ய்)ச்சிமு லையுண்ட
அஞ்ச[னே](ன) வண்ணனை யா(ய்)ச்சிதா லா(ட்)டிய[ர]
செஞ்சொல்ம றையவர் சேர்புதுவைப் பட்டன்சொல்
[ய](எ)ஞ்சாமை வல்லவர்க் கில்லையி டர்தானே. (கய)
மாணிக்கமுடைய * * * * வஞ்சனைதன்.

(கு-பு.)—

இது ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் ஒருவராகியபெரியாழ்வாரியற்றியது. முதலாயிரத்தைச் சேர்ந்தது. இந்தப் பிரதியில் முதற்பத்தின் இரண்டாம்பதிகங் தொடங்கி ஐந்தாம்பதிகம் வரை(41 பாடல்கள்)உள்ளன.

(c) திருவெழுகூற்றிருக்கை.

TIRUVEḺUKŪṞṞIRUKKAI.

Fol. 8.

This is a work in praise of God viṣṇu worshipped as Ārāvamudan at Kumbakonam and is included in the Īyaṟpā of Nālāyiradivyaprabandham : composed by Tirumaṅgaiyāḻvār and illustrates one of the 96 varieties of Tamil Prabandhams.

Complete.

Beginning:

சீரார் திருவெழுகூற் றிருக்கையென்னுஞ் செந்தமிழால்
ஆராவமுதன் குடந்தைப் பிரான்ற னடியிணைக்கீழ்
ஏரார் மறைப்பொரு ளெல்லாமெடுத் திவ்வுலகுய்யவே
சோரா மற்சொன்ன வருள்மாரி பாதந்துணைநமக்கே.

ஒருபே ருந்தி யிருமலர்த் தவிசில்
ஒருமுறை யயனை யீன்றனை யொருமுறை
இருசுடர் மீதினி லியங்கா மும்மதிள்
இலங்கை யிருகால் வளைய வொருசிலை

* * * * * *

End:

வணங்க வாடர வமளியி லறிதுயில்
அமர்ந்த பரமநின் னடியிணை பணிவன்
வருமிட ரகல மாற்றோ வினையே.

இடங்கொண்டநெஞ்சத்திணங்கிக்கிடப்பனவென்றும்பொன் [னித்
தடங்கொண்ட தாமரைசூழும் மலர்ந்த தண்பூங்குடந்தை
விடங்கொண்ட வெண்பற்கருந் து[ற்றி](த்தி)ச் செங்கட்டழலு [மிழ்வாய்ப்
படங்கொண்டபாம்பணை(ப்)பள்ளிகொண்டான் றிருப்பாதங்க [ளே.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது திருமங்கையாழ்வாரியற்றியது. இயற்பாவைச் சேர்ந்தது. தொண்ணூற்ருறுவகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று. ஏழுவரி மூன்று அறைமுதல் ஒன்றற்கொன்று இரண்டு அறை மேற்பட முறையாகக் கீறி முறையே மக்கள்போக்கும், போந்து மீள்வும், ஆடும்பெற்றியின் வழுவாமல் ஒன்று முதலாகப் பாடுவது இதனிலக்கணம். இந்தச் செய்யுளில் இவ்விலக்கணம் முற்றும் அமைந்துள்ளது. இது நால்வகைக்கவியில் சித்திர கவியின்பாற்படும். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*d*) உபதேசரத்தினமாலை.

UPADĒŚARATTINAMĀLAI.

Foll. 9*a*—12*b*.

Same work as the one described under R. No. 150 (*a*) *ante*. Contains stanzas 1 to 44.

(கு-பு.)—

இது 50*a* நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் 1—44 பாடல்களே உள்ளன. 12-வது ஏடு பாதி முறிந்துள்ளமையால் அதிலுள்ள பாடல்களுள் ஒன்றேனும் பூர்ணமாக இல்லை.

(*e*) திருவாசிரியம்.

TIRUVĀŚIRIYAM.

Foll. 13*a*—14*b*.

This is included in the Iyaṛpā of the Nālāyiradivyaprabandham: by Nammāḻvar or Śaṭhakōpa: in the metre called Āśariyappa, and hence the name of the work.

Complete.

Beginning:

காசினியோர் தாம்வாழ(க்)கலியுகத்தே வந்துதித்து
ஆசிரியப்பா[ல]வதனால[ரி](ரு)மறை[ய்](நூல்)விரித்தானை
[(த்)
தேசிகனைப் பராங்குசனைத் திகழ்வகுளத் தாரானை
மாசடையாமனத்துவைத்துமறவாமல் வாழ்த்துவனே.

செக்கர்மா முகிலுடுத்து மிக்க செஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூடி அஞ்சுடர் மதியம் பூண்டு
பலசுடர் புனைந்த பவளச் செவ்வாய்
திகழ்பசுஞ் சோதி மரகதக் குன்றம்
கடலோன் கைமிசைக் கண்வளர் வதுபோல்
பீதக வாடை முடிபூண் முதலா
மேதகு பல்கல னணிந்து சோதி
வாயவுங் கண்ணவுஞ் சிவப்பமீ திட்டுப்
பச்சை மேனி மிகப்ப கைப்ப
நச்சுவினைக் கவர்தலை யரவி னமளியேறி
எறிகடல் நடுவு ளறிதுயி லமர்ந்து
சிவனய னிந்திர னிவர்முத லனைத்தோர்
தெய்வக் குழாங்கள் கைதொழக் கிடந்த
தாமரை யுந்தித் தனிப்பெரு நாயக
மூவுல களந்த சேவடி யோயே. (க)

End:

நளிர்மதிச் சடையனு நான்முகக் கடவுளும்
தளிரொளி யிமையவர் தலைவனு முதலா
யாவகை யுலகமும் யாவரு மகப்பட
நிலநீர் தீகால் சுடரிரு விசும்பும்
மலர்சுடர் பிறவுஞ் சிறிதுடன் மயங்க
ஒருபொருள் புறப்பா டின்றி முழுவது
மகப்படக் கரந்தோ ராலிலைச் சேர்ந்தவெம்
பெருமா மாயனை யல்லது
ஒருமா தெய்வமற் றுடையமோ யாமே. (எ)

செக்கருலகு குறிப்பூழி மாவோவுலகு நளிர்முயற்றி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, நம்மாழ்வாரால் இயற்றப்பட்டது. இயற்பாவைச் சேர்ந்தது. இது யஜுர்வேதத்தின் ஸாரமெனப்படும். ஆசிரியப்பாவாலானதுபற்றி ஆசிரியம் எனப்பெயர்பெற்றுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 51.

Palm-leaf. $20\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 74. Lines, 6-8 to a page. Telugu. Slightly injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

உபதேசரத்தினமாலை வியாக்யானம்.

UPADĒŚARATTINAMĀLAI VYĀKHYĀNAM.

This is a commentary on the work described under R. No. 10 (*a*) *ante*. The author seems to be Lōkācāryamuni.

Complete.

Beginning:

பெரியஜீயராகிருர் பின்னுனார்வணங்கும் சோதி என்கிற பின்புள்ளாரும் ஆஶ்ரயிக்கும்படி அக்க[ற](ர)யாய், ஐஹாஸ[ஏ](த)ஸஹஜஜ்ஞாநஸ்த்ரான நித்யஸூரிகளிலே ஒருவர்வந்து அவதரித்தாரென்னும்படியான தரத்தையுடையராய், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து, தேவும[த்த](ற்ற)றியேனென்னும்படி ததேகநிஷ்டராய் அவருபதேசத்தாலே திருவாய்மொழி [து](தொ)டக்கமான அசேஷ திவ்யப்ரபந்தங்களினுடையவும் அதி[ல்](ன்) தாற்பர்யமான அசேஷ ரஹஸ்யங்களினுடையவும் அர்த்தத்தை அதிகரித்து . . . .

* * * * * *

அத்தாலே கோயில்மணவாளமாமுனியென்று நிருபகமாம்படி இருப்பாரொருவரிறே. ஸம்ஸாரோத்தாரக யாத்ரா யிருக்கிற வரவரமுனிவர்யரான ஜீயர் தம்முடைய பரமகிருபையாலே * * * * * *

இந்த ஸம்ஸாராவஹாவகயக்ஷேவத்தாலே ஸம்ஸார கஷ்டமானான தாம், ஸர்வர்க்கும் ஸம்ஸாரவாராங்வயமுண்டாய் [வு](உ)ஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணி [வு](உ)பகரித்தருளுகிருர்.

முதற்பாட்டு. தமக்கு ஆசார்யரான பிள்ளையுடைய ப்ரஸாதத்தாலே க்ரமாகதமாய்வந்த அர்த்தவிசேஷங்களைப் பின்புள்ளாரு மறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ப்ரபந்தரூபேண உபதேசித்து * * * * * *
* * * * ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி யருளுகிருர், எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளையென்று தொடங்கி * * *
எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இன்னருளால் வந்த-

என்னுடைய உஜ்ஜீவனத்துக்குக்கிருஷிபண்ணிக்கொண்டுபோ ரும்படியான பந்தவிசேஷத்தை உடையவரான பிள்ளை தம்மு டைய நிர்ஹேதுககிருபையாலே உபதேசிக்கவந்த உபதேசத்தி னுடைய * * * * * *

End:

என்றுஞ் சதிராக வாழ்ந்திடுவர் - இவர் க்ருபாபலமாகப் பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருந் தேத்துவர் பல்லாண்டே என்கிறபடியே காலதத்வமுள்ளதனையும் ஸ்வரூபாநுரூபமான மங்களாஶாஸனரூப கைங்கர்யத்திலே அந்வயித்து வாழப் போ ருவர்கள். * * * * * *
* * * * * *
* * * * * ஆகையால் திருத்தித் திருமகள் கே[ழ்](ள்)வனுக்கு ஆக்குகை இவர்க்குப் பணியிறே இதில் ஸாக்ஷாத்ஸம்மாய் இரு(ப்)பது * * *
* * * * "எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளா" லென்று உபக்ரமித்ததுக்குச் சேர "எந்தை யெதிராசரின்னருளுக்கென்று மிலக்காகி" என்று ஸமாப்தியிலும் அப்படியே அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினாராய்த்து.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். [ராஹுயஃ |

ஶ்ரீஶாரி ம்ஸௌரா ஸ்ஸிஷ்ய ஸ்ஸீ (ஸ்ஸ ஸ்லோகாய) ஸ [வு](உ)வஜெஶ ராத்நரோ வ்யாவ்யாதம் வ்யஶேணாத்ஸ்யீ(ஃ)|| வாஜவஜ்ஹ்யம்ஶ வாவாயோமிகயாஜ்ரதாஜாம்மஃ |
ஜகய்ய[வ](ஜ)வஜெஶ ராத்நரோவிவ்யதிஸயா(ஂ)ஜம ஜாயயோமிவயஃ ||

ஶ்ரீரை ராஜ்ஜாராத்ய ரநயெ விஜயெ நரஃ |
யத்ஸ்ஸ்ய திஸ்ஸவஸிஜநாஜோராயநிவாரிணீ ||

Colophon:

ஸ்லோகாவாயரநெஃ க்ருதிஷ [வ](உ)வஜெஶாத்நரோ ஸாவ்யாவ்ய ஸராவ்தா. ஶ்ரீரை ராராநஜாய நமஃ.

(கு-பு.)—

இது உபதேசரத்தினமாலை என்னும் நூலின் விரிவுரை. இயற்றியவர் ஸ்ரீசைலேசர் எனத்தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதி யில் இவ்வுரை முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 52.

Palm-leaf. $13\frac{1}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 57. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) ஞானஸாரம்.

ÑĀNASĀRAM.

Foll. 1*a*—6*b*.

This is a short poem of 40 stanzas explaining the nature of the soul and its relation to God. By Aru̱ḻā̱ḻaperumā̱ḻ-emberumānār Sanskrit stanzas parrallel in idea to the Tamil stanzas are quoted here and they are said to have been selected by Maṇavāḻa-māmuni.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:.

[ஞா](ஊ)ன வுட[ர்ச்செ](ற்சி)றைநீ[ர்]த் தொண்கமலே
[கேள்வனடி
தேனு[கு](க)ரு மாசைமிகு சிந்தையராய்(த்)—தானே
பழுத்தால் விழுங்கனிபோல் பற்றற்று வீழும்
விழுக்காடே தானருளும் வீடு.

இதுக்கு ஶ்லோகம்.

ஶாம[ஜ]ஸாஸ்யக்ஷ்யாய—விஷ்ணு—தந்ஸாய—ஶ்ஜோஸ்லிஸம்ஹதஸ |
ஜெஹெ வெதீப்ர.திஶோநூ—ஶ்ஶோ ஹவிதா நாகெ ஜந:||

End:

அல்லி மலர்ப்பாவைக் கன்ப ரடிக்கன்பர்
சொல்லு மவுடு (?) சுருதியாம்—நல்ல
படியா மநுநூற் கவர்சரிதை பார்வை
செடியார் வினைத்தொகைக்குத் தீ.

வெதஶாஸ்த்ர ஈயார—ஶா ஜ்ஞாநவரயாா ஷிஜா: |
கீர்யாயஶ்விய்ஷ்ர—யாஸ வெ யஶ்: வஶா ஶ்த: ||

*　　*　　*　　*　　*

ந ஶாஷ்யெத யஶா ஜஜ—ஸ்தீயஶ்வாஸிஶெதாவி |
ஶீஶெயெவ யஶா ஹ—ஶ்வா வெஷ்ணவாநாம் ஹி வீக்ஷணெ:||

Colophon :

ஜ்ஞாநஸாரம் ஸமாப்தம். பிள்[ள](ளை) திருவடிகளே சர ணம். ஸ்ரீநிவாஸ ம--ாவெ நமஃ.

ஊன நரகாணே * * * * *

அலகையல்லிவான். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானத்தை உண்டாக்கி மேன்மேலும் விருத்தி செய்யவல்லது. வைஷ்ணவமதத்தைச் சார்ந்தது. நாற்பது வெண்பாக்களாலாகியது. ஒவ்வொரு வெண்பாவின் கருத்துக் குப் பொருத்தமாக மணவாளமாமுனிகளால் தொகுக்கப்பட்ட வடமொழி சுலோகங்களும் இதில் உள்ளன. நூலாசிரியர் அரு ளாளப் பெருமாளெம்பெருமானர் என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) ப்ரமேயஸாரம்.

PRAMĒYASĀRAM.

Fol. 7.

This is another work of the same author as of the last. It consists of 10 stanzas on the importance of surrendering oneself to God as a means of attaining salvation.

Complete.

Beginning :

தனியன்.

நீங்காமலென்று நினைத்துத் தொழுமின்க ணீணிலத்தீர்
பாங்காக நல்ல ப்ரமேயசாரத்தின் பதங்கொழிக்கும்
பூங்காவளம்பொழில் சூழும் புடையாரும் புதுப்பள்ளிமன்
ஆங்காரமற்ற வருளாள மாமுனியம் பதமே.

அவ்வா னவர்க்கு(?) மவ்வா னவரெல்லா
முவ்வா னவரடிமை யென்றுரைத்தா—ரிவ்வாறு
கேட்டிருப் பார்[க்]களென்று கண்டிருப்பார் மீட்சியில்லா
நாட்டிருப்பர்[ப்] போன்றிருப்பன் ணு(டு). (க)

குலமொன் றுயிர்[ப்]பலத்தன் குற்றத்தா லிட்ட
கலமொன்று காரியமும் வேறும்—பலமொன்று
காணது காணுங் கருத்தார் திருத்தாள்கள்
. பேணுமை காணும் பிழை. (உ)

End :

இறையு முயிரு மிருவர்க்கு முள்ள
முறையும் முறையெ . . . வும்—மறையும்
உணர்த்துவா ரில்ல(ா)[ரு](நா) ளொன்றல்ல வான
உணர்த்துவா ருண்டான போது. (ம)

முதனினைப்பு. அவ்வான் குலம் பலம் கருமம் வழி யுள்ள படி யில்லை வித்தம் தத்த மிறை. ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவமதத்தைச் சார்ந்தது. திருமாலைச் சரணமடைந்தால் வீடுபெறலா மென்னும் விஷயம் இதில் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. 10 வெண்பாக்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்று முள்ளது. நூலாசிரியர் அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானர்.

(c) ஞானஸார வியாக்யானம்.

ÑĀNASĀRAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 8*a*—47*b*.

A commentary on the work described under **R. No. 52**(*a*)*ante*. Complete.

Beginning :

[யெ](எ)ம்பெருமானர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து ஸகல வேதசாஸ்த்ரதாத்பர்யார்த்தங்களெல்லாம் அவரருளிச்செய் யக் கேட்டு கதலுவஹிகவ—ா—ஷாயடு—பாயாதவிதா ராய்(த்) தே[வ](வு)மற் றறியேனென்[னு](று) அவர் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம்பண்ணி ஸேவித்திருந்த அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானர், தம்முடைய பரமகிருபையாலே இவ்வர்த்த விசேஷங்களை மெல்லாருமறிந்[தி](து) உஜ்ஜீவிக்கவேணு மென்[னு](று) கத்லுவஹிகவ—ா—ஷாயடு—த்திலுடைய ஸாராம் சத்தை(ப்) பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் தெரியத்தக்கதாக

ஊராவிடஹா[ஷ](வை)யாலே இவரபஂயகேவந அருளிச்செய்கிருர். ஆகையாலே இதுக்கு ஜ்ஞாநஸாரமென்[னு](று) திரு[ணு](நா)மமாய்த்து. * * * * *
* * * * * *

அதில் ஞுதவ்யவதி கேவ்யமாய் ஜுவ்யவதி மளணமாயிருக்கும். அந்த ஞுதவ்யவதிவேஷத்தை இவரபஂயத்தில் [மொ](மு)தற்பாட்டாலே அரு[ளூ](ளி)ச்செய்கிருர். [ஞு](ஊ)ன வுடல் * * * தானருளும்வீடு. [ஞு](ஊ)ன வுடல் சிறை நீ[ற்றி](த்து) - [ஞு] (ஊ)ஞவது ஸோ[ஸ](ஸ)ம் ; [ஞு] (ஊ)ன வென்[ன](ற)து, [ஞு](ஊ)னையுடைய வென்[ன](ற)படி ; இத்தால் ஸோ[ஜ] ஸமயமான சரீரமென்கை.

End:

அதாவது இவர்களுடைய கடாக்ஷம் ஸ்வவிஷயமானவர்கள் கர்மத்தை நிஶ்ஶேஷமாகப் போக்குகையாலே ஸ்வரூ . . ஜ்வலமொக்குமென்[ன](ற)தாய்த்து. ஶ்லோ. வெஊஶாஹு ர *
* * * * * வாவொோகேஃ || என்[னு](று)ம், வாவஸேஜெவஂ * * * வெஊவிஜொ விஊஃ என்[னு](று)ம், நஶக்ஷ்யகே * * * வீக்ஷணெஃ என்[னு](றும்) ஊதிஹாஸ வஶாணங்களில் சொல்லப்பட்ட வசனங்கள் இப்பாட்டுசொன்ன அர்த்தத்துக்கு அநுஸந்தேயங்கள்.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம். * * * *

Colophon:

* * * அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர் ஜீயரருளிச்செய்த ஜ்ஞாநஸாரம் ஸம்பூர்ணம்.

(கு-பு.)—

இது ஞானஸாரத்தின்பொருள் முதலியவற்றை நன்கு விளக்கும் விரிவுரை. நடை நன்ருயிருக்கிறது. உரையாசிரியர் இன்னரெனத்தெரியவில்லை. இவ்வுரை இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

(*d*) ப்ரமேயஸார வியாக்யானம்.

PRAMEYASĀRA VYĀKHYĀNAM.

Foll. 48*a*—55*b*.

This is a commentary on the work described above under (*b*)

Complete.

Beginning:

ஸகலஶாஸ்த்ரநிபுணராய் தத்த்வஹிதபுருஷார்த்த[ய]யாதாத்ம்யவித்தமராய் ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநகராய் தம்மை ஆதியிலே அங்க . . . . . திருவடிகளிலே சிரகாலம் ஸேவைபண்ணி தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தவிசேஷங்களெல்லாம் சரமபர்வபர்யந்தமாக அருளிச்செய்ய(க்)கேட்டு, தந்நிஷ்டராயிருக்கும் அருளாளப் பெருமானார் தம்முடைய பர . . . தநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸகலசாஸ்திரங்களிலும் ஓரோர் ப்ரதேசங்களிலே தாத்பர்யரூபேண ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே * * * * திருமந்திரத்தில் பிரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரமேயங்களில் ஸாராம்சத்தை ஸங்கிரகித்து இப்பிரபந்தமுகேன அருளிச்செய்கிறார். ஆகையாலே யிப்பிரபந்தத்துக்கு ப்ரமேயஸாரமென்[னு](று) திருநாமமாய்த்து. இப்படியிருக்கிற பிரபந்தத்தில் முதல்பாட்டிலே திருமந்திரத்துக்கு ஸங்கிரகமான பிரணவத்தாலே பிரதிபாதிக்கப்படுகிற பிரமேயத்தில் ஸாராம்சத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

அவ்வானவர்க்கு - அகாரவாச்யனானவனுக்கு, க[யி] இதி ப்ரஹ்மவென்று அகாரத்தை ப்ரஹ்மவாசகமான ஸர்வேசுவரனோடே ஸாமாநாதிகரித்து * * * * *

End:

இவையித்தை யறிவிக்குமவனாகிறான் ஆசார்யனிறே; அதுதான் இப்பிரபந்தத்தில் [மொ](மு)தற்பாட்டிலே அருளிச்செய்தாரிறே தாமே. இத்தால் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகனான ஆசார்யன் பண்ணுமுபகார . . . விந்தாகாங்குத்து(?)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது ப்ரமேயஸாரத்தின் விரிவுரை. இயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை. இவ்வுரை நடை நன்றாயிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியின் ஏடுகளிற் பல இறுதியில் முறிந்துள்ளன.

R. No. 53.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 69. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானம்.

ĀḶAVANDĀR STŌTRA VYĀKHYĀNAM.

This is a commentary in Tamil on the Sanskrit hymn of dúrúl praise by Yāmunācārya, also called Āḷavandār; by Periyavāccān-piḷḷai.

Complete.

Beginning:

ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வாருக்குத் தன்னுடைய ஸ்வரூப ரூ . . . . . கிருபையாலே காட்டிக்கொடுக்க, கொடுத்த ஜ்ஞானம் ஸக்ருதாவ்ருத்திவானஜ்ஞானமாகையாலே . . . . யவிவாகஷயெஶயான வாஜ்ஞானம் பிறந்து அதடியாகப்பரமபக்தி பிற . . . . .

* * * * * *

வைதிகஶிரணமான ப்ரணவம் வேதாதிஸூத்ரங்களிலே எப்படியோ அப்படி இதுவும் இங்கும் ஸூத்ரங்களிலே ஸூவாஷ்டீ ஸூரியாய் நடுவு ஸமஸ்லோகதமாயிருக்கிறது * * *

* * * * * *

ஸாஹாவிகெதி, கீழ் மதிஸாரோதந்த்ருந்தாயத்தாலே நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றது ; [யி](இ)தில் விசேஷணவாசியான ஶிவஶம்ஸூதிவாக்யங்களாலும் ப்ரதிவாதிக்கப்படுகிறுன் நாராயணனே என்று ஸவஷ்வேதாஸவாக்யாவாக்யாநமாய் * * *

End:

ப்ரதவான் என்றால் ஸதஜஷ்ப்ரதனேயிறே சொல்லுவது. ஸூமதமான பேற்றை அநாதரித்து(ப்) பெரிய முதலியார் ஸம்பந்தம் எனக்குத் தஞ்சமாகவேணுமென்று ப்ராயிஷ்த்து ஸ்தோத்ரத்தைத் தலைக்கட்டியருளுகிருர்.

யதஷூதாஶஹொராஸூஹயாக்ரந விஜ்யஸ்தாஶஶஷகஜ்ஷு: |
வஸூ்தாஷ்வயாகோஷஹம யாஷ்ஸூநெயம் நரோதி தத ||

ஸ்ரீஜெகெ ஶம்கொவமஷஶெவெ நஜீ:.

(கு-பு.)—

இது, திருமாலின் தோத்திரரூபமாக ஆளவந்தார் செய்துள்ள வடமொழிசுலோகங்களுக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய விரிவுரை. மணிப்ரவாளநடையில் அமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை பூர்ணமாக இருக்கிறது. இதன் முதலில் 17 ஏடுகள் முறிந்துள்ளன.

R. No. 54.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 90. Lines, 6 to a page. Telugu. Slightly injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

முமுக்ஷுப்படிவ்யாக்யானம்—திருமந்த்ரார்த்தம்.

MUMUKṢUPPAḌIVYĀKHYĀNAM: TIRUMANTRĀRTHAM.

Foll. 1*a*—88*a*.

This is a commentary by Maṇavāḷamāmuni on Mumukṣuppaḍi described under R. No. **49**(*a*) *ante*.

Complete.

Beginning:

ஶ்ரிய:பதியாய் ஶ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய் நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய் இருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்,

* * * * * *

ஸர்வசேதநாய ஸம்ஸாரமோக்ஷாய மோக்ஷோபாயப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஸ்வயமேவ ஆவிர்பூதனாய்நின்று ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான். * * * அந்த ரஹஸ்ய த்ரயத்திலும் பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேசபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிசேஷங்களை ஸர்வர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய பரமகிரு(பை)யாலே இப்பிரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார். முன்பே ரஹ(ஸ்ய) த்ரய விஷயமாக மூன்று பிரபந்தமிட்டருளியிருக்கச் செய்தேயும் அதில் யாத்ருச்சிகப்படி அதிஸங்க்ரகமாகையாலும், பரந்தபடி அதிவிஸ்தரமாகையாலும், ஶ்ரிய:பதிப்படி உபயதோஷமின் [னி](றி)யிலேயிருந்ததேயாகிலும் ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யபஹுளமாகையாலே பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப் போகாமையாலும் த்ரவியதோஷமில்லாதபடி இன்னமொரு பிரபந்தமிட்வேணுமென்று திருவுள்ளம்ப[த்தி](ற்றி) [அ](எ)ல்லாத்துக்கும் பின்பிறே முமுக்ஷுப்படியாகிற இப்பிரபந்தம் இட்டருளித்து. ஆகையிறே அல்லாத பிரபந்தங்கள் கிடக்க இத்தையே எல்லாரும் அதிகரித்துப்போருகி[று](ற)து. இன்னமும் பூர்வ ப்ரபந்தங்களில் அநுக்தமான அர்த்தவிசேஷங்களும் இப்பிரபந்தத்திலே உண்டாகையாலும் இது எல்லார்க்கும் சூடாமணீயமாயிருக்கும்.

முமுக்ஷுவுக்குஅ[ரி](றி)யவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று; முமுக்ஷுவாகிறான் மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையவனானவன்; ஊவிஜ்ஞ மோக்ஷணையிறே யாதகு; இத்தால் ஸம்ஸாரவிமோசனத்தில் இச்சை[பெ](பி)றந்தவனுக்கு என்றபடி.

End:

ஆக இத்தால், ஸ்ரீகாராரம்மதயா த்யாஜ்யமான தர்மவிசேஷங்களையும், அந்த(த்) தர்மங்களினுடைய த்யாகப்ரகாரத்தையும், அந்த(த்) தர்மத்யாக பூர்வகமா[ன](கப்)பற்றும் விஷயத்தினுடைய ஸௌலப்யாதிகுணயோகத்தையும், அக்குணவிசிஷ்டவஸ்துவினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வலக்ஷணமான நைரபேக்ஷ்யத்தையும், நிரபேக்ஷவஸ்துவினுடைய உபாயபாவத்தையும், அத்தை உபேயத்வேநஸ்வீகரிக்கையையும், * * * அக்குண விசிஷ்டவஸ்துவிலே ந்ருஹூஹானான அதிகாரியையும், அதிகாரிக்கு விரோதியான பாபஸமூகத்தையும் அப்பாபவிமோசனப்ரகாரத்தையும், அப்பாபவிமோசகனைப்பற்றின அதிகாரியுடைய நைர்ப்பர்யத்தையும் சொல்லி[த்தா](ற்றி)ய்த்து.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, பிள்ளைலோகாசார்யரியற்றிய முமுக்ஷுப்படிக்கு மணவாளமாமுனிகள் இயற்றிய விரிவுரை. மணிப்ரவாளம் என்னும் வசனநடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை பூர்ணமாக இருக்கிறது. இவ்வுரை முடிந்தபின்னர் இந்நூலின் ஸம்பிரதாயத்தனியன்களாகிய வடமொழிச்சுலோகங்கள் 89, 90 ஆகிய இரண்டு ஏடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 55.

Palm-leaf. 13 × 1¼ inches. Foll. 93. Lines, 6 to a page. Telugu. Much injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) பெரியதிருமொழி.

PERIYATIRUMOḶI.

Foll. 1*a*—81*a*.

Same work as the one described under R. No. **33**(*a*) *ante*. Complete.

(கு-பு.)—

இது 33-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முழுதுமிருக்கிறது. முதலேடு முறிந்துள்ளது. மற்றையேடுகளுள் பல சிதைந்துள்ளன.

(*b*) திருக்குறுந்தாண்டகம்.

TIRUKKUṞUNDĀṆḌAKAM.

Foll. 82*a*—84*a*.

Same work as the one described under R. No. **33**(*b*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இதுவும் 33-வது நம்பர் பிரதிபோன்றதே. 83 என்னும் எண்ணமைந்த ஏடு பாதி ஒடிந்துள்ளது.

(*c*) திருநெடுந்தாண்டகம்.

TĪRUNEDUNDĀṆḌAKAM.

Foll. 84*a*—89*a*.

Same work as the one described under R. No. **33**(*c*) *ante*.

Complete.

இதுவும் 33-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*d*) திருக்குறுந்தாண்டகம்.

TIRUKKUṞUṆḌĀṆḌAKAM.

Foll. 90*a*—90*b*.

See (*b*) above. Complete.

(கு-பு.)—

இதுவும் 33-வது நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இதில் இந்நூல் முழுதுமிருக்கிறது.

(*e*) திருநெடுந்தாண்டகம்.

TIRUNEDUNDĀṆḌAKAM.

Foll. 91*a*—93*a*.

See (*c*) above. Complete.

(கு-பு.)—

இதுவும் 33-வது நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 56.

Palm-leaf. $22\frac{3}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 77. Lines, 8 to a page. Telugu. Slightly injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

திருமந்த்ரார்த்த அரும்பதம்.

TIRUMANTRĀRTHA ARUMPADAM.

This contains notes on the commentary described under R. No. 54 *ante*.

Complete.

Beginning.

ஸ்ரீஶேஷாய வேங்கடயதீந்த்ராய நம: * * *

"ஹரி ஸ்ப்ருஷ்டம் லோகாநாம், ஸம்வித்தா ஸம்யக் ஸாவதாநம் ஹேதிநாம் ஸாவஹேளந:" இத்யாதிப்படியே ஈஶ்வரநியோகத்தாலே ஸகலஜகதுஜ்ஜீவநார்த்தமாக(த்) திருவவதரித்தருளின திருவநந்தாழ்வானுடைய அவதாரவிசேஷமான அழகியமணவாளமாமுனிகள், தம்முடைய பரமகிருபையாலே பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸம்ஸாரிசேதனருக்கு(த்) தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து அவரவர்கள் உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உடலாக அருளிச்[சை](செய்)த முமுக்ஷுப்படியென்கிற ப்ரபந்தத்துக்கு வியாக்யானம் இடுவதாகத் திருவுள்ளம் ப[த்தி](ற்றி) முந்[தர](துற)இப்பிரபந்தம் அவதரித்தருளினமைக்கு உபோத்காத ஸங்கதியாக ஸர்வேஶ்வரன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை வெளியிட்டருளின ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார், ஸ்ரீய:பதியாயித்யாதி.

End :

இவ்வதிகாரியினிடத்தில் பலிப்பது ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வ சக்தியாய் நிருபாதிகசேஷியான ஈஶ்வரனுடைய நிருபாதிக ரக்ஷணமாகையாலே, பாபாம்சத்தில் சில[து] கிடைக்கையாகிற அபூர்த்தியும், ப்ராப்யாம்சத்தில் சில[து]கிடைய . . கால விளம்பமாகிற அபூர்த்தியும் இல்லாமையாலே விரோதிநிவிருத்தியில் பூர்த்தியையும், அபிமதஸித்தியில் பூர்த்தியையும், கால விளம்பமில்லாமையாகிற பூர்த்தியையுங் காட்டுகிறது.

(கு-பு.)—

இது மணவாளமாமுனிகள் இயற்றிய முமுக்ஷுப்படி வியாக்யானம் என்னும் திருமந்த்ரார்த்த வியாக்யானத்தின் குறிப்புரை. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது.

R. No. 57.

Palm-leaf. $18\frac{7}{8} \times 2$ inches. Foll. 57. Lines, 11 to a page. Telugu. Slightly injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

அஷ்டஶ்லோகீ வ்யாக்யானம்.

AṢṬAŚLŌKĪVYĀKHYĀNAM.

This is a commentary in the Maṇipravāḷa style of composition on the Sanskrit Aṣṭaślōkī of Parāśarabhaṭṭa, which treats of the three Rahasyas *viz.* Aṣṭākṣara, Dvaya and Caramaślōka. By Śrīnivāsa of Anantārya family.

Incomplete; breaks off in the commentary of the 6th stanza.

Beginning :

பகார ஹ்ருதயாவதாயார்யஸூக்தி-
ஶ்லோகாஷ்டகவ்யாக்ருதிமார்யஸேவ்யாம் ।
யஸ்தம் ஃணீந்த்ரார்யகடாக்ஷபாதம்
ஶ்ரீஶ்ரீநிவாஸார்யமஹம் ப்ரபத்யே ॥

ஒ௨ யதொவா ஊரொநி ஹ-ூதாநி ஜாயஹெ, யொ ஐ-ரூஹா ணம் விஷயாதி வ-ூவல்ம் என்[னு](று)ம், நான்முகனை [மு] (மூ)ழ்த்த [நில](நீருல)கெல்லாம் படையென்று முதல் படைத் தாயென்[னு](று)ம், முதல்[த்]தனிவித்தேயோ, உலகம் படை த்தவன், உலகுக்கோர் தனியப்பன் என்னு மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரண பூதனாய், யெந ஜாதாநி ஜீவஷி, யொ வெ வெஊாம்ஷு வ்ரஹிணொாதி தவெஷ என்[னு](று)ம், ந ஹி வாரூநஸாயல்ந்ரு ஜீதெ ஸவெல்ஷூரம் ஹரிம் । ந ஸம்வ ஊாம் ஸஜோஹாரெ விவஊாம் விநிவதல்நெ। ஸஜெயெல்ா ஊூஶரூதெ கஷூிதும் ஷிநா வ-ா-ஷொதூூம் என்[னு](று)ம், உலகையொரு ங்காக வளிப்பாய்

End :

ஜய்ரூஜெந நஜோஸா ஶிக்ஷிதம் நாராயணவஊம் யஜோஹ[யெ] (எ)ன்[னி](றி)ரே[ர](ற)[ரே] கீழே யருளிச்செய்தது. இங்கு உபதிச்யமாநாகாரத்தாலே நிர்த்தேசிக்கையாலே யஹா தூஊ-வ ஊஷாஸள தஹாஊூ-ா-தரொ ஞ-ா-ஃ இத்யாதிகளில் சொல் லுகி[ர](ற)படியே ஸதஊ-வஊஷாவ்ரு-க்தூாசார்யத்வபூர்த்தி யும், ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் மந்த்ரரத்நத்திலுடைய வ்ராயா நெரூந உவஊஶருவதமும் ஸ-ூசிக்கி[ரு](ற)து.

அய்யன் திருவடிகளே சரணம். * * *

* * * * * *

அர்ச்சிராதிகதி பூர்வக ப்ரம்மப்ராப்தி சொல்லுகையாலே தத் க்ரதுந்யாயத்தாலே . . . . .

(கு-பு.)—

இது, பட்டர் வடமொழியிலியற்றிய அஷ்டசுலோகி என்னும் நூலின் விரிவுரை. உரையாசிரியர் அநந்தாழ்வார் வம்சஸ்தராகிய ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் என்பவர். இதில் முதலைந்து சுலோகங்களின் உரை பூர்ணமாயும் ஆறுவது சுலோகத்தின் உரையிற் சிறிதுபாகமும் உள்ளன.

R. No. 58.

Palm-leaf. $19\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 100. Lines, 5 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-1911.

திருவாய்மொழி.

TIRUVĀYMŌḶI.

This consists of 1,102 stanzas of praise and prayer relating to Nārāyaṇa, to his incarnations and to his various images worshipped in the Viṣṇu shrines of Southern India.

By Nammāḻvār also called Śaṭhakōpa, son of Kāri and Udayanaṅgai of Tirukkurukūr. He is considered to be an incarnation of Nārāyaṇa; and his works are held in great esteem by the followers of Rāmānuja.

Complete.

Beginning:

உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநல மருளினன் யவனவன்
அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி யவனவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே. (க)

மனனக மலமற மலர்மிசை யெழுதரும்
மனனுணர் வளவிலன் பொறியுணர் வவையில
னினனுணர் முழுநல மெதிர்நிகழ் கழிவினு
மினனில னெனனுயிர் மிகுநரை யிலனே. (உ)

* * * * * *

கரவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வலி யளிபொறை யாய்நின்ற
பரனடி மேல்குரு கூர்ச்சட் கோபன்சொல்
நிரனிறை யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே. (கக)

End:

சூழ்ந்தகன் றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில் பெரும்(பாழே)யோ
சூழ்ந்(த)தனிற்[ப்] பெரிய பரநன்மலர்ச் சோதீயோ
சூழ்ந்ததனிற்[ப்] பெரிய சுடர்ஞான வின்பமேயோ
சூழ்ந்ததனிற்[ப்] பெரிய வென்னவா வறச் சூழ்ந்தாயே. (க௰)

அவாவறச் சூழரியை ய(ய)னை யரனையலற்றி
யவாவ[த்து](ற்று) வீடுபெற்ற குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்ன
வவாவிலந் தாதிகளா யிவையாயிர மும்முடிந்த
வவாவிலந் தாதியிப் பத்தறிந்தார் பிறந்தாருயர்ந்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸமஹாகுரவே நம:.

The date of transcription: 2nd Panguni of Raudri.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஆழ்வார் பன்னிருவருள் பிரதானபூதரான சடகோபரென்னும் நம்மாழ்வாரியற்றியது. இது சாமவேதத்தின் ஸாரமாக அமைந்தது. கம்பீரமான நடையும் ஆழ்ந்த கருத்துக்களும் உள்ள செய்யுட்களையுடையது. இது, சிறந்த ஞானநூலாதலின் இதற்கு வைணவமதத்திற் பிரஸித்திபெற்றுள்ள நம்பிள்ளை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலிய பல ஆசார்யர்கள் விரிவான பல உரைகள் இயற்றியுள்ளனர். வைஷ்ணவர்களெல்லோராலும் இது தமிழ்வேதமென ஓதப்பட்டுச் சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. விஷ்ணு ஆலயங்களிலும் வைஷ்ணவர்கிருகங்களிலும் விசேஷகாலங்களில் மிக்கபக்தியோடு பாராயணம் செய்யப்பட்டுவரும் பெருமைவாய்ந்தது. இது, பத்துச் சதகங்களென்னும் பெரும்பிரிவுடையதாய், நூறுபதிகங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொருபதிகத்தின் ஈற்றுச்செய்யுளிலும் தமதுபெயரும், பதிகத்தைக் கற்றாரடையும் பயனும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவர் பாடல்பெற்ற வைணவத்தலங்கள் முப்பத்தொன்பது. திருக்குருகை என்னும் நகரில் காரி என்பவருக்கு உடையநங்கையார் வயிற்றில் ஸேனைமுதலியாரே திருமாலின்கட்டளையால் நம்மாழ்வாராக அவதரித்தனரென்பர். இவரது பிரபாவங்களைக் குருபரம்பராப்ரபாவம், ஆழ்வார்கள் சரித்திரம், திவ்யஸூரிசரிதம், ஆசார்யஹ்ருதயம் முதலிய நூற்களில் பரக்கக்காணலாம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 59.

Palm-leaf. 18 × 1½ inches. Foll. 129. Lines, 8 to a page. Grantha and Tamil. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

திருவாய்மொழி வியாக்யானம்—முப்பத்தாறாயிரப்படி.

TIRUVĀYMOLIVYĀKHYĀNAM—MUPPATTĀṞĀYIRAPPAḌI.

Same work as the one described under R. No. **37** *ante*.

Contains the first Pattu.

(கு-பு.)—

இது 37-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முதற்பத்தென்னும் முதல்நூறுபாடல்கட்குமட்டுமே இருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 60.

Palm-leaf. $18 \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 37. Lines, 7 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) குருபரம்பராப்ரபாவம்.

GURUPARAMPARĀPRABHĀVAM.

Foll. 1*a*—31*b*.

A portion of the work described under R. No. **45**(*a*) *ante*.

Contains the Bhaṭarvaibhavam only.

Beginning:

அநந்தரம் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்[திலே](து) முதலிகளுடன் கூடப் பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக [யெ](எ)ழுந்தருளியிருந்து தர்சனம் நிர்வகித்தருளுகிற காலத்திலே [வொ](ஒ)ரு தீ(ர்த்த)வாஸி பிராமணன் வந்து பட்டரை ஸேவித்து இவருடைய வேதாந்தார்த்தநிர்ணயசாதுர்யத்தையும் கோஷ்டியில் வைபவத்தையும் கண்டு நின்று, பட்டரை மேல்நாட்டிலே வேதாந்திகளென்றொரு பெரிய வித்வானிருக்கிறார்; அவருடைய வித்யையும் கோஷ்டியும்போலே யுமக்கும் உண்டாயிருந்ததென்ன, பட்டரும் பிராமணன் சொன்னவார்த்தையை * *

End:

இத்தை நினைத்திறே "தன் சீரார்வைய குருவின் தம்பி மன்னுமணவாளமுனி, செய்யுமவைதானுஞ் சில" என்று ஜீயர் அநுஸந்தித்தருளினார். பின்பு பிள்ளைலோகாசார்யரும் [நை](நயி)னாரும் ஆச்ரம ஸ்வீகாரம்செய்தருளி வாழ்ந்தருளினார்கள்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரண நூல் வாழ்க வருளிச் செயல்வாழ்க
தாரணியும் விண்ணுலகுந் தாம்வாழ்க[ப்]—பூரணமாய்ப்
பின்னுமுள்ளார் தாம்வாழ்க[ப்] பிள்ளையுல காரியனே
யின்னுமொரு நூற்றாண் டிரும்.

ஸ்ரீமதே யதிராஜாய நம:. ஸ்ரீமத்ரம்யஜாமாத்ருமுநயே நம:.
ஸ்ரீமத்தேஸிகேந்த்ராய நம:.

(கு-பு.)—

கூரத்தாழ்வான் குமாரரிருவருள் மூத்தவராகிய ஸ்ரீபராசர பட்டருடைய வைபவங்களின்னவெனக் கூறும்பாகமே இந்தப் பிரதியில் உள்ளது. இவர் இளமையிலேயே வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும் மிகுந்த பாண்டித்யமுடையராய், விஷ்ணு பக்திமிகுந்து விளங்கிப் பலநூல்களியற்றியும் ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தங்களின் பொருள்முதலியவற்றை நன்கு எடுத்துக்கூறி அடியார்களை மகிழ்வித்தும் வைஷ்ணவமதத்தை நிலை பெறச்செய்துவந்தவர். வைஷ்ணவ ஆசார்யர்களுள் மிகச் சிறந்தவராகக் கொண்டாடப்பட்டு வருபவர். இந்தப் பிரதியில் 13 என்னும் எண்ணமைந்த ஏடு இல்லை.

(*b*) திருவாராதநக்ரமம்—ஜீயர்படி.

TIRUVĀRĀDHANAKRAMAM—JĪYARPAḌI.

Foll. 32*a*—37*b*. $15\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{8}$; lines 6 to a page.

This gives the procedure to be followed by a person in conducting the worship of Viṣṇu in his own house. By Maṇavāḷa-māmuni.

Complete.

Beginning:

நம்முடைய ஜீயர் பிரஸாதித்தருளின திருவாராதநக்ரமம்.

விடிவோரே எழுந்திருந்து தந்ததாவனபூர்வகமாக ஸ்நாநாதி * * * * காலையும் கையையும் கழுவி நன்றாக ஆசமனத்தையும்பண்ணி, துலங்க(ப்) பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும் தரித்து, திருமுன்பேசென்று குரு பரம்பராபூர்வகமாக(த்) திருமந்த்ரத்வய சரமச்லோகத்தையும்

அநுஸந்தித்து(த்) தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, திருப்பள்ளியெழுச்சி திருப்பாவையும் அநுஸந்தித்து நாயகனாய்நின்ற, மாரிமலைமுழஞ்சில் என்கிறபாட்டாலே திருக்காப்பு நீக்கி(த்) தன்னாசார்யனை முன்னிட்டுக்கொண்டு * * * *

End:

ஸ்தோத்ராதிகளாலே எம்பெருமானை உகப்பித்து, பாங்கிலே யெழுந்தருளியிருக்க விண்ணப்பஞ்செய்து திருவாராதனத்தை ஸமாப்(தி)த்து(த்) தண்டன் ஸமர்ப்பித்து(த்)தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்து

𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 |
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌜𑌯𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌂 ‖
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 |
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ‖
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃. ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தினந்தோறும் தங்கள் கிருகங்களில் திருமாலைப்பூசிக்கவேண்டிய முறைகளைக்கூறுவது. மணவாளமாமுனிகளால் இயற்றப்பட்டது. இதில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது. இந்நூல் முடிந்தபின்பு, இந்தப் பிரதியினீற்றிலுள்ள ஒரு ஏட்டில் ஸ்தோத்ரவ்யாக்யானம் முதலான வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயப் புத்தகங்களின் பெயர்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 61.

Palm-leaf. 15 × 1½ inches. Foll. 36. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) நித்யாநுஸந்தானம்.

NITYĀNUSANDHĀNAM.

Foll. 1*a*—23*a*.

This is a collection of select pieces from the Nālāyiradivyaprabandham, and is intended to be formally recited in Viṣṇu temples every day.

Beginning:

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

* * * * * *

பல்லாண்டு பல்லாண்டு * * * *

* * * * * *

* * * * செவ்வி திருக்காப்பு.

End:

குன்றமெ டுத்தபி ரானடி யாரொடும்
ஒன்றிநின் றசட கோபனு ரைசெயல்
நன்றிபு னைந்தவோ ராயிரத் துள்ளிவை
வென்றித ரும்பத்தும் மேவிக்கற் பார்க்கே. (கக)

(கு-பு.)—

இந்நூல் நாலாயிரமென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தினின்று தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுக்கப்பட்ட பாக்களையுடையது. இது விஷ்ணுவின் ஆலயங்களில் தினந்தோறும் மாலைக்காலத்தில் அநுஸந்தானம் செய்யப்பட்டுவருவது; ஆதலின், நித்யாநுஸந்தானமெனப் பெயரிடப்பட்டு வழங்கிவருகிறது. இந்தப் பிரதியில் திருப்பல்லாண்டு, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை, ஆகிய இவைகளும், நீராட்டல் (வெண்ணெயளந்த), பூச்சூடல் (ஆநிரை), காப்பிடல் (இந்திரனோடு), (சென்னியோங்கு), அமலனாதிபிரான், கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு, விற்பெருவிழவும், ஆழியெழ என்னும் பதிகங்களுமே உள்ளன. இந்தப் பிரதியில் 12—17 வரை நம்பருள்ள ஆறு ஏடுகள் இல்லை.

(*b*) சாற்றுமுறை.

ŚĀṞṞUMUṞAI.

Foll. 24*a*—25*b*.

Same as the work described under R. No. 10(*e*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது 10-வது நம்பர் பிரதியிலுள்ளதுபோன்றது. ஆயினும் அதன் இறுதியிலுள்ள "திருக்குருகைப்பிரான் பிள்

ளான் திருத்தாள்கள் வாழியே" என்பது முதலான சிலவாழ்த்துப் பாடல்கள் இந்தப் பிரதியில் இல்லை. இந்தப் பிரதியின் 26 *a*-ல் பெரிய திருமொழியின் தனியன்களும், 26 *b*-ல் திருச்சுகனூர் அலர்மேல்மங்கைநாய்ச்சியாருடைய திருநக்ஷத்திரத் தனியன்சுலோகங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(*c*) திருவாராதநக்ரமம்—ஜீயர்படி.

TIRUVARADHANAKRAMAM—JĪYARPAḌI.

Foll. 27*a*—31*b*.

Same as the work described under R. No. **60**(*b*) *ante*.
Complete.

(கு-பு.)—

இது 60-வது நம்பரில் உள்ள பிரதிபோன்றது; ஆயினும், அதன் இறுதியிலுள்ள "காவேரீ வர்த்தாம் காலே" என்பது முதலான சில வடமொழி சுலோகங்கள், இதன் இறுதியில் இல்லாமையோடு "நித்யாவஸுநிவாஸாய நித்யாய பரமாத்மநே | ஸர்வப்ரஹ்மண்யநாதாய ஜகந்நாதாய மங்களம்"

"மங்களாஶாஸநபரைர்மதாசார்யபுரோகமை: | ஸர்வைஶ்ச பூர்வைராசார்யைஸ் ஸத்க்ருதாயாஸ்து மங்களம்." என்னுமிரண்டு சுலோகங்களும் உள்ளன.

(*d*) வாழித்திருநாமம்.

VĀḶITTIRUNĀMAM.

Foll. 32*a*—36*b*.

Similar to the work described under R. No. **10**(*c*) *ante*.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முதலில், 10-வது நம்பர் பிரதியிலுள்ளதுபோல் இராமல் "தைர்விஷ்யவ்ருஜிநஜீமூதவிகடக்ஷணம் யத:" என்று தொடங்கும் ஸ்லோகம் முதலாக எட்டு வடமொழி சுலோகங்களையுடையதாய், பின்னர்ப் பெரும்பாலும் அந்தப்பிரதியைத் தழுவியதாயும் இருக்கிறது. ஆயினும் அதிலுள்ள எல்லா வாழ்த்துப்பாடல்களும் இதிலில்லை.

R. No. 62.

Palm-leaf. Vol. I.—$19\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches; Foll. 344; lines, 6 to a page. Vol. II.—$19\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches; Foll. 101; lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

பெரியாழ்வார்திருமொழிவியாக்யானம்.

PERIYĀḶVĀRTIRUMOḶIVYĀKHYĀNAM.

A commentary on the work described under R. No. **50**(*b*)*ante*. By Periyavāccānpiḷḷai.

Complete.

Beginning:

ஶ்ரியঃபதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய் ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரன் தமக்கு ஸந்நிஹிதரானவளவில் ப்ரணவத்திலே சொல்லுகிறபடியே அவனைத் தமக்கு ரக்ஷகனாகவும், தம்மை அவனுக்கு ரக்ஷ்யபூதனாகவும் அநுஸந்தித்து ஸ்வசேஷத்வாநுரூபமான வ்ருத்திவிசேஷங்களை இவன் திருவடிகளிலே செய்ய வமைந்திருக்க, அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளை அநுஸந்திப்பதுக்கு முன்னே முகப்பிலுண்டான ஸௌந்தர்யாதிகளிலே ஆழங்கால்[ப்]பட்டு * * * * *

* * * * * *

பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே மோபஜந்மத்தை யாஸ்தாபனம்பண்ணி யசோதாதிகள் சொல்லும் பாசுரத்தை(த்) தாம் அவளாகப் பேசி யநுபவித்துச் சொல்லுகிறார். திருவவதாரத்தளவில் திருவாய்ப்பாடியிலேயுள்ளார் பண்ணின உபலாலநாதிகளை அநுஸந்தித்து இனியராகிறார் இத்திருமொழியில்.

வண்ணமாடங்கள் சூழ்திருக்கோட்டியூர்-வண்ணநன்மணியும் மரகதமும் அழுத்தி [நெ] (நி)ழலெழுந்திண்மை சூழ்திருக்கோட்டியூர் என்னலாம்படியே நாநாவிதமான ரத்னங்களை யழுத்திச் சமைக்கையாலே வந்தவழகையுடைத்தான மாடங்களாலே சூழப்பட்ட திருக்கோட்டியூரில், கண்ணன் கேசவநம்பி * * * * * * இடமுடைத்தாய் தர்சநீயமான முற்றமென்னுதல், கலந்தள[ரா] (று)யி[த்தே]ற்றே-இவை யிரண்டுந் துகையுண்டுந்தன்னிலே சேர்ந்து சேறாய்விட்டது. (க)

End:

வ்யாவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி அவனிட்ட வழக்காமாப்போலே இத்திருமொழி கற்றார்களும் தங்களுக்கென்ற ஒரு வ்யாவ்ருத்தி நிவ்ருத்திக[ள](ளி)ன்றிக்கே ஈஶ்வரனுக்கு அந்தரங்கராம[ா](வ)ரைப் போலுவார்கள்; செவ்வடி செவ்விதிருக்காப்பு என்று பாட வல்லார் நிழலு மடிமாலு(?)மாகப் பெறுவார்கள், அடித்தது திருவடிகளில் கேசைகள், சாயைபோலப் பாடவல்லார்-நிழலுண்டாகப் பாடவல்லார், நிழலாவது-குளி(ர்)த்தி; குளிரப்பாட வல்லாரென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். ஸ்ரீகௌஸௌஸ உபாவாதரும் * * * * * * * * * * * * *

ஸம்பூர்ண கோசாஸ்துமஸ்து ||

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

(கு-பு.)—

இது பெரியாழ்வார்திருமொழியின் விரிவுரை; பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றியது. இது இரண்டு வாலியங்களாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. முதலதில் முதற்பத்து இரண்டாந்திருமொழி தொடங்கி நான்காம்பத்து எட்டாந்திருமொழி வரையிலும், இரண்டாவதில் மற்றைப்பாகம் முழுவதுமாக இருக்கிறது. ஏடுகள் சிறிது சிதைந்துள்ளன.

R. No. 63.

Palm-leaf. 17¼×1⅓ inches. Foll. 200. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

பெரியாழ்வார் திருமொழிவியாக்யானம்.

PERIYĀḶVĀR TIRUMOḶIVYAKHYĀNAM.

Same work as the above. Contains only a portion.

(கு-பு.)—

இது 62-வது நம்பர் பிரதியில் முதல்வாலியம் போன்றது. இதில் உரையும் அதனளவே உள்ளது.

VOL I 114

R. 64 - 175.

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS

COLLECTED DURING THE TRIENNIUM

1910-11 TO 1912-13

FOR THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE, AND CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS,

AND

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A.,

PRINCIPAL, SANSKRIT COLLEGE, TIRUVADI, AND FOR SOME TIME AG. PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, AND AG. CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

Prepared under the orders of the Government of Madras.

PART 2.—TAMIL.

MADRAS:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1913.

R. No. 64.

Palm-leaf. $17\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches, Foll. 91. Lines, 7 to a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

முமுக்ஷுப்படி வியாக்யானம்—திருமந்த்ரார்த்தம்.

MUMUKṢUPPAḌIVYĀKHYĀNAM-TIRUMANTRĀRTHAM

Same work as the one described under R. No. **54** *ante.*

Complete.

(கு-பு.)—

இது 54-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 65.

Palm-leaf, $15\frac{3}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches; Foll. 101. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

எதீந்த்ர ப்ரவணப்ரபாவம்.

ETĪNDRAPRAVAṆAPRABHĀVAM.

Similar to the work described under R. No. **45** (*b*) *ante.*

Incomplete.

Beginning:

ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன், ஸம்ஸாரி சேதநோஜ்ஜீவநகாமனாய்க்கொண்டு கலிகாலத்திலே ஸ்ரீபராங்குச பரகால பட்டநாதாதிகளான ஆழ்வார்களையும், நாதயாமுந யதிவராதிகளான ஆசார்யர்களையும் அவதரிப்பித்தருளி, தத்வேந லோகத்தை ரக்ஷித்தருளினபடியை(ப்) பின்புள்ளாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, முன்புள்ள ஆசார்யர்கள் குருபரம்பரா ப்ரபாவப்ரமுகங்களான ப்ரபந்தங்களாலே ப்ரதிபாதித்து உபக

ரித்தருளினார்கள். அவ்வளவன்றிக்கே, விசேஷித்து அஶேஷ விஶ்வ ரக்ஷா தக்ஷ ஶேஷியான அந்த ஸ்ரிய:பதியினுடைய நியோகத்தாலே சேஷாவதாரமாக அவதரித்து பஹுமாநமாக(த்) தம்முடைய உக்த்யநுஷ்டானங்களாலே ஸர்வ வேதநரையும் ரக்ஷித்துப்போந்த யதீந்த்ர ப்ரவணரான ஜீயருடைய ப்ரபாவத்தை அ[ந](னை)வரும் அறியும்படி ஸ்ரீஸேநாபதிஜீயருடைய ப்ரஸாதமடியாகவும், ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவித்தும் கேட்டும் கந்தாடை நாயனுடைய பிரஸாதமடியார்கவும் அ[ரி](றி)ந்த வளவையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது இப்பிரபந்தத்தாலே.

End :

மகாபுருஷார்த்தங்களை ஸாதிக்கிற திவ்ய தேசங்களை இரண்டு திருநாமங்களும் க்ரமேண ஸஞ்சரித்து ஸேவித்து, பதரிகாசிரம நாராயணனை(த்) தங்களுடைய திருக்கண் . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் 45-வது நம்பரில்வந்ததே. ஆனால் இது அந்தப் பிரதிபோலிராமல் வேறாக இருக்கிறது. இதுவும் அச்சுப்பிரதியும் பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கிறது. இதில் இந்நூலின் ஆரம்ப முதல், இளையாழ்வார்பிள்ளையும் இராமாநுஜதாஸரும் வடக்கே பதரிகாஶ்ரமத்தில் நாராயணனை ஸேவித்த பாகம்வரையிலுமே இருக்கிறது.

R. No. 66.

Palm-leaf. 18 × 1½ inches. Foll. 280. Lines, 6 to a page. Telugu. Slightly injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

ஸ்ரீவசனபூஷண வ்யாக்யானம்

ŚRĪVACANABHŪṢAṆAVYĀKHYĀNAM.

This is a commentary on the Śrīvacanabhusaṇa of Piḷḷailōkācārya described under R. No. 45(*c*) *ante*. By Maṇavāḷamāmuni. Complete.

Beginning :

ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமான திருமந்திரத்தில் பதத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஆகாரத்ரயமும் ஸர்வாத்மஸாதாரணமாகையாலே யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா: என்கிற நித்யஸூரிகளோபாதி சுத்தஸத்வமான பரமபதத்திலே நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநராய்க்கொண்டு நிரந்தரபகவதநுபவஜநிதநிரதிசயாநந்தத்ருப்தராயிருக்கைக்கு யோக்யதை உண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், அநாதிமாயயா ஸுப்த: என்கிறபடியே

*　*　*　*　*　*

பலஸித்தியில் கண்ணழிவில்லாமையையும் சொல்லுகையாலே உத்தரார்த்தத்தில் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. வேதார்த்தமித்யாதி ; ப்ரமாதாவானவன் ப்ரமாணத்தைக்கொண்டிறே ப்ரமேயத்தை நிச்சயிப்பது. அந்த ப்ரமாணந்தான் ப்ரத்யக்ஷாதிரூபேண அஷ்டவிதமாகச் சொல்லுவர்கள்.

End :

ஆசார்யவிஷய [ற்றி] (த்தி)ல் ஸ்வகதபரகதஸ்வீகாரோபாயத்வயப்ரமாணங்களும், ஆசார்யாபிமானத்தின் ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வமும், தததிகார நிர்ணயமும், ஆசார்யாபிமான [யி] (இ)ச்சேதனனுக்குண்டாக்கும் பரம்பரையைச் சே(ர்)த்துச் சொல்லுகையாலே ஸதாசார்யாபிமானமே ஸர்வர்க்கும் உத்தாரமென்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆக இத்தால் வாக்யத்வயத்தில் உபாயோபேய சரமாவதியை அருளிச்செய்தாராய்த்து.

ஹரி: ஓம். ஶுபமஸ்து. பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். காஞ்சீநகரவாஸ்யம் * * * ஸஹ:. ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜேந:.

(கு-பு.)—

இது பிள்ளைலோகாசார்யர் இயற்றிய ஸ்ரீவசனபூஷணம் என்னும் நூலின் விரிவுரை. மணவாளமாமுனிகள் செய்ததென்று தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 67.

Palm-leaf. 19 × $2\frac{1}{4}$ inches. Foll. 59. Lines 13, 14 to a page. Telugu. Fair.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

ஸ்வரூபபுருஷார்த்தோபாய நிர்ணயம்.

SVARŪPAPURUṢĀRTHŌPĀYANIRṆAYAM.

This is a Śrivaiṣṇava work intended to determine the nature of man, his goal, and the means of reaching it.

Incomplete.

Beginning:

ஒருவனுக்கு அறியவேண்[தி](டி)யவது ஸ்வரூபபுருஷார்த்தோபாயங்கள். [யி](இ)துதான் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் வேணும். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வஜ்ஞாநப்ராபகஜ்ஞாநப்ராப்யஜ்ஞாநமடியாக வருவதொன்று. ஸம்ஸாரிகளுக்கும் அஜ்ஞாநாந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநமடியாக வந்ததொன்று. ஸம்ஸாரிக[ளுக்கு](ள்) ஸ்வதேகாத்மாபிமாநமே ஸ்வரூபமென்றும் தேகாந்தராநுபவமே புருஷார்த்தமென்றும், ஸ்வதேகவியாபாரமே தத்ஸாதனமென்றும் இருப்பர்கள்.

End:

அந்த விக்ரஹத்தை த்யானவிஷயமாக்கிக்கொண்டு ஆளவந்தார்க்கு நானே கைவல்யனென்று 'யத்பதாம்போருஹத்யாந' வென்று ஆளவந்தாருடைய் சரணகமலத்யான தத்பரராய்க் கொண்டு பெருமாள்கோ[யி](வி)லுக்கு மீண்டெழுந்தருளினாரென் றருளிச்செய்வர்கள். சரமோபதேசசரமநியமனசரமததீயாநுவர்த்தந . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. இதில் ஸ்வரூபம் இன்னதென்றும், புருஷார்த்தங்கள் இன்னவென்றும், அவற்றை அடையும் உபாயம் இன்னதென்றும் பரக்கக்கூறப்பட்டுள்ளன. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக இல்லை. இந்தப் பிரதியில் வெற்றேடுகள் பல கோக்கப்பட்டுள்ளன.

R. No. 68.

Paper. $13\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Foll. 84. Lines, 20 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1911-12 from a MS. of A. M. Śrīnivāsācāriyar of Triplicane.

திருமலையொழுகு.
TIRUMALAIYOḺUGU.

This gives a traditional account of how Rāmānuja established the image of Viṣṇu as Śrīnivāsa worshipped in the shrine on the Tirupati hill and also describes the arrangements made by him for the conduct of the daily worship and of the festivals there. The work is written in Maṇipravāḷa style.

Incomplete.

Beginning:

திருவேங்கடமுடையானுடைய ஐதிஹ்யமாலா
(திருமலையொழுகு.)

ஸ்வாமியானவர் குமாரஸ்வாமி; இவர் தபஸ்ஸை (ப்) பண்ணுகிறவராகையாலே அவராயுதங்களான பாசாங்குசங்கள் இல்லையென்றும், ஸ்வாமி என்னும் பேரான ஸுப்ரஹ்மண்யன் போலே தீர்த்தத்துக்கு(ம்) ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ என்னும் பேருண்டாச்சுது என்றும், இந்த (ப்)பர்வதம் சிவக்ஷேத்திரம் என்றும் நிர்வஹித்து, ராஜபக்ஷபாதங்கொண்டு விஷ்ணுவிக்ரஹங்களைப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து கோயிலிலேவைத்து உத்ஸவாதிகளை நடப்பித்தார்கள் என்றும் வாமநபுராணவசநங்களுக்கு புராணாந்தரங்களோடு ஸாமஞ்ஜஸ்யமாக பூர்வாபரபராமர்சம் பண்ணாமல் ஸ்வாபிமதமாக விபரீதார்த்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுநிற்க, ராஜாவுமிதைக்கேட்டு விசாரமிட்டு *
* * * *

எம்பெருமானாரும் இத்தைக்கேட்டருளி ஶீக்ரமாக(த்) திருப்பதியிலே எழுந்தருளி * * *
இவரே ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு என்றருளிச்செய்ய, ராஜாவுங்கேட்டு உபயவாதிபுராணங்கள் வசநங்களாலே ஒரு நிஸ்சய[ம்](மி)ன்றிக்கேயிருக்க, அப்போது எம்பெருமானாரும் ராஜாவைப் பார்த்து * * * *

End:

ஸஹஹாரணவீயியான மாடத் திருவீதியை வளைத்து எம்பெருமானார் கோயிலிலே தத்காலத்திலிருக்கிற திருவநந்தாழ்வானுடைய கோபமடங்கும் . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைஷ்ணவஸ்தலங்களுள் சிறப்புற்றுவிளங்கும் திருவேங்கடமென்னும் திருப்பதியின் மகிமையையும், அங்கு அமர்ந்துள்ள விஷ்ணுவின் வைபவங்களையும் உணர்த்துவது.

திருவேங்கடமலையில் அமர்ந்துள்ளவர் ஸுப்ரஹ்மண்யரென்று சைவர்கள் ஆக்ஷேபிக்க, இராமானுசர், பதினெண்புராணங்களினின்று தகுந்தவசனங்கள்கொண்டும் சிலயுக்தியினாலும் விஷ்ணுவென்றே ஸ்தாபித்து, பின்பு, கோவிலில் உத்ஸவம் பூஜை முதலியவற்றைப் பெருமையுடன் நடக்க ஏற்பாடு செய்தனர் என்னும் விஷயம் முதலியவைகள் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் மணிப்ரவாளம் என்னும் வசனநடையாலாகியது. இதில் பல வடமொழிசுலோகங்கள் இடையிடையே மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. **69**.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Foll. 157. Lines, 20 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Restored in 1911-12 from a MS. of M. R. Ry. T. A. Gopinatha Rao of Srirangam.

பெரியதிருமுடியடைவு.

PERIYATIRUMUḌIYAḌAIVU.

This gives a brief biographical sketch, based on tradition, of each of the Āḻvārs (devotees) and Ācāryas (propounders of religion) held in esteem by the Tenkalai sect of the Srī Vaiṣṇavas. The author of the work is said to be Kandāḍai Appan, son of Aṇṇan who was a disciple of Periyajīyar (*i.e.*, Maṇavāḻamāmuni).

Complete.

For the sake of easy reference an index of the names has been added to the MS.

Beginning :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பெரியஜீயர் திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்த கோயில் கந்தாடை அண்ணன்குமாரரான ஆண்பிள்ளை கந்தாடையப்பன் அருளிச்செய்த பெரிய திருமுடியடைவு.

ஸம்ஸாரார்ணவஸம்மக்நஜந்தூநாம் தாரணம் (ப்ரதி) ஸாதரம்

ஸோகாய ஸ்மாரகம் வக்ஷ்யே குருபரம்பரோத்ஸவம் (?)

...

ஆழ்வாராசார்யர்கள் திருநாமங்கள்.

(1) பரமபதராஜரான ஸ்ரீரங்கராஜர்.

(2) பெரியபிராட்டியார், பூமிபிராட்டியார், நீளாநாய்ச்சியார்.

(3) திருவநந்தாழ்வான் (ஆதிசேஷன்), பெரியதிருவடி, ஸேனைமுதலியார்.

(4) பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார்.

* * * *

(13) ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் * * *

(25) எம்பெருமானார் (உடையவர், ஸ்ரீராமாநுஜர்.)

* * * *

87. அப்பிள்ளான்.

88. ஆண்பிள்ளை கந்தாடையப்பன்.

ஸ்ரியஃபதியாய், அநந்தகோடி ப்ரஹ்மாண்ட நாயகனாய், ஸூக்ஷ்ம ப்ரமாணஸாமாந்யனாய் * * * *

ஸ்ரீமந்நாராயணன் உகந்தருளியிருக்கிற ஸ்தலங்கள் : பரம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரம் என்று ஐந்து.

இதில் பரத்வமாவது :—அநந்தகோடி ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கும் புறம்பாய், * * ப்ரக்ருதிநாஸ்திரஹிதமாய், தமஸ: பரஸ்தாத் வைகுண்ட: என்றும் சொல்லுகிறபடியே நாஸாதி

தமாய் * * ஸ்ரீவைகுண்ட: என்கிற பரமபதத்தில் * * * கநககோடி ஸூர்யப்ரகாசனாய் எழுந்தருளியிருக்கிறது. [பரத்வம்.]

End:

அப்பிள்ளான் தனியன்.

ஸமயொமிக்ஷயாவாதூம் தத்வாராகவஸேநாச்ரித: |
ஸ்ரீநிவாஸாங்க்ரிஸம்ஸக்தம் விஜ்ஞாநார்ணவமஹம் பஜே ||

Colophon:

இந்தப் பெரியதிருமுடியடைவு அருளிச்செய்தருளினவர், பெரிய ஜீயர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த கோயில் கந்தாடை அண்ணன்குமாரர் ஆண்பிள்ளை கந்தாடையப்பன்.

அவருக்குத் தனியன்.

ஸ்ரீசைலபூர்ணாவரஜநாராயணஸுதம் ஸுதீ: |
ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஸுஹ்ருதம் ஸ்ரீநிவாஸஸுதம் பஜே ||
ஸ்ரீசைலேச ராமாநுஜாய நம:.

269-வது பக்கத்தில் இந்நூலின் பெயரகராதி ஆரம்பம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தில் பிரஸித்தர்களாகிய ஆழ்வார்களுடையவும் ஆசார்யர்களுடையவும் அவதாரக்கிரமம், வரலாற்றின் சுருக்கம், வம்சபரம்பரை முதலியவற்றைக் கூறுவது. இதில் பரமாசார்யரான திருமால் தொடங்கி ஆண்பிள்ளை கந்தாடையப்பன் தனியன் வரையிலும் உள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெற்றுள்ளது.

R. No. 70.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Foll. 44. Lines, 16 to a page. Tamil. Good.

Restored in 1911-12 from the MS. described under No. 237 of the D. C. T. Mss. Vol. I.

(*a*) அருணகிரியந்தாதி.

ARUṆAGIRIYANTĀDI.

Foll. 1*a*—15*a*.

Same as the work described under No. 237 quoted above.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 237-வது நம்பர் பிரதியினின்றும் காபிசெய்யப்பட்ட பிரதி. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) உலகந்தாதி.

ULAKANTĀḌI.

Foll. 16a.—24b.

Restored in 1911-12 from the MS. described under No. 239 of the D. C. T. Mss. Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 239-வது நம்பர் பிரதியினின்றும் காபிசெய்யப்பட்டது. முற்றுமிருக்கிறது. இந்நூலின் இடையில் அரிச்சந்திரபுராணச்செய்யுள் நான்கு எழுதப்பட்டுள்ளன.

(c) கந்தரலங்காரம்.

KANDARALAṄKĀRAM.

Foll. 25a—41a.

A hymn of praise and prayer addressed to God Subrahmaṇya, worshipped in the various shrines of Southern India; by Aruṇagirinādar, the author of Tiruppukāḻ.

Complete in 101 stanzas.

Beginning:

அடலருணைத் திருக்கோபுர...வாசலுக்கு
வடவருகிற்சென்று கண்டுகொண்டேன் வருவார்தலையிற்
றடபட நடப்பொடுகுட் டொடுசர்க்கரை முக்கியகை
கடகட கும்பக்களிற்றுக் கிளையகளிற் றினையே.

* * *

மைவருங்கண்டத்தர் மைந்தா கந்தாவென்று வாழ்த்துமிந்தக்
கைவருந்தொண்டன்றி மற்றறியேன் கற்றகல்வியும்போய்ப்
பைவருங் கொழும்பதியுங் கதறப்பழகி நின்றங்
கைவருங் கைவிட்டு மெய்விடும்போ துன்னடைக்கலமே. (௩)

End :

வேலாசரணம் விசாகாசரணம் விளங்குதண்டைக்
காலாசரணங் கடம்பாசரண மிருகண்ணிறைந்த
கோலாசரணங் குமராசரணங் குமரிபெற்ற
பாலாசரணஞ் சரணமெப்போது முன்பதாம்புயமே.

Colophon :

கந்தனலங்காரம் முகிந்தது முற்றும். வேலுண்டு, ம. வி. யி. லே. திருச்சிற்றம்பலம். நல்லசிவன்பிள்ளை எழுதின கந்தனலங்காரம். நன்றாக. கூஅ௰கூ௵ மார்கழிமீ ௰௨ வெள்ளிக்கிழமைக்கு எழுதின சுவடி நன்றாக.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முருகக்கடவுளின் தோத்திரரூபமாக அமைந்தது. நூலாசிரியர் திருப்புகழியற்றிய அருணகிரிநாதர். செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்தப் பிரதியில் காப்புச் செய்யுளுடன் நூற்றொரு செய்யுட்களும் உள்ளன. இதன் பின்னர் 41B முதல் மூன்று பக்கங்களில் முருகக்கடவுள் விஷயமான நான்கு பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(*d*) சிஷ்டரந்தாதி.

ŚIṢṬARANTĀDI.

Foll. 43*a*—44*a*.

Restored in 1912-13 from the MS. described under No. 251 of the D. C. T. Mss. Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 251-வது நம்பர் பிரதியினின்றும் காபிசெய்யப்பட்டது. முதலைந்து பாடல்களே யுள்ளன.

R. No. 71.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Foll. 110. Lines, 16 to a page. Tamil. Good.

Restored in 1911-12 from the MS. described under No. 223 of the D. C. T. Mss. Vol. I.

குலோத்துங்கசோழன்கோவை.

KULŌTTUṄGAŚŌḺANKŌVAI.

Same work as the one described under No. 223 quoted above.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 223-வது நம்பர் பிரதியின்காபி. முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 72.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Fol 17.1. Lines, 12 to a page. Tamil. Good.

Restored in 1911-12 from the MS. described under No. 189 of the D. C. T. Mss. Vol. I.

நெஞ்சறிவிளக்கம்.

NEÑJAṞIVIḺAKKAM.

For description of contents see under No. 189 quoted above.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 189-வது நம்பர் பிரதியின் காபி. முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 73.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Foll. 28. Lines, 17 to a page. Tamil Good.

Restored in 1911-12 from the MS. described under No. 193 of the D. C. T. Mss. Vol. I.

பழமொழிவிளக்கம்.

PAḶAMOḶIVIḶAKKAM.

Same work as the one described under the number referred to above.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 193-வது நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 74.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Foll. 80. Lines, 20 to a page. Tamil. Good.

Restored in 1911-12 from the MS. described under No. 194 of the D. C. T. MS. Vol. I.

புறத்திரட்டு.

PUṞATTIRAṬṬU.

Same work as the one described under the No. quoted above.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 194-வது நம்பர் பிரதியைப்பார்த்துக் காபிசெய்யப்பெற்றது. இந்நூல் இப்பிரதியில் முற்று மிருக்கிறது.

R. No. 75.

Palm-leaf. 14½ × 1⅛ inches. Foll. 106. Lines, 5-6 to a Page. Tamil. Injured.

Purchased in 1911-12 from K. Rāmasvāmi Ayyaṅgār of Magadi, Mysore Province.

(*a*) அகத்தியர் வைத்தியம்—கர்மகாண்டம்.

AGATTIYAR VAIDYAM—KARMAKĀṆḌAM.

Foll. 1*a*—61*b*.

Same work as the one described under R. No. 5*b* *ante*.

Complete ; but 5 leaves from 53 to 57 are lost.

(கு-பு.)—

இது 5*b* நம்பரில் உள்ள பிரதிபோன்றது. இதில் 53—57 வரை 5 ஏடுகளில்லை. ஆதலின் அதிலடங்கிய பாடல்தவிர மற்றவை முற்றுமுள்ளன.

(*b*) அகத்தியர் வைத்தியம், இருநூற்றைந்து.

AGATTIYAR VAIDYAM, 205.

Foll. 62*a*—100*a*. Foll. 101*a* to 106*b* gives directions for preparing some specifics.

Same work as the one described under R. No. 5*a* *ante*.

Contains the stanzas 1 to 151.

(கு-பு.)—

5*a* நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இதில் முதல் நூற்றைம்பத்தொரு செய்யுட்களே இருக்கின்றன. இதன் ஏடு 101*a* முதல் 106-*b* வரையில் சில வைத்தியமுறைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 76.

Palm-leaf. $10\frac{7}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 72. Lines, 7 to a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1911-12 from Cawder Beg of Triplicane.

ஆத்மபோதவுரை.

ĀTMABŌDHAVURAI.

This is a commentary in Tamil on the Sanskrit work of the same name Ātmabōdha by Śaṅkarācārya. It is a short treatise explaining in accordance with the Advaita Vēdanta the nature and characteristics of the soul and the means of self-realization.

Complete.

Beginning:

ஆ[ற்று](த்து)மபோதம் உரை.

ச[ற்] (ர்)வ[க்கிஞ்] (ஜ்) ஞானமூ[ற்](ர்)த்தியாயிருக்கின்ற சங்கராசாரியசுவாமிகள் உத்தம அதிகாரியாயிருக்கின்ற பேர்களுக்குச் சீவன்முக்தி வரத்தக்கதாக வேதபாத முதலான கி[ற](ர)ந்தங்களாலே சகலவேதங்களுடைய அர்த்தமும் [விறு][பிரு]ம்மவித்தையிலே முற்றுதலாயிருக்கின்றதென்கிற[த்]தை வெளிபண்[ணி](ணு)வித்து அத்தனை விரிவும் பார்க்கமாட்டாத மந்தபுத்திகளுக்கு அநுக்கி[ற](ர)கா[ற்](ர்)த்தமாக ஆ[ற்]த்மபோதமென்கின்ற குடி(?)ப்பி[ற](ர)கரணத்தை அதிகாரி லக்ஷணத்தோடேகூட முந்தின கி[ற](ர)ந்தத்திலே பி[றி](ர)திக்கினை பண்ணும்படி:—

*   *   *   *   *   *

மோக்ஷத்திலே வாஞ்சை உண்டானால் அதுக்குச் சாதனமாயிருக்கின்ற உபாஸனைகள், க[ற்](ர்)மங்கள் முதலான சாதனங்களை அநுஷ்டியாமல் ஞானத்தைத்தானே விதிப்பானேனென்கின்ற சங்கையை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு ஞானம் மோக்ஷத்துக்கு முக்கிய சாதனமென்கின்ற[த்]தைத் திருஷ்டாந்தத்தோடே இரண்டாங்கிரந்தத்திலே சொல்லும்படி   *   *   *

*   *   *   *   *   *   *   *

சகலசாதனங்களுக்குள்ளே ஞானமே மோக்ஷத்துக்கு முக்கிய சாதனமாகையினாலே ஞானமே சாதிக்கவேணும், (உ)

End.

சகலக[ற்](ர்)மநி[ரு](ரா)காரியாய், [சொய்யி](ஸ்வயெ)ச்சாவி[ப](யவ)காரியாகத் தன்னிடத்திலே பி[ற](ர)பஞ்சசொரூப கற்பிதமில்லை என்று ஆ[ற்று](த்து)மா[ரு](ரா)மனாய் நான் அசடன், பி[ற](ர)த்[தி](ய)கா[ற்று](த்து)மசொரூபன், நானே பரமானந்தன், நானே பரமசிவன், சாக்கிரத்தில் பூதவி[ப](யவ)காரரூபமான்மாவாகிய இந்திரியவி[ஸ]ஷயத்துக்குச் சாட்சியான சீவன், நானே சொற்பனத்தில் வாசனாரூபமான பி[ற](ர)பஞ்சவிருத்திகளுக்குச் சாட்சியான சீவன் * * *
இப்படி சீவன் முக்திப்பி[ற](ர)கரணம் சொல்லப்பட்[டு](ட)து.

Colophon:

பி[ற](ரம்)மாநுபவ விவேகசமுத்திரம் மூன்று பி[ற](ர)கரணமும் எழுதிமுடிந்தது. முற்றும்.

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியில் சுலோகரூபமாகச் சங்கராசார்யர் இயற்றியுள்ள ஆத்மபோதம் என்னும் வேதாந்தநூலின் விரிவுரை. இந்நூல் அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. இதில் அநித்தியமாகிய தேகம், இந்திரியம் முதலியவற்றின் வேறான ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் இன்னதென்றும், அதை அறியும் வகைகள் இன்னவென்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. இது 68 சுலோகங்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரைநூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 77.

Palm-leaf. $17\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 402. Lines, 6 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1911-12 from Cawder Beg of Triplicane.

இராமாயணம்—அசுவமேதயாகம்.

IRĀMĀYAṆAM—AŚVAMĒDHAYĀGAM.

This professes to be a translation of the Uttarakāṇḍa of Vālmiki's Rāmāyaṇa. The language is faulty. The translator is said to be one Bhīmakavi.

Incomplete.

Beginning:

[யே](ஏ)ழாவது உத்[தி](த)ரகாண்டம்.

[யெ](எ)ன்னுண்டவ[ரு](ரா)ய் விளங்கப்பட்ட வால்மீகர் சொல்லிய [ரு](ரா)மாயணத்தில் பாலகாண்டமென்றும், * * * * * * ஆக(க்) காண்டம் ஏழில் இப்போ(து) சொல்லப்பட்ட உத்[தி](த)ர காண்டத்தினு(டை)ட(ய) கதாப்பிரஸங்கம் வால்மீகர் சுலோகப் படிக்[கி](கு)ப் பிம[க்]கவியானவர் தமிழிலே அதைத்த[சாரிச](ர்ஜ)ம் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறுர். [ரு](ரா)மாவென்றால் பாவம்போம்; [ரு](ரா)மாவென்றால் மோ[ஷ்ஷ](க்ஷ)முண்டு; * * * * * [யி](இ)ப்படி சொல்லப்பட்ட உத்[தி](த)ர[ரு](ரா)மாயண பி[ற](ர)ஸங்கத்தில் தப்பு, ஒப்பு, பிழைகள் இருந்தாலும் வித்துவா[மிஷரு](ம்ஸரா)யிருக்கப்பட்ட பெரியோர்கள் மனம்பொறுத்து ர[ஷி](க்ஷி)த்துக்கொள்ளுவது * * * வி[ஞ](நா)யகர் பூசைசெய்து உத்[தி](த)ர[ரு](ரா)மாயணத்தில் குசலவா[ளிட](ளுடைய) கதாப்பி[ற](ர)ஸங்கங்களை(ச்) சொல்லிக் கொண்டுவருவது [யெ](எ)ப்படியென்றால்:—

ஸ்ரீ[ரு](ரா)மபத்திரசுவாமியானவர் [ரு](ரா)வணசம்[மாற](ஹார)ம்பண்ணி(ச்) சீதையம்மனுடனே பட்டாபிஷேக[ரு](ரா)யிருக்கச்சே சதகண்ட[ரு](ரா)வணனென்றும், சகஸ்[தி[ரகண்ட[ரு](ரா)வணனென்றும் ௰௨௲ வெள்ளம் சேனையுடனே வந்து யு[ற்ற](த்த)ம் பண்ணிச் சீதையம்மனுலே யிறந்துபோன பிற்[ப்]பாடு, அயோத்தியில் வந்து [ரு](ரா)சரிகம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறநாளிலே

End:

அப்படி(ச்) சொன்ன குசல [ரு](ரா)ச[னிட](னுடை)ய வா[ற்](ர்)த்தையை ம[ஷ்ஷ](த்ஸ்)ய(க)ந்த அனுமான்கேட்டு, மகாகோபாக்கினியுடனே குசல[ரு](ரா)சனைப் பார்த்து ஒரு வசனம் சொல்லு[கு](கி)றுன்:— அடாகுசலனே! நீ விசேஷத்தை மிஞ்சாதே; நீதானே சூரனென்று மகிழாதே; * * * * * * * எதிரி கெதையெடுத்தால் கெதையெடுத்து யு[ற்ற](த்தம்)பண்ணி(ச்) செயிக்கவேணும்; எதிரி நிராயுதனுய்நின்று யு[ற்ற](த்த)ம்பண் ....

ஸ்ரீமதே[ரு](ரா)மாநுஜாயனம[கா](ஃ).

பிரமாதி[ஷ்ஷ](ச) ௵ ஆனி மீ ௨௳

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வால்மீகிராமாயணத்தின் மொழிபெயர்ப்பாக இதன்முதலில் குறிக்கப்பட்டிருப்பினும் அதனினும் இது மிகவும் வேறுபாடு உள்ளது. ராவணவதத்தின் பின்னர், சதகண்டராவணன், ஸஹஸ்ரகண்டராவணன் என்னும் இருவரையும் சேனையுடன் ஸீதை யுத்தஞ்செய்து ஜயித்ததுமுதலான பல கதைகள் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை. மத்ஸ்யகந்தஅநுமானென்பவனுடன் குசலவர்கள் யுத்தம்செய்யும்பாகம் வரையிலுமே இருக்கிறது. பீமகவி என்பவர் மொழிபெயர்த்தனரென்று இந்நூலின் முதல்வாக்கியத்தால் தெரிகின்றது. வசனநடை நன்றாக இல்லை. பிழைகளும் உள்ளன. இந்தப் பிரதியின் முதலேட்டின் முன்புறத்தில், பெரியபாளையம் கந்தப்பகுமாரன் முனியன் படிப்பதற்காக, பரீதாபி௵ பங்குனிமீ உ௰உ ௳ சனிவாரம் பகல் மூன்றுமணிக்கு அசுவமேதயாகம் எழுத ஆரம்பம் என்பதும், பின்புறத்தில், இந்நூலைப்படிக்க ஆரம்பிக்கும்போது பூசைமுதலியவை செய்யவேண்டும் முறையும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 78.

Palm-leaf. $10\frac{7}{8} \times 2\frac{5}{8}$ inches. Foll. 141. Lines, 9 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1911-12 from Bālākṛṣṇayya of Mylapore.

(*a*) திருப்போரூர்ச் சந்நிதித்திருமுறை.

TIRUPPŌRŪR SANNIDITTIRUMUṞAI.

Foll. 1*a*—114*a*.

This is a poem in praise of God Murukar or Subiamaṇiyar worshipped at Tiruppōrūr near Covelong in the Chingleput district. The author of the work is Cidambarasuvāmikaḷ, a disciple of Kumāradēvar. The author is said to have commented also on Vairākkiyaśatakam, Avirōdavundiyār, Kolaimaṟuttal, &c., which are the works of his preceptor Kumāradevar.

Complete.

Beginning:

(பாயிரம்.)

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

திங்கள்வெண் கமலத் தெய்வமா தரங்கக்
கங்கையாற் றருவி கவின்செயு முடியுறு
* * *
ஓங்குசீர்க் காஞ்சியி லுறுசபா பதிமால்
பாங்குற வச்சிற் பதிப்பித் தனனே.

இது இவர்க்குச் சிநேகராகிய மழவை மகாலிங்கையர் பாடியது.

சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திருப்போரூர்(ச்) சந்நிதிமுறை.

சிவஞானதேசிகன் றிருவடிகளே சரணம்.

ஈரா று வேணி யிறைவனுர் புத்திரனை
யீரா று கையர்க் கிளையானை—யீரா று
கையானைப் போரூரிற் காங்கயனை யன்ப[ற்](ர்க்)குக்
கையானை நெஞ்சே கருது.
* * * *
அண்டகோ டிகளுடன் றந்தவுட லியாவையு
மரியமறை முதல்கலை[யு](களு)
மக்கரமு மெய்ப்பதமு மைங்கலையு மந்திரமு
மானபத கதியும்வாக்கு
மண்டியுண் டாகவரு குண்டலியியொ டஞ்சத்தி
மாமுகமெ னப்படைத்த
வள்ளிநா யகன்மீது பிள்ளையந் தமிழ்சொலவென்
மதியுணின் றருள்புரியுமாற்
பண்டைமா மலதிமிரம் விண்டுபோ கக்கிரண
பானுகோ டிகளென்னவே
பழவடிய ரககமல மகலாது நின்றொளிப
ரப்பியா னந்தமுதவி
விண்டுவே முதலான வண்டமா முனிவர்நரர்
விக்கினம கற்றியாளு
மென்மைதரு போரூரி னிம்பரீ ழற்குலவு
வேழமுக [நி](னி)ருசரணமே.

நிம்ப நிழற்பா
லும்பன் முகத்தார்
செம்ப துமத்தா
ணம்பு கருத்தே.

காப்பு முற்றும்.

பிள்ளைத்தமிழ். காப்புப்பருவம்.

பூமேவு பொய்கைப்பொ றிச்சிறகர் வண்டினம்
பொங்கரின்வி ருந்தயர்தரும்
போரூரின் முருகனைச் சீர்மேவு குமரனைப்
புனிதனு னக்குரவனைக்
காமேவு கடவுட்ப சுந்துணர்வி ரிந்துநறை
கடிமணத் தொடுபிலுற்றுங்
கண்ணகல நிழலரசு சசிகணவ னுக்குதவு
கந்தவே ளைப்புரக்கு[த்](ங்)
தூமேவு ஞானசத் திக்கடலின் மொண்டுசிற்
சொலிதசத் துவப்பொருப்பிற்
றேமாவி வர்ந்துலக மெங்கும்ப ரந்துயிர்த்
தொகைவகைப் பயிர்கடழையத்
தேமேவு மதுரம்ப ழுத்தொழுகு மென்மொழித்
திருமின்க லந்துமிளிரச்
செய்யபே ரருண்மாரி பொய்யாது பொழிகின்ற
செங்கட்க ருங்கொண்டலே. (க)

End :

கண்ணின் மணியே யுயிர்க்குயிரே
கரும்பின் சுவையே பெருந்தேனே
நண்ணுங் கதியே சுரர்பதியே
நாதா வதிக சிவபோதா
வெண்ணு மடியார் பெருவாழ்வே
யென்னு யகனு கியதேவே
யண்ணுங் கனியே பேரூரா
வடியே னுன்ற னடைக்கலமே. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

The date of transcription and the name of the scribe are given :—

ஏவிளம்பி ஸூ ஆனி மீ௳ ௰௨ குருவாரம், சவுத்தி, திரு வோணம் இந்த(ச்) சுபதினத்தில் சைதாப்பேட்டை முனியப்ப

முதலியார் குமாரன் முத்துசாமி படிக்கின்ற போரூர்(ச்) ச[ன்னி](ந்நி)திமுறை எழுதி நிறைவேறினது.

(கு-பு.)—

இது, திருப்போரூர் என்னும் சிவஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள முருகக்கடவுள் விஷயமான பிரபந்தம்; இயற்றியவர் சிதம்பரசுவாமிகள் என்பவர். இதில், முறையே காப்புப்பருவம்முதல் சிறுதேர்ப்பருவம்வரை பிள்ளைத்தமிழ் பத்துப்பருவங்களும், அலங்காரம், மாலை, தாலாட்டு, திருப்பள்ளியெழுச்சி, கட்டியம், எச்சரிக்கை ஆகிய இவைகளும், வண்ணத்தாழிசை முதலிய விருத்தங்களும் உள்ளன. செய்யுள்நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இந்நூலாசிரியர், தமது ஆசிரியராகிய குமாரதேவரியற்றிய வைராக்கியசதகம் அவிரோதவுந்தியார், கொலைமறுத்தல் முதலிய நூல்களுக்கு உரையும் செய்துள்ளனரென்று தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) சுத்தசாதகம்.

ŚUDDHASĀDHAKAM.

Foll. 115*a*—131*b*.

This work treats in 100 stanzas of the meaning of the Vedic passage Tattvamasi in accordance with the doctrines of Advaita Vēdānta.

BY KUMĀRADĒVAR.

Complete in 101 stanzas.

Beginning :

குமாரதேவசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

இரண்டாவது சுத்தசாதகம்.

சூதான மாயை யோரைத் துதித்கையா லெடுத்து மேலா
மாதார மான வந்த வருானி விருக்க வைக்குந்
தாதாவாய் விருத்த வெற்பிற் றங்கியே பிரகாசிக்கும்
பாதாளத் தானைப் பாதம் பணிந்துபோற் றிடுதல் செய்வாம்,

அருமறை யுச்சி தனில்விளங் குவதா
யனுதியா யமலன்மற் றமலே

யிருவ[ற்](ர்க்)கு நிக[ட்](ழ்ச்)சி யாயந்த விறைவற்
  கி[ை]தயமா யிலி (ங்) கருபமதா
யொருகிரி வடிவாய்க் கொடுமுடி யநந்த
  முடைத்ததா யுலகெங்கு நிறைவாய்த்
திருமுது கிரியென் றொருபெயர் படைத்த
  தேவைநா டொறுமிறைஞ் சிடுவாம். (க)

*   *   *   *   *

*   *   *   *   *

பெரியநா யகித[ற்] (ன்) கருணையா லிங்குப்
  பிரார‌த்த மும்மொழிந் தோ[ற்](ர்க்)குத்
திரிவதா மாயா வடிவது கரைந்து
  திருவரு ளேவடி வாக
வரியவாஞ் சாமத் தசியுரைப் படியே
  யமைத்திந்த (ச்) சுத்தசா தகத்தை(த்)
தெரிவிலா வெளியேன் வாக்கினி னின்று
  திருவுளம் பற்றிய திதுவே. (ரு)

பாயிரம் முற்றும்.

ஈசன துரையுங் கிரிை[க](ய)ய் தென்று
  மியற்றிடு முபாசனை யென்றும்
பாசம தகன்ற சுத்தம தென்றும்
  பகர்ந்திடு மூன்றுகாண் டமதாய்
நேசநற் கிரிை[க](ய) சைவம்வை தீக
  நிகழ்ந்திடு [வு](மு)பாசனை சுத்த
மாசில்சி வாத்து விதமிவை மூன்று
  மடங்கிடுந் தத்துவ மசியே (சு)

End:

இ[ன்னி](ந்நி)லை சின்னாட் சீவர்கணி மித்த
  மிருந்தநுக் கிரகமே புரிந்துந்
த[ன்னி](ந்நி)லை யதனி னின்றரு ளமுதந்
  தான்புசித் தருண்மய மாகி
ய[ன்னி](ந்நி)லை பரம முத்தியிற் சிவத்துக்
  கங்கமாய் நிகழுமுன் போலென்
றி[ன்னி](ந்நி)லை சா[டி](ம)த் தசிபத முரைக்கு
  மிதுசிவாத் துவிதமென் றுணர்வாய். (கக)

என்றனை யாண்ட விருத்தவம் பிகையே
  யிதயத்தும் விளக்கியென் வாக்கும்

நின்றுரைத் திந்த நெறிசொலு மருத்தம்
நினக்கும்வாய்த் திடுமென்று வாழ்த்திச்
சென்றென துடலுங் கரணமுஞ் செகமுஞ்
சேர்ந்திடு போகமுந் தானுய்
நின்றனள் கண்டே னிதற்குக்கைம் மாறென்
னிருமலை வாழிநீ டூழி. (ஈ)

Colophon:

சுத்தசாதகம் முற்றும். திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், தத்வமஸி என்னும் மகாவாக்கியத்தின் பொருளை அத்வைத மதரீதியாய்க் கூறுவது. இது பாயிரம் உட்பட நூற்றெருரு விருத்தங்களையுடையது. இந்நூலாசிரியர் குமாரதேவர் என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) விஞ்ஞானசாரம்.

VIÑÑĀNASĀRAM.

Foll. 132*a*—141*b*.

A work dealing with the realization of the soul as a means of attaining salvation and with the experiences of the author of this work who attained such realization. By Kumāradēvar who is said to be the author of 16 such works.

Breaks off in the 86th stanza.

Beginning :

விஞ்ஞானசாரம்.

அஞ்சு கரமுடை(க்), குஞ்ச ரந்தனைத்
தஞ்ச மென்று[னிற்](நில்), கொஞ்ச மொன்றுமில்.

அமலன்பஞ்ச கிருத்தியங்க ணடத்துமதற் காதார
மாகி னளை
விமலருளத் தகலாளை யெனையும்பொரு ளாயாண்ட
விஞ்சை யாளை
நிமலமுது கிரியிலமர் பெரியநா யகியையொரு
நிமலை தன்னை
முமலவிருட் கிரவியையென் கண்மணியைப் பணிந்திடுவா
மூன்றுபோதும், (க)

ஊனு யுழல்வேன் றனையாண்டவுமையேபரையேயுயிர்க்குயிரே
தானுய் நிகழுஞ் சுயவொளியே தாயே விருத்த வம்பிகையே
ஞானு நந்த ரசம்விளக்கும் ஞான சார மெனக்கருளி
நானுய் நீயே யென்னுடைய நாவி னின்று முரைசெய்வாய். (உ)

End:

கனியும் பாலுஞ் சருக்கரையுங் கலந்தே யன்ன நிரம்பவே
யனிசம்புசிப்போர்நீர்க்கூழையருந்தநினைக்குமோவ[கு](ஃ)தி
னினிய குருவி னருளாலே யிருளு நீ . . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இதில், மோக்ஷமடைவதற்குச் சாதனமாகிய ஞானமார்க்கமும், ஞானமடைந்தவரது அநுபவமும் கூறப்பட்டுள்ளன. இயற்றியவர் குமாரதேவர். இது, பாயிரம் உட்பட நூற்றொரு பாடல்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் எண்பத்தைந்துபாடல்கள் உள்ளன. 86-வது பாடல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 79.

Palm-leaf. $17\frac{7}{8} \times \frac{7}{8}$ inches. Foll. 98. Lines, 5 to a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1911-12 from Cawder Beg of Triplicane.

(*a*) சோதிடப்பாடல்.

JŌTIḌAPPĀḌAL.

Foll. 1*a*—44*a*.

This contains a number of passages bearing on horoscopy. The names of the work and of the author are not known.

Beginning:

கிரகம், நட்பு, ஆ[க்ஷி](ட்சி), உச்சம், பகை நீச ம[ரி](றி)ய.

ஆதித்த னட்பு தனுசுமீ னுட்சியரி
மீதுச்ச மேடமா மேவுபகை—போதுச்ச
நம்பெருது வாழ்நண்டு நாரிதேள் நன்மகரம்
கும்பமுமா நீசங்கோ[ர்](ற்)[க்]கூறு.

End:

காரகனை சனிசேர்ந்தாலும் பார்த்தாலும் தாய் அமங்க லியாவாள். அப்படியாகாவிட்டால் விபசாரி என்று சொல்ல வும். மாத்ருஸ்தானத்தில் சனி குளிகனிருந்தாலும் பார்த்தா லும் காரகன் சேர்ந்தாலும் பார்த்தாலும் லயை (?) யாகியவடு ஊனமுள்ளவளாயிருப்பள். * * * *

சனி, அ, ௰௨. [ரு](ரா) அ, ௰௨.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிடத்தைச்சார்ந்தது. இதன்பெயர் இன்ன தென்றும் இயற்றியவர் இன்னாரென்றும் இந்நூலினால் புலப் படவில்லை. இதில் சிலவெண்பாக்களும், விருத்தங்களும், வாக் கியங்களும் விரவியுள்ளன. இதில் கிரகங்களின் நட்பாட்சியுச் சம் பகை தொடங்கி ஆயுர்ப்பாவம்வரையிலும் விவரமாகப் பல விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

(*b*) கேரளியலங்காரம்.

KĒRAḶIYALAṄKĀRAM.

Foll. 44*a*—84*b*.

Same as the work described under R. No. 6 *ante*. It is perhaps so called from the name of the author's native country. The name of the author, however, is not known.

Complete.

Beginning:

உதித்ததோர் வி[றை] ர)ய மட்டி லொளிமதி யரசன் கூடிப்
பத்தினி னின்ரு ராகிற் பலனது வறுதி யாகும்
கதித்தவ ராறெட் டாகில் கடினமாய்(க்) [ெ]கண்ட முண்டு
விதித்த நஆண்[டுரெ](டி)ரண்டில் விளையுமேதீம்பாய் [மாதே.

End:

கண்டதொரு நீ[ச்]சபங்க ராசயோகங்
 காணும்வகை நீ[ச்]சத்தா னத்தாதி
திண்டிறலவ் வீடுச்ச மானகோள்
 திங்கள்கேந் திரந்தனில் சேர்ந்தா ராகில்
மண்டியநீ[ச்] சபலனொ ழித்துக்கி[ற்](ர்த்)தி
 மகராச ராசரென வாழ்வார் பூவில்

கொண்டுபல னீ[ச்]சத்திருந் தாலுமொரு
கோள்நீ[ச்]சங் கேடி[ல்லி]லாக்கோள் நன்றாகுங்கோள். (௫௰௬)

(கு-பு.)—

இந்நூல் 6-வது நம்பரில் வந்துள்ளதே. ஆனால் அதன் முதலிலுள்ள 3 பாடல்களும் இதிலில்லை. அச்சுப்பிரதியில் இந்நூற்குக் கேரளமென்னும் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) சாதகவெண்பா.

JĀTAKAVEṆBĀ.

Foll. 85a—95a.

This astrological work deals chiefly with predictions regarding death as it may happen to a person.

Complete in 102 stanzas.

Beginning:

கதிரவனு மேழிற் காரி. . யிரதனி
வற ? தியுடையசேயு மவனாகி—லதிவிதமாய்
நின்று [நே](னெ)ருப்பினிலு நெடிய கட்கத்தா லுங்
குன்றுமற் சாவான் குறி. (௧)

ஆடுதேள் லக்கின்மா யா[ரெ](றெ)ட்டில் பாபர்[பி](ப)லங்
கூடியே நின்றாற் குறையாகி(த்)—தேடிவரு
மஞ்சாய[ே]ன் மானே மதிமுகத்தா யவனுயிரு
நஞ்சாலே போமே நவில். (௨)

End:

மூன்று மதிபதியு மூரிச் சனியுடனே
தோன்றியஞ் சாமிடத்திற் றோன்றாகினு—மான்றகதி
ராறஞ்சு நாலிடத்[து](தி லு) ற்றா லவன்றாய்போங்
கூறஞ்சா மாண்டிற் குறித்து. (௱௨)

(கு-பு.)—

இதுவும் சோதிடத்தைச் சேர்ந்தது. நூற்றிரண்டு வெண் பாக்களையுடையது. செய்தவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதில், பெரும்பாலும் கூறப்படும் விஷயம் இன்னின்ன

கிரகங்கள் இன்னவின்ன இடங்களிலிருந்தால் ஆயுதம் முதலியவற்றால் மரணம் நேரிடுமென்பதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது. இதில் 96-வது ஏடு முதல் மூன்று ஏடுகளில் சிலஜாதக சக்கரங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 80.

Palm-leaf. $18\frac{1}{4} \times 1$ inches. Foll. 146. Lines, 6 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1911-12 from Cawder Beg of Triplicane.

(*a*) சாதகாலங்காரம்.

JATAKĀLAṄKĀRAM.

Foll. 1*a*—135*a*.

This deals with horoscopy, and is said to have been composed after consulting astrological works in Sanskrit and in Tamil. The author is Kīranūr Naṭarājar who is said to have composed this work in the year Viśvāvasu, Śaka 1587 (1665 A. D.) The work has been printed and the MS. differs from the printed edition in the arrangement of its various parts, &c.

Complete.

Beginning:

சாதகாலங்காரம் முதற்பீடிகை.

நீருலவும் புவியில் நரர் [ெ]சனனகா லையினில்
நின்றநவக் கி[ற](ர)கத்தால் நிகழ்த்துபலன் புகலும்
ஏருலவும் வடமொழியைப் புன்றமிழ்(ச்)சா தக[னு](நூ)
லெனத்தமியே னுரைசெய்ய வெழில்வேத முனிவன்
பாருலகில்[க்] குருகுலபா ரதக்கதையை வழுத்தப்
பயிலும்வட கிரிமிசைப ரிந்து[தவட](மருப் ப) தனால்
சீருலவ வரைந்தருளுந் தெய்வவா ரணத்தின்
செழுங்கமலத் தாளிணையைச் சிரத்தி(னி)ல் வைப்பாம்.

*   *   *   *

*   *   *   *

ஆதவன்புங் கவன்வேத வியாசர்பரா சரரும்
அத்திரிரோ மசர்வசிட்ட ரணிமரிசி (தானும்)

போதபா ணிசர் மௌனர் மனு[ம](பி)ருகு
புகழ்[ச்]சகுன ரங்கிரன்கா சிபன்காங்கை யாரும்
ஓதியநா ரதர்முதலீ ரொன்ப[து](தின்)மர் கூடி
[வு](யு)ரைசெய்த[ன](நா)லிலக்கத் [தன்](தைம்)பதினயிர
நீதிபெறு சோதிடத்தில் தெரிந்தெடுத்த வுண்மை [மாம்
நிறைந்தபொருள் தனைக்கருத்தில் நினைந்து(மிகத்) தானே. (௪)

தான[சி](ச)ப தபசீல லோகி[க](த)கோத் திரத்தின்
தமிழ்வதிட்டை குடிமேவுஞ் சாமசமுத் திரமா
மானபரன் திருமலை(யை)யங் கார்துளப மேவும்
மறைமுனியா ராவமுதின் வரமெனு நாரணையன்
தேனுலவும் பொழில்வேத னதிபன்பிரமா நந்தன்
திருவருள்பெ[த்திரு](ற் றிடு)ஞ்சிதா நந்தசிவ யோகி
ஞானபரன் தருவேதன் கீழ்[மாகுதா](முத்தூ)ர் மேவும்
நாரணைய ரிவர்மூவர் நவின்றவட மொழியும். (௫)

மொழிசுருதி யாகமசா த்திரங்கள்சோ திடத்தின்
முறைகணித பலமாக முழுதுங்கா வியமு
மொழியாத சமய்சாத் திரத[ற்](ர்க்)க விதியு
முணருமத்தி யார்ச்சு[த]னவே தியனுரைத்த பொருளும்
பழியாத வடிபாக சாத[க்]கதீ பிகையும்
பயில[ரு]ட்ட நவநீதம் பகர்[ன](நா)த [கித](சிக)மும்
அழியாத வட்டவயி சுவரியவிதிப் படியே
வலங்கார சாதகத்தி னடைவு(மிக) வோர்ந்தே. (௬)

ஓராருஞ் சார(ா)வ[ழி](ளி) பராசரிய மூவ
ருயர்சந்தா ன[த்]தீபி கைபி[றர்](ருகச்)சா தகமுஞ்
சீராருஞ் சர்வார்த்தம் (பெறு)சிந்தா மணி(யும்)
செப்பியகே[ரி](ர)ள(ஞ்)செம்பு [ன](நா)தமுதற்
[தெ](றெ)ரிந்தே
பேராரும் பாவ[க]ங்க டொறும்பலனைப் பி[றி](ரி)த்து(ப்)
பிறைகதிர்[ச்]செவ் வாய்புந்தி பிருகுசனி யரசன்
கூராரும் வாளெயிற்றோன் முதலோரைத் தொழுதே
கூறுகின்றே னவரருளைக் கொண்டு(மிகத்) தானே. (எ)

கொண்டுதமிழ் சாதகத்தி னலங்கார மெனப்பேர்
குறித்தரிட்டஞ் சுப[ரு](ரா)ச யோகந்தானு

மண்டியநட் பா[க்ஷி](ட்சி)யுச்ச பகைநீசம் பலன்கள்
  மருவுதி[றை](ரே)க் கா ண(மூடன்) மூலத்தி[றி](ரி)
[கோணங்
கண்டிடும்வே ளைக்குணங்க ளோரைமகா [தி](த)சையுங்
  காலசக் கி[ற](ர) முழுத லங்கிசை[யில்ச்]சக் கரமு
மிண்டியலக் கின்முதலாய்ப் பன்னிருபா வகத்தின்
  விதித்தபல [நி](னி)வைதெரிந்து விளம்பலுற்[றும்](ற
[வாறே). (அ)

* * * * *

விளங்கியதோர்சகா[ற்](ப்)தமாயிரத்[தன்னூத்து](தைந்
[நூற்று)
  மேலெண்பத் தேழுவிசு வாவருடங் தன்னில்
களங்கமில்லா வடமொழியைத் தெளிந்து தேர்ந்து
  காசினியிற் செந்தமிழ்சா தகநூ லென்ன
வளங்குலவும் புகழ்பருஹூர் கிர னூர்வாழ்
  வள்ளல்சே வடி[னு](நா)தர் வரமாய் வந்தோன்
உளங்களிகூர்ந் தருள்ஞான யோகநட ராச
  னுரைத்தனனிப் பொருளுணர்ந்தோ[ற்](ர்க்) குண்(மெ)
[(மை)தானே. (யசு)

நவக்கி[ற](ர)கபலன றியும்படிகி[ற](ர)க வ[லு](லி)மை.

அடல்[ெ]தக்[க](கி)ணயனத்திலசுரர்க்கே[பி](ப)லனதாகும்
வடதிக்கிற் பலநல்லோர்க்கு வளர்பக்கந் தனக்கு மீதே
திடமுறு ம[ம](ப)ரபக்கந் தீயோர்க்கே [பி](ப)லன தாகும்
விடவர வல்குல்மாதே பல[வாகி](பாகம்)விளம்புங் காலே. (க)

End:

ஆள்முத லாய வட்டக வர்க்க
  வலகுபத் தாமிடத் திருக்கு
மத்துகை தன்னில் பதினொரு மிடத்தி
  லஃகுதான் மிஞ்சியே யிருக்க
நீள்[து](தொ)கை பன்னி [ரெ](ர)ண்டித்தில் நிற்கில்
  நீண்டலக் கினத்தி(னி) லதிகம்
நேர்ந்திடில் போக போக்கிய வானாய்
  நிதிதிர ளுள்ளவேந் தாவன்
வாளர சன்றன் புதனுடன் கூடி
  வந்துசென் மத்துற வயது

மன்றுபத் ததிப நாலாதியுங் கூடி
மருவுசென் மத்துற [ரெ](விர)ண்டில்
வெள்குடை நிறைந்தே யுறையிலக் ஞதி
மேல்வெ(?)ழில் பிருகரு கிருக்க
வெ[த்தி](ற்றி)சேர் [ெ]கருட யோகமாந் தனமும்
வெகுவித்தை யுள்ளமன் னனுமாம்.

வாணிதுணே.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிட சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. வடமொழியிலும் தென்மொழியிலுமுள்ள சோதிட நூல்களின் விஷயங்களைத் தொகுத்துச் செய்ததாக இந்நூலாசிரியரது பாயிரச் செய்யுட்களால் விளங்குகின்றது. பலவகை விருத்தங்களையுடையது. அச்சுப்பிரதியிலுள்ள பாடத்திற்கும் இதற்கும் சிற்சில வேறுபாட்டுடன், விஷயங்களின் முறைகளும் முன்பின்னாக வுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றிலுமிருக்கிறது. இந்நூலாசிரியர் கீரனூர் நடராசரென்பவரென்றும், இவர் சாலிவாகனசகம் 1587-வது வருடமாகிய விசுவாவசு வருடத்தில் இந்நூலைச்செய்தாரென்றும் இதன் பாயிரத்தால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முடிந்தபின்னர் ஐந்து ஏடுகளில் வாத்தியார் முத்துசாமி என்பவரது ஜாதகசக்கரங்கள் எழுதப் பெற்றுள்ளன.

(*b*) அலகுசருக்கம்.

ALAKUCARUKKAM.

Foll. 141*a*—146*a*.

This is said to be the ninth canto of a work, the name of which is not mentioned, and gives in a compendious manner the rules relating to horoscopic predictions dealt with in the previous 8 cantos.

Breaks off in the 68th stanza.

Beginning :

ஒன்பதாவது அலகுசருக்கம்.

நிலமதனி லொருகோடி நிறைமதிநின் றொளிர்வனபோ
[நே](னே)ராய் நின்று
வில[கி](கு)கதி ரெறிமணிமுக்குடையோனை யநுதினமும்
வேண்டி யிந்த

வலகதனை யெடுத்துரைப்ப னலரியிரண் டம்புலியொன்
றுக நிற்கி
விலகுபுக ழீந்திடுவ னிருநிதியும் படைத்திடுவ
னிதுதப் பாதே. (க)

End :

அந்தரத் திருந்து லாவு மாடகக் கோயி னின்ற
சுந்தரன் பாதம் போ[த்தி](ற்றி)(ச்) சொன்னமுன்
சருக்க மெட்டுள்
வந்தொளிர் பலனைச் சொல்ல [வி](வ)ருத்தமா யிருக்கு
மாகில்
இந்தல கினையா னுனு மெடுத்துரை சரச மாமே. (சுஎ)
இந்தல கொருநூற் றெட்டி லெழுந்திடும் பலனை யெல் ...

நூ[த்தெ](ற்றெ)ட்டு(ப்)புஷ்பம் வைத்து அதை மூ[னு](ன்று)பங்குசெய்து (ஒவ்)வொருபங்கில் எட்டு எட்டாகக்கழித்து, மீந்ததை அப்படியே மூ[னு](ன்று)பங்கையும் மூ[னு](ன்று) இடத்தில் வைத்துப்பார்க்கவும்.

(கு-பு.)—

இதுவும் சோதிடத்தைச் சேர்ந்தது. இதன் 67-வது செய்யுளில் "சொன்ன முன்சருக்கமெட்டுள், வந்தொளிர் பலனைச்சொல்ல வருத்தமாயிருக்குமாகில், இந்தலகினையானுலும் எடுத்துரை சரசமாமே" என்பதனுல் இதன் முன்னுள்ள எட்டுச்சருக்கங்களில் கூறப்பட்ட பலன்களை இந்த ஸர்க்கத்தால் எளிதில் அறிந்து சொல்லலாம் என்னும் விஷயமும் இது ஒன்பதாவது சருக்கமென்பதும் தெரிகின்றன. இந்தப் பிரதியில் இந்தச் சருக்கம் மட்டும் இருக்கிறது. நூலாசிரியர் முதலிய விவரம் ஒன்றும் தெரியவில்லை.

R. No. 81.

Palm-leaf. 11½ × 1½ inches. Foll. 159. Lines, 6-9 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1911-12 from Bālakṛṣṇayya of Mylapore.

நைடதம்.

NAIḌADAM.

Same work as the one described under No. 111 of the D. C. T. MSS. Vol. I. Two stanzas in the beginning are wanting. The work in this MS. is otherwise complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 111-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இதில், கடவுள் வணக்கம் பாயிரம் ஆகிய இவற்றைப்பற்றிய செய்யுளிரண்டும் இல்லை. முதலில் நாட்டுச்சருக்கமே தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. நூல் முழுதுமிருக்கிறது.

R. No. 82.

Palm-leaf. $14\frac{7}{8} \times 1$ inches. Foll. 32 to 44 are $15 \times 1\frac{1}{8}$ inches in size. Foll. 50. Lines, 6 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1911–12 from E. R. Kṛṣṇamācāriyar of Kalyāṇapuram.

(*a*) ப்ரமேயரத்நம்.

PRAMĒYARATNAM.

Foll. 1*a*—31*b*.

This treats of the important things, which should necessarily be known to a person desirous of attaining salvation, under the following four heads :—(1) the nature and characteristics of a Vaiṣṇava, (2) the greatness of the religious teacher, (3) the importance of the means adopted for attaining salvation, and (4) the real nature of the goal to be reached. By Yāmunācarya, son of Āccāmpiḷḷai and a descendant of Tirumālaiyāṇḍān. The author describes himself as the chief man in the shrine of Sundarabāhu (probably at Aḻagarmalai in the Madura district.)

Complete.

Beginning:

ப்ரமேயரத்நம் ரக்ஷணீயபாவஹோ:
 ஸாரோயஸா யாமுநதேஶிகேந |
உத்ருத்ய வேதாம்பாநிதியோரவாரா
 த்வைராகரீநோ ம்ருக்யதயே ஜிஜ்ஞாஸுக்ஷோ: ||

ஸமஸ்தகல்யாணகுணார்ணவனாயியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிர்ஹேதுககருபையாலே ஸத்வோத்ரேகம் பிறந்து, அதடியாக ஸதாசார்யவரணம் பண்ணி, அவனாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநனான ஸாத்விகனுக்கு ஜ்ஞாதவ்யமான ப்ரமேயம் [ஞ]

(நா)லு. அவையாவன: வைஷ்ணவத்வமும், ஆசார்யவைபவமும், உபாயவிசேஷமும், உபேயயாதாத்ம்யமும். இதில் வைஷ்ணவத்வமாவது - 'காமயெ வைஷ்ணவத்வம் து' [யெ](எ)ன்று ஸநகாதிகளும் ப்ரார்த்தித்தார்கள். "அறியக்க[த்து](ற்று)வல்லார் வைஷ்ணவராழ்க(ட)ல் ஞாலத்துள்ளே" என்று ப்ரதமாசார்யரும் இதுவே ஸாரமாக அருளிச்செய்தார்.

End:

அவ்வநுபவத்துக்குப் போக்குவீடாக அவனுக்கே அபிமதமான ஸர்வவிய கைங்கர்யங்களையும் பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாமல், ததீயகைங்கர்யமே ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமென்றிருக்கை. ஸ்வீகார... உபாயபுத்தியும், பே[த்தி](ற்றி)ல் ஸம்சயமும் ப்ரதிபந்தகமென்று திருக்கோட்டியூர் நம்பி அருளிச்செய்வர்.

யாமுநஃ கவிவாதீந்த்ர ஸூநு(ரஸ்ய) ப்ரணோதிதஃ |
ப்ரமேயரத்நகோசம் ஸ்வேஷாம் ஜ்ஞாநஸம்பதே ||

Colophon:

திருமாலையாண்டான் திருவம்சத்தில் ஆச்சாம்பிள்ளை குமாரர் யாமுநாசார்யர் அருளிச்செய்த ப்ரமேயரத்நம் ஸமாப்தம். ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. ஸ்ரீநிவாஸதாஸநது எழுதினது. அடியேன் அசக்தனுகையாலே மாத்ருகையிலிருந்ததெல்லாம் எழுதாமல் ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யங்கள் விட்டுப்போயிருக் [குது](கின்ற)ன. ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீகோசாகாரங்களை ஸேவித்துக்கொள்ளவேண்டியது. மாத்ருகையில் முதலேடு [யி] (இ)ல்லாமல் [ரெ] (இர)ண்டாமேடு தொடங்கி எழுதியிருக்[கு](கிற)து; மறுபடி முதலேடு எழுதியாச்சுது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. இயற்றியவர் யாமுனசார்யரென்பவர். நிர்ஹேதுகமான கடவுளருளால் ஸத்வகுணமுடையனாய், நல்லாசிரியனையடுத்து அவனால் நல்லஞானம்பெற்றுள்ள ஒருவன், வைஷ்ணவத்தன்மை, தனது ஆசிரியரின் பெருமை, மோக்ஷமடையும் உபாயம், உபேயமான கடவுளின் உண்மை ஆகிய இந்நான்கினையும் உள்ளவாறறிந்தே முத்தியடையவேண்டுமாதலின் இந்நான்கு விஷயங்களும் இதில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) வஸ்துநிர்த்தேசம்.

VASTUNIRDDĒŚAM.

Foll. 32*a*—37*b*.

Explains the teaching contained in the Tamil Prabandha, the Kaṇṇinuṇśiṟuttāmbu of Madurakaviyāḻvār ; and states that Nammāḻvār was his only refuge, that the self-surrender made by Nammāḻvār was enough to save Madurakaviyāḻvār also, and that such service as would please Nammāḻvār was Madurakaviyāḻvār's chief aim in life. Although the work deals with Upāyanirdēśa and Upēyanirdēśa as well as Vastunirdēśa, the name given on the first leaf of the work is here adopted as the title.

Complete.

வஸ்துநிர்தேசம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

நம்பூர்வாசார்யர்கள் தங்களுக்குத் தஞ்சமாக அநுஸந்தித்துத் தங்களைப்ப[த்திந] (ற்றின)வர்களுக்கும் [illegible]மாக உபதேசித்தும்போருவன சில அர்த்தவிசேஷங்களுண்டு. அவை எவையெனில்:— வஸ்துநிர்தேசமும், உபாயநிர்தேசமும் உபேயநிர்தேசமும். இனி இவைதன்னை நிர்த்தேசிக்கும்போது ப்ரமாணங்கொண்டே நிர்த்தேசிக்கவேண்டுகையாலே இவ்வர்த்தவிசேஷங்களுக்கு நிர்ணாயகப்ரமாணந் தன்னை ப்ரயோகத்திலே நிர்ணயித்துக்கொள்ளவேணுமிறே. அதாவது: [illegible]ஷயமாய் நித்யநிர்தோஷமாய்

End:

அவ்வோ வ்யக்திவிசேஷங்கள் தான் ஜ்ஞாநஶக்திவைராக்யங்களாலே தத்தத்காலத்தில் ஸ(ஜி)தீ(ய)மாயிருக்குமென்று பிள்ளை பலகாலுமருளிச்செய்வர். [யி](இ)வ்வர்த்தவிசேஷங்களை யதா உஸந்தம்பண்ணி யிதுவே தஞ்சமென்றிருக்கு மதிகாரிக்[கி](கு) . . . . யம் அநுஸந்தேயம்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

மதுரகவியாழ்வாரியற்றிய கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு என்னும் பதிகத்தில், அவர், நம்மாழ்வாரையே தமக்குத் தஞ்சமான பொருளாகவும், அவர் செய்தபிரபத்தியையே தமக்கும் உபாயமாகவும், ஆசார்ய முகமலர்ச்சிக்கு ஹேதுவான கைங்கரியத்

தையே புருஷார்த்தமாகவும் கொண்டுள்ளாரென்னும்விஷயம் இதில் பரக்கக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதில் வஸ்து நிர்த்தேசம், உபாயநிர்த்தேசம் உபேயநிர்த்தேசமென்னும் மூன்று விஷயங்களும் சொல்லப்பட்டிருப்பினும் இந்நூலின் தலைப்பில் வஸ்துநிர்த்தேசமென்றே பெயர் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(c) ஞானசாரம்.

ÑĀNASĀRAM.

Foll. 38*a*—44*b*.

Same work as the one described under R. No. 52 *ante*, with the difference that only the first words of the Tamil stanzas are given here, and that some of the Sanskrit stanzas quoted in this MS. are different from the quotations given in the above mentioned MS.

Complete.

Beginning:

ஜ்ஞாநஸாரம்.

இருளார் கருங்குழல் [த்]தோகையர் வேல்விழியில் [த்]துவளும்
மருளாம் வினைகெடுமார்க்கம் பெற்றோம் * * * *
* * * * * * *
அருளாள மாமுனியம் பொ[ர்]ற்கழல்க ளடைந்தபின்னே
அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஊனவுடல்;

யதா பாராநந்வயிஹிதேவிஸ்ஸகஸ்யதிஹி விலீநா |

தேந தத்வாதக: பாதஸ்ஸா ப்ரவர்த்திதா ஹவேத் ||

இது ஸநத்குமார ஸம்ஹிதையிலே, (க)

End:

ந ஶக்யதே யதா ஜ்ஞாந ... வாரிஶதைரபி |

தீர்த்தஸேவாயு ஸ்நாநைர் வைஷ்ணவாநாம் ஹி வீக்ஷணை: ||

அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீ திவ்ய ஸஹோதரகாரவே நம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் 52-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. ஆயினும் இதில் அந்நூற்பாடல்கள் நாற்பதன் முதற்குறிப்பும், அப்பாடல்களின் கருத்துக்கிசைந்த வடமொழிசுலோகங்களுமே உள்ளன. இதிலுள்ள சில சுலோகங்கள் அதனினும் வேருக உள்ளன.

45-வது ஏட்டில் சில புத்தகங்களின் பெயர்முதலியவை குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(*d*) ஶ்லோகத்வய வ்யாக்யானம்.

ŚLŌKADVAYA VYĀKHYĀṄAM.

Foll. 46*a*—49*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

இந்தப் பிரதியின் 50-வது ஏட்டில் பகவத்கீதா ஶ்லோகமொன்றும் ராமாயணம் அயோத்தியாகாண்ட ஶ்லோகமிரண்டும், வேறே இரண்டு ஶ்லோகங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 83.

Palm-leaf. 13¼ × 1⅛ inches. Foll. 38. Lines, 5 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1911-12 from E. R. Kṛṣṇamācāriyar of Kalyāṇapuram.

(*a*) யதீந்த்ரப்ரவணஸ்வரூபவிஜ்ஞாநவிகாஸதர்ப்பணம்.

YATĪNDRAPRAVAṆASVARŪPAVIJÑĀNAVIKĀSADARPAṆAM.

Foll. 1*a*—28*a*.

This work establishes that the teachings of Vēdāntadēśika, but not those of Piḻḻailōkācārya, are in accord with those of Rāmānuja. By Śrīnivāsakavi, a descendant of Gārgya Sudarśanācārya.

Complete.

Beginning:

ஹரி: ஓம். ஜீய(ர்) ஈடு.

ராமாநுஜ தயாபாத்ரம் . . . .
. . . . . . வந்தே வேதாந்ததேசிகம் ||
நமோ ராமாநுஜார்யாதிகிரிஸாநவேமஜஸம்புவே |
விநத[:]ப்ராயஶ்சாகஷ்ணாய ரங்கவே ஶ்ராவணவே நம: || (௧)
யதிப்ரவரபாதாப்ஜவிந்யஸ்தசேதஸம் |
வந்தே ஸாதுஶல்நமாராம் மமல்யாநுயவிஸூஷணம் || (௨)
நம்பிள்ளைப்ரஹ்ருதீநாம் ஸாத்விகீநாம் ஸமர்ஶ: |
ஸ்ரீஸௌம்யஜாமாத்ருமுநே: பாவனாவஹார்யசேதஸாம் ||
ஹாஷ்யக்ருதீநாம் விராதாயமாநவணம் |
வேதபாதாயவாதாப்ஜவீரதிவேவ்யகாரணம் || (௪)
ஸதேவதேவாவராயேச ஸாதரேவேலண்யஸ்யவே |
க்ருதாவராயஶமோராணாம் ஸகாம் க்ருமோக || (௫)
யதீந்த்ரவேதபாதாயவதவத்ஸ ஸமாஶ்ரயம் |
ஶ்ருத்வஸாராவயாயாத்ருஜ்ஞாநம் ஸ்ரீஶப்ரஸாதநம் || (௬)
ஸவமோதீநி வாநாநி வரிதாநி தமஸமர்ஶ: |
மணிப்ரவாளரீத்யைவ ஸம்க்ருஹ்யதே மயாமுநா || (௭)

எம்பெருமானார் ககூ்யதமேஶயிலே நோவுசாத்தி யெழுந்தருளியிருக்கும்போது, கலிபுருஷன் பரீக்ஷின்மகாராஜாவுக்குப் போலே இவர்முன்பே வந்துநின்று, "கலியுங்கெடுங்கண்டு கொண்மி" னென்கிறபடியே இந்த லீலாவிபூதியிலே

End:

ராமாநுஜன் பொன்னடியான நம் உபயவேதாந்ததேசிகன் ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஆஶ்ரயித்த ஜீயர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே உடையவர் கடாக்ஷம்பெற்று உஜ்ஜீவிப்பார்க[ளி](ளெ)ன்[ரு](று) முன்னோர்களான நம்பெரியோர்கள் அருளிச்செய்வார்கள்.

யதிராஜாயபாதாப்ஜவிந்யஸ்தசேதஸா |
ரம்ய ஸ்ரீ[நி]வாஸதாஸேந தர்ஶிதம் குணதர்பணம் ||

Colophon:

இதி ஸ்ரீமத் ஸாதுஶநாவயல்வம்ஶ்யஸ்ய தத்வரணகமே ஸம்வரீகஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸகவே: க்ருதிஷு யதீந்த்ரப்ரவணஸ்வரூபவி[த்ய](ஜ்ஞா)நவிகாஸதர்பணம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜமஹாகுரவே நம:.

ஶாலிவாஹநஶகாப்த: ௵ 1759. கல்யப்த: 4938. வர்ஷவாஹிமதாப்த: 30க்கு மேல்செல்லா[னி](நி)ன்ற [யே](ஹே) விளம்பி௵ மாசி மீ எ[ழி](ழு) தினது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவமதத்தில் வடகலை ஸம்பிரதாயத்தைச்சார்ந்தது. வேதாந்ததேசிகரது ஸித்தாந்தமே உடையவர்ஸித்தாந்தத்துக்குப் பொருத்தமானதென்றும், பிள்ளை லோகாசாரியர் முதலானோர் ஸித்தாந்தம் பொருத்தமானது அன்றென்றும் கூறுவது. மணிப்ரவாளநடையிலமைந்தது. இயற்றியவர் ஸ்ரீநிவாஸதேசிகன் என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) நம்பாணனுரை.

NAMPĀṆANURAI.

Foll. 29*a*—38*b*.

Explains why Vēdāntadēśika mentions Tiruppāṇāḻvār as Nampāṇan in a stanza in a Tamil work of his.

Complete.

The MS. is said to have been written in 1837 A.D.

Beginning:

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் * * * * * * * * வேதாந்ததேஶிகம் ||

ஶ்ரீமத்வேதாந்ததேஶிகனும் "பொய்கை முனி பூதத்தா" ரித்யாதி பாசுரத்தில் நம்பாணநாதன் என்று அருளிச்செய்ததற்கு அடியை உரைக்கிறார்.

ஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய விஜயே கவிபத்மே என்றும் * * * * *

திருமரு ரஅ? மார்பன் தம் ஶ்ரீவத்ஸத்தை அவதரிக்கும்படி திருவுள்ளம்ப[த்தி](ற்றி)னபடியினாலே நிசாஜாவாஸியிலே திருப்பாணன் திருவவதரித்தருளினார். [யி] (இ)வருக்குப் பாணனென்றும், திருப்பாணெ[ந](ன)ன்றும், பாண[ணு](நா)தனென்றும், நம்பாண[ணு](நா)த[னி](னெ)ன்றும், முனிவா

ஹனனென்று(ம்), பாண்பெருமாளென்றும், கவீஸ்வரனென்றும் [யி](இ)ப்படிக்[கி](கு)[[யி](இ)வருக்கு] அநேகந் திருநாமமுண்டா[ச்சுதுகள்](யின.)

End:

ஆகையாலி[ை](ே)ற நம்முபயவேதாந்ததேசிகனும்[யி](இத்)தெரிசனார்த்தத்தை(த்) திருவுள்ளம்ப[த்தி](ற்றி)நம்பெருமாள் திருநாமம் சாத்திவைத்ததைக்கொண்டு, நம்பாண[ு](நா)தன் தொண்டரடிப்பொடி யென்[னு](று)ம், பாணப்பெருமாள் பாடலென்றும்[யி](இ)த்யாதிதிருநாமங்களை வ்யாக்யாநங்களில் அருளிச்செய்தாரென்று[ம்] நம் பெரியோர்கள் அருளிச்செய்தார்கள்.

Colophon:

ஸ்ரீமதே வேதாந்த மஹாதேசிகாய நம:. ஸாலிவாஹநஸகாப்த:1759 கல்லியாப்த[ஹா](:) 4938. பி[ற](ர)பவாதிகதாப்த: 30-(க்)குமேற் செல்லாநின்ற[யேவ](ஏவி)ளம்பி ஷு மாசி மீ ௨௰௫ உ மங்களவார தினம்[யே](ஏ)காதசீபுனர்வசு[யி](இ)ந்த(ச்) சுபதினத்தில்[யெ](எ)ழுதி[நெர] (நிறை)வே[ரி](றி)யது; உடையவர் கிருபை.

(கு-பு.)—

இது தேசிகப்பிரபந்தத்தில் 'நம்பாணன்' என்று திருப்பாணாழ்வாருக்குப்பெயரமைந்ததற்குக்காரணம் இன்னவெனக்கூறுவது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 84.

Palm-leaf. $14\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 397. Lines, 7-9 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1911-12 from Aruṇācala Ayyar of Mylapore.

கோலாசல ஸ்தலபுராணம்.

KŌLĀCALASTALAPURĀṆAM.

On the greatness and sanctity of the shrine dedicated to Raṅganatha at Kōlācala. This work is said to be a Tamil rendering of Adhyāyas 101—132 of the Sanskrit Liṅgapurāṇa.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீராம[ஜெ]சயம். ஹரிஓம். நன்றாக, குருவாழ்க, குருவேதுணை.

காப்பு.

சஞ்சீவி புரமாகிய சிம்மபுரம் கோலாசலஸ்த[ள](ல)புராணம்.
ஆனைமுதலானவனையழைக்கவருபரம்பொருளுக்கடிமையான
வானவர்கோனயனரனும்வந்துநெருக்குணும்வேலைமகுடகோடி
தானுலைந்துமேருவெனத்தனிப்பொடிகளுதிரவொளிர்தங்க
[வேத்[தி]ர
சேனைமுதலியார்கமலத்திருவடியேதஞ்சமெனச்சிந்தைசெய்
[வாம். (க)

வாழ்த்து.

விண்ணவர்கோ னயனரன்மா முனிவர் தேவர்
விரிமறைநூ லறம்வேள்வி மேன்மை ஞான
மண்ணவர்கள் பெருஞ்செல்வ மரசு செங்கோன்
மனுகுலத்தோ ரருணெறியும் வளர்ந்து வாழ்க[த்]
தண்ணமிர்தக் கோலவரை துயில ரங்கன்
சரிதைதனை வியாசமுனி சாற்றச் சூதர்
புண்ணியநே மிசர்க்குரைக்க மகிழ்ந்தா ரந்தப் [வார்.
புகழ்துதிப்போ[ற்](ர்) பாற்கடல்போற் பெருகி வாழ்

நூற்பயன்.

கல்வியுஞ் செல்வ மோங்குங் கருதிய தெல்லாங் கூடுஞ்
சொல்வளம் பெருகு ஞானச் சுகாநந்த வீடு மெய்தும்
பல்வளம் பொருந்துங் கோல வரைதுயி லரங்கன்பாதஞ்
சொல்பவர்படிப்போர்கேட்போர்சொற்படியெழுதுவோர்க்
[கே:

கடவுள் வாழ்த்து.

திருநன்மகுட குண்டலமுந் திகழுமூர்த்துவ புண்டரமுங்
கருவிலெனை யாட்கொண்ட திருக்கருணை விழியுமலர்வாயு
மருவைம்படைசேர்புயநான்குமலர்மாமகணுான் மணிமார்ப
னுருவுங்கனகவுடைப்பதமுமுற்றேனருளைப்பெற்றேனே.
(எ-து.) ஸ்ரீலக்ஷ்மீபதியாகியதிருவரங்கநாயக[ரிட](ருடைய)
திருமுடியி * * * * * *
* * * * * * *
மிகுந்தகருணையாலென்னி [ை]தயகமலத்தி [ன்](ல்)வீ[த்தி]

(ற்றி)ருக்கப்பெற்ற கி[று] (ரு)பாநோக்க விசேடத்தால் உமது பேரின்பமாகிய திருவருளினைப் பெற்றே னென்றவாறு. (க)

* * * * * * *

* * * * * * *

அவையடக்கம்.

சீதரனடியார் தீர்த்தமுஞ் சிரசிற் சிந்தையிலவன் றிருநாம
மோதரனயனரிந்திரன் முதலோருரைத்தடங்காப்புகழு
[ரைத்த
லாதரம்பெருக வண்டத்தைச் சுண்டன ளப்பதொத்திடுவ
[தாயினுமென்
றீதரக்கோலாசலத்துறையரங்கன் திருவடிதுதிப்பதுகட
[னே.

(எ-து.) ஸ்ரீலக்ஷ்மீபதியாக வரங்கநாத [ரிட](ருடைய) *
* * * * *

திவ்விய சரணாரவிந்தத்தைத் துதிப்பது கடமை என்றவாறு.

முதனூல் வழிநூல் செய்த காரணம்.

ஆதியில் வியாதன் சொல்ல வருமறை தெரிந்த ஞானச்
சூதருமுரைத்தார் நேமிவனத்துளோர்க்கென் றுஞ்சூ[ட்](ழ்ச்)சி
[வோ] (யோ)திய விலிங்கியத் தினூற்றொன்ரு மத்தியாயக்
காதைதழ வுலகோ ருய்யத் தமிழினூற் கழற லுற்றேன்.

(எ-து.) [யி] (இ)ந்தக்கோலாசல புராணமானது * *
* * * * *

வியாஸரானவர் * * * சூத[ப்] புராணிகருக்
குரைத்தபடி அவரும் நைமிசாரணியத்தாருக்கு அருளிச்செய்த
வரலாற்று மு[ற] (றை)மையாகிய காதையை யிலிங்கபுராண
த்தி [நூ](னூ)ற்றொன்ருமத்தியாயந்தொடங்கி முப்பத்திரண்
டத்தியாயமாகக் கூறுகின்ற திருவவதாரசரித்திரங்களை (த்)
தென்மொழியாகிய தமிழினாலே கூறுகின்றே னென்றவாறு.

புராண ஸங்கிரகமணி.

ஆதியின் முனிவோரயனருள தனையடைந்திடுநைமிசவனத்
[தின்
னீதிநான்மறையோனவதரித்ததுவுநேயமாமறைமொழிய
[தனை

வேதியர்க்குலகின் விதித்தது மூவாறாகியபுராணத்தினிலிங்க
மோதியவராகத் தலத்தின்முச்சிறப்பு முரைத்திடும் பரத்
[துவப்பொருளும்.

* * * * (க)

பூருவங்காலநேமியின்றவத்தாற்புகழ்பெறுமமரர்கண்மிகு
[ந்த [க்]
காருலகலைந்துகடல்பெரும்புவிசூழ்கானகக்கடுவனங்கடந்து
மேருவினடைந்த விதங்களையுணர்ந்த மேன்மைசேர் நார
[தன்மொழியாற்
பேருலகளந்தோன் பொன்னடியடைந்த புகழினைவிளம்
[பிய திறனும்.

* * * * (உ)

ஆதியின்வராகமா யவதரித்தங் கழகியகங்கை யாற்கருளிச்
சோதிசேர்சம்பிரத்தினாற்றுணித்துச்சோமகன் றனக்கரு
[ளியதும்
நீதிமா[ற்](ர்க்)கண்டர்க்கருள்புரிந்ததுவுநீள்பதமடைந்த
[நற்குகன் றன்
வேதனைதவிர வெற்பதாய்த்தோன்றி விமலனாங்கவற்
[கருள்செயலும்.

* * * * (ந)

அண்டர்கடுயர மகன்றிடக் காலநேமியாமசுரனை மடித்துப்
புண்டரீகக்கண்ணருளினானமரர்பொன்னுலகடைந்தநற்
[புகழுங்
கொண்டல்சூழ்கோலவரையினிற்றவஞ்செய்கோதையைத்
[திருமணம்புணர்ந்த
மண்டலமளந்தோனருளினாற்சூதன்மாமறைசவுனகர்க்
[கறைந்தான்.

* * * * (ச)

முதலாவது நைமிசாரணிய வத்தியாயம்.

ஆதியிற்சிறந்த வருந்தவநிதிக ளாகிய முனிவர ரியாருஞ்
சோதியாம்பரனைத்தொழுவதற்குரியதூயநின்மலமனதுள
[ராய்
நீதிநான் மறைநூனெறியறம்வேள்விநிறைதவமிழைத்தி
[டநினைந்து
[வோ](ஓ)திய[யி](வீ)ரேழுலகினு மிகுந்தவுயர்மனோவதி
[நகரடைந்தார்.

(எ-து.) ஆதிகாலத்திலே ஞானத்திற்சிறந்த அரிதாகிய தவத்தினைச்செய்கின்ற தவத்திரவியமாகிய முனிவர்களியாவருங் கூடி, சோதிமயமாகிய பரப்பிரமத்தைத் தொழுவதற்கு *
* * * * * *
பதினான்குலகத்திலும் மிகுந்த சிலாக்கியமான மனோவதியென்னுஞ் சிறந்த நகரத்தை யடைந்தார்களென்றவாறு. (க)

End :

இவ்வகையிற் றுதிதேவர் விடைகொண் டேக
விறையவன்செந் திருவைமணி மார்பில் வைத்துச்
செவ்விபெறும் பதுமமே லவனு ருந்தித்
திகழ்ந்திருட்டப (?) [னு] (நா)ரதர் கந்திருவஞ் செப்பக்
கொவ்வையித ழருந் [து] (த)தியார் கேள்வனியோகக்
கொள்கைபெறு கோசிகனர் பிருகங்கேத்தத்
திவ்வியமா [ற்] (ர்க்) கண்டன்சோ முகனேசம்பரன்
சேர்ந்துமிகு தித்தியராய்த் திகழ்ந்தாரன்றே.

(எ-து.)

மந்திராந்தாம்
தேவதாந்தாம்
பி [றை] (ர)யோசனாந்தாம்
சாதனாந்தாம்
பாகவதாந்தாம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், செஞ்சியென்று சிதைந்து வழங்கும் ஸஞ்சீவிகிரியின் விஷயமானது. இதில், நைமிசாரணியம் முதலிய சில க்ஷேத்திரங்களின்மகிமையும், திருமால் வராகமூர்த்தியாய்ச் சோமுகாசுரனை அழித்ததும், மார்க்கண்டேயர்முதலோர் திருமாலைச் சரணமடைந்ததும், கோலாசலமென்னும் சஞ்சீவிமலையின் வரலாறும், அதில் திருமால் அரங்கநாயகரென்னும் திருநாமத்துடன் அமர்ந்ததும், காலநேமிசயந்தன்முதலோரை ஜயித்ததும், திருக்கலியாணிமுதலிய தீர்த்தங்களின் வரலாறும் பெருமையும், கோலாசலத்தில் தவம்செய்த மகாலக்ஷ்மியை அரங்கநாயகர் திருமணஞ்செய்துகொண்டதும், இன்னும் இவற்றைச்சார்ந்த சில விஷயங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் கடவுள்வாழ்த்து பாயிரம் நீங்கலாக 33 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. இதில் எல்லாப்பாடல்கட்கும் பொழிப்புரையும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இலிங்கபுராணத்தில் நூற்றொன்றாமத்தியாயந்தொடங்கி முப்பத்திரண்டத்தியாயங்களில் இவ்வரலாறு கூறப்பட்டிருப்பதாக இந்நூற் பாயிரங் கூறுகின்றது. நூலாசிரியர் ஒரு வைஷ்ணவரெனத் தெரிவதன்றிப் பெயர்முதலிய விவரம் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெற்றதென்றே தோற்றுகிறது.

இதிலுள்ள அத்தியாயங்கள்.

R. No. 85.

Palm-leaf. $17\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 199. Lines, 10 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1911-12 from Isab Beg of Triplicane.

பார்க்கவ புராணம்.

BHĀRGAVAPURĀṆAM.

Similar to the work described under No. 450 of the D. C. T. MSS. Vol. I. The work described therein is in prose, while this is in poetry of some literary merit. It seems to be the Tamil rendering of the Sanskrit Gaṇēśa-Purāṇa. The author of the work is Tuṟaiśai Kacciyappamunivar, a disciple of Śivañāna-munivar of Tiruvāḍutuṟai ; and the work is said to have been composed at the instance of Cidambarabhūpan, son of Kandappan of the Tuluva community and the chief of a place called Kuḻandai.

The work here breaks off in the 5th Paṭala of the Līlākāṇḍa.

Beginning:

வெற்றிவேலுற்றதுணை.
பிரஸந்ந விநாயகர் துணை.

திங்களணி சடைப்பெருமான் பூசை யாற்றித்
திரிமதிலுங் கடந்திடமுன் னின்றான்யாவன்
றங்குகடற் புவிவரைப்பி னெடியோ னாதி
சகலருக்கு மு[று](ரு) தவிர்க்கின்றான் யாவன்
அங்கவன்மெய்ச் சரிதமொழி பெயர்ப்ப வேண்டி
யவனடியே சரணாக வடித்து ளோற்கு
மங்கலசின் மயமதுரத் தமிழ்ச்செம் பாடல்
வாரிமட மடையுடைத்து வளருமன்றே.

துன்முகி வரு கார்த்திகை மீ உ௰அ உ ஆதிவாரம் திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் பா[ற்](ர்க்)கவபுர்ாணம் எழுத ஆரம்பித்தது.

முருகர் கிருபை உண்டாகவும்.

பா[ற்](ர்க்)கவபுராணம்-பாயிரம்.

அகரமெென வறிவாகி யுலக மெங்கு
மமர்ந்தகர வுகரமக ரங்க டம்மாற்
பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப்
பல்வேறு திருமேனி தரித்துக்கொண்டு
புகரில்பொரு ளுன்கினையு மிடர்தீர்ந் தெய்தப்
போற்றுநருக் கருட்கருணை புரிந்தல் லார்க்கு
நிகரின்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளு
நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

* * * * *
* * * * *

வீறுபெறு மாவடுதண் டுறைநமச்சி
வாயனருண் மெ(ய்)ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியப்ப முனிவரன்றுன்
கோதிலெழுத் தாதி யென்னு
மூறுசுவைப் பா(ற்)றயிர் தேன்
கழை நீராழி கடைந் துலகிற்செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான் விநாயகர்மான் மிய
விரத மினிப்ப மாதோ. (௰௧)

சொல்லார்ந்த புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
துளுவர்குல சிகாமணியாம் கந்தப்ப னருளும்
வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன் குளந்தையூர் வள்ளல்
மாமேரு காவலனும் வரம்பில்பெரும் புகழ்ழான்
வில்லார்ந்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம் பரபூபன் விநாயகன்மான் மியத்தை
எல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தான்
இருந்துறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின்மா தவனே.
(௨௰)

அடுத்த விக்கதை பிரசன்ன விநாயக னருளால்
தொடுத்த லாலவ னுடைனுந் தொண்டைநாட் டினையும்

விடுத்தி டாவவன் சென்னைமா நகரையு மேன்மை
மடுத்த நாவலர் வியத்தக முந்துற வகுப்பாம். (உக)

பாயிரம் முற்றும்.

இப்பால் நாட்டுப்படலம்.

அண்டரும் புகழ்துண் டீர ணுண்டுதுண் டீரநாடாய்த்
தண்டகன் பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னர்த்
தொண்டைமா னுண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப
பண்டயன் படைப்புத் தொட்டுப் பயிலுமித் தொல்லை நாடு. (க)

End:

அண்டகோடியு மகட்டிடை யடக்கிய வமலன்
மிண்டுதானவர் வியன் வயிற் றடங்குமோ வென்னக்
கண்டமாதவர் கைதொழு தாடினர் களித்தார்
வண்டுவார்குழ லன்னையு மதிமுக மலர்ந்தாள். (உஉஅ)

நெடுங்க மூத்தலாய் நிகழ்ந்தவைந் தாமெனு மாண்டி
னடுங்கொ லைத்தொழி லோடுகட் காசுர னடுப்பக்
கொடுங்கை மூட்டிகா தத்திறற் கொம்மெனக் கொன்று
னடுங்கவின் றிவை யுக ...

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 450-வது நம்பரில் வந்துள்ளதே; அது வசனநடையிலானது; இது செய்யுள்நடையினது; வடமொழியிலுள்ள கணேசபுராணம் என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. இதிலுள்ள நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம், நைமிசப்படலம், பதிகம் ஆகிய இவை வடமொழியிலில்லாதன. இந்நூலாசிரியர் துறைசைக் கச்சியப்பமுனிவரென்பவர்; இவர் சிவஞானமுனிவரது மாணுக்கர். இவரியற்றிய வேறுநூல்கள்: திருத்தணிகைபுராணம், காஞ்சிப்புராணமிரண்டாங்காண்டம், திருவானைக்காபுராணம் முதலியன. இந்நூல் விநாயகபுராணமென்றும் வழங்கப்படும். இதுசிறந்த நடையினையுடையது. இந்தப் பிரதியில் உபாஸனகாண்டமும், லீலாகாண்டத்தின் முதல் நான்கு படலங்களும், ஐந்தாவது படலத்தின் சில பாடல்களுமே உள்ளன. இதில், 3, 194—196, 198, 202—204, 206—216 இவ்வெண்ணமைந்த ஏடுகளில்லை. 9-வது ஏடு வெற்றேடு.

R. No. 86.

Palm-leaf. $11\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 61. Lines, 5-6 to a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1911-12 from Cawder Beg of Triplicane.

மாரியம்மன் வர்ணிப்பு.

MĀRIYAMMAN VARṆIPPU.

This is a short poem of praise and prayer addressed to Māriyamman, a village goddess, worshipped chiefly by the non-Brahmin castes in Southern India.

Complete.

Beginning:

முந்திமுந்தி விநாயகனே முரு(கு)குழலாள்ச[ற](ர)ஸ்[ப]
[(வ)தியே.

கந்தருக்கு[மி](மு)ன்பிறந்த கணபதியே முன்னடவாய்

* * * * * * *

* * * * * * *

என்னுவில் ச[ற](ர)ஸ்[ப](வ)தியே நீயிருந்து காருமம்மா.

மாரியம்மன் வர்[ன்]ணிப்பு வையகத்தி[ல்]ஞன்படிக்க

ஒரு சிந்தனைகள் வா[ரு](ரா)மல் ச[ற](ர)ஸ்[ப](வ)தியே
[காருமம்மா.

* * * * * * *

* * * * * * *

ஆ[ரே](ரை)நினைப்பேனம்மா [யி](இ)ந்த அளவ[த்த](ற்
ற) சிந்தையிலே

எவரைநினைப்பேனம்மா என்னுடைய[பொ](பு)ந்தியிலே

அங்காளதேவியம்மாள் கங்காள [யீ](வீ)[ஸ்ப](சுவ)ரியே

எரியெ[ண்ணு](ன்று)ல் எரியம்மா[யி](இ)ருகரையும்பொ
[ன்னேரி.

End:

தண்டுமோரித்தாயே சங்கரியே[ஞ](நா)ன்ச[ற](ர)ணம்

பாளையத்துமாரியரே பத்தினியே[ஞ](நா)ன்ச[ற](ர)ணம்

* * * * * * *

* * * * * * *

மைந்த[றரன](ரனெ)வோரும் மிகவாழி
உம்மை(க்)கோடித்தமக்களெல்லாம்குலகோத்திரம்மிக
[வாழி
யிந்தமனெயிலே யெ[ண்ணு](ங்நா)ளும்நீயிருந்து
இக்கட்டுவா[ரு](ரா)மல் [யெ](எ)ங்களைநீகாருமம்மா.

Colophon:

மாரியம்மன் வ[றன்னி](ர்ணி)ப்பு நிை[ர](ற)ஞ்சுது முற்
[றிற்று.
தாது௵ மாசி௴ ௨௰௩௳ [யெ](எ)ழுதினது.

(கு-பு.) —

இந்நூல் மாரியம்மன் என்னும் தேவதையின் தோத்திர ரூபமாக அமைந்தது. கிராமங்கள்தோறுமுள்ள மாரியம்மன் கோவில்களில் பூசைசெய்யும் பூசாரிகளால் பாடப்படும் தன்மையது. மிகவும் தாழ்ந்தநடையது. இதில் பிழைகளும் மிகுந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 87.

Palm-leaf. $10\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 80. Lines, 4 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1911-12 from Cawder Beg of Triplicane.

வீரபோகவசந்தராயர் பத்திரிகை.

VĪRABŌGAVASANTARĀYAR PATTIRIKAI.

(Consists of ten letters by Vīrabhōga Vasanta Rāya, son of Jayasing of Kashmir,) and by Cidambara Dīkṣitar and Rāmayōgi Ayyar, considered to be incarnations of Viṣṇu, Siva and Brahma respectively. The letters contain prophetic warnings of the evils and calamities, that would befall the Indian people, and a description of the attempt made by these three persons to bring back the people from their wicked ways to the life of virtue and righteousness.

Complete.

Beginning :

வீரபோகவசந்தராயருடைய சுபபத்திரிகையென்றறி[க](ய)வும். 1861ஹு ஆக[ஷ்ட்](ஸ்)டு மீ 24 உ [திக்கி](குத்) தமிழ் துன்மதி ஹு ஆவணி மீ ௰உ ஸ்ரீ சிதம்பர தீக்ஷி[தா](தர்க)ளும் ராமயோகி அய்யரவர்களும் [யெ](எ)ழுதியனுப்[பிவை](புவி)த்த பத்திரிகை.

ஸ்ரீ சிதம்பரதீக்ஷி[தா](தர்க)ளும் ராமயோகிஅய்யரவர்களும் துன்மதி ஹு சித்திரை மீ தி[ள]ரயோதசி, வியாழக்கிழமையில் ஷ்டி பத்திரிகையில் [யேற்ப்](ஏற்)பாடுசெய்தது [யெ](எ)ன்னவெனில் ; தெய்வலோகத்தில் முன்னொரு [ளு](நா)ள் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் * * * * * * அழைப்பித்துத் தேவேந்திரன் கட்டளையிட்டவி[ப](வ)ரமானது: ஓ தேவர்களே! பூலோகத்தில் பாவமானது மூன்றுபங்கும், புண்ணியமானது ஒருபங்குமாக நடக்கின்றது. துஷ்[ட்]டர்கள் மகாகெர்[வ]வத்தை அடைந்துபெரியோர்களையும் நல்லோர்களையும் தூஷிக்[கு](கி)றார்கள். * *

End :

மேலும் [யெ](எ)ங்களோடே உ[யி](யு)த்[திய](த)ஞ் செய்தவர்கள் [யெ](எ)வர்களுமில்லை. * * * * யாவர்வந்தபோதிலுஞ் சங்கரித்துப்போடுவோம். [யி](இ)ந்தப்பத்திரிகையை நிஜமென்று நம்பவேண்டும்.

(கு-பு.)—

இது, வீரபோகவசந்தராயரென்பவரது பெருமைமுதலியவற்றைக் கூறுவது. விஷ்ணு, காச்மீரதேசத்து ஜயசிங்குமகாராஜாவுக்கு வீரபோகவசந்தராயரென்னும் புத்திரராகவும், சிவன் சிதம்பர தீக்ஷிதர்களாகவும், பிரமன் ராமயோகி அய்யர் என்னும் பிராமணராகவும் பிறந்து, பூலோகத்தில் கலியின் மகிமையால் அதர்மம் மேலிட்டுத்துஷ்டர்களாகிய ஜனங்களில் சிலரை இவர்கள் கொன்றும், தங்கள் பத்திரிகைகளால் சிலரை நடுங்குவித்தும், சிலரைத் தங்களைப்போன்ற தேவதைகளால் கொல்வித்தும் பூமியில் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தினார்களென்று கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் பத்துப்பத்திரிகைகள் உள்ளன. இவ்வளவில் நூல் முடிந்ததென்றே தோற்றுகிறது.

R. No. 88.

Palm-leaf. 19½ × 2 inches. Foll. 80. Lines, 7 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911-12.

(*a*) அபயப்ரதான ஸாரம்.

ABHAYAPRADĀNASARAM.

Foll. 1*a*—70*a*.

This is a Tamil commentary on those stanzas in the Rāmāyaṇa which deal with the refuge taken by Vibhīṣaṇa with Rāma (Yuddhakāṇḍa.). By Periyavāccānpiḷḷai, also called Kṛṣṇa, son of Yāmuna.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே |
யத்கடாக்ஷ[க்ஷை]ணலக்ஷ்யாணாம் ஸுலபஶ்ஸ்ரீதரஸ்ஸதா ||
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

“தௌ து(மேதாவிநௌ த்ருஷ்ட்வா வேதே)ஷு பரிநிஷ்டிதௌ, வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தாய தாவக்ராஹயத ப்ரபு:” என்று வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமாகையாலே ஜகத்கார(ண) (ஸத்தவாச)வஸ்துப்ரதிபாதகமான ஸத்ஸம் ஸோம்ய ... இத்யாதி வாக்யங்களையும், ஸந்த்வஸ்துவினுடைய ஸ்வதாரோபவாதகமான ஸ்வஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே இத்யாதிவாக்யங்களையும், ஸ்வதந்த்ரவ்யாஜமான ஸர்வபரித்ராணதக்ஷ்யபிராய(ந)ங்களைச் சொல்லுகிற யோ வேதவேத்யதூஷகவதி, யோ வேதாநாம் [illegible] ஹித: என்னும் வசநங்களை(யும்) உபப்ரும்ஹிக்கிறது ஸ்ரீராமாயணம்.

* * * * * * * * * *

இப்படி வேதோபப்ரும்ஹணமான ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு ப்ரதாநப்ரமேயமான “ந்யாஸ இத்யாஹுர் மநீஷிணோ ப்ரஹ்மாணம், தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:” என்று தர்

மங்களில் பரதர்மமாகச் சொல்லப்பட்ட ஶரணாகதிதர்மத்தை விபீஷணவ்ருத்தாந்தத்தாலே உபப்ருஹ்மிக்கிறான், ஸ்ரீவால்மீகி பகவான். * * * *
* * * * * *

ஸுநிவிஷ்டம் ஹிதம் வாக்யமுக்தவந்தம் விபீஷணம் |
அப்ரவீத் பருஷம் வாக்யம் ராவண: காலசோதித: ||

(அ-கை. முதல் ஶ்லோகத்தால் ஆண்பிள்ளை யா[னு](ன)சக்கரவர்த்தித் திருமகனோடே வைரம்பிறந்து நின்[று] (ற) தசையிலே இத்தை நிஸ்தரிக்கலாம்படி ப்ராதாவானவன் பரஹிதத்தை உபதேசிக்க, இத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு நாசகரான காலனுடை[ை]ய வார்த்தையைக்கேட்டு அவன்பின் போவதே! என்று ருஷி வெறுக்கிறான்.

வ்யா-ம். (ஸுநிவிஷ்டம்.) அர்த்தத்தளவுஞ் செ[ா]ல்ல வேண்டாதே ஸம்ஶய விபர்யயமாம்படி அழகிய ஸந்நிவேசத்தை உடைத்தாயிருக்கும் அவன் வார்த்தையை, அதாகிறது அஹிதமானாலும் விடவொண்ணாதிருக்கை. அன்றிக்கே(ஸுநிவிஷ்டமுக்தவந்தம்) என்று க்ரியாவிசேஷ[த்தானு] (ண)மாகவுமாம்; வார்த்தை அழகிதானாலும் நெ[ன](ந)ஞ்சிற்படாவிடில் காற்கடைக் கொள்ளலாமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே நெஞ்சிலே அழகிதாக நிவிஷ்டமாம்படி சொன்னனென்கை.

End:

(யதாவராணம்.) என்று "ராவணாயைவ ராகஶ்ரா நவ்ராணை கஶாரஶதெ ஜயாய" என்கிற முதலிகளுடைய நிலையிலே நின்று பேசுகிறார்.

பட்டர்ஸ்ரீபாதத்திலே அபயப்ரதானங் கேட்டாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், இப்ரகர்ணத்தில் செய்ததாய்த்து என்னென்றுகேட்க, ஸம்ஶயாஷராயிருப்பார் ஶரணாகதராகாரென்று ஸௌராஜர் பக்ஷத்தாலே பூர்வபக்ஷித்து, தோஷகுணங்கள் அப்ரயோஜகங்கள்; சேதநர் நின்றநிலையிலே சரணாகதிக்கு அர்ஹரென்று பெருமாள் திருவுள்ளத்தாலே ஸித்தம்.] (ந்தம்).
ஸ்ரீக்ருஷ்ண * * * ஸஹா. பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பதகம்-கொடுமை. * * * * வன்னியம் ஆனைக்குப்பு, சொக்கொட்டான்.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீராமன் விபீஷணனுக்கு அடைக்கலம் தந்தது பற்றிக் கூறும் வால்மீகிராமாயண ஸ்லோகங்களுக்குப் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய விரிவுரை. மணிப்ரவாளநடையி லமைந்தது. சிறந்தநடையது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முற்று மிருக்கிறது.

(*b*) க்ஷமாஷோடஶீவ்யாக்யாநம்.

KṢAMĀṢŌḌAŚĪVYĀKHYĀNAM.

Foll. 71*a*—80*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

R. No. 89.

Palm-leaf. $17\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 208. Lines, 7 to a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented by Śrīranganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911-12.

இராமாநுஜ திவ்யஸூரிசரிதை.

RĀMĀNUJADIVYASŪRICARITAI.

Same work as the one described under R. No. 15 *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 15-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இதன் ஏடுகள் மிகவுஞ் செல்லரிப்புண்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 90.

Palm-leaf. $16\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 125. Lines, 7 to a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented by Śrīranganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911-12.

வார்த்தாமாலை.

VĀRTTĀMĀLAI.

Same work as the one described under R. No. 46 *ante*.

As the leaves are not numbered, they have not been arranged in proper order. On the first leaf there is a statement that this MS. contains the portion beginning with the 129th Vārttai and goes on to the end.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 46-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்நூல் 129-வது வார்த்தைதொடங்கி இறுதி வரையில் உள்ளதாக இதன் முதலேட்டில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் ஏடுகளில் எண்ணமைக்கப் படாமையால் மாற்றிக்கோக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகளை முறைப்படுத்திக் கோக்கமுடியவில்லை. பெரும்பாலும் ஏடுகள் மாற்றியே கோக்கப்பட்டுள்ளன.

R. No. 91.

Palm-leaf. 14¼ × 1¼ inches. Foll. 19. Lines, 6 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911 –12.

(*a*) **அஷ்டாக்ஷரமகிமை.**

ASṬĀKṢARAMAHIMAI.

Foll. 1*a*—5*a*.

This work consists of the commentary by Periyavāccān-piḷḷai on the stanza beginning with Yatrāṣṭākṣara; and treats of the greatness of the eight-syllabled Mantra addressed to Nārāyaṇa and also of those who follow the teachings contained therein. It is stated that the country inhabited by such persons will be free from disease, drought, and theft.

Complete.

Beginning:

பெரியவாச்சா[ம்](ன்)பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 |
𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ||

எம்பெருமான் உகந்தருளின திருப்பதிகளிலே வர்த்தித்தானாகில் ஸர்வேஶ்வரன்செய்த ஸாஹ்யம். [யி](இ)வன் ஒரு குறுச்சிப்பு[ற](ர)ங்களிலே வர்த்தித்தானாகில் ஸம்ஸாரிகள்செய்த பாக்யம். ஜ்ஞாநாதிகர்வ[ஸி](ர்த்தி)க்கிற தேசங்களிலே வர்த்தித்

தாஞகில் அவர்களுக்கு உசாத்துணையாய்த் தலை(க்)கட்டும். * * * அஷ்டாக்ஷரஸம்ஹிதம்-இ(வ்) வஷ்டாக்ஷரத்திலே ஸந்நிஹிதனானவன். [ஞ] (நா)ராயணபுருஷோத்தம பரப்ரம்மாதிசப்தங்கள் தத்ப்ரதிபாத்யனான ஸர்வேசுவரனுக்கே அஸாதாரணமானாப்போலே அஷ்டாக்ஷர(ம)ன்றால் [யி] (இ)ம்மந்திரத்துக்கே அஸாதாரணமாயிருப்பது.

End :

வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கரா: என்கிற விடத்துக்கு, கொன்றுயிருண்ணும் விசா[தப்] தி)பகை பசிதீய[ய]னவெல்லாம் கடிவானென்கிறவிடமும் சொல்லப்படுகிறது. ஆக இஶ்லோகத்தாலே திருமந்திரவைபவமும், தந்நிஷ்டனான வைஷ்ணவன் வைபவமும், அவனை ஆதரிக்குமவர்கள் வர்த்திக்கும் தேசவைபவமும் சொல்லுகிறது.

ஆச்சா[ம்](ண்) பிள்ளை திருவடிகளே சரணம். அப்பன் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, "யத்ராஷ்டாக்ஷர" என்னும் சுலோகத்தின் பொருளைப் பலமேற்கோள்களுடன் விளக்குவது. எல்லா மந்திரங்களுள்ளும் திருவஷ்டாக்ஷரமே மிகவும் சிறந்ததென்றும், அதை அர்த்தத்துடன் அநுஸந்தித்துச் சித்திபெற்றவன் வஸிக்கும் இடத்தில் நோய்முதலியவை அணுகாவென்றும், அவனைப் பூஜிப்பவர் நற்கதியடைவரென்றும் கூறுவது. இவ்வுரையாசிரியர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) ரஹஸ்யரத்நம்.

RAHASYARATNAM.

Foll. 5*a*—6*b*.

This work gives briefly those essential teachings contained in the three Rahasyas, *viz.*, Aṣṭākṣara, Dvaya and Caramaślōka, which are for the guidance of persons seeking salvation.

Complete.

Beginning:

ரஹஸ்யார்த்தம்.

ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேசுவரனைப்பற்ற இஜ்ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஜ்ஞாதவ்யார்த்தவிசேஷங்கள் ஸ்வரூபமென்றிருக்கை ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே ஸகலவேதஸங்க்ரஹமான ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரமஹாமந்த்ரத்தில் ப்ரதிபாத்யவிசேஷங்களாலே தெளியவறிந்து,

End:

ஸிம்ஹாஸநாஸக்தனை ஸ்ரிய:பதியைப்பார்த்து நிஸ்ஸாரனுமாய், நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய், காலம்போகா[னி](நி)ன்[று](ற)து; கர்மங்கழியாநின்றது; பாபேர்ப்பூர்த்தி குறுகா[னி](நி)ன்[று](ற)து என்று மேல்[ப்]பி(ற)ப்புக்குறுகிறயே(?)ற்றைப்பார்த்து ஹ்ருஷ்டனாவாய், ப்ரதிஸம்பகத்தோடே யிருந்த[னு] (நா)ள் ஸ்வ(வ)திஷயத்திலும், ஸாம்வகவிஷயத்திலும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமான கைங்கர்யங்களையும் பண்ணியிருக்குமவன் ஏகாந்தப்ராயன்.

அப்பன் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. மோக்ஷம்அடைய விரும்புவோர் திருமந்த்ரம், த்வயம், சரமஶ்லோகம் ஆகிய இம்மூன்றில் அறியவேண்டிய ஸாரமான விஷயங்கள் இன்னவை என்று கூறுவது. மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை.

(c) பட்டர் பத்தர்த்தம்.

BHAṬṬAR PAṬṬARTHAM.

Foll. 6b—8a.

Gives the ten chief tenets relating to the attainment of salvation, as taught by Parāśarabhaṭṭar to his disciple Nañjīyar.

Complete.

Beginning:

நஞ்சீயருக்குப் பட்டரருளிச்செய்த பத்தர்த்தம்.

சரக்கே[த்தி](ற்றி)ன மரக்கலத்துக்குக் கெடுகாற்றாலேயாதல், தோஷங்களினுடைய பாஹுள்யத்தாலேயாதல்,

ஸம்ஸார ஸாகரத்திலேயாதல் பெருங்கடல்[ப்]பாய்ந்து ப்ரதீகாரமில்லாத வழிவருமாப்போலே எம்பெருமான் தன் திருவடிகளில் [ப்]பண்ணிவைத்த ப்ரபத்திக்கும் * * * * தத்வஸம்ஹாரநிர்ப்ரத்யூஹமாகவே யிப் பத்துவார்த்தையுங்கேட்டு ஸாக்ஷிபண்ணி நிர்ப்பரனாய் மார்பிலே கைவைத்து உறங்குவது. அவையெவையென்னில்:—ஆசார்யன் திருவுள்ளத்தாலே ஈச்வரன[ன்னி](ம்நி)னைக்கும்படி ஶரீராவஸாநே ப்ராணங்களை யழியமாறியும் ஒரு கைங்கர்யம் உறுதியாகச்செய்வது. (க)

End:

ஸர்வவிஷயபூதரான எம்பெருமானை[னி](நி)ரந்தரம் நினைப்பதாக நினைக்கவேண்டுமென்று அபேக்ஷித்துப் போரவும். [யி](இ)ப்பத்தர்த்தமும் ப்ரபத்திஸூக்ஷ்மம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

[யி](இ)ப்பால் திருக்குருகைரத்நம்.

(கு-பு.)—

இது, பட்டர் நஞ்சீயரென்பவருக்கு உபதேசித்த பத்து விஷயங்களடங்கியதொரு நூல். இதில் மோக்ஷமடையும் மார்க்கம் தெளிவாய் விளங்கும். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*d*) திருக்குருகைரத்நம்.

TIRUKKURUKAIRATNAM.

Foll. 8*b*—10*b*.

This work explains the meaning of the Rahasya, called Dvaya, as taught by Sēnai-Mudaliyār to Nammā̠lvār, by the latter to Madurakaviyā̠lvār and by Āḷavandār to Tirukkōṭṭiyūr nambi.

Complete.

Beginning:

திருக்குருகைரத்நம்.

திருநாமதாரி முத்ர(ா)தாரி மந்த்ரஸம்பந்தி என்கிறவன் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமொழிய ஸ்வரூபஸம்பந்தம் அறியான். ஆகையாலே ரூபநாமங்களால் போராது. ஸத்த்வஸ்வபாவ

யஸம்பந்தமும், ஜீவாத்மபரமாத்மஸம்பந்தமும், திருமந்த்ரத்தாலே தன்னை உள்ளபடி உணரவேணும். சரமஶ்லோகத்தாலே எம்பெருமான்தானே உபாயமென்று தெளியவேணும்.

End:

அக்கரையாவது விரஜைக்கு அக்கரை, அப்போதன்றோ நித்யனாய் நித்யாநுபவம்பண்ணும். [ணி](நி)த்யரோடே ஒருகோ[ர்]வையாம். [யி](இ)து ஸே[நமொ] (னைமு)தலியார் நம்மாழ்வாருக்கு அருளிச்செய்த[து](வ)யத்தினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம். நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வாருக்கு அருளிச்செய்த த்வயத்தினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம். ஆளவந்தார் திருக்கோட்டியூர் நம்பிக்கு அருளிச்செய்த த்வயத்தினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம்.

அப்பன் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இதுவும் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச்சேர்ந்தது. இதில் த்வயத்தின்பொருள் இன்னதெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. முதலில் சேனைமுதலியார் நம்மாழ்வாருக்கும், நம்மாழ்வார் மதுரகவிகளுக்கும், ஆளவந்தார் திருக்கோட்டியூர் நம்பிக்கும், இவ்வர்த்தத்தை உபதேசித்ததாக இதன் இறுதிவாக்கியங்களால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(e) நவரத்தினமாலை.

NAVARATTINAMĀLAI.

Foll. 10*b*—12*b*.

This is one of the 18 Rahasyas of Piḷḷailōkācāryar, and explains what a Prapanna should think of himself, his body, his relatives, his fellow beings, the deities other than Viṣṇu, the devotees of Viṣṇu, the religious teacher, Lakṣmi, and Lord Nārāyaṇa.

Complete.

Beginning:

நவரத்நமாலை.

ப்ரபந்நனானவன் தன்னையும், தனக்கு விரோதியான (தேகத்தையும்), தேகத்தைப்ப[த்தி] (ற்றி)வரும் பந்துக்களையும், ஸம்ஸாரிகளையும், தேவதாந்தரங்களையும், ஸ்ரீவைஷ்ண

வர்களையும், ஆசார்யனையும், பிராட்டியையும், [யீ] (ஈ)சுவரனை யும், நினைத்திருக்கும்படி யெங்[க] (ங)னே யென்னில்:—உடம் பில் வேறுபட்டு [னி] (நி)த்யனாய் ஒருபடிப்பட்டு அ[னு](ணு) வாய் ஜ்ஞாநத்தையும் ஆநந்தத்தையும் வடிவாகவுடையனாய், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஆநந்தத்துக்கும் இருப்பிடமாய் எம்பெரு மானையொழிய வேறொன்றை * * * *

End :

ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே சரீரத்தையும், இந்திரியங்களையுந் தந்து, * * * ஸஹாவாயல் ஞேடே சேர்த்து, நம்முடைய ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்து, ஸம்ஸார பந் தத்தையும் கழித்து, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையும் பரமபதத் தையும், குணாநுபவத்தையுந்தந்து, யாவதாத்மபாவி நித்யகைங் கர்யங்கொள்ளும் ஸ்வாமியென்று ஸர்வேசுவரனை நினைப் பான். ஸமுத்ரத்தினுடைய ஆஹாரமெல்லாம் ஜலமயமாயிருக்கு மாப்போலே ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய வடிவித்தனையும் ஸ்ரீமய மாயிருக்குமென்று பெரியமுதலியாரருளிச்செய்வர். *

* * * * * *

ராஜகுமாரனுக்கு கவலீநிகரம்போலே வரவணனுக்கு வர வத்தியைவிடில் நாக்கு வற்றுமென்று நம்பிள்ளை அருளிச்செய் வர். வாழியுலகாசிரியன்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பிள்ளைலோகாசாரியர் இயற்றிய 18 ரஹஸ்யங் களில் ஒன்று. பகவானைச் சரணம்புக்கவன், தன்னையும், தனது சரீரத்தையும், அதுபற்றிவரும் பந்துக்களையும், ஸம்ஸாரிகளை யும், இதரதெய்வங்களையும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும், தனது ஆசிரியனையும், பிராட்டியையும், ஈசுவரனையும், இன்னின்ன தன்மையுடையரென்று நினைத்திருந்து முத்தியடைவன் என்பது இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(f) ஸகலப்ரமாணதாத்பர்யம்.

SAKĀLAPRAMĀṆATĀTPARYAM.

Foll. 13a—19b.

This work, purporting to give the essential teaching of all the Hindu authoritative religious texts, explains the nature of

Brahman according to the doctrines of Śri-Vaiṣṇavism. The author of the work seems to be Periyavāccānpiḷḷai.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீய:பதியாய் விஷ்ணுவாஸுதேவநாராயணஶப்தவாச்யமான ப்ரஹ்மமொன்றுமே முமுக்ஷுவுக்கு ஜ்ஞாதவ்யமென்று ஸகலவேதார்ணதாத்பர்யம். அந்த ப்ரஹ்மந்தான் விஶேஷணமென்றும், விஶேஷ்யமென்றும் த்விவிதமாயிருக்கும். விஶேஷணமாகிறது, விஶேஷ்யத்தோடே பி[றி] (ரி)ந்திராத தர்மம். விஶேஷ்யமாகிறது, ஸவிஶேஷணத்தோடே பிரிந்திராத தர்மி. விஶேஷணமும் போகோபகரணமென்றும், லீலோபகரணமென்றும் த்விவிதம்.

End:

இப்படி ஸமஸ்த விஶேஷணவிஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மம் ஒன்றையும் அறிந்த அதிகாரி வேறொன்றை அறியவேண்டாத க்ருதக்ருத்யன். இந்தவதிகா(ரி)யோ ஜ்ஞாநாதிகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும், நித்யர்க்கும், முக்தர்க்கும், ஸ்ரீய:பதிக்கும் அத்யந்தப்ரியதமன். ஆச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூலும் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. இதில் ஸகலப்ரமாணங்களினுடைய தாற்பரியம் இன்னதென்னத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலாசிரியர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை என்று தோன்றுகிறது. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 92.

Palm-leaf. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 24. Lines, 7 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911-12.

ஆஹாரநியமம், உரையுடன்.

ĀHĀRANIYAMAM WITH COMMENTARY.

This MS. contains the 21 Tamil stanzas of Vēdāntadēśikar, mentioning the kinds of food to be taken and those to be avoided

by a man desirous of obtaining salvation. These two classes of food are said to have been noted by Rāmānujācarya in his Gītābhāṣya. There is also a commentary in Tamil by Śrībhāṣyam Śrīnivāsā cāriyar. A Sanskrit stanza in the end of the work, however, attributes the authorship to his son.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: * * * கேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ * * * ஸதா ஹ்ருதி ॥

ஸ்ரீவேதாந்தகுரூணாம் ஸ்ரீமதாஹாரநிர்ணயே ।
(ஸாரா)நாம் விவ்ருதிம் வக்ஷ்யே த்ரு[ஷ்டா](வா)ஸம்பந்நாத்மநாம் ॥

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கீதாபாஷ்யத்திலே ஶாஸ்த்ரப்ரமாணமூலகமாக வர்ஜ்யாவர்ஜ்யங்களை நிரூபித்தார். அவைதன்னையே வேதாந்தாசார்யர் ஸர்வயோக்யமான த்ராவிடபாஷாரூபமான [யி] (இ)ருபதுபாட்டாலே வர்ஜ்யாவர்ஜ்யங்களை ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களென்று ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸதாசாரா: என்கிற த்ரிவிதப்ரமாணத்தை ஆஹாரவிஷயத்திலுங் காட்டு[கு](கி)றார்.

ஆகாரத் திருவகையா னன்றுந் தீது
 மறுமறைகொண் டெதிராச ரிவைமொ ழிந்தார்
ஆகாத வழிவிலக்கி யாக்குங் கண்ண
 னனைத்துலகும் வாழவிது சா[த்தி](ற்றி) வைத்தான்
போகாது போக்குவிக்கு முனிவர் சொன்ன
 பொய்யாத மொழிகளையும் பொருந்தக் கேண்மின்
ஆகாதென் றிவைதவிர்ந்தா மதுவே கொண்ட
 வசகரனு மாகங்காத் தருள்பெற் றானே. (க)

ஆகாரத்திருவகையால் - போஜனவிஷயத்தில் இரண்டு ப்ரகார முண்டாகையாலே, நன்றுந்தீதும்-இவை நல்லதும் பொல்லாதுமான இவ்விரண்டு[யிந்த] ப்ரகாரத்தை * *
* * * * * *

அசகரனு மாகங்காத்தருள் பெ [த்தா](ற்ற)னே - அஜகரனென்[கு] (கி)ற ப்ராம்மணன் சரீரத்தை ஸாத்விகாஹாராதிகளாலே ரக்ஷித்து, பகவ(த்)ஸ்மரணத்தாலே பகவத்விஷயக்ருபா ஸாதகனானான்.

End :

பங்கயமாது [த்த] (ற்ற)வருளாளர்தம் பால்ப[ற்றி](த்தி) மிகு-பங்கஜவாஸியான [பெ] (பி)ராட்டிக்[கி] (கு)வல்லபனான பேரருளாளர் விஷயத்திலே பக்தியோடேகூட, யதா * * பவித்திரங்கள் பயில்மின்னீரே ஸாத்விகாஹாரங்களைப் பரிசயம் பண்ணுங்கோள். . . . . (உக)

ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீநிவாஸார்யஸூநுநா தேந ஸாரஸாரஸமுத்த்ருத: |
ஆஹாரநியமவ்யாக்யாநம் ஸதாம் [வ்ரதேத்யைவ] (ப்ரீத்யைவ) நிர்மிதம் ||

சீரார் தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

வஸ்துத்ரயம் ஸ்ருதாஹ்யம். ஸம்ப்ரதாயபஸ்ய ஸமாஸ்வாதவத் விசக்ஷ்ண:.

* * * * * *

ஹேயம் ஹேயம் ஹிதம் (ா) ந்த் தோயதேவா ஸாம் ஸநு ஸ்ரீ ஸ்தாயங்கம்
வாஸக்ஷாஜநஸேஷதோயஷேவி யத்ந் காவஸேஷம் வஸெஸ: |
தோயம் வஸ்து காயரோநவஸ்ரீவீஸிஜ்ஞு விஜ்ஞாந்நவம்
கிஞ்சாஸ்வாத்ருஷ்டிஹீநம் ஜநஸ்திதம் ஸம்ஸாரமம் ஸாநவ: ||

ஸ்ரீவேதாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் தேசிகப்பிரபந்தத்தைச் சார்ந்தது. ஸத்வகுணம் மிகுந்து நல்ல ஞானம்பெற்று முத்தியடையவிரும்புவோர், ஆகாரங்களில் இன்னின்னவற்றைக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், இன்னின்னவற்றை நீக்கவேண்டுமென்றும் கூறுவது. பாயிரத்துடன் 21 பாடல்களையுடையது. இதன் இவ்விரிவுரை ஸ்ரீபாஷியம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரால் இயற்றப்பட்டதென அச்சுப்பிரதியில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இறுதிஸ்லோகத்தால் அவரது புத்திரரியற்றியதெனத் தெரிகின்றது. உரை முடிந்தபின்னர், இந்நூலின் அரும்பதங்கட்குப் பொருளும், பொருத்தமான சில வடமொழி சுலோகங்களும் மூன்றேடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 93.

Palm-leaf. $12\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 43. Lines, 6 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented by Śrīranganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911-12.

(*a*) ஆத்மவிவாஹம்.

ĀTMAVIVĀHAM.

Foll. 1*a*—5*a*.

This work describes in metaphorical language the relationship of the soul to God which is represented to be that of the wife to the husband. The composition is said to be by Nāycciyār.

Complete.

Beginning:

ஆத்மா[வி](வெ)ன்கிற பெண்பிள்ளையும், ஈச்வரனாகிற பிதாவும், திருமந்த்ரமாகிற மாதாவும், த்வயமாகிற திருமங்கலியத்தை சரமஸ்லோகமாகிற [றெ](இர)ட்டைச் ச[ற](ர)ட்டிலே கோத்து, * * * * * *
பெண்ணே! [ஒ](உ)ங்களூரெது, பேரெது, சொல்லாய்! *
* * காஞ்சீநகரம் எங்களூர்; நாடெது? திருவழுதி வளநாடு; ஊரெது? திருக்குருகூர்; பேரெது? திருப்பேர்; குடியெது? திருக்குறுங்குடி;

End:

படுத்துக்கொள்ளும்போது அநுஸந்தானமென்ன? த்வயநிஷ்ட[ருயி](ராய்), தத்வநிஷ்ட[ருயி](ராய்) ஜீயர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ண[வ] ாளாலே (ர்களை) ஸேவித்துக்கொண்டிருப்போ [மி] (மெ)ன்று [ஞ](நாய்) ச்சியா[ற] (ர)ருளிச்செய்தார்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஆத்மாவை மணமகளாகவும் திருமாலை மணமகனாகவும் உருவகப்படுத்திக்கூறுவது. மணிப்ரவாளநடையிலமைந்தது. இது நாய்ச்சியாரால் கூறப்பட்டதாக இந்நூலின் இறுதிவாக்கியம் புலப்படுத்துகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) ஸாரார்த்த ரத்நாவளீ.

SĀRĀRTHARATNĀVAḶĪ.

Foll. 6*a*—43*a*.

This work expounds the importance of Jnānam (knowledge of the fundamental realities of the universe) and Bhakti (devo-

tion) in attaining salvation. The author of the work seemes to be Sundaradēśīkar, son of Varadāryar.

Incomplete.

Beginning :

ஸாரார்த்தாவளீ.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

வரதார்யஸுதோ தீமாந் ஸந்தர்ப்பம் தத்வார்த்தஸ்ய தாரகம் |
ஜ்ஞாநஸங்க்ரஹஜிஜ்ஞாஸூந் வக்தி ஸுந்தரதேசிக: ||

ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிவாக்யப்ரமாணங்கள் உள்ளபடியே லபித்திருக்கிற ஸாராஸாரவிதர்களுக்கு அறியவேண்டும் ரஹஸ்யமேதென்னில் :—

'பதிம் விச்வஸ்யாத்மேச்வரம் சாச்வதம் சிவமச்யுதம்'
என்றும்,
'ஆத்மதாஸ்யம் ஹரே: ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர' என்றும்,
* * * * *
ஸம்ஸாரமாகிற மஹாகோரஸாகரத்திலே மக்நரான சேதநரைப் பார்த்து ஸஜாதீயரான நாதயாமுநபெரியநம்பியதிராஜ கூரநாதஜீயர்முதலானவர்கள் திவ்யாவதாரமாகிற ஜங்கம ஸ்ரீவிமாநத்தைத் தரித்து, கேவலம் மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாய், பரமப்ராப்யமாயிருக்கிற எம்பெருமானுரைக் காட்டிக் [கு](கொ)டுத்த ஸித்தோபாயஸ்வீகாரநிஷ்டரிடங்களிலே

End :

'ப்ரபந்நேஷு ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நம் ஜகாயம் நதீ ஹாதி ஸாஹ . . . விஷ்ணு ஸம்பந்த ஸங்க்ஷாராஜ்ஞாதி ஹேதும் ந காரயேத்' என்றும் பஹுப்ரமாணங்களுண்டாகையாலே வேதக. . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. ஜ்ஞாநம் பக்தி முதலியவற்றின் ஸாரமான பயன் இன்னதென எடுத்துக்காட்டுவது. மணிப்ரவாள நடையினது. இதில் வடமொழிசுலோகங்களிற்பல மேற்கோள்களாக இடையிடையே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இந்நூலாசிரியர் வரதாசார்யரென்பவருடைய குமாரர் சுந்தராசார்யரெனத் தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமில்லை.

R. No. 94.

Palm-leaf. 14¾ × 1½ inches. Foll. 86. Lines 7-8 to a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911-12.

(*a*) ரஹஸ்யத்ரயவிவரணகாரிகா.

RAHASYATRAYAVIVARAṆAKĀRIKĀ.

Foll. 1*a*—2*a*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*b*) ரஹஸ்யத்ரயசூடாமணி.

RAHASYATRAYACŪḌĀMĀṆI.

Foll. 2*b*—3*a*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*c*) தனிப்ரணவம்.

TANIPRAṆAVAM.

Foll. 4*a*—14*b*.

This is one of the 18 Rahasya works of Piḷḷailōkācāryar, and treats of the meaning of Praṇava which is conceived to contain in itself the meaning of the eight-syllabled Mantra addressed to Nārāyaṇa.

Complete.

Beginning:

ஸகலவேத தாத்பர்யமாய், ஸகலசாஸ்த்ர ஸங்க்ரகமாய், ஸகலபலப்ரதமாய், ஸகலமந்திரங்களிலும் அதிகமான திருவஷ்டாக்ஷரமான திருமந்திரத்துக்கு, நம்பூர்வாசார்யர்கள் ஸ்வரூபம்சொல்லுகிறதென்றும், ப்ராப்யம்சொல்லுகிறதென்றும் இரண்டுபடி வாக்யார்த்தம்என்றருளிச் செய்வார்கள் ; இம்மந்திரந்தான் ஓம் என்றும், நமஃ என்றும், நாராயண(ாய) என்றும் மூன்று பதமாயிருக்கும்.

End:

ஆக வஸ்துத்ரயாத்மகமான ப்ரணவத்தால் அகாரவாச்யனான பரமாத்மாவுக்கு மகாரவாச்யமான ஜீவாத்மாவும்

அநந்யார்ஹஶேஷம் என்றதாய்த்து. இனிமந்த்ரசேஷமும் இப்பதத்திலே விவரணம்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பிள்ளைலோகாசார்யர் இயற்றிய பதினெட்டு ரஹஸ்யங்களுள் ஒன்று. இதில் பிரணவமாகிய திருமந்திரத்தின் பொருள் இன்னதென விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*d*) தனித்வயம்.

TANIDVAYAM.

Foll. 15*a*—24*b*.

This is another of the 18 Rahasyas of Piḻḻailōkācaryar and explains the meaning of the Dvaya Mantra.

Complete.

Beginning:

திருமந்த்ரத்தில் ஸ்வரூபம்சொல்லு[கு](கி)றது; ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ரபத்தியை விதிக்கிறது சரமஶ்லோகம். விஶ்வாஸரூபமான அநுஷ்டாநம் த்வயம். திருமந்த்ரம் ப்ராப்ய ப்ரதானமாயிருக்கும். சரமசுலோகம் ப்ராபகப்ரதானமாயிருக்கும். இவைத்தில்[ச்] சொல்லு[கு](கி)ற வ்யாப்யவ்யாபகங்களிரண்டிலும் ருசிவிசுவாஸங்களையுடையராயிருப்பாருடைய அநுஷ்டானரூபமாயிருக்கிறது த்வயம். அநுஷ்டானரூபமென்கிறது க்ரியாரூபத்தை அன்று. புத்தியாலேபண்ணும் அத்யவஸாயத்தை. ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகையாலே ஜ்ஞாநாத்மகமாகவேணுமிறே.

End:

ஆக ஸ்ரீ என்று புருஷகாரஞ் சொல்லித்து. மத் என்று இப்புருஷகாரந்தான் நித்யயுக்தமென்னுமிடம் சொல்லித்து. * * * * நம: என்று அஹம் போக்தா, மம போக்யம் என்று பிறக்கும் கைங்கர்யவிரோதியைக் கழிக்கிறது. இதுதான் இரண்டு வாக்யமாய், இருபத்தஞ்சு திருவக்ஷரமாய் ஆறுபதமாய்ப் பத்தார்த்தமாயிருக்கும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இதுவும் பதினெட்டு ரஹஸ்யங்களுள் ஒன்றே. இதில் த்வயம் என்னும் மந்திரத்தின் பொருள் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் அச்சுப்பிரதியிலுள்ள பாடத்திற்கும் வேறுபாடு மிகவும் அதிகம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முழுதுமிருக்கிறது.

(*e*) தனிசரமம்.

TANICARAMAM.

Foll. 25*a*—50*b*.

This is another of the 18 Rahasya works of Piḷḷailōkācaryar, and treats of the meaning of Caramaśl̄ōka, which is the 66th stanza in the 18th Chapter of the Bhagavadgītā.

Complete.

Beginning:

ஸர்வேஶ்வரன் ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணி வேதோபதேசத்தையும் பண்ணியருளி, [illegible] வேதகருடைய [illegible] ப்ரமாணமாக [illegible]ங்களையும், தத்த்வ[illegible]ங்களையுங் காட்டி அவ்வழியாலே தானே ஸாத்யமும் ஸாதநமும் என்கிற சாஸ்த்ரத்தையு முபதேசித்துவிடுகையன்றிக்கே பரவ்யூஹ விபவார்ச்சாவதாரங்களாலும் [illegible] சேஷ்டிதங்களாலும் தானே ரக்ஷகனென்னுமிடத்தையுங் காட்டி * * *

End:

ஆக இத்தால் ஸ்வீகாராங்கங்களையும் த்யாஜ்யதர்மவிசேஷங்களையும் * * * * *
* * * * ஸர்வஶிஷ்டவஸ்துவில் நிஸ்ப்ருஹனான அதிகாரியையும், ஸர்வோபாய[illegible]த்தையும், ஸர்வேஶ்வர[illegible]த்தையும், ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்றின அதிகாரியினுடைய நைர்ப்பர்யத்தையும் சொல்லிற்றாய்த்து. வ்ரஜதி, [illegible]மாகையாலே [illegible]மென்றதாய்த்து 'வ்ரஜ' என்கிற ஸ்வீகாரவிசிஷ்டனுக்கு.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்காந்தே உக்தம் ப்ரதி க்ருஷ்ண:.

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ப்ரவர்த்தகம் ப்ரதிவர்த்தகம் |
ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச ஶ்ரோதவ்யம் ஶ்ராவ்யமேவ ச ||
ஶாஸ்த்ரமேவ ஶரணாகதம் ஸமாஶ்ரிதா: ||

(கு-பு.)—

இதுவும் பதினெட்டுரஹஸ்யங்களுள் ஒன்று. பகவத்கீதையின் இறுதியிலுள்ள ஸர்வதர்மாந் என்னும் சுலோகத்தின்பொருள் இன்னதெனப்பரக்கக் கூறுவது. இதில் முற்றும் இருக்கிறது.

(f) தத்த்வசேகரம்·

TAṬTVAŚĒKHARAM.

Foll. 51*a*—82*b*.

Another of the 18 Rahasyas of Piḷḷailōkācāryar, and treats of the true knowledge of God, of the soul and of the means of attaining salvation.

Complete.

Beginning:

[ஸ](ஸ)ர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியுக்தனாய், ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரவிலக்ஷணமாயிருந்துள்ள நிகிலசேதநஜாதத்துக்கும், சேதநாவஸ்தாவிஶேஷணங்களான ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களுக்கும் க்ருத்யம் ஸகலஸம்ஸாரிசேதநர்க்கும் தத்த்வஜ்ஞானத்தை ஜனிப்பிக்கை.

End:

ஆக, [யி](இ)ப்படி நிகிலஹேயப்ரத்யநீகனாய் கல்யாணைகதானனாய் விபுவிலக்ஷணவேதவேத்ய நிகிலசேதநாசேதனங்களுக்கு, ஸர்வஸ்வாமியாய், மோக்ஷப்ரதனாயிருந்துள்ள நாராயணனுக்கு சேஷத்வைகநிரூபணீயரான ஸர்வ ஆத்மாக்களும் ஸர்வப்ரகாரபரதந்த்ரர். அவர்களுக்கு ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்த

ஷாயஶ்ச ஸகலபாஹ்யகார்யஶீஷ்டோபேக்ஷவிலக்ஷணமான பர
ஶாஸ்த்ரைகவேத்யம். தத்ப்ரதிபாதக நிகமார்ணோபாயம்
நிர்விஜ்ஞானஜாதஶரண்யநாராயணசரணாரவிந்தஶரணாகதிः
என்கிற ஜ்ஞான விஶேஷம் தத்வஜ்ஞானமாவது. ஶ்ரீகார்யவேதாந்தஃ.

* * * * * *

* * பஹுதான்ய ஸம்வத்ஸரம் ஆடி மீ 18 உ முடிந்தது.

தேவதாஸாரவஸித்யம் ஶஸ்த்ரீநவீ காஸ்யா |
விஷ்ணுவ்யாப்திஸ்வரூபாகாங்க்ஷீ ஸத்யோபாயோ ஹி வைஷ்ணவः ||
வகாஶீ தா விநிஶ்சித்ய தேவதாவிஷயாஸரோः |
ஸத்யோபாயம் ஸமம் க்ருஷ்ணவ்யாப்தௌ க்ருஷ்ணைகஸாயகம் ||

(தூ-பு.)—

இதுவும் 18 ரஹஸ்யங்களில் ஒன்றே. உண்மையான தத்துவப்பொருள் இன்னதென்றும் அதை அறியவேண்டும் உபாயம் இன்னதென்றும் கூறுவது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*g*) ரஹஸ்யத்ரயவிஷயவிசாரம்.

RAHASYATRAYAVIṢAYA VICĀRAM.

Fol. 83.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*h*) மதுரகவி ப்ரஶ்நமும் வ்யாக்யாநமும்.

MADURAKAVI PRAŚNAMUM VYĀKHYĀNAMUM.

Foll. 84*a*—85*b*.

Contains the questions put by Madurakaviyāḻvār to Nammāḻvār and also the answers of the latter, together with a commentary on both.

Complete.

Beginning:

செ[ற்ற] (த்த)த்தின் வயிற்றிலே சிறுகுட்டி பிறந்தால் எத்தைத்தின்[னு](று)எங்கேகிடக்கும். கான[லேப](லோ)டிய காட்டிலே சிறியது பிறந்தால் அத்தைத்தின்[னு] (று) அங்கே கிடக்கும். இதுக்கு அர்த்தம்: செற்றது-விரோதி; அன்றிக்கே ஸர்வவிஷயஜ்ஞானமாகிற பிராணனுக்கு. யோக்கியதையில்லாத

அசித்தைச் செ(ா)ல்லுகிறதாகவுமாம். ஸம்ஸாராக்நிவிதீபநவ்ய பகதப்ராணாத்மஸஞ்ஜீவநீமென்று பகவத்ஜ்ஞாநத்தை (ப்) பிராணனாக அருளிசசெய்தாரிறே பாஷ்யகாரரும்.

End:

இவ்வர்த்தம் அறிந்த மதுரகவி, ஆழ்வாருடைய பக்த்யதிசயத்தைக்கண்டு * * * * * நமக்குண்டான ஜ்ஞாநவைஸத்யை ப்ரஶ்நபூர்வத்தாலே அறிவிக்கவே ப்ரத்யுத்தர மருளிச்செய்வரென்று நிச்சயித்து * * * * * அம்மந்த்ரசேஷார்த்தத்தையே உ[ள்க்](ட்)கொண்டு ப்ரத்யுத்தர மருளிச்செய்தாராய்த்து.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, மதுரகவியாழ்வார் யோகநிலையிலிருந்த நம்மாழ்வாரை வினவிய வாக்கியத்திற்கும் அதன் மறுமொழிக்கும் பொருள் இன்னதென விளக்குவது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் பின்பு நாராயணம் ஸௌக்ஷ்மிகம் ப்ராப்த்ருகத்வாரணத்வயம் | உபாய ஹ்ருதி விஶ்வாஸோ த்வயார்த்தஸ்மரணாமதி: என்கிற சுலோகமும், பின்னர், பட்டர்முதலாகத் திருக்கச்சிநம்பி ஈறாகச் சிலஆசார்யர்களால் ஆராதிக்கப்பட்டுள்ள விஷ்ணுமூர்த்திகளின் திருநாமங்களும் எழுதப்பெற்றுள்ள ஏடு ஒன்று இருக்கிறது.

R. No. 95.

Palm-leaf. 13⅞×2 inches. Foll. 22. Lines, 12 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911—12.

(*a*) மாணிக்கமாலை.

MĀṆIKKAMĀLAI.

Foll. 1*a*—10*a*.

This work explains the greatness and the importance of a religious teacher, his qualifications and the nature of his influence on the disciple. The author appears to be Periyavāccānpiḷḷai.

Complete.

Beginning :

தை³வாதீ⁴நம் ஜக³த்ஸர்வம் மந்த்ராதீ⁴நம் து தை³வதம் |
தந்மந்த்ரம் ப்³ராஹ்மணாதீ⁴நம் தஸ்மாத் ப்³ராஹ்மணதை³வதம் ||
என்கிறபடியே உப⁴யவிபூ⁴தியும் ஈசுவரனிட்ட வழக்கா யிருக்கும்; ஈசுவரன் திருமந்திரமிட்ட வழக்காயிருக்கும்; திருமந்திரம் ஆசார்யனிட்ட வழக்காயிருக்கும்; ஆகையாலே இத்திருமந்திரத்தால் பிரதிபாதிக்கு(ம்) ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் ஆசார்யனாலே என்னத்தட்டில்லை. ஆசார்யன்வான் * *

End :

ஸத்த்வப்ரஸாத³ம் ஸத்த்வகார்யவியைப் பிறப்பிக்கும்; ஸத்த்வகார்யவி ஸ்வாசார்யாபி⁴மாநத்தைப் பிறப்பிக்கும்; * *
* * * * ஸச்சிஷ்யன், ஸதா³சார்யன் பக்கல் பண்ணும் விஶேஷஶ்ரவணம் ஸதா³சார்யப்ராப்திக்கே க்ஷமயிப்பிக்கும்; இவ்வர்த்தம் ஸதா³சார்யன் ஸந்நிதியுண்டாகவே தோன்றும்.

பெரியவாச்சா[ம்](ன்) பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: * * * *

அப்பன் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. நல்லாசிரியரின் இலக்கணமும் பெருமையும், அவரால் சிஷ்யர்கள் நல்வழியிற்றிருந்தி நல்லபேறு அடையும் விதமும் இதில் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளன. இயற்றியவர் பெரியவாச்சான்பிள்ளையெனத்தோன்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) த³ஶஶ்லோகீ.

DAŚAŚLŌKĪ.

Fol. 11.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*c*) மாணிக்கமாலை.

MĀṆIKKAMĀLAI.

Foll. 12*a*—22*a*. Size, $18\frac{1}{4} \times 2\frac{1}{8}$ inches. Lines, 8 to a page. Same work as the one described in subdivision (*a*) above. Complete,

(கு-பு.)—

இதுமுன் பிரதிபோன்றது. முற்றுமிருக்கிறது.

அடியில்வரும் இவ்விரண்டுபாடல்களும் இந்நூலின் இறுதி ஏட்டின்கண் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

தலையானவெட்டெழுத்திற்பிறந்து சரணாகதிதி[ய்]
முலையாரமுதில்வளர்ந்தபிரான் முடும்பைக்கதிபன்
மலையார் திருப்புயந்தான்[மா] மணவாளன்மலரடிக்கே
நிலையானநெஞ்சும்பெற்றேனும்பர்வரவுநிலைபெற்றதே.

அகாரத்தினுட்[ப்]பொருள்மாலிருஞ் சோலையழகருக்கு
மகாரத்தினுட்[ப்]பொருளாமடியேனை மதியுடையோர்
உகாரத்தினுட்பொரு[ளுக்](ட்)காக்கிவைத்தாரொருநாளு மினி
விகாரத்தைநல்கும்பிறப்பெங்[க](ந)னேகொல்வந்தெய் [துவதே.

R. No. 96.

Palm-leaf. $14\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 45. Lines, 6 to a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented by Śrīranganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911—12.

ஸப்தகாதா வ்யாக்யானம்.

SAPTAGĀDHĀVYĀKHYĀNAM.

This contains a copious commentary on the Saptagādhā of Viḻāñjōlaippiḻḻai, which consists of 7 Tamil stanzas containing the gist of the teachings of Piḻḻailōkācāryar as given in his Śrīvacanabhūṣaṇam.

Complete.

Beginning:

உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருயிரான திருவரங்கச்செல்வனார்க்குங்கூட ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம் என்கிற திருமுகப்படியே மிகவும் தாரகராய்க்கொண்டு அனைவரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அத்திகிரியருளாளர் அநுமதிமுன்னாக ஸ்வீகரித்தருளின ஸ்ரீவசநபூஷண ஸ்ரீஸூக்திவிஸ்தாரஸங்க்ரஹமான ஸப்தகாதை

ரணவர்யேயவர்ரோதூலெவைஷவங்களை ஸவர்காரமாகவும், ஸ வர்ரணமாகவும் பிரகாசிப்பித்தருளின பிள்ளைலோகாசார்ய ருடைய திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து * * * * * * * * * * * உடைய வர்க்கு(ப்) பிள்ளையுறங்க(ா)வில்லிதாஸரைப்போலவும் * பிள்ளைலோகாசார்யருக்கு ஶூதஸரோயும், வ்ராணஸரோயும் * * * * விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை வகுளபூஷண சாஸ்த்ரஸாரமாய், வாரேஹஸ்யமாயிருந்துள்ள ஸ்ரீவசநஹூ ஷணதிவ்யஶாஸ்த்ரத்திலே பரக்கச்சொன்ன விசேஷங்களை யெல்லாம் தம்முடைய பரமகிருபையாலே அனைவர்க்கும் ஸு ரஹமாம்படி * * * * * * * * கஉவயொமிதயா பரக்கப் பிரதிபாதிக் கிற அர்த்தவிசேஷங்களையும் பரப்பற ஏழுபாட்டாலே ஸங்க்ர ஹித்து 'வாழியவன்முதலாயமொழிகள்' என்னும்படி ஸவெ ஹொரஹ்யமாயிருந்துள்ள ஸவ்தரமாயா என்கிற இப்பிரபந்த முகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். அதெங்[க](ங)னே யென் னில் :—வேதார்த்தம் * * * * * * * * * * *

சுவஶ்யஜ்ஞாதவ்யதயா அறுதியிடப்பட்ட சுயஉவஷகத் தை நேராக உபதேசிக்குமவனே ஸஉாவாயனென்று திருவுள்ளம்ப[த்தி](ற்றி) அருளிச்செய்கிறார் அம்பொன்ன ரங்கர்க்குமித்யாதி. ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும் ஈஶ்வரனையும் மறந்தித்யாதியாலே, சுயஉவஷகத்தை உபதேசித்தருளுமவ னே ஆசார்யனென்று பிள்ளைலோகாசார்யரும் அருளிச்செய் தாரிறே. இவருமத்தை அடியொத்திக்காட்டுவன(ன்)றோ ஆசார்யனென்கிறார் ; பிள்ளையை அடியொற்றுமவர் இவரொ ருவருமேபோலேகாணும். பே[சுத்தே](சிற்றே)பேசும் ஏக கண்டராயிருக்குமிருப்புள்ளது நம்முதலிகளுக்கேயிறே.

End :

ஆக இப்பிரபந்தத்தால் சுயஉவஷகோவஉேஷாவே ஆசார்யனென்னுமிடத்தையும், அவனிடத்தில் ப்ரேமமற்றி ருப்பார் ஸூவாதகரென்னுமிடத்தையும் * * * ஶூவாயன்பக்கல் வெரயேஹூனவன் அர்ச்சிராதிமார்க்கத் தாலேபோய், பரமபதத்திலே சென்று முக்தைஶ்வர்யத்தைப் பெற்று, கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்திலே ஶேஷயஹிஷிக்தனாய்க் கொண்டு யாவஉாதஹாவியாக இருப்பனென்னுமிடத்தையும்

அருளிச்செய்து நின்றாராய்த்து. விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை திரு
வடிகளே சரணம். ஜீ[ய்]யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை இயற்றின ஸப்தகாதை என்னும் நூலின் விரிவுரை. பிள்ளை லோகஞ்சீயரியற்றிய வியாக்யானத்திலும் விரிவானது. உரையாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 97.

Palm-leaf. 20×1½ inches. Foll. 76. Lines, 6-8 to a page. Grantha and Tamil. Injured.

Presented by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911—12.

(*a*) ஸம்ப்ரதாயசந்த்ரிகா.

SAMPRADĀYACANDRIKĀ.

Foll. 1*a*—27*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*b*) தத்வத்ரயவ்யாக்யான அரும்பதம்.

TATTVATRAYAVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 28*a*—36*a*.

A gloss on Maṉavāḷamāmuni's commentary on the Tattvatraya of Piḷḷailōkācāryar, described under R. No. 20 *ante*.

Complete.

Beginning:

‘ஸம்ஸ்வரோஹம்’ என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸுகம் ஹாநீ, ஸம்ஸாரோஹம் என்கிறது, ஹாநஸம்ஸாரங்களான விஷயங்களையும், தத்ரூபமான ஆநந்தத்தையும் சொல்லுகிறது.

End:

ஸ்ரீத்ராணாயேத்யாதிக்கு ஈட்டிலே நிர்வகித்த ப்ரகார(ம்) பாஷ்யத்திலே நிர்வகித்த ப்ரகாரமாகையாலே [ரெ]இரண்டும் எம்பெருமானார் நிர்வாகமே. ஸ்ரீ: ஓம். ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ருமுநயே நம:. ஜீயர்திருவடிக[ளிலே] (ளே) சரணம்.

(கு-பு.)—

இது மணவாளமாமுனிகள் இயற்றிய தத்த்வத்ரய வியாக்யானம் என்னும் நூலின் குறிப்புரை. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது. இதனை இயற்றியவர் இன்னாரென்த் தெரியவில்லை.

(*c*) ஸ்ரீஸ்தவவ்யாக்யானம்.

ŚRĪSTAVAVY KHYĀNAM.

Foll. 37*a*—38*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*d*) அர்ச்சாவதாரப்ராமாண்யம்.

ARCCĀVATARAPRĀMĀṆYAM.

Foll. 39*a*—40*a*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*e*) வைஶ்வதேவ விஷயம்.

VAIŚVADĒVA VIṢAYAM.

40*b*—42*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*f*) திருமந்த்ரார்த்த அரும்பதம்.

TIRUMANTRĀRTHA ARUMPADAM.

Foll. 43*a*—69*b*.

Same as the work described under R. No. **56** *ante*.

Contains the commentary relating to the latter part of the first Prakaraṇa.

(கு-பு.)—

இது 56-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில், திருமந்திரம் என்னும் முதற்பிரகரணவியாக்யான அரும்பதத்தின்பிற்பகுதிமட்டுமே இருக்கிறது. இதில் 32 என்னும் எண்ணமைந்த எடு முதலேடாகவுள்ளது.

(g) பிரபந்நாநுஷ்டானம்.

PRAPANNĀNUṢṬHĀNAM.

Foll. 70*a*—76*a*.

This contains the teachings of Tiruvēṅgaḍa-Rāmānujajīyar of Vānamāmalai regarding the ritualistic acts to be performed by a Prapanna *i.e.* by one who has surrendered himself to God with the object of attaining salvation.

Complete.

Beginning:

ஸகலஶாஸ்த்ரவிஶாரதராய் ஆழ்வாராளவந்தாரெம்பெருமானார்மணவாளமாமுனிகளுடைய அவதாரவிசேஷமென்[ற](ன)லாம்படி எழுந்தருளியிருக்[கு](கி)ற வானமாமலை திருவேங்[கி](க)ட[ரு](ரா)மாநு(ஜ) ஜீயருடைய திருவடிகளிலே இ[றெ](ர)ண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவ[ற](ர்)கள் தெண்ட(ம்) ஸமர்ப்பித்து அடியோங்களுக்கு பிரபந்நாதிகாரிகளுக்கு க்ரு ஹ்யாவாஸெயகலிவிஹா(ம)த்தைப்பண்ணித் தந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஜீயரும் திருவுள்ளமுகந்து, [யி](இ)தை[ரு](நா) மே[வொ](உ)ங்களுக்கு அ[ரி](றி)விக்கவேணுமென்று இருந்தோம். * * * * * * பிரபந்நாதிகாரியானவன் இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் உபாயமாவான் ஈஶ்வரனொருவனேயென்று ஸுவ்யவஸி[ற்றி](த்தி)ருப்பானாய் அவனையே உபேயமென்று அத்யவஸித்திருப்பானொருவனிறே.

End:

[யி](இ)னி ரஹஸ்யங்களிலும் வர்ணாஶ்ரமாயிரா(?) அநுகுணமாக ப்ராப்தங்க(ளா)ன கர்மங்க[ளுக்கிற்](ளில்) கைங்கர்யத்வாகாரம் கல்பிக்கலாவது; அது ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸித்தமாகையாலே பிரபந்நாதிகாரிக்கு நித்தியநித்யமே அநுஷ்டேயமென்றதா[ய](யி)ற்று. ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஹரி: ஓம். ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வானமாமலை திருவேங்கடராமாநுஜர் என்னும்ஸந்நியாஸியைப் பிரபந்நாநுஷ்டானம்இன்னதெனத்

தெரிவிக்கவேண்டுமென்றுவேண்ட அவர் சொன்னதாக எழு தப்பட்டுள்ளது இது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 98.

Palm-leaf. 17 × 1½ inches. Foll. 177. Lines, 6-9 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911—12.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகா—ஸாராஸ்வாதிநீ.

RAHASYATRAYASĀRAṬĪKĀ—SĀRĀSVĀDINĪ.

This is a commentary by Vēdānta-Rāmānuja on Vēdāntadēśika's Rahasyatrayasārasaṅgraha.

Contains only the first seven Adhikāras.

Beginning :

ரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாஸாராஸ்வாதிநீ. ஶ்ரீஹயக்ரீவாய நம꞉.

ஶ்ரீமாந் வேங்கட ... ஸதா ஹ்ருதி ||

ஸாக்ஷாந்நாராயண(ம்)தேவஸேவ்ய(பெ)க்ஷகதீக்ஷயா |
அவதீர்ணம்வேதந்த்யாம் ஶ்ரீரங்கநாயக ரஹஸ்யம் பஜே ||

ஶ்ரீவேதாந்தரஹஸ்யார்த்தத்வாம்ஶ்ச ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் |
வ்யாகரவாணி ரஹஸ்யார்த்தஜ்ஞாநவாஞ்சதாம் ப்ரஸாதாய ||

ப்ரஸித்தமான ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யப்ரபந்தத்துக்கு விஷயப்ரயோஜநங்களை ஸூசிப்பி[ய்]யாநின்றுகொண்டு நிஷ்ப்ரத்யூஹப்ரவ்ருத்திப்ரசயகாமநயா மங்களாசரணம்செய்த[று](ரு)ளுகிறார் ரஹஸ்யஹ்ருதயத்யாதியாய். இதில் முந்தின ரஹஸ்ய ஶ்லோகம் ஸ்வாவ்யவஹித(ா)யாயார்த்தாரம். இரண்டாம் ரஹஸ்ய ஶ்லோகம், தோஷாயார்த்தஸூத்ரதிஸங்கத்யாயார்த்த ஸாராயார்த்தரவரை எல்லா[த்தை](வற்றை)யும் காட்டுகிறது.

End :

இவ்வர்த்தம் இங்கே வ்யக்தமாயிருந்தாலும் ஶாஸ்த்ராரம்பவிஶேஷத்தில் அங்கு(ச்) சொல்லவேண்டி[த்த](ற்ற)த்தனையாகையால் புநருக்திதோஷமில்லை என்று கண்டுகொள்வது. ஜிஜ்ஞாஸிதேதி, அதஶ் ஸங்கதி꞉ கர்தவ்ய꞉, ஜிஜ்ஞாஸிதா

த்ரைகுண்யவிஷயா ஸம்ஸ்ருதி(:) யேந ஸ தயோக்த:. கஶ்சித்³ராஜா ஸஹி ஷட்³வர்க்³ஸ்வ ஜயாஸ்வாராஜ்யம் ஸந்த்யஜ்ய ஸந்தேந க்ருஹீ ஸது ஜிஹாஸிதஸம்ஸ்ருதி: தைவாத் ஸஹிதேத்த்வநய:.

Colophon:

இதி ஶ்ரீரங்கநாதயதிராஜவரணாரவிந்தசேகரதயோபாத்தஸத்த்வ வேதாந்தராமாநுஜயதிபி: க்ருதிஷு ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரடீகாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம் ப்ரப³ந்த₄ப்ரதமாதிகாரஸ்ஸமாப்த:. ஶ்ரீமதே ஹயக்³ரீவாய நம: . . . . ஶ்ரீமதே நிக³மாந்ததே³ஶிகஶேகராணவே நம:.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்ததேசிகரியற்றிய ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்னும் நூலின் வியாக்யானம். வேதாந்தராமாநுஜஸ்வாமி யியற்றியது. இந்தப் பிரதியில் முதலேழதிகாரங்களே உள்ளன.

R. No. 99.

Palm-leaf. $18 \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 116. Lines, 6-9 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented by Śrīranganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911–12.

(*a*) நிர்ஹேதுகரஹஸ்யம்·

NIRHĒTUKARAHASYAM.

Fol. 1.

This is a metaphorical description of the spontaneous manner in which the grace of God acts so as to free a man from the bondage of Saṁsāra. The work is ascribed to Mudaliyāṇḍān.

Complete.

Beginning:

முதலியாண்டான் வார்த்தை, நிர்ஹேதுக ரஹஸ்யம் பரமசேதநனுகிற பசியன் ஸ்வாயம்பாவத்தாலே ஸம்ஹிதனுய், சேதநனுகிற சிறு பெ[ண](ந)ல்லுப்பொ[ரு](று)க்கி, வேதாந்தமாகிற[ஓ](உ)ரலிலே உபதேசமாகிற [ஓ](உ)லக்கையாலே * * * *

End:

வைகுந்தமாகிற மச்சிலேற்ற அப்ராக்ருதமாகிற பெருங் கலத்திலே அஹமந்நம் என்கிற சோ[த்தை](ற்றை)யிட்டு, அஹமந்நாதஃ என்று புஜியாநிற்கும்.

முதலியாண்டான் திருவடிகளே சரணம்.

வ்ரக்ரூஷ்வமுக-ஜ்ஞமுஹ்ஸ்வகரீஷுஜ்ஞஹ்மும்
8ஹாவ-ல்8ணிஸெவமும் 8ஸ்தகா ்க-ஸஸ்ய்ரா8மும் |
கஸொாத- க-ஸமும் ஸஊா கவிதவஙுஷாஜவக்ரம்
8ஹெக்தி8வி ஸொஹநம் கவடஸௌஸவம் கெஸவஃ ||

(கு-பு.)—

இது வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. இதில் முத்தியடையக்கூறும் வழிகளை நெல்முதலியனவாக உருவகப் படுத்திக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. இயற்றியவர் முதலியாண்டான் என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இது முழுதுமிருக்கிறது.

(b) நம்பிள்ளை ரஹஸ்யம்.

NAMBIḺḺAIRAHASYAM.

Foll. 2a—15b.

This contains an explanation of the Caramaślōka; and it is ascribed to Nambiḻḻai.

Complete.

Beginning:

வேதாந்தவேத்யாம்ருதவாரிராஶே-
வேதார்த்தஸாராம்ருதபூரமக்ர்யம் |
ஆதாய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்யே
காருண்யபூர்ணம் கலிவைரிதாஸம் ||

வ-ஒவ-ம்8ஜெரசபவெராக்த ஸ்வா-ஒவதிஹ உப்யதெ |
ஸ்வா-ஒவதீஸ்வாஃ(?) க்ரதய்திதா ரத்யாகவ-ஒவ-கஃ ||

ஸவ-யஹ-ாநிதய்ராதி; ப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வா-ஒவநிர-ஒவண வ-ஒவ-மாக வ்ய·வ்யஸிஜிக்கு ப்ராவகஸ்வீகாரம்பண் . . . . . த்திருமந்த்ரத்தில் ஸ்வீகரிக்குமிடத்தில் அபேக்ஷித மான க்ரியாவ-ர-ஷாய-ங்கள் விவக்ஷிதம் என்கிற ஙய-ல வ-ஒவகமும், விஸஊாந-ஸ்யாந , . ஷயத்தில் , . . . க்

கபுகுகிற வுபாயத்தினுடைய ப்ரகார நிர்ணயமும், ஸ்வரூப நிர்ணயமும் பண்ணுகிறது. இதில் தமேவைகம் ஜாநத ஆத்மாநம் அந்யா வாசோ விமுஞ்சத அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது: என்கிற உபநிஷத்வாக்யத்தை உபப்ருஹ்மிக்கிறது இச்சரம ஶ்லோகம.

End :

ஸாஶ்ர்வம்:, தநத்தையிழந்தால் தனவானன்றோ சோகிப்பான் ; தனந்தான் சோகிக்குமோ ? இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் 'வாரேற்றிளமுலையாய் வருந்தேலுன்வள[ற்றி](ர்தி)றமே' என்[ன](ற)ர்ஜுனன் கண்ணநீரைத்துடைக்கிறான்.

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

வாதேநார்த்துவ்ரதத்ராவி யதீபமோக்ஷ்ரம்
மோக்ஷ்ரஜாராணாம் வ்ரயசீர ஸம்ஸ்ஜி |
ஸ்ரீசைலகீவிஷ்வம் ஸநத்ராஸநாமேதோ
தமேவ்ஷ நஸீவஸ்ஸ்வக்ஷீஸஹாணர்வாய ||

ஹரி(:)ஓம் [யி](இ)து நம்பிள்ளைசாதிச்ச தனிசரமஶ்லோகம்.

கோயில் திருவேங்[கி](க)ட[ரு](ராமா)[னு](நு)ஜ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் நம்பிள்ளை யியற்றியது. ரஹஸ்யம் மூன்றனுள் ஈற்றதாகிய சரமஶ்லோகம் என்பதன் பொருளை விவரிப்பது. மணிப்ரவாள நடையினையுடையது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*c*) ரஹஸ்யத்ரயார்த்தஸங்க்ரஹ:.

RAHASYATRITAYĀRTHASAṄGRAHAḤ.

Foll. 16*a*—26*a*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue for this and the three following works.

(*d*) அத்யாத்மசிந்தா.

ADHYĀTMACINTĀ.

Foll. 27*a*—31*b*.

(*e*) ரஹஸ்யத்ரயஜீவாது.

RAHASYATRYAJĪVĀTU.

Foll. 32*a*—95*b*.

(*f*) ஶ்ரீஸூக்தபாஷ்யம்.

ŚRĪSŪKTABHAṢYAM.

Foll. 97*a*—116*a*.

R. No. 100.

Palm-leaf. $17\frac{5}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 46. Lines, 8 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Presented by Srīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911-12.

(*a*) அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம்(?).

ARUḶICCEYAL RAHASYAM.

Foll. 1*a*—6*b*.

This is a commentary on the eight-syllabled Mantra addressed to Nārāyaṇa. There is nothing in the work to show that the name given above is the correct one. It has been taken from the cover-leaf. The name of the author is not known.

Complete.

Beginning:

அழகியமணவாளப் பெருமாள் நயினார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒரு கடற்றுறையிலேபடுகிற முத்துமாணிக்கங்களிலே சில ஒளியுடையவாய், சிலசொத்தையற்[றி](று)அவைத்திலே சில [ை]வத்தை(ற்றை)க் கடைந்து சாத்த (?) வாறே நல்லவை[த்தை]ஒருகோ[ர்]வையாமாப்போலே பெரும்புறக்கடலான நாராயணனுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸத்தைபெறுகிற ஆத்மாக்களிலே சீர்துளங்கொளிசேர் * * * *

End:

ஆத்மாவை ஶரீரமாகவும் பரதந்த்ரமாகவும் அநுஸந்தித்து நிர்ப்பரனாயிருக்கை அறிவுக்கு எல்லை. இப்படியுள்ள மகாத்

மாக்கள் உத்தமஜன்மம். ஸ்வர்க்கஸாதநபரர் மத்யமஜன்மம். தேகயாத்ராபரர் அதமஜன்மம். * * *
உன்னையறிய எல்லாமறியலாம். உன்னைமறக்க எல்லாம்மறக்கும். பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. திருமந்திரத்தின் பொருளை விளங்கக்கூறுவது. இந்நூற்பெயர் இன்னதென்த் துணியக்கூடவில்லை. இந்தப் பிரதியின் மேலேட்டில் அருளிச்செயல்ரஹஸ்யமெனக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதுவே பெயர் என இங்குக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் பரமரஹஸ்யம்.

TIRUKKURUKAIPPIRĀNPIḶḶĀN PARAMARAHASYAM.

Foll. 7*a*—45*b*.

This contains the meaning of the Mūlamantra and Dvaya as taught by Tirukkurukaippirānpiḷḷān to Piḷḷairājamahēndirapperumāḷaraiyar.

Complete.

Beginning:

பிள்ளை ராஜமகேந்திரப் பெருமாளரையர்(க்)கு(த்) திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் பணித்த பரமரஹஸ்யம்.

மந்திரத்தொன்றுணர்த்தி யுரையீர் : மந்திரம்-பிரணவம்; ஒன்றுணர்த்துகையாவது, மத்யமபதத்தை அறிவிக்கை ; தானியத்தைக்காசாக்கி(க்) காசைப்பொன்னுக்கி(ப்) பொன்னை விலையில்லாரத்நமாக்கி, அந்த ரத்நத்தை நாக்கிலேயிட்டு வைப்பாரைப்போலே ப்ரணவத்தை அநுஸந்திக்கை. வேதமாகிற திருஷ்டிக்குக் கருவிழிபோலே பிரணவம். கருவிழியாகிற பிரணவத்துக்குக் கருமணி மத்யமபதம்.

End:

இந்த நமஸ்ஸு ப்ராவ்ருத்திலே களையறுக்[கு](கி)றது. ஸ்ரீமானான நார(ா)யணனுடைய சே[ற்றி]ர்த்தி)யிலே அழகிய

[ழகிய] திருவடிகளை உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன். ஸ்ரீமானு ன நாராயணனுக்கு ஸர்வவித சேஷவிருத்திபிலும் அவனுக் கே பேரும்படி செய்யப்பெறுவேனுகவேணுமென்று தலைக் கட்டுகிறது. அகலகில்லேனுபெ ை . . . எய்திலறு (?) முற் கூற்றிலர்த்தம். எனக்கேயாட்செய், சிற்றஞ்சிறுகாலே பிற் கூற்றிலர்த்தம்.

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. திரு மந்த்ரம் த்வயம், என்பவற்றின் ஸாரம் இன்னதென விளக்கு வது. திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், பிள்ளைராஜமகேந்திரப் பெருமாளரையர்க்குச் சொன்னது இது. முற்று மிருக்கிறது.

R. No. 101.

Palm-leaf. 16 × 1¼ inches. Foll. 68. Lines, 6 to a page Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

ஆசார்யஹ்ருதய வ்யாக்யானம்.

ĀCĀRYAHṚDAYAVYĀKHYĀNAM.

Same as the work described under R. No. 11 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் 11-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் சிற்சில விடத்து வாக்கியங்கள் அதனினும் சிறிது வேறுபட்டிருக்கின் றன. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கின்றது.

R. No. 102.

Palm-leaf. 17 × 2 inches. Foll. 142. Lines, 6 to page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

நாலாயிரத்தனியன் வியாக்யானம்.

NĀLĀYIRATTANIYAN VYĀKHYĀNAM.

This contains the commentary by Piḷḷailōkārya Jīyar on the Sanskrit and the Tamil stanzas, which are intended to be repeated before and after a formal recitation of the various parts of the Nālāyira-divya-prabandha, and which are composed in praise of the authors and the works to which they are affixed.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்,

"நமஶ்ஶ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே |
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யசாலிநே ||"

என்றும் "பரமப்ராப்யபராங்குசப்ரணவஸம்பந்தவிஷய விவிதகைங்கர்யகரணபாதேயர்க்யார்ஹ ஸ்ரீசைலபரதேசிக" என்றும் * * * * அந்த ராமாநுஜனை இவர்க்கும், ஸ்ரீவத்ஸாங்கதாஸனிலும் பரமான ப்ரணங்கள் யதீந்த்ரப்ரவணனிறே! ஆகையால் பரமபதமான ஜீயர்விஷயத்தினித்தனியனும் ஸகலவேதஸாரமான ப்ரபத்திபோலே நிரந்தராநுஸந்தாநமாகக்கடவது.

End:

திருவாய்மொழிப்பொருளை மாநிலத்தோர் தேறும்படி யுரைக்குஞ்சீரென்கிறவித்தால் இத்தனியன்கள் திருவாய்மொழியினீடு நித்யமநுஸந்தித்துச்சாற்றும்போது அநுஸந்திக்கவேணுமென்று ஸம்ப்ரதாயமாய் இருக்கி[று](ற)து. ஸகல அருளிச்செயல்களெல்லா[த்தி](வற்றி)னுடையவும் அநுஸந்தாநாநந்தரம் அநுஸந்திக்குமதாயிருக்குமிறே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். * * * *
வரதாசார்யன் திருவடிகளே சரணம். காருண்யவாராயம் ஸுதாஸமாப்திஸ்ஸஃ.

(கு-பு.)—

இது, ஆழ்வார்களியற்றிய பிரபந்தங்களை ஓதும்போது, முதலிலும் இறுதியிலும் அநுஸந்திக்கப்படுவனவாய் தனியன் என்னும் சிறப்புப்பாயிரப் பாடல்கட்கும், வடமொழி சுலோகங்

கட்கும் விரிவுரை. உரையாசிரியர் பிள்ளைலோகார்யஜீயர். இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 103.

Palm-leaf. $14\frac{1}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll 49. Lines, 8 to a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Purchased from Tirumalācāriyar of Kalyāṇapuram in 1912-13.

ஸ்ரீவிபுத்வஸமர்த்தனம்.

ŚRĪVIBHUTVASAMARTTHANAM.

This is a Śrīvaiṣṇava religious tract establishing the all-pervasive nature of Lakṣmī, the Consort of Viṣṇu. The name of the author is not known.

Incomplete.

Beginning:

ஸ்ரீவிபுத்வஸமர்த்தநம்.

ஶ்ரீகாரத்ரயஸம்பந்நாரேவிந்திவாஸிநீம் |
ஶ்ரேஷஜநதீ[ஶ](ஶி)த்ரீம் வந்தே(வ)ரதவல்லபாம் ||

ஸ்ரீவிஶோபாயஶோபநாயிகாரோ இப்படி நாராயணஸ்வத்தில் விஶமான ஶோபநா[யி]த்வகுண விஶேஷஸம்பந்ய(வி)ஶேஷங்களடியாகப் பிறக்குங்க லக்கங்களுக்கு பரிஹாரமுபாஹரித்தோம். இனி, ஸூக்ஷ்மா ஸ்தூல ஸ்ர்ஷ்டிகேஶோ தேவ்யா காரணம்ரவேபம் | ரக்ஷகஸ்வவிஶாலே வேதாந்தேஷு வர்ணிதே || என்கிறபடியே ஸேவர்த்தகளுய்(க்)கொண்டு

End:

. . . . ஊத்யபவாதித்வாச யதவிகமோராதிசாவிபம் க்ஷீரத்யதிதி ஶக்திமதகாரண த்வஸ்ய . . . . வேண உபவாரஃ கந்யா நிமர்ஷேஹவிகல்பத்வப்ரஸங்காச். கஸ்த்ப தபவ்யாஶ்ரயணோ நூபவேவ்ப ஊணயாத்வம் . . . . . காரத்வஸம்பவஃ கஜ்ஞாதநி . . . ராதித்யாதிஸ்யாயமோபாத ஊதி வெமெஜுத்ராதா நவஜுதிநித்யாதிநா . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. நாராயணனைப்போல் ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியும் எங்கும் பரவியிருக்கும் தன்மையள் என்பதைப் பலகாரணங்கொண்டு சாதிப்பது. இதில் வடமொழிவாக்கியங்கள் பெரும்பாலன. தமிழ்ப்பதங்கள் சிற்சிலவிடத்தே விரவி வந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. ஏடுகளிற் பல சிதைந்துள்ளன. ஏழு என்னும் எண்ணமைந்த ஏடு இரண்டுள்ளன.

R. No. 104.

Palm-leaf. $15\frac{5}{8}$ × 1 inches. Foll. 114. Lines, 5-6 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented through Śēṣaśāyi Aiyangār of Koṭṭaiyūr in 1912-13.

Foll. 1*a*—3*b*.

Contains some Sanskrit passages from some Dharmaśāstra work regarding the performance of ablutions and the giving of water-offerings daily by Brahmins.

(*a*) பரமபதஸோபானம், வியாக்கியானத்துடன்.

PARAMAPADASŌPĀNAM WITH COMMENTARY.

Foll. 4*a*—39*b*.

This is one of the 19 sections of what is called Dēśikaprabandham and consists of 21 stanzas setting forth the successive stages in the life of a person attaining salvation. The author of the work is the well-known Vēdāntadēśikar. The name of the commentator is not known.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய: . . . . . [illegible]

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] ||

அடற் [ப்பி] (பு) ள்ளர [ச] (சி)லு மந்தணர்மாட்டிலுமின்ன முதக்
கட [ல்ப்] (ற்) பள்ளிதன்னிலுங் காவேரியுள்ள முகந்தபிரா
ணிடைப் பிள்ளையாகியுரைத்த துரைக்கு மெதிவரனர்
ம(ை) டப்பள்ளிவந்தமண ◦ மங்கள்வார்த்தையுண்மன்னியதே.

*   *   *   *   *

அசேஷசிதசித்வஸ்துசேஷியான ஸ்ரீயஃபதிக்கு, அநந்யார்ஹ நிரவதிகசேஷபூதராய்

End :

*   *   *   *

மீளாத பேரடிமைக்கன்பு பெற்றோம் மேதினியிலிருக்கின்றோம் விதியினாலே.

*   *   *   *

Colophon :

ஸ்ரீவேங்கடநாயக[ம்]வேதாந்தார்யஸ்ய
ஶா[ர]த(ா)ஸ்ஸஹாவ(க)ஸ்திதம் |
வ்ருத்தாந்த நவபர்வாத்மகம் ஸ்தவம்-
பரமபதஸோபாநம் ||
இதி பரமபத ஸோபாநம் ஸம்பூர்ணம்.
ஶுக்ல ஆடி [பி] (பு) ரட்டாசி மீ௳ ௭௨ ஸம்பூர்ணம்.
ஸ்ரீவீரராகவ மஹாதேசிகாய நம:. ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் தேசிகப்ரபந்தத்தைச் சார்ந்தது. 21 விருத்தங்களாலாகியது. இது, விவேகம், நிர்வேதம், விரக்தி, பீதி, பிரஸாதம், உத்க்ரமணம், அர்ச்சிராதி, பரமபதாரோஹணம், பரிபூர்ணாநுபவம் என ஒன்பது பர்வங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை பரமபதம் என்னும் நிலையை அடைவதற்குப்படிகள் போலுள்ளனவாதலின் இந்நூற்கு இப்பெயர் அமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) வேதாந்தாசார்யவைபவப்ரகாசிகை.

VĒDĀNTĀCĀRYAVAIBHAVAPRAKĀSIKAI.

Foll. 40*a*—144*b*

This gives a biographical account of the celebrated Śrīvaiṣṇava religious teacher Vēṅkatanātha, well-known by the name of

Vēdāntadēśika, in Maṇipravāḷa style of composition. The author of the work is stated to be Mahārya, son of Gōvinda of Śrīvatsa-gōtra.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீரஸ்து * * * ஸதா ஹ்ருதி

தேஹாவஸாநபர்யந்தம் ஶரீரஶ்ரயேஸ யதீந்த்ராவத: |

. . . .

ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு கௌஸ்துபம்போலே நித்யஹ்ருத்யனான ஜீவாத்மா கலுஷமதியாய், கிங்கரத்வாயி ராஜ்யத்தை [எ] (இ) ழுந்துகிடக்க, காருணிகனான ஈஸ்வரன்

* * * *

ப்ரஹ்மரிஷிகளான ஸப்தரிஷிகள் நிரூபணம்படியும், வேதாந்தஸித்தமான ராமானுஜனுடைய தர்ஶந (ம்) தழைக்கும் படியாகவும் திருமணியாழ்வார் தூப் [பி] (பு) ல் குடியிலே அநந்தார்யருக்கு (க்) குமாரரான வேங்கடதேசிகராய் அவதரித்தருளினர். இவர் திருமணியாழ்வாரவதாரமென்னுமிடம் * * * *

End:

கந்தாடை தொட்டையாசார்யரும் வேதாந்த ஸம்பிரதாயத்தை பஹுமானமாகப் பிரவர்த்திப்பித்தருளினர். ஆகவிப்படி வேங்கடதேசிகரான வேதாந்தாசார்யருடையவைபவப்ரகாசமான இப்ரபந்தத்தாலே இவரே வேதாந்த ஸம்பிரதாயப்ரவர்த்தகரென்று சொல்லித்தாய்த்து. இஸ்ஸம்பிரதாய பரம்பரைகளையும் மற்றும் ஸம்பிரதாயாந்தரங்களையெல்லாம் விசதமாக ப்ரதிபாதிக்கிற நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயப்ரதீபை என்கிற ப்ரபந்தத்திலே பரக்கக்கண்டுகொள்ளுவது.

Colophon:

ஸ்ரீவத்ஸாந்வயஜாதேந கோவிந்தார்யஸூநுநா |
ப்ரணீதா நிகமாந்தார்யவைபவப்ரகாஶிகா ||
வேதாந்தகுரவே நம:.

ஶுக்லநாம ஸம்வத்ஸரம் கார்த்திகமாஸம் ஶுக்லபக்ஷ நவமீதிதௌ ஶ்ரவணநக்ஷத்ரே ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் வைபவப்ரகாசிகை லாடபு[ற](ர)ம் ஸ்ரீநிவாஸாயேண லிகிதம்.

(து-பு.)—

இது வேதாந்ததேசிகரின் பிறப்பு முதலிய வைபவங்களை விளக்குவது. மணிப்ரவாள நடையிலாகியது. நூலாசிரியர்

ஸ்ரீவத்ஸகோத்திரத்தராகிய கோவிந்தரென்பவரது புதல்வரான மகார்யர். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 105.

Palm-leaf. 15 × 1⅜ inches. Foll. 35. Lines, 6 to a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented by Śrīranganārāyaṇa Jīyar of Srirangam in 1911—12.

(a) ஜ்ஞாதவ்யாம்சம்.
JÑĀTAVYĀṂŚAM.

Fol. 1.

This gives a summary of the important things which should necessarliy be known to a Prapanna desirous of attaining salvation.

Complete.

Beginning:

ஜ்ஞாதவ்யாம்ஶம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முமுக்ஷுவாய், பிரபன்னனாயிருக்குமவனுக்கு ஜ்ஞாதவ்யாம்ஶம் : தேகத்தில் ஆத்மபுத்தி தவி [ரு] (ர்) க்கையும், தேகாநுபந்தியான பதார்த்தங்களில் ஸ்வகீயத்வபுத்தி தவி [ரு] (ர்) க்கையும், தேஹதாரணை ஆத்மாவில் ஸ்வதந்த்ரத்வபுத்தி தவி [ரு] (ர்) க்கையும் * * *

End:

இவ்வர்த்தத்தோடு ஸம்பந்தமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸஹவாஸயோக்யரென்றறிகையும், அநுகூலவ்ருத்தியும் ப்ர[ா]திகூல நிவ்ருத்தியும் காலக்ஷேபப்ரகாரமென்றிருக்கையும் இவை ஜ்ஞாதவ்யாம்சம். ஸ்ரீசோய-ஸ்ரீவெங்கடமஹாதேவை நம:.

(கு-பு.)—

இது வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தநூல். இதில் மோக்ஷமடைய விரும்புமவன் அறியவேண்டிய விஷயம் இன்னதென்று சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) ஸாரார்த்த சதுஷ்டயம்.

SĀRĀRTHACATUṢṬAYAM.

Foll. 2*a*—6*a*.

This contains the teachings of Eṅgaḷāḻvān given to Ammaṅgiyammāḷ regarding the four important things to be known in religion *viz.* the nature of man, the object to be accomplished by him, the means therefor, and the nature of the obstacles in the way of such accomplishment.

Complete.

Beginning:

எங்களாழ்வான் ஸ்ரீபாதத்திலே அம்மங்கியம்மாள் சென்று தண்டனிட்டு அடியேனுக்கு தர்ஶநம் இருக்கும்படி அருளிச்செய்யவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எங்களாழ்வானும், தர்ஶநங்களை நிரஸிக்கவோ * * * * * * அருளிச்செய்த ஸாரார்த்தசதுஷ்டயம்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்[னி](றி)ருக்கும் நம்பூர்வாசார்யர்கள், தங்களுக்குத் தஞ்சமாகவும் உ[ற்று](த்தா)ரகமாகவும் * * * [ஞ](நா)லிரண்டர்த்தமுண்டு. அவையாவன: ஸ்வரூபஜ்ஞானமென்றும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞானமென்றும், விரோதிஜ்ஞானமென்றும், விரோதியாதாத்ம்ய ஜ்ஞானமென்றும், பலஜ்ஞானமென்றும், பலயாதாத்ம்ய ஜ்ஞானமென்றும், உபாயஜ்ஞானமென்றும், உபாயயாதாத்ம்யஜ்ஞானமென்றும்.

End:

ஸர்வஸ்வதனான ஸ்ரஷ்டா ஸர்வவியான எம்பெருமானுக்கு எடுத்துக்கை[னீ](நீ)ட்டுகிறதென்றிருக்கை. இவ்வர்த்தங்கள் ஒரு ஆசார்யன் அங்கீகரித்த முமுக்ஷுவுக்கு ஜ்ஞாதவ்யம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இதுவும் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்ததே. இதில் எங்களாழ்வான் என்பவர் அம்மங்கியம்மாளுக்குக்கூறிய ஸாரமான விஷயங்கள் நான்கு இன்னவை என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(*c*) அவஸ்தாத்ரயம்.

AVASTHĀTRAYAM.

Foll. 6*a*—8*a*.

This treats of the control which a Prapanna should exercise over his own conduct. The name here given is taken from the margin of fol. 6, and seems to be in no way connected with the subject dealt with in the work.

Complete.

Beginning:

அநாதிமாயயா ஸுப்தஃ என்கிறபடியே அநாத்யவி(த்)த்யாலே அஜ்ஞாநமாய், அத்தாலே அந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநமாய், அத்தாலே அஹங்காரமமகாரமாய் * * *

End:

அநந்யார்ஹசேஷத்வத்தில் பிறந்த ஞானிதானே ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வமென்று ஆச்சாம்பிள்ளை அருளிச்செய்த வார்த்தை.

ஆச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீவேங்கடநாதாய நமஃ.

(கு-பு.)—

இதுவும் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச்சேர்ந்தது. மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவனுக்குப் பொறுமைமுதலிய குணங்கள்வேண்டுமென்று கூறுவது. இதிலுள்ளவாக்கியங்களிற் சில பொருட்பொருத்தமில்லாதனவாய் உள்ளன. இந்நூலின் தலைப்பிலுள்ளபெயரும் இதில் கூறப்படும் விஷயமும் ஒன்றற்கொன்று பொருந்தவில்லை. இந்நூல் இதில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*d*) ஜ்ஞாநப்ரபோதை.

JÑĀNAPRABŌDHAI.

Foll. 8*a*—9*a*.

This work teaches that a person desirous of attaining salvation should be a servant of God, and should depend entirely on God, and do service to Him.

Complete.

Beginning:

ஸம்ஸா(ரியான) சேதநனுக்கு(த்) தத்வஜ்ஞாநம்பிறந்து மோக்ஷோஜ்ஜீவநமான ஜ்ஞாநமுண்டாம்போது, ஜ்ஞாநவைராவை

யெஜ்ஞானம் பிறக்கவேணும். ஜ்ஞானவைராக்யமெயாவது, சேஷத்வமும், பாரதந்த்ரயமும், கைங்கர்ய(மும்). சேஷத்வமும் இரண்டுபடிப்பட்டிருக்கும்.

End:

விஷ்ணுபாதோத்ரவம் என்கிறபடியே நித்யஸூர்ஸங்[ந](நி)தியிலே திருவாய்மொழி மண்(ட)பத்திலே . . ளித்து ஆநந்திக்கிறமுனிவர்கள். எம்பெருமானார் திருவடிகளே ச[ற](ர)ணம்.

(கு-பு.)—

இது ஜ்ஞாநப்ரபோதை யென்னும் பெயருடையதொரு நூலென்று தோன்றுகின்றது. இந்நூலின் தலைப்பிலாவது ஈற்றிலாவது நூற்பெயர் குறிக்கப்படவில்லை. இதில் மோக்ஷமடைய விரும்புவோர்க்கு, சேஷத்வம், பாரதந்த்ர்யம், கைங்கர்யம் ஆகிய இம்மூன்றும் அவசியம் வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது.

(e) ஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யம்.

SAMSĀRASĀMRĀJYAM.

Foll. 9a—13a.

This is one of the 18 Rahasyas of Piḷḷailōkācāryar and represents metaphorically the life in this mundane world to be a kind of kingship which diverts a person from pursuing in life the proper aim of salvation.

Complete.

Beginning:

துன்பக்கடலாய் இரு(ள்)தருமா[ஞ](ஞா)லமான ஸம்ஸாரத்துள்வாயிலே வாஸனைகளாலே சமைத்து நவத்வாரே புரே என்கிறபடி(யே) ஒன்பதுவாசலான படைவீட்டுக்குள்ளே கொடுவினைத்துறென்பதொரு * * *

End:

வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய விசிஷ்டவஸ்துவாகையாலே கீழ்ச்செய்த அம்சத்தை(த் திருவுள்ளம்பற்றி மேல்[ச்] செய்யவேண்டும் அம்சத்தை வ்யாவ்ருத்திமாகத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்.

Colophon:

ஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீசைலேசாய நம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல், பிள்ளைலோகாசார்யர் இயற்றிய அஷ்டாதச ரஹஸ்யங்களில் ஒன்று. இதில் இவ்வுலகவாழ்க்கையே மோககரமான பெரிய ராஜ்யமாக உருவகப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*f*) பூர்வாபராநுஸந்தானம்.

PŪRVĀPARĀNUSANDHANAM.

Foll. 13*a*—18*a*.

This explains the view which a person takes of his relatives before and after attainiug spiritual wisdom.

Complete.

Beginning:

முன்பு, சரீரோத்பாதகன் பிதாவாயும், சுமந்துபெற்றவள் மாதாவாயும், அவர்கள் பெற்றவர்கள் ப்ராதாக்களாயும் மாதா பிதாக்களோ டந்வயமுண்டாயவர்கள் பந்துக்களாயும் * *

End:

ஐசுவரியத்தளவில் அக்நிப்ரதிபத்தியை ஒரு[ஞ](நா)யகந் [து](தொ)டக்கமானவைத்தாலே யருளிச்செய்தார். விஷயத்தி னளவில் இடிப்ரதிபத்தியை உண்ணிலாவி [து]தொடக்கமான வைத்தாலே அருளிச்செய்தார்.

Colophon:

பூர்வாபராநுஸந்தானம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீஶைலேஶாய நம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. ஒருவன், தனக்கு ஞானமுண்டாவதற்குமுன்பு சரீரத்தை உண்டுபண்ணினவனையே பிதாவென்றும், சுமந்துபெற்றவளையே மாதாவென்றும், உடன்பிறந்தவர்களையே ஸஹோதரர்களென்றும், பிறந்தவிடம் முதலியவற்றையே ஜன்மபூமி முதலியனவென்றும் எண்ணியிருப்பானென்றும், ஞானம் பிறந்தபின்பு கீழ்க்கூறியவை முற்றும் அநித்தியமானவையென்றுணர்ந்து ஞானாசிரியனே சிறந்த பிதாவென்றும், திருமந்த்ரமே மாதாவென்றும், ஞானாசிரியனுகந்த விடம்முதலியனவே ஜன்மபூமிமுதலியனவாகவும் எண்ணியிருப்பானென்றும் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(g) எம்பார் பத்துவார்த்தை.

EMBĀR PATTUVĀRTTAI.

Foll. 18*a*—25*a*.

This contains the teachings of Embār to his disciple Parāśarabhaṭṭa regarding the conduct to be adopted by a Śrīvaiṣṇava, which is here described in ten sentences.

Complete.

Beginning :

எம்பார்மலர்க்கணை களைந்தாலு[மவே](மே)வுண்டு மாதர்விழி
யம்பாலிடர் கின்றிலமொரு [க்] காலருவரற்குத்
தம்பாலொரு சி [று] (றி) தேகாந்தமி [ல்] லையென்று தா [முறை[ற](ர)த்த
வெம்பாரடி சரணென்பாரடி சரணங்களுக்கே.

என்கிறபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவமிருக்கும்படியெங்ஙனே யென்றிர (?) [ன](ப)ட்டர் எம்பாரைக் கேட்க, எம்பாரும் பட்டருக்கு அருளிச்செய்தபடி. அதாவது : ஸகல வேதசாஸ்திரங்களினாலும் [எ] (இ) திஹாஸ புராணங்களினாலும் [ன] (ந) ம் ஆழ்வார்களாலும் * * அ [றி] (று) தியிடப்பட்ட இவ்வர்த்தத்தைப்ப [ற்ற] (த்து) வார்த்தையாலே எம்பாரும் பட்டருக்கு அருளிச்செய்கிறார். * * * பெரிய பெருமாளாகிற பெருங்கடலினுள்ளே பெரிய [பெ] (பி) ராட்டியாராகிற திரு [திரு] வெள்ளம் வந்து தேங்கி,

End :

அவயவங்களெல்லா மொத்திருக்கச்செய்தே ஸ்தநந்தயப்ரஜையை ஸ்தனத்திலே வாயை மடக்குமா [ப்] போலே நம் மாஶ்ரிதர்களுக்குத் திருவடிகளிலே [னொ](நா) க்குகையென்று எம்பாரநுஸந்தானம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

(கு-பு.)—

இது, எம்பார் பட்டருக்கு உபதேசித்த பத்துவார்த்தைகளையுடையதொருநூல். இந்த வார்த்தைகளால் ஞானபக்தி வைராக்யங்கள் மிகுந்து மோக்ஷம் அடையும் நிலை எளிதிலுண்டாகுமென்பது வெளிப்படை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*h*) திருக்கச்சிநம்பி ஆறுவார்த்தை.

TIRUKKACCINAMBI ĀṞUVĀRTTAI.

Foll. 25*a*—26*a*.

This gives the six questions put by Rāmānujācarya to Tirukkaccinambi for reference to God Varadarāja worshipped at Conjeeveram, and the reply thereto.

Complete.

Beginning:

திருக்கச்சிநம்பியைப்பார்த்து இளையாழ்வார் பெ [றி] (ரி) யபெருமாள் திருவடிகளிலே ஆறுவார்த்தையைக் கேட்க வேணுமென்றார். திருக்கச்சிநம்பியும் [றா] (ரா) த்திரிச சாமத்திலே திருவால [ா] வட்டம் பரிமாறு [ணி] (நி) ற்கச்செய்தே [ன] (ந) ம்பி [ன] (ந) ம்மோடு ஒருவார்த்தை சொல்லுவானை [ற] (ர) ப் போலே யிரா [ணி] (நி) ன்றீரென் [ற] (ன), [யி] (இ) ளையாழ்வார் ஆறுவா [ற்] (ர்த்) தை கேட்கச்சொன்னார். அ ॰ தன்ன ஆறுவார்த்தை. தர்சனம் ஏதென்று கேட்கச்சொன்னார். தம்மாலேயன்றோ வெளியாச்சு, எம்பெருமானார் தர்சனமென்று சொல்லுமென்றார்.

End:

நித்யஸேவை ஏதென்று கேட்கச்சொன்னார் [ணு] (நா) முமதாமுன்ற முமதாமும் (?) கூடினவிடம் ஸ்ரீகாஞ்சீநகரமென்றுசெ (ா)ல்லுமென் [ணு] (று) [ற்] (ர்). எம்பெருமானார் திருவடிகளே ச [ற] (ர) ணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் இராமாநுஜர், திருக்கச்சிநம்பியிடம் தெரிவித்த ஆறுவினக்களும், அவர் அவற்றை வரதராஜபெருமாளிடம் சொல்லித்தெரிந்துகொண்டுணர்த்திய உத்தரங்களும் அடங்கியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*i*) அம்மங்கியம்மாளஞ்சுவார்த்தை.

AMMAṄGIYAMMĀḶAÑJUVĀRTTAI.

Foll. 26*a*—27*a*.

This contains the five chief points of instruction given by Ammaṅgiyammāḷ to Rāmānujācaryār in relation to the conduct of a Śrīvaiṣṇava.

Complete.

Beginning:

உடையவரும் அம்மங்கிஸ்ரீபாததத்திலே உண்டன்ஸமர்ப்பித்து அடியேனும் திருக்கண்ணபுரம்புக்குமீண்டு விடைகொள்ளுகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, வாரீரிளையாழ்வீர்! அக்கிஜ்வாலையை அணுகாதே, அஶுசியை மிதியாதே, அரு [ன] (ந) ஞ்சைத்தின்னுதே.

End:

அவர்களைக்கண்டால் [ணி] (நி) ல்லாததென்றல், சந்தனம், தண்ணீ [ற்] (ர்) போலேயும், சந்தன குஸுமம [ா] தாம்பூலாதிகளைப் போலேயும் உகந்து சிரி [ங்] (த்) து, அடியனுவர்த்தித்துவாருமென்றருளிச்செய்தார். லோகார்யகுரவே நம:.

(கு-பு.)—

இது உடையவருக்கு அம்மங்கியம்மாள் என்பவர் கூறிய ஐந்துவார்த்தைகளையுடையதொரு நூல். வைஷ்ணவமதஸ்தர் ஒழுகவேண்டிய சில ஒழுக்கங்கள் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கின்றது.

(*j*) ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணம்.

ŚRĪVAIṢṆAVALAKṢAṆAM.

Foll. 27*a*—32*b*.

This gives an explanation by Parāśarabhaṭṭa of the characteristics of a Śrīvaiṣṇava as taught by Anantāḻvān of Tiruppati to a disciple sent to him by the former for receiving instruction.

Complete.

Beginning:

ஹட்டர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து ஸம்யக்ஜ்ஞாநவதாவாயவைராக்யோத்தராய், ஸதாசார்யவாநராயிருப்பாரொருஸ்ரீவைஷ்ணவர், தம்முடைய ஆசார்யரான ஹட்டர்ஸங் [ந] (நி) தியிலே சென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவல(க்ஷண)மிருக்கும்படியெங் [க] (ங) னேயென்று கேட்க ஸ்ரீஹட்டரும். திருமலையநந்தாழ்வான் ஸங்[ந](நி)தியிலேசென்று கேட்டுவாருமென்று அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரை அனுப்பியருள, அவரும் *

* * * * * * *

ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணம் கொக்குப்போலிருக்கும், கோழிபோலிருக்கும், உப்புப்போலிருக்கும், [ஒ] (உ) ம்மைப்போலிருக்கும் என்று இப்படி சொன்[ரு] (ஞ) மென்று விண்ணப்பம்செய்யுமென்று அருளிச்செய்தனுப்பினர்.

End:

ஹட்டரும் மிகவுந்திருவுள்ள முகந்தருளி வைஷ்ணவனு னவன் மஹாஹமவதர் திருமாளிகையிலே தான் தீர்த்தப்ர ஸாதஸ்வீகாரார்த்தமாகப்போன ஸமயத்திலே அவர்களுகந்து வைத் [தி (தவி) டத்திலே [செத்து] (சற்று) ம் ெ [ன] (ந) ஞ் [சி] (ச) ழியாமல் அதிப்ரீ [தி] யுடனே ஸ்வீகரித்துப் போருவான் என்று ஸ்ரீஹட்டர் எல்லா (ற்) [ர்க்] கும் அறிய லாம்படி அருளிச்செய்தார், ஹட்டர் திருவடிக [ளி‍லே] (ளே) சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. இதில் வைஷ்ணவர்களின் ஒழுக்கமுறைகள் இன்னவெனக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. பட்டரின் சிஷ்யரொருவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணம் யாதென வினவ, அவர் திருப்பதியிலுள்ள அநந்தாழ்வாரென்பவரிடம் தெரிந்துவரும்படி அனுப்ப, அநந்தாழ்வார் தமது நடக்கையினு லும் சிலவார்த்தைகளாலும் அவர்க்கு அறிவித்ததாக இந்நூ லில் கூறப்பட்டுள்ளது.

(k) திருமந்த்ரார்த்தாநுஸந்தானம்.

TIRUMANTRĀRTHĀNUSANDHĀNAM.

Foll. 32b—34b.

This explains how the eight-syllabled Mantra addressed to Nārāyaṇa teaches nine kinds of relationship as existing between God and man; and it also gives the interpretations thereof attributed to Ennāccāmpiḷḷai.

Complete.

Beginning:

விகாவிரக்ஷகஸ்ஜேு(ஷீ)ஹதஹா ஜெஜ்யொ ஈரோவதெ |
லூாமீ்ரயாரொ ஊோதா வ ஹொகூா வாஊ்மீோ—ஓ்கஃ ||

அகாரத்தாலே பிதாபுத்ரஸம்பந்தஞ்சொல்லி, ஈவ ரக்ஷ ணெ என்கிற யாதுவாலே ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸம்பந்தஞ்சொல்லி * * * * * ஆக நவவித ஸம்பந்தஞ்சொல் வித்தலேக்கட்டுகிறது.

End:

ப்ரபந்நனல்லாமையாலே இரக்கத்துக்குப் பாத்ரமல்லேன். ப்ராமாதிக[ம](மி)ல்லாமையாலே க்ஷமைக்குப் பாத்ரமல்லேன். உபகாரகனென்று உகந்தீர். அநந்யனென்றிருகினீர். ஸ்லாக்நீயனென்று க்ஷமித்தீர். என்ஞச்சாம்பிள்ளை அநுஸந்தானம்.

(கு-பு.)—

இது, ஜீவாத்மாவுக்கும பரமாத்மாவுக்கும் உள்ள ஒன்பது வகை ஸம்பந்தமும் திருமந்திரத்திலே சொல்லப்படுகிறதென்றும், என்ஞச்சான் என்பவர் அநுஸந்தித்தவிதம் இன்னதென்றும், கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*l*) திருக்குருகைரத்நம்.

TIRUKKURUKAIRATNAM.

Foll. 35*a*—35*b*.

Same as the work described under R. No. 91 (*d*) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது 91 (*d*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 106.

Palm-leaf. 16 × $1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 47. Lines, 7 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased through Śēṣaśāyi Aiyaṅgār of Koṭṭaiyūr in 1912-13.

(*a*) அதிகாரஸங்க்ரஹம், வியாக்யானத்துடன்.

ADHIKĀRASAṄGRAHAM WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—31*b*. Fol. 32 is blank.

This is one of the 19 works contained in Dēśikaprabandham. It consists of 56 stanzas which summarize the contents of the 32 chapters of Vēdāntadēśika's Rahasyatrayasāra saṅgraha: by himself. The commentator's name is not given.

Incomplete : contains stanzas 1 to 45.

Beginning:

பொய்கை முனி பூதத்தார் பேயாழ்வார் தண்
பொரு நல்வருங் குருகேசன் விட்டுசித்தன்

பொய்கையித்யாதி. திரிர்ந்த த [ா] ம்ரபர்ணீ தீரத்திலே அவதரித்தருளின நம்மாழ்வார். துய்யகுலசேக [ற] (ர) ன்-தூய்மையாவது, ஸதாசாரப்ரக்ருதிகளாலே * * *

End:

அபேக்ஷையாலே கடுக ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியொழிகிறது [யி] (இ) சைவில் குறையாலே ஆகையாலிறே நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதகஃ [யெ] (எ) ன்கிறதும்.

(கு-பு.)—

இது தேசிகப்ரபந்தத்தைச் சேர்ந்தது. வேதாந்த தேசிகரியற்றிய ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்னும் நூலின் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களுடைய ஸாரமான பொருள் இன்னதென விளக்குவது. 56-பாடல்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் 1-45 பாடல்வரையில் இருக்கிறது.

(*b*) கீதகோவிந்தம்.

GĪTAGOVINDAM.

Foll. 33*a*—47*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

R. No. 107.

Palm-leaf. $16\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 153. Lines, 4 to a page. Tamil. Injured.

Presented by Mr. R. Narasimhācāriyar of Mysore in 1912—13.

சூடாமணிநிகண்டு.

CŪḌĀMAṆINIKAṆḌU.

Same work as the one described under No. 20 of the D. C. T. MSS. Vol. I.

Incomplete and imperfect.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 20-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் 3, 6, 11, 12 தொகுதிகள் தவிர மற்றைத்தொகுதிகள் முற்றும் உள்ளன. 2-வதில் 24 என்னும் எண்ணமைந்த ஏடும், 7-வதில் 6-வது ஏடும், 9-வதில் 6-வது ஏடும், 10-வதில் 3, 4, 11 ஏடுகளும் இல்லை. 83-வது ஏடு பாதி முறிந்துள்ளது. ஏடுகள் சில சிதைந்துள்ளன. இந்நூல் முடிந்தபின்னர் இறுதி யிரண்டு ஏடுகளில் சில நீதிவாக்கியங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 108.

Palm-leaf. $13\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 127. Lines, 7-8 to page. Tamil. Slightly injured.

Presented by Mr. R. Narasimhācāriyar of Mysore in 1912—13.

தொன்னூல்விளக்கம், பொழிப்புரையுடன்.

TONNŪLVIḶAKKAM WITH MEANING.

Same work as the one described under No. 58 of the D. C. T. MSS. Vol. I.

Contains the chapter on prosody.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 58-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. ஆயினும் இந்தப் பிரதியில் யாப்பதிகாரம்மட்டுமே இருக்கிறது. 292-வது சூத்திரம் பொழிப்புரையுடன் இரண்டுதரம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

R. No. 109.

Palm-leaf. $16\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 107. Lines, 7 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1912-13 through Śēṣasāyi Aiyangār of Koṭṭaiyūr, near Kumbakonam.

ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யா-ஸாரார்த்ததீபிகா.

RAHASYATRAYASĀRAVYĀKHYĀ: SĀRĀRTHADĪPIKĀ.

This is a commentary by Śrībhāṣyam Śrīnivāsācāryar on the Rahasyatrayasārasaṅgraha of Vēdāntadēśika. The commentator was the disciple of Kandāḍai Lakṣmaṇācāryar and Periyappadēśikar of Vādhūlagōtra.

Adhyayas 1 to 12, complete.

Beginning.

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: * * * ஸதா ஹ்ருதி ||

நல்லவுரை மூன்றினற் சார முரைசெய்தா
னெல்லையில்[ச்]சீர்தூப்[பி](பு)ல் வந்த வெந்தை-பல் க[ல]
[(லே)சேர்
தேசுடைய வேதாந்த தேசிகனு(ர்) [ரருள்]செய்த
வாசகமே யெங்கட்கு வாழ்வு.

ஸம்ப்ரதாயாகமாஜ்ஜாதம் ஸாரம்
ரஹஸ்யத்ரயஸாரதோ ய: |
ப்ரகாஶயாமாஸ ஹிதாய ந்ருணாம் க்ஷமணி
வேதாந்தகுரும் தம் ப்ரயாதஸ்ம ||
தஸ்யா ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸங்க்ரஹா:
ஸாரார்த்தி விதே 88 பத்ர ஸாதக: |
க்ஷமணி வாயஸ்ருக்கேஶநந்தாரா
வாவாயஸ்ருக்கேஶ (ப)வரியப்பதேஶிகஸ்.

இரகசியத்தினேழிசை சாரப்பொருளெல்லா
முரகமெல்லணை யான்போலுரைசெய்தா னடியேற்[க]
கருள்கூருங் கந்தாடைப் பெரியப்பன் குரைகழலே
யொருகாலம்ம[ர](ற)வாமலோர் கண்டாயென்மனனே.

ஸ்ரீவேங்கடேஶ: ஸ்வயமேவ விராஜீத்
ஸ்ரீவேங்கடேஶார்யதநு யதோயம் |
ஶுஶ்ரூஷணேயஸ் ஸததம் ப்ரணதாஶ்ச
ஸ்வேஷு தத்ப்ரஸ்வவத் ஸ்வதந்த்ர: ||
திருமலைத் திருவேங்கடபதி மஹாக்ஷவ(?) தேவ:
ஸமாஸ்த்ரதோ ய: ஸ்வயமேவ யாத |
ஸ ஶ்ருதிவேதாந்தகுருத: ஸமாஸ்த்ராய்
. . யோ ரஹஸ்யத்ரயஸாரதோபி ||

ஸ்வாஹஸ்தே தேஷு பத: கவிகமக ப்ரமாயீஶவராவே மஹீந்த்ர:

[illegible]

நம்மாழ்வார் நாதமுனி ஆளவந்தார் * * *
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரமாகிற ரஹஸ்யப்ரபந்தத்திலே
வெளியிடுவித்தான் * * * *
இந்த அர்த்தந்தானும் ரஹஸ்யமாகையாலே [illegible] ரையை அநுஸந்திக்கிறார் [illegible] என்கிற ஶ்லோகத்தாலும் முத[ர்](ற்)பாட்டாலும் [illegible] என்று [illegible] *

[illegible]

End :

[illegible] மான ஸ்வரக்ஷணத்தில் [illegible] யே யிருக்கக்கடவேனென்கை.

Colophon :

இதி ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே [illegible]

(கு-பு.) —

இது வேதாந்ததேசிகரியற்றிய ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்னும் நூலின் விரிவுரை. உரையாசிரியர் வாதூலலக்ஷ்மணார்ய பெரியப்பதேசிகர்களின் சிஷ்யராகிய ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸ்ரீநிவாஸா

சார்யர் என்பவர். இந்தப் பிரதியில் முதல் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களே உள்ளன.

R. No. 110.

Palm-leaf. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 75. Lines, 8 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1912-13 from Sudarśanam Śrīnivāsa-Rāghavācāryar of Kumbakonam.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யா-ஸாராஸ்வாதிநீ.

RAHASYATRAYASĀRAVYĀKHYĀ : SĀRĀSVĀDINĪ.

This is another commentary on the Rahasyatrayasārasangraha of Vēdāntadēśika. The commentator is Gōpāladāsa, son of Kṛṣṇārya of Ātrēyagōtra and a disciple of Vēdānta-Rāmanujadēśika.

Contains the 29th chapter complete, which treats of the meaning of the Caramaślōka.

Beginning:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

இப்படி திருமந்த்ரமும் த்வயமும் மந்த்ரமாகையாலே ரக்ஷ்யரக்ஷணதயா உபதேஶ்யமாகையாலே ரஹஸ்யமானாலும் ஶ்ராவயெச்ச[ா]துரோவர்ணாந் என்கிறபடியேஸர்வர்க்கும்ஶ்ராவ்யமான சரமஶ்லோகம் ரஹஸ்யமல்லாமையாலே

End:

ஸ: வஞ்ஜு ஶிஷீணாஶேஷவ்யதிஶோதாபயோர்: ஸர்வஶெஷாகஸ்யாவிவ்யாமோக்ஷ ஸாரஸூக்தாந் தந்தெவவநெவாபயோர்: சூவாயஸகாஶாந் ஜ்ஞாதவ்ய இதி ஸாவ:.

Colophon:

ஸ்ரீமதாத்ரேயக்ருஷ்ணார்யதநயேந தத்வசரணகமலயுகளஸமர்பிதேந ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜதேஶிககடாக்ஷலப்தஸாரஸ்வதேந கோபாலதாஸேந விரசிதாயாம் ரஹஸ்யத்ரயஸாராஸ்வாதிந்யாம் சரமஶ்லோகாதிகாரோ ஸகோநத்ரிம்ஶ:. ஹரி: ஓம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்யமஹாகுரவே நம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தின் 29-வது அத்தியாயமாகிய சரமச்லோகாதிகாரத்தின் விரிவுரை. உரையாசிரியர் கோபாலதாஸர் என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இந்த அத்தியாயத்தின் உரை பூர்ணமாக இருக்கிறது.

R. No. 111.

Palm-leaf. $15\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 51. Lines, 6 to page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased from Sudarśanam Śrīnivāsa-Rāghavācāriyar of Kumbakonam in 1912-13.

அதிகாரஸங்க்ரஹம், வியாக்யானத்துடன்.

ADHIKĀRASAṄGRAHAM WITH COMMENTARY.

Same work as the one described under R. No. 106 (*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது 106 (*a*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 112.

Śrītāla. $15\frac{7}{8} \times 2\frac{1}{8}$ inches. Foll. 146. Lines, 14-16 to a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Purchased in 1912-13 from Sudarśanam Śrīnivāsa-Rāghavācāriyar of Kumbakonam.

முப்பத்திரண்டு ரஹஸ்யங்கள்.

THIRTY-TWO RAHASYAMS.

A series of important teachings on 32 subjects by Vēdāntadēśika, all of them bearing upon Srivaiṣṇavism.

This MS. contains only 30 sections, the subjects dealt with in each of them being given below.

Beginning:

ஸ்ரீமதே வேதாந்ததேசிகாய நம:

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யை: . . . . ஸதாஹரதி.

மூலங்கிளையெனவொன் றிரண்டானமொழியிரண்டும்
மேலொன் றிலேயென நின் றவவ்வித்த கன் றன் னுரையுங்
காலங்கழிவதன் முன்னங்கருத்துறக்கல்டிடவே
ஞாலம்புகழ்நலத்தேசிகர்தா நம் (மை) வைத்தனரே.

'கண்ணபுர மொன் றுடையானுக்கடியே னொருவர்க்குரியே
னோ' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷ
பூதனாய்வைத்து அநாதிகர்மப்ரவாஹத்தாலே

End :

ஆதிமறையெனவோங்கு மரங்கத்துள்ளே
அருளாருங்கடலேக்கண் [வெ] (டவனெ)ம்பாண
னோதிய தோரிரு [ணங்] (நான்) குமிரண்டுமான
வொருபத்தும் ப[த்தா] (ற்று) கவுணர்ந்துரைத்தோம்
[னீ] (நீ) தியறியாத நிலேயறிவார்க்கெல்லா
[னனி] (நி) லேயி துவேயென் று நிலே [ணு] (நா) டிநின்றோம்
வேதியர் தாம் விரித்துரைக்கும் விளைவுக்கெல்லாம்
விதையாகு மிதுவென் று விளம்பினோமே.

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸூக்த்யா வக்ஷஸா த்விகவீரசேத்ய |
ஶ்ரீமந்நிஷேவிதஸந்கவிஶாயா உபகத்ரம் தேஶிகோத்தம ஜீயாத் ||

Colophon :

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஶ்ரீமந்நிவாஹநஹோர ஸம்பூர்ணஃ.

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே |
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நமஃ ||

இதிலுள்ள ரஹஸ்யங்களின் பெயர்.

(12) ரஹஸ்யஸந்தேசம் ... ... 57*a*.
(13) ரஹஸ்யஸந்தேசவிவரணம் ... ... 57*b*.
(14) தத்வரத்நாவலி ... ... 58*a*.
(15) தத்வரத்நாவலிப்ரதிபாத்யஸங்க்ரஹம் ... 59*a*.
(16) ரஹஸ்யரத்நாவலி ... ... 59*b*.
(17) ரஹஸ்ய சிகாமணி ... ... 60*a*.
(18) அஞ்சலிவைபவம் ... ... 65*a*.
(19) பிரதாநசதகம் ... ... 67*a*.
(20) உபகாரஸங்கிரஹம் ... ... 71*b*.
(21) ஸாரஸங்கிரஹம் ... ... 76*a*.
(22) சரணாகதிகத்யம் ... ... 79*a*.
(23) ஸ்ரீரங்ககத்யம் ... ... 80*a*.
(24) ரஹஸ்யரத்நாவலீஹ்ருதயம் ... ... 82*a*.
(25) தத்வத்ரயசுளகம் ... ... 95*b*.
(26) ரஹஸ்யத்ரயசுளகம் ... ... 99*a*.
(27) தத்வரத்நாவலீப்ரதிபாத்யஸங்கிரஹம் ... 104*a*.
(28) அபயப்ரதாநஸாரம் ... ... 104*b*.
(29) ஹஸ்திகிரிமாகாத்மியம் ... ... 128*a*.
(30) முனிவாஹநபோகம் ... ... 135*a*.

(கு-பு.)--

இந்நூல் வேதாந்ததேசிகரியற்றியது; மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது; 32 ரஹஸ்யங்களடங்கியது; இந்தப் பிரதியில் 29 ரஹஸ்யங்களே இருக்கின்றன. 82—144 வரையில் 63 ஏடுகள் இல்லை. தத்வரத்நாவலீப்ரதிபாத்யஸங்கிரஹம் என்பது 59-வது ஏட்டின் பின்புறத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதோடு 104-வது ஏட்டின் முன்புறத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதி சீதாளஏடு.

R. No. 113.

Paper. $10\frac{7}{8} \times 8\frac{5}{8}$ inches. Foll. 78. Lines, 20 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1912-13 from a MS. of Vaḍakkuttirumāḻikai of Āḻvār Tirunagari.

சரமஶ்லோகம்-தத்வதீபப்ரகாசம்.

CARAMAŚLŌKAM: TATTVADĪPAPRAKĀŚAM.

The name here given is what is found on the margin of the first leaf of the original palm-leaf Ms.; but there is nothing in

the body of the work for verification. The work treats of the meaning of the Caramaślōka.

Incomplete.

Beginning:

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌂 |
𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕 (𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾) 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇

என்று அநந்தரம் ப்ரபத்திரூபமான ஹிதத்தைத்தானே விதிக்கையாலே ஶ்ரண்யனுக்கு அபிமததமமோக(?)யை வேஷமாக உடைத்தான ஶ்லோகஶ்ரேஷ்டத்தினுடைய அர்த்தமானது சொல்லப்படுகிறது. அதாவது, இந்தப்ரபஊநத்தை விதிக்கிற ஸர்வயர்[ம]மாதி ஶ்லோகத்தினுடைய ஶரண்யாபிமதிப்ரகாசனத்வமும் * * *

End:

ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய அதிசயத்துக்கு [த்] தான் ஆஶ்ரயமாகச் சொல்லுகையாலே ஶேஷித்வம் காட்டப்பட்டது.

𑌯𑍋 [illegible] 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕[illegible] |
[illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||
என்று..................

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச்சேர்ந்தது. மணிப்ரவாளநடையிலமைந்தது. சரமஶ்லோகத்தின் பொருளை விரிவாகக் கூறுவது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 114.

Paper. 11 × $8\frac{3}{4}$ inches. Foll. 80. Lines, 20 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed from a MS. of Kariccangāl Śrinivāsācāriyar in 1911-12.

பாரதவசனம்-ஆரண்யபர்வம்.

BHARATAVACANAM—ĀRAṆYAPARVAM.

Same work as the one described under No. 439 of the D. C. T. MSS. Vol. I.

This contains Adhyāyas 22-32, which are left unwritten in the MS. described under the number quoted above.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 439-வது நம்பர் பிரதியில் எழுதப்படாமல் விடுபட்ட 22—32 வரையுள்ள 11 அத்தியாயங்கள். இந்தப் பிரதியில் இப்பதினொரு அத்தியாயங்களே உள்ளன.

R. No. 160 (of the Skt. Pt.)

Śrītāla. 9 × $1\frac{7}{8}$ inches. Foll. 114. Lines, 14 in a page. Telugu Good.

Purchased in 1910-11 from Gōpālasāmi Aiyangār of Mannargudi.

(c) ஞானஸாரம்.

ÑĀNASĀRAM.

Foll. 45*a*—48*b*.

Same work as the one described under R. No. 52 (*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*d*) ப்ரமேயஸாரம்.

PRAMĒYASĀRAM.

Foll. 49 only.

Same work as the one described under R. No. 52 (*b*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 173. (of the Skt. Pt.)

Palm-leaf. $6\frac{1}{4}$ × $1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 79. Lines, 6 in a page. Telugu. Injured.

Presented in 1910-11 by T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*d*) நிகமனப்படி.

NIGAMANAPPAḌI.

Foll. 16*a*—22*b*.

A treatise made up of 3 chapters by Periyavāccānpiḷḷai dealing with the meaning of the three Rahasyams *viz.* Mūlamantra, Dvaya, and Caramaślōka.

Complete.

Beginning:

அஸ்மத்குருப்யோ நம:. ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.
லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே |
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவே நம: ||

* * * * *

திருமந் * * * (மூ) ன் *
றுபதமாயிருக்கும். அதெங் [க] (ங) னேயென்னில் :—
ணைய [யெ] (எ) ன்றும்,
மூன்றுபதமாயிருக்கும். இதில் முதல் பதமா [ய்] யேகாக்ஷர மான ப்ரணவம், அகாரமென் [னு] (று) ம், உகாரமென் [னு] (று) ம், மகாரமென் [னு] (று) ம் மூன்று திருவக்ஷர மாய், மூன்று பதமாயிருக்கும்.

End:

மோக்ஷயிஷ்யாமி என்கி * * * * *
(ப்ரதிபக்)தகநிவ்ருத்திசொல்லி மாஸுச: என்கையாலே நிர்ப். பரதவாநுஸந்தானம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.
ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே |
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப: ஸ்ரீதரஸ்ஸதா ||

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது; திருமந்திரம், த்வயம், சரமஶ்லோகம் என்னும் மூன்றனுடைய பொருள் இன்னவெனத் தெளிவாக விளக்குவது. பெரியவாச்சான்பிள்ளை என்பவரியற்றியது. மணிப்ரவாளநடையில் அமைந்தது. திருமந்திரப்ரகரணம், த்வயப்ரகரணம், சரமஶ்லோகப்ரகரணமென்று மூன்று பிரிவினையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இந்நூலின் ஆரம்பத்திலுள்ள வடமொழிஶ்லோகமும், தமிழ்ப்பாட்டுமாகிய தனியன்களிரண்

டும் பிள்ளைலோகாசாரியர் விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் ஏடுகள் சிறிது முறிந்திருப்பதால் சிற்சில எழுத்துக்களும் பதங்களும் இல்லை. அச்சுப்பிரதிக்கும் இதற்கும் சிற்சில பாட பேதம் காணப்படுகிறது.

R. No. **175**. (of the Skt. Pt.)

Palm-leaf. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 147. Lines, 5 in a page. Telugu. Slightly injured.

Presented in 1910-11 by T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*g*) உபதேசரத்தினமாலை.

UPADĒŚARATTINAMĀLAI.

Foll. 34*a*—45*a*.

Same as the work described under R. No. 10 (*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது 10-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*j*) முமுக்ஷுப்படி.

MUMUKṢUPPADI.

Foll. 133*a*—143*a*.

Same as the work described under R. No. 49 (*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது 49 (*a*) நம்பரிலுள்ள பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. **525**. (of the Skt. Pt.)

Palm-leaf. $14\frac{1}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 90. Lines, 7 in a page. Grantha. Good.

Presented in 1911-12 by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam.

(*b*) த்வம்மேஶ்லோக வ்யாக்யானம்.

TVAMMĒŚLŌKAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 87*a*—90*b*.

This contains the commentary on a stanza (which is also

given here) of Parāśarabhaṭṭar, son of Kūrattāḻvār. It describes the image of God Raṅganātha, worshipped at Srirangam, as seen in an interval during a religiously offered bath.

Complete.

Beginning:

[illegible]

ஸ்ரீ . . . . . . [illegible] . . . . . .

ஸர்வதாரி ஸ்ரீ கா[ற்] (ர்) த்திகைமீ அ(ந்தே) தி கா[ற்] (ர்) த்திகைக்குக் கா [ற்] (ர்) த்திகை திருக்கா [ற்] (ர்) த்திகை திரு [ஞ] (நா) ளுக்கு [ஞ] (நா) ம் [பொ] (பு) ற பட்டருளி * * * அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தில் * * * * பெருமாள் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

[illegible]

நாயிந்தே. '[illegible]' என்றும்,

End:

[illegible] - இப்படி தேவரீரோடே சேதனனுன வன் விவாதம் பண்ணுகிறவளவிலே [illegible] - [illegible] அவனுல் [illegible] பண்ணப் போகாதபடி யத்நம் பண்ணியருளுகிறுப்போலே யி[ருனி] (ராநி) ன்றது. [illegible].

(கு-பு.)—

இது கூரத்தாழ்வான் குமாரராகிய பட்டர் இயற்றிய சுலோகத்தின் வியாக்யானம். ஸ்ரீரங்கத்தில் ரங்கநாதருக்குத் திருமஞ்சனம் நடக்கும்போது ரங்கநாதரது அப்பொழுதைய திருக்கோலத்தைக்கண்டு பட்டர் ஆநந்தமேலீட்டால் உத்பிரேக்ஷித்துக் கூறியது இந்தஸ்லோகம். உரையாசிரியர் இன்னுரெனத் தெரியவில்லை. இதில் இவ்வுரை முற்றுமிருக்கிறது.

MADRAS: PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT BRANCH PRESS, MOUNT ROAD.

GENERAL INDEX.

(கு-பு.)—இங்குக் கோடிடப்பட்டவை காட்லாக்கில் வர்ணிக்கப்பட்ட நூற்களின் பெயர்கள்.

பிழையும் திருத்தமும்.

ப.	வரி.	பிழை.		திருத்தம்.
6	14	திருவெவ்வுட் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.		திருவெவ்வுட்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, உரையுடன்.
47	28	ஹமவதொஹ்ஸ	...	ஹமவதொஹ்ஸ.
48	23	ராஷெயிரஂஶஂ	...	ராஷெயிரஂஶஂ.
56	30	நூலாசிரியர் இன்னுரெனத்தெரியவில்லை.		நூலாசிரியர் காளமேகப்புலவர்.
69	2	இவ்வைந்து	...	இந்நான்கு.
73	14	யொகூத்	...	யொகூத.
78	26	ஸ்வய	...	வைஸ்வய.
79	12	நம்புதிரு	...	நம்பிதிரு.
88	10	ஹஙெதஹெ்ரா ணஂ	...	ஹஙெதஹெ்ராணஂ.
89	26	வஞோயிகாரஃ	...	வஞோயிகாரஃ.
92	29	யாதொஹஂ	...	யாதொஹஂ.
95	29	இயற்றியவர் இன்னுரென்பது இதனால் தெரியவில்லை.		இயற்றியவர் ஆய் என்னும் ஜநங்யாசாரியர்.
96	21	ஜீய ரும்பதம்	...	அப்பு அருமபதம்.
99	5	வந்தவியல்பு	...	பந்தவியல்பு.
99	6	முத்தவியல்பு	...	முத்தியியல்பு.
115	22	ஞாகா ஆயஹாய	...	ஞாகாவா ஹாய.
127	21	வாஉவஷ	...	ஶஂரிவா (ஶாரா) வாஉவஷ.
127	25	ஸவஹிஜநஂ	...	ஸ ஹிஜீநாஂ.
133	26	யாதொஹஂ	...	யாதொஹஂ.
179	29	ஜநாஜஂகூதயெ	...	ஜநாஜஂகூத ய.
184	5	ஹா நவெநஞ	...	ஹா நவெநஞ.
212	32	ஜீவவஸ்ரஙஂ		ஜீவஸ்ரஙவஂ.
213	29	ஜஜ ஹொஶொயஂ	...	ஜஜ ஹொஶொயஂ.
221	24	ஂரஂஸ்வொரஹஂ	...	ஂரஂஸ்வொரஹஂ
221	25	ஸவொஹஂ	...	ஸவொஹஂ.
227	12	வாயஶோ ஹவஞி	...	வாயஶோஹவதீ.
249	11	ஶரஙஜதிஜி	...	ஶரஙஜதிஜ.
250	24	தநவெநெநவ	...	தநவெநெநவ.
250	27	தவரண	...	தவரண.
253	33	தத் ஜிவ	...	தத்த்வஜீவ.
258	13	தவொஜஹஂ		தவொஜஹஂ
258	14	ஔதஜஜ்ஞஉாநாஜி	...	ஔதவ்ாநாஜி.
258	23	ஸ்ரூஶ்யெய்ஹ	...	ஸ்ரூஶ்யெய்ஹ.